1982 மார்ச் 27]

2. வரவு செலவுத் திட்டம்—1982–83—வாக்கெடுப்பு தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை (ஆ) கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள்—தொடர்ச்சி

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காவல் துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கடந்த ஜனவரி மாதம் 19ஆம் தேதியன்று நாடு தழுவிய போராட்டம் என்ற பேரால் இந்த நாட்டினுடைய உற்பத்தியைக் குறைக்கின்ற வகையிலேயும், வன்முறையைத் தூண்டுகின்ற வகையிலேயும் நடைபெற்ற முயற்சியை முறியடிக்க தமிழகக் காவல்துறையினர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியையும், அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியையும் நான் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் அதன் மூலமாக பல்வேறு விரும்பத் தகாத சம்பவங்கள் இன்றைக்கு நடைபெறாமல் தடுத்தது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு சுமுகமாக வாழ்க்கையை நடைபெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்கு மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல 1981ஆம் ஆண்டு வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் பஸ்ஸை மறித்து அதிலே பயணம் செய்கின்ற பயணிகளிடம் இருந்து கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு, அந்த நகைகளை மீட்டுத் தந்துள்ள தமிழகக் காவல்துறையினரை பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இதற்கு முன்னுதாரணமாக கடந்த காலத்தில் வடநாட்டுக்காரர்கள் தமிழகத்திலே பல்வேறு இடங்களிலே எல்லாம் கொள்ளை அடிப்பதற்காக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஈடுபட்டதன் காரணமாக துப்புத் துலக்கு வதற்கு, ஒரே ஒரு பீடி துண்டை கொண்டு அதன் காரணமாக, அவர்கள் கண்டுபிடிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டதற்கு தமிழகத்தினுடைய காவல் துறை சிறப்பாக பணியாற்றியது என்பதை நான் இங்கே நினைவுகூற கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு காவல் துறையில் உள்ள பல பெரிய அதிகாரிகளின் மத்தியிலே பெரிய குழப்பம் நிலவுகிறது என்பதைக் கடந்த சட்டமன்றத் கூட்டத் தொடரிலேயும் தெரி வித்தேன். இன்றைக்கும் அதிலே எந்தவிதமான மாறு பாடும்இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலேதான் ஜாதி பூசல், ஜாதிச் சண்டை நடைபெறு கிறது. மனக்கசப்பு இருக்கின்றது என்பது மட்டுமல்லாமல் இந்தப் பெரிய காவல் துறை அதிகாரிகளின் மத்தியிலேயும் இன்றைக்கு மனக்கசப்பு, ஜாதிச் சண்டை இருக்கின்றது. இதுபோன்ற பல்வேறு விரும்பத்தகாத சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்

கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு காவல் துறையில் இருக்கின்ற சூழ்நிலை என்னவென்றால், பல பெரிய அதிகாரிகள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிக்கொள்ளவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் இவர் நமக்குப் போட்டியாக பெரிய அதிகாரியாக வந்துவிடுவாரோ, அல்லது டைரக்டர்-ஜெனரல்லாக வந்துவிடுவாரோ என்று எண்ணி பல்வேறு பெரிய அதிகாரிகள் தவறான நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட்டு, இன்னார் வரக்கூடாது இன்னொருவர் வரக்கூடாது என்ற போட்டி காவல் துறையிலே மேல்மட்டத்திலே இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைப் போக்குவதற்காக நான் கூறும் யோசனை, ''எவாலுவேஷன் கமிட்டி'' என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதற்கு நமது முன்னாள் ஐ. ஜி., எப். வி. அருள் அவர்களைத் தலைவராகப் போட்டு நடவடிக்கை எடுத்தால் தமிழகக் காவல்துறை சிறப்பாக வருங்காலத்தில் பணியாற்றும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு பெண் காவலர் பிரிவு தமிழ்நாட்டிலேதான் முதன்முதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டது என்ற பெருமை நமக்கு உண்டு. 1979 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தப் பிரிவு இன்றைக்கு சிறப்பாக செயல்பட்டாலும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உடை சற்று அருவருப்பாக இருக்கின்றது. அதை மாற்றி இன்றைக்கு நம் சட்டமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய வாச் ஆண்டு வார்டு காவலர்களுக்கு இருக்கின்ற வகையில், வெள்ளை உடையாக அந்தப் பெண் போலீசாருக்கு அறிவிப்பீர்களே யானால் அது இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். அவர்கள் குற்றப் பிரிவில் அவர்கள் சரிவர செயல்படாத நிலையில் இருக்கின்றது. அதற்கு பதில் அவர்களை டிராபிக் பிரிவில் பணியாற்றும் நிலை ஏற்பட்டால் இன்னும் திறம்பட செயல்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்குப் பெண் போலீஸ் பிரிவைச் சேர்ந்த காவலர்கள், நமது காவல் துறை கடந்த காலத்திலே எப்படிச் செயல்பட்டது என்ற அனுபவம் தொடர்ந்து, இன்றைக்கு பெண் போலீஸ் என்று இருந்தாலும் அவர்கள், தாய்க்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், சற்று தடிப்பான வார்த்தைகளை அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் போய்யா, வாய்யா என்று கூட சொல்லவில்லை. போடா, வாடா என்றும் 'ஓரமாபோடா' என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு காவல் துறை பெண் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை வந்ததற்குக் காரணம் தமிழ்நாடு போலீஸ் துறை இன்றைக்கு யாரையும் மதிக்காத சூழ்நிலையிலே இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 27] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

இன்றைக்கு அன்றாடம் சட்டமன்றத்திலே எழுப்பப்படுகின்ற பிரச்சினை போலீஸ் லாக்கப்பிலே இறப்பது சம்பந்தமாகத்தான். இது சாதாரணமான நிகழ்ச்சியாக, அன்றாடம் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சியாக மாறிவிட்டது என்பதுதான். சமீபகாலமாக லாக்கப்பிலோ, சிறைச்சாலையிலோ யாராவது இறந்தால், போலீஸ் துறை அவன் தூக்குப் போட்டு இறந்துவிட்டான் அல்லது பூச்சிமருந்து சாப்பிட்டு தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்று போலீஸ் துறையினர் கொடுக்கும் அறிக்கையைத்தான் இங்கே அவையில் படிக்கிறார்கள். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இப்படித்தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற செய்தி இதுவரை சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் உண்மையில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள், காவல்துறையினராலே கையாளப்பட்ட தேர்ட் டிக்கிரி—மூன்றாம் தரச் செயல்களால் அவர்கள் அடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்கள். என்பன போன்ற நிகழ்ச்சிகள் தான் உண்மை. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைத் தடுக்கின்ற வகையில் இறந்ததற்கு அந்தக் காவல் துறையில் எந்த அதிகாரி ஈடுபட்டிருந்தாரோ அவர் தண்டனையாக 5,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் அதற்குப் பொறுப்பு ஏற்கும் வகையில் அரசாங்கம் 5,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்து இந்த 10,000 ரூபாயை இறந்தவரின் குடும்பத்திற்கு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வகைசெய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் இனிமேல் தொடராமல் ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டுவர முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 9—10]

அடுத்து சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் சமீப காலங்களில் வழிப்பறி கொள்ளைகளும், பேருந்துகளில் பயணம் செய்கிற பெண்களிடம் கொள்ளையடிக்கும் நிகழ்ச்சிகளும், ரோட்டு ஓரங்களில் நிற்கும் பெண்களின் கழுத்தில் இருக்கின்ற செயின்களை மோட்டார் சைக்கிள் மூலம் வந்து அறுத்துக் கொண்டு ஓடும் நிகழ்ச்சிகளும் நடப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதையெல்லாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய காவல் துறை இன்றைக்குக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? கடந்த காலத்தில் எவ்வளவு சிறப்பாகப் பணியாற்றிய காவல் துறைக்கு ஏன் இந்த நிலைமைகள் வந்தன என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் நான் சொல்லிக் கொள்வது ''எவால்யூவேஷன்'' , கமிட்டி'' தேவைப்படுகிறது. காவல்துறை இப்படிப்பட்ட குற்றங்களையெல்லாம் கட்டுப்படுத்த தவறியிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் வைக்கிறேன்.

வெளிநாடுகளில் வேலை வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி விட்டுப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மோசடி செய்து இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை மோசடி செய்கின்ற செய்திகள் நமக்கு வருகின்றன. குறிப்பாக திருச்சியிலே 'ராஜ் டிராவல்ஸ்' என்ற பெயரால், 'மோரீஸ் டிராவல்ஸ்' என்ற பெயரால் பல வெளி நாடுகளுக்கு நாங்கள் ஆட்களை அனுப்புகிறோம் என்று சொல்லி வசூல் செய்து சுமார் ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகையைப் பெற்று இன்றைக்கு ஆளே இருக்கும் இடம் தெரியாமல் ஓடிவிட்டார்கள். மறைந்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தி சொல்லப்படுகிறது. அரசாங்கம் இது போன்ற நிறுவனங் களைத் தடை செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கடுமை என்று சொன்னால் அதற்கு மேல் வார்த்தை இல்லை என்ற அளவிற்கு வைத்துக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆகவே இதில் அரசாங்கம் மெத்தனமான போக்கை மேற்கொள்ள வேண்டாம். கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**திரு. ப. நெடுமாறன்:** : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் திரு சுந்தரராஜ் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குப் பயணிகளை அனுப்புவது சம்பந்தமாகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். இன்டர்நேஷனல்....

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** அவர் பேசி முடித்த பிறகு கேட்கலாம்.

**திரு. ப. நெடுமாறன்:** இன்டர்நேஷனல் எக்ஸ்போர்ட் என்று இளைஞர் காங்கிரஸ் தலைவர் தங்கபாலு அவர்களுக்குச் சொந்தமான கம்பெனியின் மீது இப்படியொரு குற்றச்சாட்டு வந்திருக்கிறதே அதன் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று அருமை நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார் களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

**திரு. நா. சுந்தரராஜ்:** தலைவர் அவர்களே, 'உண்மையி லேயே அவருக்குச் சொந்தமான கம்பெனியா என்பது தெரியாது. அவர் சம்பந்தப்பட்டு, அவர் குற்றம் செய்திருப்பார் என்று சட்டம் சொல்லுமேயானால், நீதி சொல்லுமேயானால் நட வடிக்கை எடுப்பதற்குக் காங்கிரஸ் கட்சி நிச்சயமாகக் குறுக்கே நிற்காது.

அடுத்து, போலீசார் கைகளிலே துப்பாக்கி வைத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கண்ணீர்ப் புகைக்குண்டுத் துப்பாக்கி வைத்திருப் பார்கள். லத்திக் கம்பு வைத்திருப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழு தெல்லாம் கூட்டத்தைக் கலைக்கின்ற போலீசார் கல் எறிகின்ற காட்சியைச் சமீபத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். சமீபத்தில்

1982 மார்ச் 27] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

சென்னையிலே நடைபெற்ற ஒரு வரவேற்பு விழாவிலே போலீசாரே கல்லெறிந்து வீசும் காட்சியைப் போட்டோ எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் போட்டோ மூலம் அது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. இதிலிருந்து போலீசார் எந்த அளவுக்குக் கீழே இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அடுத்து மதுரையிலே சின்னாளப்பட்டி என்ற கிராமத்திலே இந்திரா காந்தி நெசவாளர் சங்கம் என்ற பெயரால் ஒரு காலனி கட்டுவதற்காக 28 11—1980 ஆம் நாளன்று மூன்றரை ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டது. அதிலே பழனி, தனராஜ் என்ற இன்னொருவர் பாத்தியதை கொண்டாடினார். அந்த இடத்திற்கு திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டி இருக்கிறார்கள். வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகிறது. நீதிபதி அவர்கள் அது ஏழை நெசவாளர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று தீர்ப்பு அளிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் வரையிலும் அந்தக் காலனியைக் கட்ட முடியவில்லை. காரணம் அங்கிருக்கும் தனராஜ் என்பவர் அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட கல்லையும், கொட்டகையையும் அத்து மீறி இடித்து விட்டு தன்னுடைய அடியாட்களை வைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கும் மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீசார் இது வரையில் நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்றால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. காரணம் அங்கிருக்கும் காவல் துறையே தனராஜ் என்பவருக்குச் சாதகமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக அந்த ஏழைகள் வீடு கட்டி வாழ்வதற்கான வழியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேனாம்பேட்டையிலே காவல் துறை அதிகாரிகளும், ஒரு நீதிபதியும் எந்த அளவிற்குச் சட்டத்தை மீறி அரசாங்கத்தினுடைய சொத்துக்களைப் பாழடிக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு சான்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இ-3 இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும், நீதி வழங்க வேண்டிய நீதிபதி மாரிமுத்து என்பவரும் சேர்ந்து தனி நபருக்குச் சொந்தமான இடத்தை ஆக்ரமிப்பு செய்து அதற்குத் தேவையான ப்ளு பிரிண்டையும் இவர்கள் மாற்றி, தேவையான ரிக்கார்டுகளையும் மாற்றி, அரசாங்கத்தினுடைய, கார்ப்பரேஷனுடைய அனுமதியைப் பெற்று வீடு கட்டலாம் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளும். அரசாங்கமும் அதிலே தலையிட்டு அந்த நீதிபதி தவறான செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார், ரெக்கார்டைத் திருத்தி இருக்கிறார் என்று சொல்லி அனுமதி வழங்கக்கூடாது என்று தெரிவித்திருந்தும் கூட அங்கே இருக்கின்ற காவல் துறை அதிகாரிகளின் ஆதரவோடு அந்த நீதிபதி வீட்டைக் கட்டியிருக்கிறார். இன்றைக்கு அந்த அதிகாரி மாற்றப்பட்டிருந்தாலும், அந்தக் காவல் துறை அதிகாரிகள் கடுமையான நடவடிக்கைக்கு ஆளாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு கந்தகுமான் கிராமம்' காட்டு மன்னார் தாலுகா, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, வேதாசர்ம் ஆசிரம நிலம். அந்த நிலத்தை உழுதவர்கள், ராமசாமி, பழனி வேல், வேலுமணி, பன்னீர்செல்வம், ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் அந்த நிலத்தை வாங்கியதாகச் சொல்லக் கூடியவர் பழனிச்சாமி என்பவர். பழனிச்சாமி என்பவர் அத்து மீறி அவர்கள் உழுவதற்குத் தடை செய்த நேரத்தில், அந்த ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ராமசாமி குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், காவல்துறை அதிகாரிகளிடம் சென்று எங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நீதிமன்றத் திற்குப் போகச் சொல்லுகிறார்கள். நீதிமன்றத்திற்குச் சென்ற பிறகும், அவர்கள்தான் நிலத்தை உழவேண்டுமென்று நீதிபதி உத்திரவு இடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகும் அவர்களுக்கு அந்தக் காவல்துறை அதிகாரிகள் அங்கே. அவர்களுக்கு ஆதரவாகவோ, அல்லது பாதுகாப்பு கொடுக்காத நிலையில், பன்னீர்செல்வம் என்பவர் வெட்டப்படுகிறார். பழனிச்சாமியால். ஆனால், பழனிச்சாமியால் வெட்டப்பட்ட பன்னீர்செல்வம் என்பவர் 10 நாட்களாக மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டும், எந்தவித மான மரணவாக்குமூலம், வாங்க அந்தக் காவல்துறை அதிகாரிகள் முயற்சி செய்யவில்லை. மாறாக, அவர் இறந்துவிட்டார். பன்னீர்செல்வம் இறந்து விட்டார். ஆனால் வழக்கு பழனிச்சாமிக்குச் சாதகமாக, அவர் குற்றம் செய்யவில்லை என்ற நிலைமைக்கு இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அங்கே இருக்கக்கூடிய காவல்துறை அதிகாரி களுடைய அலட்சியப் போக்கினால், ஒரு கொலை நடந்தது மட்டும் அல்லாமல், ஒரு கொலையைச் செய்தவர் தப்பிப்பதற்கு இன்றைக்கு வழக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று, நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், இந்திரா காங்கிரஸ் மன்றத்தை சில ஆளும்கட்சி நபர்கள், அதில் புகுந்து, அந்தக் கொட்டகையை இடித்து, உடைத்து, அங்கே இருக்கக்கூடிய, இந்திரா காந்தி படத்தையும் மற்ற தேசத் தலைவர்கள் படத்தையும், நொறுக்கி இருக் கிறார்கள். இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை தேசீயத் தலைவர்களையெல்லாம் ஒழிக்கவேண்டு மென்று என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று' இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், சிவகாசிக்குப் பக்கத்தில் விருதுநகர், டிவிஷனிலே வஞ்சக்காரன்பட்டி சரகத்தைச் சேர்ந்த கன்னிச்சேவி என்ற ஊரில் உள்ள காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒருவர் மீது தவறான நடவடிக்கை காரணமாக, கருப்பசாமி என்பவர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்

1982 மார்ச் 27] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

இங்கே பல பெரிய மனிதர்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு அவர்களை மிரட்டி, அவர்களிடம் பணம் பறிக்கிற வேலையை, கிட்நாப் செய்வேன் என்று சொல்லி, அவர்களை மிரட்டி அவர்களிடம் பணம் பறித்துக்கொண்டு இருக்கிறார். இந்த நிலைமை அந்தக் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்தும், அவர் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையில் எடுக்க வில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு, 1980 ஆம் ஆண்டு, சிங்கமுனை காவல் சரகத்தைச் சேர்ந்த கட்டுக்குடிப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் ஒரு கொலை நடைபெறுகிறது. ஒரு பெண்மணி பட்டப்பகலில், கண்மாயில் நடந்துபோகின்ற நேரத்தில், கொலை செய்யப்பட்டு, அவரிடமிருந்து 10 பவுன் தங்கச் செயினை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். அங்கே உள்ள காவல்துறையினர் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். முதல் எப். ஐ. ஆர். 6-11-80 ஆம் தேதி அன்று வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு அந்த வழக்கிலே, மணி, சடையன், சின்னையா, நாச்சன் என்பவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு அவர் கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த முதல் எப். ஐ. ஆர். போட்டு, ஆறாவது மாதத்திலே இன்னொரு இன்ஸ்பெக்டர் வருகிறார். முதல் இன்ஸ்பெக்டரை மாற்றி விட்டார்கள். அவர் இரண்டாவது வழக்கைப் போடு கிறார்கள். அதிலே அப்ரூவராக முதல் வழக்கிலே இருந்த சடையன் என்பவர் மீது இரண்டாவது எப். ஐ. ஆரிலே வழக்கு தொடர்ந்து அவர் கைது செய்யப்படுகிறார். ஆகவே, 6-11-1980-லே நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு 2 எப். ஐ. ஆர்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் உண்மையான குற்றவாளி மணி என்பவர்தான் உண்மையான குற்றவாளி. ஆனால் அவர் பெரிய மனிதருக்குச் சொந்தக்காரர் என்பதற் காக அவரை விடுவித்துவிட்டு, சாதாரண அப்ரூவராக மாற்றி, அவரையும் சேர்த்து, இரண்டாவது எப். ஐ. ஆர். போடப்பட்டு இருக்கின்றதை நான் இந்தச் சபையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் இது ஒரு மிக முக்கியமான வழக்கு, அந்தப் பகுதியிலே ஒரு பரபரப்பான வழக்கு. ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் கண்மாயிலே நடந்து சென்றிருந்த போது நடந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதையும்கூட நம்முடைய காவல்துறை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், நான் பரிதாபப்படுகிறேன், வேதனைப்படுகிறேன். நம்முடைய காவல்துறை அதிகாரிகளுடைய மெத்தனப் போக்கை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக சிதம்பரத்திலே அட்ட காசம் புரிந்து, அராஜகம் நடத்தி, மறைமுகமாக மிரட்டி இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பெற்று, பல நூற்றுக் கணக்கான பசுக்களை வாங்கியிருக்கிற ஒரு டி.எஸ்.பி.யை மாற்றியது மட்டுமல்லாமல் அவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட் டிருப்பதாக இன்றைக்கு செய்தித்தாள்களில் பார்த்தேன். அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதற்காகப் பாராட்டு கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்மீது முழுமையாக விசாரணை நடத்தப்பட்டு, அந்த விசாரணையின் விவரம் பொதுமக்க ளுக்கு நன்றாகத் தெரியும்வண்ணம் பத்திரிகைகள் வாயிலாக வெளியிட வேண்டும். அப்படியானால்தான் வருங்காலத்தில் அவரைப்போன்ற அதிகாரிகள் தவறு செய்யாமல் திருந்து வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

(முற்பகல் 9.20)

அதைப்போல இன்றைக்கு கள்ளநோட்டு அடிப்பது, கள்ள மார்க்லிஸ்ட் தயாரிப்பது, கள்ள நெருப்புப்பெட்டி லேபிள் தயாரிப்பது போன்ற 'ஒயிட் காலர்டு அஃபன்சஸ்'. வெள்ளைக் காலர் சட்டையணிந்த பெரிய மனிதர்கள் செய்யும் தவறுகள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் பரவலாக இருக்கிறது. இது சம்பந்த மாக அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுப்பது ஒருபுறம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் மொத்தத்தில் 10 சதவீதம்தான் நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருக்கிறது. மீதி 90 சதவீதம் தவறுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன.

கடந்த காலத்தில் ஐ.ஜி.யாக இருந்த அருள் அவர்கள் தமிழ் நாட்டு காவல் துறையில் பணியாற்றி, மிகப்பெரிய கள்ள நோட்டு கும்பலைப் பிடித்து, தண்டனை வாங்கிக்கொடுத்து தமிழ்நாடு காவல்துறை சிறப்பாகப் பணியாற்றியது. அதைப் போன்று கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். கடுமையான தண்டனைகளை வழங்கி, அவர்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

அதைப்போன்று இன்றைக்கு நம்முடைய காவல் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் பல்வேறு கஷ்டங்களை, குறைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய் டி.ஏ. வழங்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற விலைவாசியில் இது அவர்களுக்கு கட்டுபடியா வில்லை, போதவில்லை ஆகையால் இந்த டி.ஏ-யை கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைபோல் 'ஃபிங்கர் பிரின்ட் எக்ஸ்பர்ட்ஸ்' நம்முடைய காவல் துறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிறப்பான பணியினால்தான் சில முக்கியமான வழக்குகளில் காவல் துறையினர் சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடிகிறது. ஆனால் அவர்கள் வெளியே தெரியாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகள் அளிக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக அவர்கள் 1979-ல் 636 வழக்குகளைக் கண்டுபிடிக்க உதவியிருக்கிறார்கள். 1980-ல் 740 வழக்குகள், அதைப்போல 1981-ல் 836 வழக்குகளைக் கண்டுபிடிக்க காவல் துறைக்கு உதவியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிங்கர் பிரின்ட் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் தங்களை 'எக்சிகியூட்டிவ் போலீஸாக' மாற்றித் தாருங்கள், அதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பு அதிகமாவது மட்டுமல்லாமல் சலுகைகளும் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை அரசாங்கம் பரிவோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்கள் மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். அதுபற்றி எல்லா மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கருத்து சொல்லிவிட்டார்கள்; அரசியல் கட்சிகளும் கருத்து சொல்லிவிட்டன. நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது, முதல் தேதி அங்கே அந்த துப்பாக்கிச்சூடு நடைபெற்றிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் 13 ஆம் தேதி ங்கே போகிறார். டை பட்ட காலத்தி அங்கே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு சரியான உத்தரவு போகவில்லை என்ற குறை உண்டு. என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக அரசு தெரிவித்திருந்தால் அதற்கேற்ப செயல்பட்டிருக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக, சரியான உத்தரவு அரசாங்கத்திலிருந்து செல்லவில்லை என்று தெரிகிறது. அதைச் செய்திருந்தால் இரண்டாவது துப்பாக்கிச்சூடு நடைபெறாமல் தடுத்திருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு குன்றக்குடி அடிகளும், ரெவரன்ட் ஃபாதர் ஆரோக்கியசாமி அவர்களும், ரெவரன்ட் ஃபாதர் கிறிஸ்துதாஸ் அவர்களும் அவர்களோடு பல கிறிஸ்தவ தலைவர்களும் அமைதி ஊர்வலம் மேற்கொண்டு, அதன் மூலமாக அமைதி ஏற்படுத்த முடியும் என்று கருதி அமைதி ஊர்வலம் செல்கிறார்கள். அதன் மூலம் அமைதியை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய முயற்சியை பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசும் அதை பாராட்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் நான் கேட்க விரும்புவது, இத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெறுவதற்கு முன்னால் ஏன் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை? நம்முடைய தமிழ்நாட்டு காவல் துறையில்

'இன்டலிஜன்ஸ் பீரோ' என்று ஒரு பெரிய பிரிவை வைத்திருக்கிறோம். அந்தப் பிரிவிலே நூற்றுக்கணக்கான அதிகாரிகள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏன் இதை முதலிலே தெரிவிக்கவில்லை ? அரசியல் கட்சிகள் பொது மேடைகளில் பேசும் போது அவர்களுக்கு பின்னால் நின்று கொண்டு, குறிப்பு எடுத்து, அரசுக்குக் கொடுப்பதுதான் அவர்களுடைய வேலயையா ?

சமீபத்தில் கூட ஒரு செய்தி வெளியானது. டில்லி பாராளு மன்றத்தில் ஒரு தகவல் வெளியிடப்பட்டது. இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு வெளி நாட்டுப் பணம் வருவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனங்கள் தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் குறிப்பாக செயல் பட்டு வருவதாகவும், அவர்கள் பணம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன என்றால் அந்த ஸ்தாபனங்கள் எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று தெரியவில்லை. நான் கேட்கிறேன். அந்த இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் தமிழ்நாட்டில் ஆயிரம் அல்லது 500 ஸ்தாபனங்கள் இருக்கலாம். அதை நீங்கள் கண்காணித்து இருக்கிறீர்களா ? இந்த ஸ்தாபனங்கள் தமிழ் நாட்டிலே எங்கெங்கே இருக்கின்றன? என்ன செய்கின்றன? என்பதை நீங்கள் கண்காணித்ததாகத் தெரியவில்லை. அதை விட்டு விட்டு, நக்சல்பாரி என்று ஒரு பகுதியினரைக் குறிப்பிட்டு அவர்களை ஒழிப்பதுதான் இவர்கள் வேலையா ? பொருளாதாரத்தில் நலிந்த மக்கள், சமூக நிலையில் தாழ்ந்த மக்கள், தங்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகவும் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்காகவும் கோரிக்கைகள் வைத்து, எழுச்சி நடத்துபவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யாமல் அவர்களை நக்சல்பாரி என்று சொல்லி, ஒரு குறிப்பிட்ட மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்களைச் சுட்டுத் தள்ளுவதுதான் காவல் துறையின் கடமை என்று கருதாமல் அவர்களுடைய பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு நீங்கள் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டில் வெளி நாட்டுப் பணம் பெறுகிற ஸ்தாபனங்களை நீங்கள் கண்காணியுங்கள். அதன் மூலமாகத் தமிழ் நாட்டில் ஒரு மிகப் பெரிய வன்முறையைத் தூண்டுகின்ற வகையிலே பெரிய நாடுகள் அதிலே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. அந்த நாடுகளுடைய உதவியின் மூலமாகத் தமிழ்நாட்டில் குழப்பங்கள் மேற்கொள்ளப்படுமேயானால் தென் பகுதியிலிருந்து வட பகுதிக்கு அவர்களுடைய நடவடிக்கையை எடுத்துச் செல்லலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு செயல்படுகிறார்கள். அரசு அதில் கவனிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டாவது முறையாக தமிழ் நாட்டில் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழகம் பூராவும் ஒரு பரபரப்பான செய்தி. நான் சமீபத்திலே என்னுடைய ஊருக்குச் சென்ற நேரத்தில், நான் பல நண்பர்களைச் சந்தித்த நேரத்தில் கூட, சாத்தாரண பொது மக்கள் கேட்கிறார்கள், முதலமைச்சர் மீது இந்தக் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறதே, முதலமைச்சர் குடும்பத்தார் மீது இந்தக் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறதே, இன்றைக்கு ஒரு தனி ஐ.ஜி., பெரிய பதவியிலே இருந்தவர், ஆர். என். மாணிக்கம் என்பவர், ஒரு அஃபிடவிட் தாக்கல் செய்திருக்கிறார். அதிலே ஒரு பயங்கரமான உண்மையை, நம்முடைய முதலமைச்சர் மீது நேரடியாகக் குற்றம் சாட்டவில்லையென்றாலும், முதலமைச்சர் குடும்பத்தினர் மீதும், நம்முடைய அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும் மிகப் பயங்கரமான குற்றச்சாட்டை வைத்திருக்கிறார்கள். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் Ceasar's wife should be above suspecion,' சீசருடைய மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் சமூக நியதி ; நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், அது சம்பந்தமான உண்மையை நீங்கள் பிற்காலத்திலே இராமமூர்த்தி கமிஷன் முன்னால் சாட்சியங்கள் அளிப்பதன் மூலம் தெரிவிப்பதற்குப் பதிலாக, இன்றைக்குத் தாங்கள் உண்மையை வெளியே சொல்வீர்களானால், தமிழ் நாடு உங்களைப் பாராட்டும், உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ள காவல் துறை மானியம் குறித்து கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முன் வருகிறேன். முதலில், நம்முடைய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் இந்த அரசுக்கு ஒரு பாராட்டினைத் தெரிவித்து விட்டு தன்னுடைய உரையைத் தொடங்கினார். அண்மையில், நடைபெற்ற முழு அடைப்பு, வேலை நிறுத்தம் என்ற நாடு தழுவிய கிளர்ச்சியில் தமிழக அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளை அவர் பாராட்டினார். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பொறுத்த வரையில், அந்த நடவடிக்கைகளை, அதிலும் குறிப்பாக, அந்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 3 பேர், 4 பேர் தமிழகத்திலே, குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலே சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் எண்ணிடும்போது அதைப் பாராட்டுவதற்கு என்னுடைய மனம் துணிந்திடவில்லை. ஆனாலும் மிக வெம்மையாக இருக்கிற இந்தச் சட்டப் பேரவையில் எப்படியாவது ஒரு பாராட்டோடு என்னுடைய உரையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். கடந்த சில நாட்களுக்கு

முன்பு தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் இருந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களை துபாய் நாட்டிற்கு வேலையிலே சேர்ப்பதற்காக என்று ஏமாற்றி அழைத்துச் சென்று காட்மண்டு என்கின்ற இடத்திலே அவர்களைத் தவிக்க விட்டுவிட்ட நிகழ்ச்சியை நான் முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்கு இங்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் வருவதற்கு முன்பே அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவரும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து தமிழக அரசின் சார்பிலும் போலீஸ் துறையின் சார்பிலும் மத்திய அரசினுடைய உதவியோடும் காட்மண்டு பகுதியிலே உள்ள அதிகாரிகளுடைய உதவியோடும் கடத்திச் செல்லப்பட்ட, அல்லது ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்லப்பட்ட தமிழக-கேரள மக்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் திரும்ப அழைத்துக் கொள்ளப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்த அரசையும் முதலமைச்சரையும் நான் பாராட்டி என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

(முற்பகல் 9-30)

காவல் துறை குறித்து இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த ஆய்வுரையிலே காவல் துறையின் தொண்டுகள் எவ்வளவு சாலச் சிறந்தது என்பதைப் பற்றியும், காவல் துறை எப்படிப்பட்ட இன்னல்கள், இடையூறுகள், இவைகளையெல்லாம் கடந்து தங்களுடைய கடமையை ஆற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் குறித்தும் கூறப்பட்டுள்ள வாசகங்களில் இரு வேறு கருத்துக்களுக்கு இடமே இல்லை. 5 கோடி மக்கள் ஏறத்தாழ தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த 5 கோடி மக்களிடத்திலே சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவைகளை நிலை நாட்டிட வேண்டிய பொறுப்பேற்று பணியிலே இருக்கின்ற காவலர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 50,000 பேர்கள் தான். இதை ஒரு சராசரி கணக்காகப் பார்த்தால் கூட 5,000 மக்களுக்கு ஒரு போலீஸ்காரர் என்ற அளவிற்கு நிலைமை இருக்கும் போது, இந்த 5 கோடி மக்களின் பிரச்சினைகளையும், அவர்களிடத்திலே ஏற்படுகின்ற பூசல்களையும், சச்சரவுகளையும், சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவற்றிற்கு இடையூறாக நடைபெறுகின்ற காரியங்களைக் கவனிக்கவும், நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, சில நேரங்களில் தங்களுடைய உயிரைக் கூட துச்சமென மதித்து பணியாற்றுகின்ற, தொண்டாற்றுகின்ற காவலர்கள் பேரில் என்றைக்குமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு அனுதாபம் உண்டு என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், ஒன்று. காவல் துறையிலே உள்ள அனைவர்மீதுமே நானோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ அல்லது எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்களோ குறை கூறுவதாக எண்ணிடத் தேவை இல்லை. போலீஸ் இலாகா வெறுப்புக்குரியது என்று நானோ அல்லது தி.மு. கழகமோ அல்லது வேறு யாருமோ

எண்ணிடவும் மாட்டார்கள். எடுத்துச் சொல்ல முன் வர மாட்டார்கள். ஆனால் பலர் நல்லவர்களாகவும், சிலர் தீயவர் களாகவும் இந்தத் துறையிலே நிச்சயமாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு நிலை மாறி, மெல்ல மெல்ல ஆனால் நிச்சயமாக என்ற அளவிற்கு இந்தச் சிலர் அந்தப் பலராகவும், பலர் என்பது சில ராகவும் மாறிவிடுமானால் காவல் துறை முழுமையுமே களங்கப் பட்டு விடும் என்பதை நான் இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நெற்குவியலில் பதர் இருந்தால் அதைக் காற்றிலே வீசி, தூற்றி நெல்லை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், பதர் குவியலிலே இருந்து நெல்லை எடுப்பது என்பது வருந்தத்தக்க ஒன்று. சோற்றிலே கல் இருந்தால், அதை எடுத்துப் போட்டு விட்டு உண்ணலாம். ஆனால் கல்லிலே சோறு பொறுக்கும் அளவிற்கு காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை மாறிவிடக் கூடாது என்ற கவலையோடு இங்கே கருத்துக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், மற்றும் உள்ள கட்சிகளின் சார்பிலும் எடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள, அதிலும் சிறப்பாக காவல் துறை பொறுப்பேற்றுள்ள மாண்புமிகு முதலமைச்சர் உணர்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் துறை மீது ஏதோ இன்று நேற்று அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதன் முதலாக 1967 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பு, அந்தத் துறையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், அதிலே, அந்தக் கழகத்திலே ஒருவன் என்ற முறையிலே எனக்கும் மிகுந்த அனு தாபமும், பற்றும், பாசமும் உண்டு என்பதை நாடறியும், காவல் துறை நண்பர்கள் நன்கு அறிவார்கள். இங்கே நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் கூட நான் எழுதிய ஒரு நாடகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள் காவல் துறையினரின் கஷ்ட நஷ்டங்களை எல்லாம் விவரிக்கின்ற வகையிலே அந்த நாடகம் அமைந்து இருந்தது என்பதை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது 1962 ஆம் ஆண்டிலே எழுதப் பட்ட நாடகம். அப்போது இந்த அவையில் எதிர்க் கட்சியின் தலைவராக இன்று அவை முன்னவராகவும் இருக்கும் நாவலர் அவர்களும், துணைத் தலைவராக நானும் இருந்து பணியாற்றிய கால கட்டம். அப்போது எழுதிய அந்த நாடகத்தின்பெயர் ''உதயசூரியன்'' என்பதாகும். அன்றைக்கு இருந்த அரசாங்கம் அந்த நாடகத்தை தடை செய்துவிட்டது. தடை செய்ததற்கான காரணம் என்ன என்று கேட்ட போது, நாடகத்திலே சில பகுதி களில் போலீஸ் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு, காவல் துறை யினருக்கு பரிந்துரைப்பது போலவும், அவர்களுடைய கஷ்ட

நஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்வது போலவும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்ற உரையாடல்கள், பாடல்கள் இவைகள் எல்லாம் போலீசாரை அரசாங்கத்திற்கு எதிராக தூண்டுகின்ற மாதிரி அமைந்திருக்கிறது என்று காரணம் குறிப் பிடப்பட்டது. நான் இந்த அவையிலேயே தடை செய்வதற்கு காரணமாக இருந்த அந்தப் பாடல் என்ன என்பதை அந்த ஆட்சிக் காலத்திலேயே ஒரு முறை இங்கே எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறேன். அதை மீண்டும் ஒரு முறை, பலர் மறந்திருக்கக் கூடும் என்பதாலும், அவையிலே பலர் புதியவர்கள் என்கிற காரணத்தாலும் நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அந்த நாடகத்திலே, நாடகம் தடை செய்வதற்குக் காரணமாக இருந்த பாடல் இதுதான். ஒரு தாலாட்டுப் பாடல். காவல் துறை நண்பருடைய துணைவி, தன்னுடைய குழந்தையை சிறிய வீட்டிலே, ஏணைக் கட்டி தாலாட்டுப் பாடி தூங்க வைக்க முயற்சிக்கின்ற பாடல்.

'' போலீஸ் வேலைக்கென்று போகின்ற நொப்பனுக்கு
புத்திரனாய் வந்துதித்த தரித்திரமே கண்வளராய்
துப்பாக்கி எடுத்துக்கிட்டு போகின்ற நொப்பனிடம்
பழம்பாக்கி கேட்டுகிட்டு வழிமறிக்கும் கடன்காரன்
வருகின்ற காட்சிகளை காணாமல் கண் வளராய்
நாடாளும் மந்திரிகள் நலியாமல் வாழ்வதற்கு
ஓடாகத் தேய்கின்ற அப்பாவின் புத்திரனே
குருவிக் கூடான வீட்டுக்குள்ளே தவழுகின்ற குலவிளக்கே!
கொசுக்கடிக்கு அஞ்சாமல் குவளை மலர் கண்வளராய்!
காக்கி உடை போட்டுகிட்டு சேப்பு தொப்பி மாட்டிக்கிட்டு
நாட்டைக்காக்கும் வீரனுக்கு உன்னைப்போல
நாலுவந்து பிறந்து விட்டால்
காவி உடை வேணுமடா, கமண்டலமும் தேவையடா.

இதுதான் தடை செய்யப்பட்ட பாடல். இந்தப் பாடலுக் காகவே அந்த நாடகம் அன்றைக்கு முழுமையாக தடை செய் யப்பட்டது. அதற்குப்பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். அவர்கள் மறைந்த பிறகு, அந்தப் பொறுப்பினை ஏற்கக்கூடிய வாய்ப்பு அல்லது கடமை எனக்கு ஏற்பட்டது. அப்படி ஏற்பட்டபோது, நான் ஏற்கனவே 62 ஆம் ஆண்டு காவல் துறை நண்பர்களுக்காக எழுதிய அந்த தாலாட்டுப் பாடலிலே வருகிற கருத்துக்களுக்கு தாலாட்டுப்பாடி தூங்க வைத்துவிட்டேனா என்றால் இல்லை. எந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே காவல் துறை நண்பர் களுடைய கவலைகளை, அவர்களுடைய சங்கடங்களை எடுத்து நாட்டு மக்களுக்குச் சொன்னேனோ, எந்தக் கருத்துக்களைச் சொன்ன காரணத்தினால், நான் எழுதிய நாடகம் தடை செய்யப்பட்டதோ, அந்த கருத்துக்களுக்கு எப்படியும் புத்துயிர் வரவேண்டும், அந்தக் கருத்துக்களுக்கு விமோசனம் கிடைத்தாக

வேண்டும் என்கிற அளவிட முடியாத ஆர்வத்தோடு, நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு, 1970 ஆம் ஆண்டில் போலீசாருடைய சங்கடங்களை களைவதற்கும், போலீஸ் துறையை மேலும் மேம்படுத்துவதற்கும், நவீன கருவிகளை போலீசார் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையிலும், பரிந்துரைகளை செய்யவேண்டும் என்று போலீஸ் கமிஷன் ஒன்றினை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே நான் தலைமை பொறுப்பை ஏற்றிருந்த நேரத்திலே நியமித்தேன்.

அந்தக் கமிஷனுடைய சிபாரிசுகளின்படி எந்த அளவிற்குப் போலீஸ் துறை நண்பர்கள் பயன் பெற்றார்கள் என்ற சுருக்கத்தை இந்த அவையிலே கவனப்படுத்துவது என்னுடைய கடமையாகும். 1970 ஆம் ஆண்டு வரையில் இந்த போலீஸ் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்ட அந்தக் காலகட்டம் வரையில், கான்ஸ்டபிள் என்று சொல்லப்படுகிற செகண்ட் கிரேட் கான்ஸ்டபிள்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் மாதம் 70 ரூபாய் முதல் 95 ரூபாய் வரை என்று தான் இருந்தது. ஆனால் போலீஸ் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை ஏற்று கழக ஆட்சியில் 70 ரூபாய் என்று இருந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தை அதாவது 70 முதல் 95 ரூபாய் என்று இருந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தை 150 ரூபாய் முதல் 225 ரூபாய் வரை என்று மாற்றி அமைத்தோம். அதேநேரத்தில் எஸ்.எஸ்.எல். சி. தேர்விலே வெற்றி பெற்றவர்கள் பர்ஸ்ட் கிரேட் கான்ஸ்ட்டபிள்ளாக ஆகலாம் என்ற புதிய நிலையையும் உருவாக்கி, அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளம் 200 ரூபாய் முதல் 300 ரூபாய் வரை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 9–40.)

70 ரூபாய் முதல் 110 ரூபாய் வகையிலே அடிப்படைச் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள்களுக்கு 210 ரூபாய் முதல் 325 ரூபாய் வரை அடிப்படைச் சம்பளம் பெறுகின்ற வாய்ப்பினை கழக அரசு காலத்திலே நாங்கள் வழங்கினோம். துணை சப் இன்ஸ்பெக்டர் என்ற ஏ.எஸ்.ஐ. என்பவர்களுக்கு 110 ரூபாய் முதல் 140 ரூபாய் என்று இருந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தை 250 ரூபாய் முதல் 400 ரூபாய் வரை என்று மாற்றியமைத்தோம். சப் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு 140 ரூபாய் முதல் 220 ரூபாய் வரை என்று இருந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தை 300 ரூபாய் முதல் 500 ரூபாய் வரை என மாற்றியமைத்தோம். இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு 225 ரூபாய் முதல் 375 ரூபாய்வரை இருந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தை 425 ரூபாய் முதல் 700 ரூபாய் வரை என மாற்றியமைத்தோம். இப்படி போலீஸ் கமிஷன் சிபாரிசுகளில் 40-க்கு மேற்பட்டவைகளை அன்றைக்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றை நடைமுறைப் படுத்தி இருக்கின்றது. அதுமாத்திர

மல்லாமல் வீரச் செயல்கள் புரிகிறவர்கள், விசுவாசம் மிக்கவர்களாகவும் அதேநேரத்தில் ஒழுங்கு மிக்கவர்களாகவும் இருந்தவர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாளான செப்டம்பர் 15 ஆம் நாள் முதலமைச்சர் பதக்கம் என்ற வீர விருதுகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இந்த அரசு உருவான பிறகு இடையிலே அந்தப் பதக்கம் அளிக்கின்ற விழா நிறுத்தப்பட்டாலும் கூட மீண்டும் அது தொடர்ந்து இப்போது நடைபெற்று வருகின்றது. நான் இந்த ஆய்வறிக்கையைப் பார்த்தேன். அதிலே 79-வது பக்கத்திலே 128-வது பாராவிலே முதலமைச்சருடைய காவலர் பதக்கம் என்ற ஒரு தலைப்பு இருக்கின்றது. அதிலே குறிப்பிட்ட சில காவலர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சில காரியங்களுக்கு பதக்கம் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது 129-வது பாராவிலே தமிழ்நாடு முதலமைச்சரின் காவலருக்கான பதக்கம் என்று மீண் ம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி ஒரு குழப்பமான அறிக்கை தேவைதானா என்பதை அரசும், முதலமைச்சரும், அதிகாரிகளும் கவனிக்க வேண்டும். 128-வது பாராவிலே முதலமைச்சருடைய காவலர் பதக்கம் என்று குறிப்பிட்டு விட்டு இன்னொரு பதக்கத்தைத் தருவதற்காக நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற அந்தச் செய்தியில் தமிழ்நாடு முதலமைச்சரின் காவலருக்கான பதக்கம் என்று குறிப்பிடப்படுவானேன் ? பதக்கம் வேறு வேறாக இருக்கலாம். முதலமைச்சர் ஒருவர்தான். முதலிலே முதலமைச்சரின் காவலர் பதக்கம், பிறகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சரின் காவலர் பதக்கம்—அப்படி என்றால் முதலிலே வருகின்ற முதலமைச்சர் எந்த நாட்டு முதலமைச்சர் ? அவரும் நம்முடைய மாநிலத்தின் முதலமைச்சர்தான். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் மலிந்த ஒரு அறிக்கையாக இந்த கா ல் துறை மானியத்தினுடைய ஆய்வறிகைக் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1977 ஆம் ஆண்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே அறிவித்தார்கள். 10,000 போலீஸ்காரர்கள் சேர்க்கப்படுவார்கள் என்று. ஆனால் இதுவரையிலும் 1977-க்குப் பிறகு 5 ஆண்டுகளை எட்டிப் பிடிக்கின்ற அளவுக்கு காலம் ஓடியிருந்தாலும் கூட அந்த இலக்கை எட்டவில்லை என்பதை நான் ஒரு குறையாக இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

செகன்ட் கிரேட் போலீஸ்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில் 1980 ஆம் ஆண்டு 1990 பேர்களும் 1981 ஆம் ஆண்டில் 1771 பேரும்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் போலீஸ் இவர்கள் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய முறையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசு தந்த புள்ளிவிவரத்தின் படி 1980-ல் 121 பேர் தான் ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் போலீஸிலே சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். 1981-ல் ரசு கொடுத்த புள்ளிவிவரத்தின்படி ஆறே ஆறு பேர்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த 10,000 போலீஸ் காரர்கள் சேர்க்கப்

படுவார்கள் என்ற இலக்கை அடையாவிட்டாலும் கூட அதிகாரிகளுடைய பதவிகள் மிக அதிகமாகப் பெருகியுள்ளன. 1975ஆம் ஆண்டில் ஐ.ஜி இரண்டுபேர்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது எத்தனை பதவிகள்? டைரக்டர் ஜெனரல் பதவி ஒன்று, அது ஓராண்டுக் காலமாக காலியாக இருந்தாலும் பதவி அப்படியே இருக்கின்றது. ஐ.ஜி பதவி 5. அதிலே இரண்டு பதவிகள் காலியாக இருந்தாலும் 4 அப்பதவிகள் அப்படியே இருக்கின்றன. அடிஷனல் ஐ.ஜி. பதவி 4.

அதிலே ஒரு பதவி காலியாக இருந்தாலும், பதவிகள் அப்படியே இருக்கின்றன. 1975 ஆம் ஆண்டிலே 2 பேர்கள் ஐ.ஜிகளாக இருந்தார்கள். இப்போது ஐ.ஜி. தரப்பிலே 10 பதவிகள் என்று பெருகியிருக்கின்றன. 1975 ஆம் ஆண்டிலே டி.ஐ.ஜி. பதவிகள் 7 தான். இப்போது 13 பேர்கள் என்கின்ற அளவிற்கு அந்தப் பதவிகள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அதிகாரிகளுடைய பதவிகள் உயர்ந்திருக்கின்றது. ஆனால், அந்த விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்ப போலீசாருடைய எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை. போலீசார் எண்ணிக்கை மாத்திரம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1975-ல் 37,000 பேர்கள் போலீசார் மாத்திரம். முதல் தரம் இரண்டாம் தரம் ஆகியவைகளைச் சேர்த்து ஏறத்தாழ 37,000 பேர்கள். இப்போது இந்த இரண்டு கிரேடு போலீசாரையும் சேர்த்து எண்ணிக்கை சற்றேறக்குறைய 40,000 தான் சுமார் 3,000 அல்லது 4,000 பேர்கள் தான் அதிகம். ஆனால், அதிகாரிகள் பெருகியிருக்கின்ற விகிதாசாரம் மிகவும் அதிகம். இந்தக் குறைபாட்டை இந்த அரசுக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சரி. இவ்வளவு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், குற்றங்கள் குறைந்ததா என்றால், அதுவும் இல்லை. கழக ஆட்சியிலே 1975 ஆம் ஆண்டு, அந்த ஆட்சி கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பு வைக்கப்பட்ட மானிய கோரிக்கை என்பது எனக்கு நினைவு—அப்போது வைக்கப்பட்ட காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையில் 1974 ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரங்கள் தரப்பட்டன. இந்தக் குற்றங்களை ஒப்புநோக்குகின்ற நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1974 ஆம் ஆண்டில், கொலைகள் 48. நீங்கள் இங்கே வைத்திருக்கின்ற ஆய்வு அறிக்கையில் 1981 ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி கொலைகள் 66. 1974 ஆம் ஆண்டில் கொள்ளைகள் 17; ஆனால் இப்போது இந்த ஆட்சியில் 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 37. 1974 இல் வழிப்பறிக் கொள்ளைகள் 110. இப்போது 1981-இல் இந்த ஆட்சியில் 266. 1974-இல் கன்னக்கோல் களவு 7,717. ஆனால், 1981-ஆம் ஆண்டில் இது 9,073. அதேபோல், பெரிய திருட்டுக்கள் 1974-ஆம் ஆண்டில், 23,617. இப்போது 1981ஆம் ஆண்டில் 25,623. சிறிய திருட்டுக்கள் 1974 ஆம் ஆண்டில்

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 497. 1981-ஆம் ஆண்டு இந்த ஆட்சியில் 1,806. இப்படி குற்றங்கள் பெருகியிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டினால், இது இந்த ஆட்சியின் கண்டு பிடிக்கும் திறமையைக் காட்டுகிறது. கண்டுபிடிக்கும் திறமை அதிகமாகி இருக்கின்ற காரணத்தினால், குற்றங்கள் அதிகமாக தெரிகிறது என்று ஆளுங்கட்சிச் சார்பிலே ஒரு உறுப்பினர் வாதாடியதை நான் அன்றைக்குக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். எனவே, அந்த உறுப்பினருக்கு நான் விளக்கம் அளிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

ஆய்வு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது கண்டுபிடிக்கப் பட்டு, தண்டிக்கப்பட்ட குற்றங்கள் அல்ல. நடந்த குற்றங்கள், நான் இவற்றை ஒப்புநோக்கி தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு கிறேன். கண்டுபிடிப்பு என்று எடுத்துக் கொண்டால்கூட, அதிலே கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கும், இந்த ஆட்சிக்கும் நிரம்ப வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். குற்ற வாளிகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக் கையின் அடிப்படையில் புலனாய்வு செய்யப்பட்ட வழக்குகள், 1974-விலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 58 சதவீதம். 1980-இல், இந்த ஆட்சியில் 29 சதவீதம். 1981 இல் 35 சத வீதம். எனவே, கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலே புலனாய்வு செய் யப்பட்ட வழக்குகளின் சதவீதம் 58 ஆக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே இருந்தது. இந்த ஆட்சியிலே, 1980 ஆம் ஆண் டில் 29 சதவீதம்; 1981-இல் 35 சதவீதம் என்று இந்த ஒப்பு நோக்கு உள்ளபடியே, வருந்தத்தக்க ஒன்று; குறை கூறத் தக்க ஒன்று என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9.50)

களவாடப்பட்ட சொத்துக்களை மீட்பதிலே கூட 1974 ஆம் ஆண்டு 56·7 சதவீதம் அளவுக்கு மீட்கப்பட்டிருக்கிறது. 1981ஆம் ஆண்டில் 53.3 சதவீதம் அளவுக்குத்தான் களவாடப்பட்ட சொத்துக்கள் மீட்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்களுடைய கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வேலூர் எம். எல். ஏ., திரு. தேவராஜ் அவர் களுடைய வீட்டிலே களவுபோன நகைகள் ஓரளவுக்குத்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தரப்பட்டு இருக்கின்றனவே அல்லாமல் பெரும் பகுதி தரப்படவில்லை என்கின்ற குறையைக் கூட என்னிடத்திலே அவர் சொன்னார், நீங்களாவது சட்டமன்றத் திலே ஒரு முறை பேசுங்கள், அப்போதாவது திரும்பி வராதா என்கின்ற அளவுக்கு களவாடப்பட்டு போய்விட்ட சொத்துக்களை திரும்ப மீட்டுத் தருகின்ற அந்தப் பணியிலே 1974 ஆம் ஆண்டிற் கும் 1981 ஆம் ஆண்டிற்கும் இருக்கின்ற இந்த வேறுபாட்டை ஒப்புநோக்கி உரியநடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமா வேண் டாமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கை ஆய்வு ரையிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்களையும் வழங்கப்பட்ட தண்டனைகளையும் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். நான் அவைகளைப் பற்றிக் கூறுகிற நேரத்திலே ஒரு எதிர்க்கட்சியினுடைய பணி நீங்கள் செய்தவைகளை நாங்கள் உற்று நோக்கி அதைப்பற்றி விமர்சிக்க வேண்டிய பணி இருந்தால் விமரிசித்து அதே நேரத் திலே செய்யத் தவறியவைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது ஒரு எதிர்க் கட்சியினுடைய பணி என்ற முறையிலேயும் அந்தப் பணி அரசுக்கு மெத்தப் பயன்படும் என்ற வகையிலேயும் நான் அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அறிக்கையிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வழக்குகளை மாத்திரம் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாமல் எத்தனையோ பயங்கரமான வழக்குகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சையிலே வெங்கடாசலத்தைத் தொடர்ந்து இந்திரா நகர் பிரேமா, புட்லூர் தண்டபாணி, மதுராந்தகம் ஞானசவுந்தரி, திருத்தணி இலட்சுமி, மதுரை இளஞ்செழியன், நடிகை ஷோபா, திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியப் பிள்ளை ஈறாக எத்தனையோ கொலைகள் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுவது தவறாகாது.

ஒரு நிகழ்ச்சியை முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்கு இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்கும் நாட்டினுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவருவது என்னுடைய கடமையாகும். சிதம்பரத்திலே ஒரு டி. எஸ். ஓ. பெயர் சண்முகசுந்தரம் சில வாரங்களுக்கு முன்பு, அவர் கிணற்றிலே விழுந்து இறந்துவிட்டார் என்கின்ற ஒரு செய்தி பரப்பப்பட்டது ஆனால் அந்தச் செய்தி தவறு என்றும் அவர் நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கு அந்தப் பணியை ஆற்றுவதற்குச் சென்றிருந்தபோது சில அதிகாரிகள் பேரம் பேசி ஏற்பாடு செய்துக் கொண்ட மோசடி செயலுக்கு உடந்தையாக இல்லாத காரணத்தால் அவர் கொல்லப்பட்டு கிணற்றிலே விழுந்து இறந்து விட்டார் என்று காரணம் கூறப்பட்டு ஒரு கற்பனை கதையை கட்டப்பட்டு இருக்கிறது என்று அந்த வட்டாரத்திலே உள்ளவர்கள் பரவலாகப் பேசுகிறார்கள். அந்த டி. எஸ். ஓ. சண்முக சுந்தரம் என்பவருடைய மகன் கார்மேகம் இது குறித்து முதல்வருக்குகூட கடிதம் எழுதியிருப்பதாக எங்களுக்கு தகவல் தரப்பட்டிருக்கின்றது. அவருடைய வீட்டார் உற்றார் உறவினர் அனைவருமே அவர் கிணற்றிலே விழுந்து, தற்கொலை செய்து கொள்ளவில்லை, கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்கின்ற செய்தியை தருகிறார்கள். எனவே இதற்கு உரிய விசாரணை உரிய நேரத்திலே அமைக்கப்பட்டு டி.எஸ்.ஓ., சண்முகசுந்தரம் கொலை செய்யப்பட்டாரா அல்லது கிணற்றிலே விழுந்து இறந்தாரா என்ற உண்மையைக் கண்டறிய வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1982 ஏப்ரல் 27

இந்த அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கின்ற தகவல், நெல்லை மாவட்டத்திலே சிவலப்பேரி கிராமத்தைச் சேர்ந்த பாண்டி என்பவர் போலீசாருடைய பிடியிலிருந்து தப்பிச் சென்றுவிட்டதாகவும் அவரைப் பிடிக்கச் சென்றபோது அவர் அரிவாளால் வெட்ட முனைந்தார் என்றும் கூறி அவரை போலீசார் சுட்டுக் கொன்று விட்டதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அந்த வட்டாரத்து மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், அங்கே சென்று விசாரித்தால், கட்சி சார்பற்று எப்படிப்பட்ட உண்மைகள் அங்கே வெளியிடப்படுகின்றன என்றால் வேண்டுமென்றே அவர் கையைக் கட்டி தப்பித்து ஓடு எனக்கூறி அவர் ஓடுகின்ற நேரத்திலே அவரை போலீசார் சுட்டுக் கொன்று விட்டார்கள் என்ற தகவலைத்தான் அங்கே இருக்கின்ற பெரும்பான்மையோர் என்னிடத்திலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

குலசேகரப்பட்டணத்தில் ராஜமோகன் என்பவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார். அதற்கு போலீஸ் தரப்பிலே சொல்லப்படுகிற காரணம் என்ன? ராஜ் மோகன் கைது செய்யப்பட்டார். அவரை விடுவிப்பதற்காக அவருடைய சகோதரர்களும் உறவினர்களும் அவரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனை சூழ்ந்து கொண்டார்கள், அதைத் தடுப்பதற்கு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தபோது அந்த துப்பாக்கிக் குண்டு ராஜமோகன் மீதே பாய்ந்து கைது செய்யப்பட்ட ராஜமோகன் இறந்துவிட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். இதையெல்லாம் எப்படி நம்புவது என்றே எனக்குப் புரியவில்லை.

எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் மிக வேகமாகப் பரவி கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தினுடைய தலைவர்களில் சிலர் அண்டர் கிரவுண்டிலே இருந்த காலத்திலே இரணியன் போன்றவர்கள் அங்கே அப்படிக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற தகவல் எனக்குப் பசுமையாக நினைவில் இருக்கிறது. அவர்களை போலீசார் கைது செய்து, கைது செய்த பிறகு விட்டு விடுகிறோம் ஓடி விடுங்கள் என்று சொல்லி, அதை நம்பி அவர்கள் ஓடுகின்ற போது தப்பி ஓடினார்கள் என்று சொல்லி குற்றம் சாட்டி சுட்டுக் கொன்ற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் போலீசாருடைய சரித்திரத்திலே காலம் காலமாக, வாழையடி வாழையாக வந்து கொண்டிருக்கிற வரலாற்று துணுக்குகள், அதன்படியேதான் குலசேகரப்பட்டணம் நிகழ்ச்சியானாலும், சீவலப்பேரியில் பாண்டி என்ற ஒரு கைதி சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சியானாலும், இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கமுடியுமே அல்லாமல், ஏதோ தப்பி ஓட முயன்றார்கள், சுட்டுக் கொன்று விட்டோம் என்பவைகள் எல்லாம் வழக்கமாக போலீசார் ஜோடிக்கின்ற கதைகள் அன்னியில் வேறு அல்ல என்று பழைய போலீஸ் அமைச்சர் என்ற முறையிலே, புதிய போலீஸ் அமைச்சரான நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி போலீசார் தங்களுடைய துப்பாக்கி முனையிலேயிருந்து

நியாயம் வழங்குவதை, விசாரணை நடத்துவதை, தீர்ப்பு அளிப்பதை தங்களுடைய கடமையாகக் கொள்வதை ஒரு அரசு அனுமதிக்கலாமா? அரசு அனுமதித்துக் கொண்டே போனால் பிறகு நாடு அனுமதிக்குமா என்ற கேள்விகளுக்கு நாம் பதில் சொல்ல வேண்டிய காலத்தின் கட்டாயத்திற்கு ஆட்படவேண்டி வரும் என்பதை மாத்திரம் என்னுடைய எச்சரிக்கையாக இங்கே விடுத்திட நான் விரும்புகிறேன்.

வட ஆற்காடு, தர்மபுரி மாவட்டங்களிலே கூட இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள்தான். இங்கே நக்சலைட்டுகள் என்கிறபெயரிலே எத்தனையோ இளைஞர்கள் கொடுத்திருக்கிற கணக்கின்படி 19 இளைஞர்கள் அல்லது வாலிபர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த19 பேரும் நக்சலைட்டுகளா என்றால் நான் திட்டவட்டமாக சொல்லமுடியும், அல்ல. நக்சலைட்டுகள், போலீசார் இவர்களுக்கு இடையிலே ஏற்பட்ட அமளியின் காரணமாக அல்லது கைகலப்பின் காரணமாக ஆரம்பத்தில் போலீசாரும், நக்சலைட் இளைஞர்களும் மடிந்து போக அந்த அடிப்படையிலே இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசியபோது நான் சொன்ன கருத்துக்கள் மீண்டும் ஆராயப்பட வேண்டியவை. அந்த கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் கூட தங்களுடைய எண்ணங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நக்சலைட்டுகள் என்கிற பெயரால் தங்களுக்கு பிடிக்காதவர்களை அல்லது ஒரு குற்றத்திலே தேடப்படுகிறவர்களை, அது கொலை குற்றமாக இருந்தாலும், கொள்ளை குற்றமாக இருந்தாலும், அதிலே தேடப்படுகிறவர்களை எப்படியாவது கைது செய்து அவர்களை நீதிமன்றத்திலே நிறுத்தி அவர்களை விசாரணைக்கு உட்படுத்தி நீதி தேவனுடைய தீர்ப்பிற்கு அவர்களை ஆளாக்கவேண்டுமே அல்லாமல் போலீசார் தங்களுடைய கையிலே துப்பாக்கியிருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக நக்சலைட்டுகள் என்ற முத்திரையைகுத்தி யாரை வேண்டுமானாலும் கொன்று விடலாம் என்கிற ஒரு நிலைமை நாட்டிலே ஏற்படுமேயானால் அது எங்கே போய் முடியும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க தவறி விடக்கூடாது. இன்றைக்கு கூட மத்திய அரசினுடைய ஒரு ஆய்வுக் குழுவினுடைய சில அறிக்கையின் பகுதிகள் பத்திரிகையிலே வெளிவந்திருப்பதைப் படித்துப் பார்த்தேன். அன்றைக்கு சொன்னதைத்தான் இன்றைக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நோய் நாடி அதற்குரிய தீர்வுகளை நாம் கண்டிட வேண்டும். ஏன் நக்சலைட் உருவாகிறான், எந்த சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட வன்முறைகள் தலைதூக்குகின்றன. அடிக்க அடிக்க, மிதிக்க மிதிக்க புழுவும் புலியாகும் என்கிற அளவிற்கு ஏழை, எளிய மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அங்கே மேலும் மேலும் முடக்கப்பட, முடக்கப்பட ஒடுக்கப்பட ஒடுக்கப்படஅவர்கள் கிளர்ந்தெழுகிற நிகழ்ச்சியும் அப்படி கிளர்ந்தெழுகிற அந்த ஏழை எளியவர்களுக்காக பிரிதிநிதித்துவம்

வகிக்கிற அளவில், தலைமை தாங்குகிற அளவில் சில தளபதிகள் தோன்றுவது உலகத்திலே இயல்பு. அப்படிப்பட்ட பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் தமிழகத்திலே ஒரு பகுதியாக தர்மபுரி மாவட்டமும், வட ஆற்காடு மாவட்டமும் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. எனவே துப்பாக்கிக் குண்டுகள் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு பரிகாரமல்ல. அடிப்படை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அந்த அடிப்படையிலே ஒரு புதிய மாற்றத்தை, புரட்சிகரமான மாற்றத்தை செய்வதற்கு அரசு முன்வந்தாலன்னியில் நாம் நக்சலைட்டுகளை எல்லாம் கொன்று தீர்த்துவிட்டோம், எனவே நக்சலைட்டுகள் பிரச்னை அடங்கிவிட்டது என்று திருப்திப்படுவதற்கு வழியில்லை என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரு சோகச் செய்தி, அதே நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு கூட அந்தச் செய்தி கிடைத்திருக்கக் கூடும், அதனுடைய விவரங்களுக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. ஒரு வேளை நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் சொல்லவில்லை என்று யாரும் எண்ண வேண்டாம். அரசியல் நாகரிகம் கருதி நான், என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அவையிலே கடைபிடிக்க வேண்டிய பண்பாட்டைக் கருதி, யாருக்கும் ஒரு தர்மசங்கடத்தை உருவாக்கக்கூடாது என்ற சூழ்நிலையிலே அது முதலமைச்சர் அறிந்து கொண்டால் போதும், அறிந்து நடவடிக்கை எடுத்தால் போதும், அப்படி நடவடிக்கை எடுப்பாரேயானால் நான் மெத்தவும் மனம் குளிருவேன் என்கிற நிலையிலே இந்தச்செய்தியை நான் முதலமைச்சருக்கும், இந்த அவைக்கும் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-00).

திண்டுக்கல்லிலே இருந்து அருணாசலம் என்கின்ற ஒருவர் எனக்கு ஒரு பதிவுத் தபால் எழுதி இருக்கிறார். அந்தப் பதிவுத் தபாலிலே வந்திருக்கிற வாசகங்கள் என்னை அதிர்ச்சிக்கு ஆளாக்கி இருக்கிற வாசகங்களாகும். அவருடைய 19 வயது மகள் மாலா என்று அழைக்கப்படுகின்ற கண்மணி அந்த மாலா என்கின்ற அந்தப் பெண்ணை சென்னை ஜாபர்கான் பேட்டையிலே உள்ள பகலவன் என்பவருக்கு 14—12—1981-ல் அருணாசலம் அவர்கள் திருமணம் செய்து வைக்கிறார். திருமணம் செய்து வைத்து இந்த 3 மாத காலத்திற்குள்ளாக அந்தப் பெண் சரியாக சீர்வரிசை, வரதட்சிணை இவைகளைக் கொடுக்கவில்லையென்றும், அந்தப் பெண்ணை—அந்தப் பெண் மிக அழகான பெண்; நான் நம்முடைய முதலமைச்சரிடத்திலே இந்தப் படத்தைக் கூடக் காட்ட விரும்புகிறேன். வேறு வகையான காரியங்களுக்கு ஈடுபடுத்த அந்தக் குடும்பத்தார் விரும்பினார்கள். என்றும் — அது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ எனக்குத் தெரியாது — அதன் காரணமாகக் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட

அந்தப் பெண்மணி தன்னுடைய தந்தைக்கு ஒரு தந்தியைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்னையிலேயிருந்து அந்தப் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மதுரைக்குச் செல்கிறார்கள். திண்டுக்கல்லிலே இருக்கிற தந்தைக்கு மாலா என்கிற கண்மணி, தன்னுடைய தந்தை அருணாசலம் அவர்களுக்குத் தந்தி கொடுக்கிறார்கள்—தயவு செய்து என்னை மதுரையிலே சந்தியுங்கள் என்று தந்தி கொடுக்கிறார்கள். தகப்பனார் திண்டுக்கல்லிலே இருந்து மதுரைக்கு ஓடிச் செல்கிறார். மதுரையிலே தங்கியிருந்த விடுதிக்குச் சென்று மகளைப் பார்க்க விரும்புகிறார். ஆனால், மகளைப் பார்க்க விடாமல் சில முக்கியஸ்தர்கள்—நான் பிறகு அந்தக் கடிதம் தருகிறேன். முக்கியஸ்தர்கள் யார் என்பதை முதல்வர் புரிந்துகொள்ளலாம். அந்த முக்கியஸ்தர்கள்—தடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படித் தடுத்துவிட, மகளைப் பார்க்க முடியாமல் அந்தப் பரிதாபத்துக்குரிய தந்தை திரும்பி விடுகிறார்—திண்டுக்கல்லுக்கு. அதற்குப் பிறகு 5—3—1982-ல் 'மாலா இறந்து விட்டாள்' என திண்டுக்கல்லுக்கு—அவருடைய தந்தைக்கு — சென்னையிலே இருந்து தந்தி செல்கிறது, மாலாவின் கணவரின் பெயர் போட்டு தந்தி செல்கிறது. தந்தி 6—3—1982 மாலையில் தந்தை அருணாசலத்துக் கிடைக்கிறது. தந்தி கிடைத்தவுடன் 'வி ஆர் கமிங்' எனப் பதில் தந்தி கொடுத்து விட்டு, பெற்றோர்களும், வீட்டிலே உள்ளவர்களுமாக 6 பேர் அங்கேயிருந்து புறப்பட்டு, சென்னை ஜாபர்கான் பேட்டைக்கு வந்து சேருகிறார்கள். மகளை—19 வயது மகளை, திருமணமாகி 3 மாத காலம் கூட ஆகாத நிலையில் இறந்து விட்டாள் என்ற செய்தி தெரிந்து, மகளின் முகதரிசனத்தைக் கடைசியாகக் காண விரும்புகின்ற அந்தத் தந்தையும் தாயாரும் உற்றார் உறவினரும் காண முடியவில்லை. — 12 மணிக்கு வருகிறார்கள். பிரேத அடக்கம் எல்லாம் முடிந்து விட்டது என்று சொல்லி அடியாட்களை வைத்து மிரட்டி அவர்களை வெளியே அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதுகுறித்து மாலாவினுடைய தந்தை பல்வேறு ஆதாரங்களோடு எனக்கு ஒரு ரிஜிஸ்டர்ப் கடிதமே அனுப்பியிருக்கிறார். 23—3—1982-ல் அனுப்பப்பட்ட கடிதம் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. எனவே, இந்த அநியாயங்கள் செய்தவர்கள் யார் என்பதையும், இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டுமென்பதற்கும் இந்த ஆதாரங்களோடு இந்த பரிதாபத்திற்குரிய கடிதத்தை நான் அவரிடத்தில் தருகின்றேன். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இதற்கு நடவடிக்கை எல்லாம் எடுப்பதாகச் சொல்வார். ஆனால், நான் அவரைக் கேலி பேசுவதாக எண்ணக் கூடாது. கண்டிப்பதாகக் கூட கருதக் கூடாது. ஆனால், உண்மை நிலவரங்களை இங்கே எடுத்துக் கூறுவதிலே தவறில்லை என்பதால் கூறுகின்றேன். இப்படி இதே அவையிலே, பல அதிகாரிகள் மீது, அல்லது பல சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டு, அல்லது ஒரு வேளை, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது குறை சொல்லப்பட்டால், அவர்கள் மீதெல்லாம் கூட நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று முதலமைச்சரால் அறிவிக்கப்பட்ட பல

நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமலே உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 29-ஆம் தேதி தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்து ஏடுகளிலும் ஒரு திடுக்கிடத்தக்க செய்தி வெளி வந்தது. அதாவது, சென்னை எழும்பூரிலே உள்ள சுற்றுலா ஊர்தி தனியார் நிறுவனங்களான, செந்தில் டிராவல்ஸ், கே.பி.எஸ். பஸ் சர்வீஸ், பாண்டியன் டிராவல்ஸ், கண்ணன் டிராவல்ஸ், லட்சுமி டிராவல்ஸ், ஸ்ரீலட்சுமி டிராவல்ஸ், நாஷனல் டிராவல்ஸ், ஆகிய 7 நிறுவனங்களில் சென்னை நகர இலஞ்ச ஒழிப்புப் போலிசார் சோதனையிட்டு கைப்பற்றிய சில தஸ்தாவேஜுகளுடைய அடிப்படையில் மேற்படி ஊர்திகளுடைய நிறுவனங்களோடு காவல் துறையைச் சேர்ந்த 6 டி.எஸ்.பிக்கள், 41 இன்ஸ்பெக்டர்கள், 71 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், 11 உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், 13 தலைமைக் காவலர்கள், 35 காவலர்கள், ஆக மொத்தம் 177 பேர்களும், மற்றும் போக்குவரத்துத் துறையைச் சேர்ந்த 11 ஆர்.டி.ஓ.க்களும், 62 எம்.வி. இன்ஸ்பெக்டர்களும், 11 எழுத்தர்களும் ஆக 84 பேர்களும், ஆக மொத்தம் 261 பேர் மீது இவர்கள் விதிக்கு மாறாக சுற்றுலா ஊர்திகளை ஆம்னி பஸ் என்ற பெயரால் ஓட்டுவதற்குச் சதித் திட்டம் வகுத்துச் செயல்பட்டார்கள் என்றும், அந்த வகையில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் சம்பாத்திதார்கள் என்றும், அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வருவாய் பெருமளவிற்கு நஷ்டத்திற்கு ஆளானது என்றும், அதற்கு உதவிய வகையிலே மேலே கூறப்பட்டுள்ள அலுவலர்கள் கையூட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு அதற்குத் துணையானார்கள் என்றும் செய்தி வெளி வந்து, அந்த நிறுவனங்களில் கைப்பற்றிய தஸ்தாவேஜிகளில் ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள சிலருக்குக் கூடச் சம்பந்தம் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ எனக்குத் தெரியாது. எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பிலே இந்தக் குற்றச்சாட்டு அன்று விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

26—10—1980 ஆம் தேதியன்று வெளியான செய்திப்படி அந்த ஊழல் வழக்கில் முதல் கட்டமாக 106 காவல்துறை அதிகாரிகள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதையொட்டி இந்த மன்றத்தில் கடந்த ஆண்டு நம்முடைய நண்பர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் அந்த ஆம்னி பஸ் ஊழல் குறித்து முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே ஒரு வினாவினை எழுப்பினர்கள் போலீஸ் மானியத்தில். அந்த வினாவில் இந்த வழக்கு என்னவாயிற்று என்று கேட்டார். அவருக்குப் பதில் அளித்த முதலமைச்சரவர்கள் சொன்ன வாசகத்தை அப்படியே சொல்கிறேன். ''அந்த ஊழியர்கள் மீது விசாரணை நடந்து வருகிறது. நடவடிக்கை கைவிடப்படவில்லை. தகுந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு உள்ளன. முன்பு இருந்தவர்கள் அமைத்து வைத்த ரெட்டப் முறை, சட்டமுறை ஆகியவற்றால் தான் சற்றுத் தாமதமே தவிர தவறு செய்வதாகக் கூறப்படுவோர்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.'' என்று முதலமைச்சர் உறுதி அளித்தார்.

1982 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சிகப்பு நாடா முறையினாலேதான் இவ்வளவு தகராறும், எனவே தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஓராண்டுக் காலமாக, அந்த நாடா இன்னும் அவிழ்க்கப்படாமலே போய் இந்த வழக்கு என்ன வாயிற்று என்று தெரியாத ஒரு சூழ்நிலையில், இந்த வழக்கிலே ஈடுபடுத்தப்பட்டவர்கள், வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் அல்லது அனைவருமே இன்றைக்குச் சுதந்திரமாக இருக்கிறார்கள் என்கின்ற அளவிற்கு வழக்கு கைவிடப்பட்டு விட்டதா அல்லது நடைபெறுகிறதா? கிட்டத்தட்ட 200-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கலந்துகொண்டு நடைபெற்ற இந்த மாபெரும் பயங்கரமான ஊழலில் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்பவைகளையெல்லாம் இங்கே வைக்கப்பட்ட ஆய்வு அறிக்கையிலே வைக்காத காரணத்தால் நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளாமல் விழிக்கிறோம். ஒருவேளை முதலமைச்சரவர்களுடைய பதிலிலே அவைகளையெல்லாம் சொல்லலாம் என்பதற்காக—எல்லாவற்றையும் ஆய்வு அறிக்கையிலே சொல்லிவிட்டால் பிறகு தான் பேசுவதற்கு எதுவும் இருக்காது என்பதற்காக ஒரு வேளை அதை ஸ்டாக்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். எனவே, சென்ற ஆண்டு திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களுக்குச் சொன்ன பதிலையே இப்பொழுது மீண்டும் சொல்லாமல், அதற்குமேலே என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று உரிய பதிலை, அரிய பதிலை இங்கே நம்முடைய முதல்வரவர்கள் அளிப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதுபோலவே நடவடிக்கை எடுக்காததற்கு இன்னும் பல சான்றுகளைச் சொல்ல முடியும். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு 1977-ஆம் ஆண்டு இறுதியிலே வந்தபொழுது கறுப்புக்கொடி நிகழ்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால், திராவிட கழகத்தால் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் காட்டப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது அது சம்பந்தமாகப் போடப்பட்டிருக்கின்ற வழக்கு நாடறிந்த ஒன்று. என் மீது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுச் செயலாளர் பேராசிரியர் மீது, பொருளாளர் சாதிப்பாட்சா மீது, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுச் செயலாளர் ப.உ. சண்முகம் மீது, மதுரை மாவட்ட அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய செயலாளர் பழக்கடை பாண்டி மீது, எல்லோர் மீதும் வழக்கு இருக்கிறது. இதைச் சொன்னால், பாருங்கள் எங்களுடைய பட்சபாதமற்ற தன்மையை என்று முதல்வரவர்கள் சொல்லக்கூடும். ஆனால் வழக்கு எங்கள் மீதெல்லாம் இருக்கிறது. கொலை வழக்கு, 302, 307 வழக்கு என் மீதும், பேராசிரியர் மீதும், சாதிக் பாட்சா மீதும், உங்களுடைய பொதுச் செயலாளர் ப.உ. சண்முகத்தின் மீதும் இருக்கிறது. நான் அதிலே அதிகமாக, விரிவாகப் பேசிவிட விரும்பவில்லை. ஆனால் அந்தக் கறுப்புக்கொடி நிகழ்ச்சியிலே அதைப் பற்றி விசாரிக்க நீதிபதி சோமசுந்தரம் அவர்களைக் கொண்டு ஒரு கமிஷனை

அப்பொழுது நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் அமைத்தார்கள். அந்த சோமசுந்தரம் கமிஷனில் அரசு இப்படிப்பட்ட நிலைகளில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது போன்ற பரிந்துரைகள், துப்பாக்கிப் பிரயோக சரியானதுதான் என்கிற ஜஸ்டி ஃபிகேஷன் இவைகளெல்லாம்கூட அந்த அறிக்கையிலே இருந்தாலும் ஒன்றை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். எங்களுடைய 'டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்'-க்கு, வரையரைக்கு உட்பட்டது அல்ல என்றாலும்கூட ஒன்றை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம் என்று நீதிபதி சோமசுந்தரம் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

(முற்பகல் 10-10)

நீதிபதி சோமசுந்தரம் அவர்கள், ஒரு நல் உணர்வு உள்ள நீதிபதி என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். இதற்குமேல் ஒரு நீதிபதியைப் பற்றி நல்லது கெட்டதைப் பேசக்கூடாது என்பதால், இந்த அளவோடு நான் விட்டுவிடுகிறேன். அன்னை மணி அம்மையார் அவர்கள், தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் துணைவியார், அந்தக் கறுப்புக்கொடி போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு, அவர்களும் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இந்த சோமசுந்தரம் கமிஷனுக்கு ஒரு வாக்குமூலம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த வாக்குமூலம் விசாரணைக்கு வந்து, அன்னை மணியம்மையார் சாட்சிக் கூண்டிற்கு வரவழைக்கப்படுவதற்கு முன்பு, காலம் அவர்களை கொத்திக்கொண்டு சென்றுவிட்டது. எனவே, அவர்கள் கொடுத்த வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையிலே, நீதிபதி சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். போக்குவரத்து சார்ஜன்ட், வெள்ளைச்சாமி என்பவர், தன்னை தரக்குறைவாகவும், இழிவாகவும் பேசியதை மணி அம்மையார் உறுதிமொழிப் பத்திரத்தில் கூறியுள்ளார், இது குறித்து அரசு கருதினால், விசாரணை செய்யலாம். இந்த அறிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த அரசு ஜி. ஓ. 1626, செப்டம்பர் 1, 1978-ல் இது குறித்து, நடவடிக்கை பற்றி, தனி உத்திரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்று 78-லேயே இங்கே வைக்கப்பட்ட அறிக்கைக்கு, துணை அறிக்கையாக வைக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கையில் நடவடிக்கைபற்றி, தனி உத்திரவு, மணி அம்மையார் அவர்களை ஒரு சார்ஜென்ட் வெள்ளைச்சாமி தரக்குறைவாகப் பேசியது குறித்து, நீதிபதி சோமசுந்தரம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அந்தப் பரிந்துரை குறித்து, நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தனி உத்தரவு பிறப்பிக்கும் என்று அறிவித்தது. ஆனால் இது வரையிலும், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்றால், இல்லை. கேட்டால், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் பால் கமிஷனுடைய அறிக்கைவைத்துள்ள நாங்கள் திருச்செந்தூர் கொலைக்கே, "எந்த

நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, இதைப் போய் பெரிதாகக் கேட்கிறார் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேலி பேசுவது எனக்கு நன்றாகப் புரிகிறது. ஆனாலும் கூட, அன்னை மணி அம்மையார், நாம் எல்லாம் வழிபடுகிற தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் துணைவியார் அவர்கள் இவ்வளவு தரக்குறைவான முறையில் நடத்தப்பட்டார்கள், இழிவான முறையிலே, அர்ச்சிக்கப்பட்டார்கள் என்று ஒரு நீதிபதி சொன்ன பிறகும் கூட அந்த அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையே என்கிற ஆதங்கத்தின் காரணமாகத்தான், இதை நான் இங்கே சொல்கிறேன். போலீசாருடைய புலன் விசாரணை எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட பாரபட்சமாக இருக்கிறது என்பதற்கு பால் கமிஷன் நீதிபதி, பால் அவர்கள் பல இடங்களிலே இதை கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவிற்கு போலித்தன்மை வாய்ந்தது போலீசாருடைய புலன் விசாரணை என்பதற்கு இதைவிட வேறு ஆதாரம் தேவையில்லை. திருச்செந்தூர் கொலை வழக்கு பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட நீதிபதி பால் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே முதல் தகவல் அறிக்கை, எப். ஐ. ஆர். கொடுத்த புருசோத்தமனோ. மகாதேவனோ, நிர்வாக அதிகாரி, களோ அறங்காவலர்களோ அன்றையதினம் விசாரணை செய்யப்படவில்லை. இச்சாட்சிகளை அன்றையதினம் விசாரணை செய்யாததற்கு திருச்செந்தூர் காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர் கே. ஸ்ரீதரன் நாயர் கூறிய காரணங்கள் முற்றிலும் நம்பத்தக்கனவாக இல்லை. இதை நீதிபதி பால் சொல்கிறார். கோயிலின் உள்துறை கண்காணிப்பாளர் மகாதேவன் தான் கோயிலுக்குச் செல்லவில்லையென்றால், பூஜை நின்றுவிடும் என்று கூறியதாகவும், ஆகவே, தான் விசாரணை செய்யவில்லை என்றும் காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர் கூறுவது நம்பத்தக்கனவாக இல்லை. இதுவும் நீதிபதி பால் அவர்களுடைய கூற்றுதான். மாகாதேவன் அவர்கள் கூறியதை முற்றிலும் வேதவாக்காகக் கொண்டு காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர் நம்பினாலும் கூட பூஜை முடிந்த பின்னால் இரவு அவர்களை விசாரணை செய்திருக்கலாம். அவ்வாறு விசாரணை செய்யாததற்கு இன்ஸ்பெக்டர் எவ்வித விளக்கமும் கொடுக்கவில்லை. இதுவும் நீதிபதி பால் அவர்கள் அறிக்கையிலே காணப்படுகின்ற வாசகம்தான். கோவில் நிர்வாக அதிகாரியை விசாரணை செய்யும் பொருட்டு தேவஸ்தான அலுவலகத்திற்கு சென்று தேடியதாகவும், அங்கு அவர் காணவில்லை என்றும், அவரைத் தேட ஒரு காவலரை தான் அனுப்பியதாகவும், இன்ஸ்பெக்டர் கூறினார். இது விசித்திரமாகவும், நம்பத்தகாததாகவும் உள்ளது. இதுவும் நீதிபதி பால் அறிக்கையிலே காணப்படுகின்ற வாசகம்தான். அறங்காவலர் ஸ்ரீநிவாச பாண்டியன், உண்டியல் காணிக்கை முழுவதும் எண்ணி முடிக்கப்படும் வரை நீண்ட நேரம் இருந்தார் என்பது அவர்கள் கூறும் சாட்சியமாக இருப்பினும் அறங்காவலர் ஸ்ரீநிவாச பாண்டியனை விசாரணை செய்ய எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. இதுவும் நீதிபதி பால் கூறியது தான். குளியல்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1982 மார்ச் 27

அறைக் கதவு வலிந்து திறக்கப்பட்டபோது, அங்கு சரிபார்ப்பு அதிகாரி தண்ணீர் குழாயில் தூக்கிட்டுத் தொங்கிக் கொண்டிருந்த தாகக் கூறப்படும் போது, அவ்விடத்தில், அறங்காவலர் ஸ்ரீநிவாச பாண்டியன் உடன் இருந்ததாகக் கூறப்படும்போது மிகப்பொறுப்பு வாய்ந்த ஒருவரான ஸ்ரீநிவாச பாண்டியனிடமிருந்து இன்ஸ்பெக்டர் உடனடியாக வாக்குமூலத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மேலும் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் கேசவ ஆதித்தனை அன்றைய தினம் விசாரணை செய்ய இன்ஸ்பெக்டர் எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. இந்த முக்கியமான சாட்சிகள் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக வேண்டுமென்றே விசாரணை செய்யப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கின்றார்கள் எனத் தெரிகிறது.

ஆய்வகத்தை 26–11–80 அன்று பிற்பகல் 4–45 மணிமுதல் 6 மணிவரை ஆய்வு செய்து, அங்குள்ள பொருட்களை கைப்பற்றி ஆய்வு பறிமுதல் பதிவேடு தயாரித்ததாக இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீதரன் நாயர் உறுதியாகக் கூறினாலும் அந்த பதிவேட்டின் ஆவணத்திலிருந்தும் அல்லது கார்பன் நகல்களிலிருந்தும் முதலில் 27–11–80 என்று நாளிடப்பட்டு, 27 என்று நாளிடப்பட்டு, பின்னால் 27 என்பதில் ஏழு ஆறாகத் திருத்தப்பட்டு—போலீசார் செய்கிற காரியங்கள் இவை—ஏழு ஆறாகத் திருத்தப்பட்டு, 26–11–80 என்று வாசிக்கும்படி திருத்தப்பட்டு, அந்தப் பதிவேடு 27–11–80 அன்று தான் தயாரிக்கப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது. அவ்வாறு திருத்தப்பட்டதாக, குறிப்பாக கார்பன் நகல்களிலிருந்து நமக்குத் தெரிகிறது.

இவ்வளவும் திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளையினுடைய மர்ம மரணம் குறித்து நடத்தப்பட்ட புலன் விசாரணையில் போலீசார் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் எவ்வளவு தவறுதலாக, எவ்வளவு பித்தலாட்டமாக, எவ்வளவு மோசடியாக போலீசார் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்பதற்கு நீதிபதி பால் அவர்கள் தருகின்ற நற்சான்றிதழ்தான் இவைகள் எல்லாம்.

நான் இன்னொன்றையும், ஏற்கெனவே முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு தனிப்பட்ட முறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் பொள்ளாச்சி வட்டத்தில். கிணத்துக்கடவு தொகுதியிலே உள்ள தேவனாம்பாளையம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 100 க்கு மேற்பட்டவர்கள் கையெழுத்திட்டு என்னிடம் ஒரு மகஜர் அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த மகஜர் இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும் அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 100 பேர்களுடைய கையெழுத்துடன் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது முதலமைச்சருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தகவல். அதிலே நான் சிலவற்றை, இந்த அவையில் எந்த சர்ச்சையும் எழக்கூடாது என்று கருதி விட்டு விட்டு அந்த மகஜரைப் படிக்கிறேன்.

"From

The Harijans of Devanampalayam Village, Poollachi Taluk, Coimbatore District.

To

The Hon'ble Prime Minister of india, NEW DELHI
Respected Madam,

We belong Scheduled Cas —Harijan living at Devanampalayam villag , Pollachi Taluk Coimbatore District, Tamil Nadu. We beg to tsubmit the following for your kind atten ion and necessary action.

There is a toddy shop in our villag . The owners of the toddy shop were under the impression that our community people are not taking liquor from the shop and hence, for no reason, they used to treat us erratically and threatened us of driving out from our village itself.

We are afraid of it and tried to persuade them by mediations But to our surprise at 11 P.M. of 2nd February 1982, when the entre village was at dark more then 100 rowdy elements came to our village by three lorries and treated us like anything and set fire to our huts and the cattle and the poultry were robbed. As a fact, 8 huts were completely destroyed and women were brutally attacked. We are erribly afraid and unable to do our normal duties.

We respectfully submit to your goodself that we approached and complained about the atrocities to the police people and even to the District Collector but in vain. Though it was represented to us that police protection was given, it was only an eye—wash and no proper action is taken yet.

இப்படி அந்தப் பகுதியையே ஒரு கலவரப் பகுதியாக ஒருபெரிய சாம்ராஜியாதிபதியுனுடைய கையிலே இருக்கிற, ஒரு சர்வாதிகாரியினுடையகையிலே இருக்கிற பகுதியாக அந்தப் பகுதி இன்றைக்கு அத்தகைய நிலவரத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறது. அதற்கு மேல் நான் சொல்லாமல், முதலமைச்சர் புரிந்து கொள்வார் என்ற காரணத்தால் அந்த அளவோடு நான் விட்டு விடுகிறேன்.

நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்களும், சித்தன் அவர்களும் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். சிதம்பரத்திலே டி. எஸ். பி. ஜோசப் அவர்கள் இன்றைக்கு அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்றாலும் கூட அவரைப்பற்றி ஏற்கெனவேவந்த செய்தி இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது அவர் மீது மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்திட இந்த அரசு முன்வர வேண்டு மென்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

அண்மையிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட போதுகூட அங்கே காருக்குப் பின்னால் சென்றவர்கள் ஜீப்பிலே இருந்த பெண்

போலீசாரிடத்திலே தகராறு செய்தார்கள் என்பது அந்த அதிகாரிகளால் மறுக்கப்பட்டாலும் கூட அது உண்மைதான் என்றும் அந்தத் தகராறுக்கு காரணமாக இருந்தவர்களில் ஒருவர் இந்த டி. எஸ். பி. ஜோசப் என்றும் கூறப்பட்டது. அவரே தான் அண்மையில் சிதம்பரத்தில் திரைப்படத்திற்குச் சென்றுவிட்டு திரும்பிய மூன்று பெண்களை வழிமறித்து, காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, இரவெல்லாம் காவல் நிலையத்தில் வைத்திருந்து, காலையில் பெற்றோர்கள் தேடி, அலுத்து வந்து சேர்ந்த போது பெற்றோர்களுடைய கையிலும் தடியைக் கொடுத்து அந்தப் பெண்களை அடிக்கச் சொல்லி, தானும் அடித்துத் துன்புறுத்தி, அதன் காரணமாக திலகவதி என்கிற ஒரு பெண் அவமானம் தாங்காமல் உடலிலே மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி, தீவைத்துக் கொளுத்திக் கொண்டாள் என்றெல்லாம் செய்தி வந்தது.

ஆபத்தான கட்டத்தில் மருத்துவ மனையில் அந்தப் பெண்மணி அனுமதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் கூட, மருத்துவ மனையில் இருந்து விடுவிக்கவும், புகார் எதுவும் கொடுக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளவும் பல சூழ்ச்சிகளில் அந்த டி. எஸ். பி. ஈடுபட்டார் என்று எங்களுக்கும், எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் வந்த செய்திகளின் காரணத்தால் தான் அன்றும், பிறகும் இங்கே கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, இப்போது அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற ஒரு நல்ல செய்தி எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த நடவடிக்கை மாத்திரம் போதாது. மேலும், அவர் சேர்த்திருக்கும் சொத்து வகையறா, மற்றும் எந்த அளவிற்கு அட்டூழியங்கள் புரிந்துள்ளார் என்பதையெல்லாம் முதலமைச்சரும், இந்த அரசும், இந்தத் துறையும் கண்காணிக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 10-20]

ஏன் இப்படி அதிகாரிகள் மாறுகிறார்கள்? இங்கே இருக்கும் புகைப்படத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். சிதம்பரத்தில் ஒரு மதுக்கடை, ஒயின் ஷாப் திறக்கப்படுகிறது. அதற்குத் திறப்புவிழா வைக்கப்படுகிறது. மதுவிலக்கு இன்னும் ரத்து செய்யப்படவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்களும் சொல்கிறார். மாண்புமிகு அமைச்சர் எஸ், டி. எஸ், அவர்களும் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார். ஆனால் அந்த ஒயின் ஷாப் திறப்பு விழாவிற்கு அந்த டி. எஸ். பி. தலைமை வகிக்கிறாரோ அல்லது முன்னிலை வகிக்கிறாரோ தெரியவில்லை. நம்முடைய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் ஒருவர்கூட அந்தப் போட்டோவில் இருக்கிறார். இப்படி ஒயின் ஷாப் திறப்பு விழாவில் அவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். மதுவிலக்கை நாம் பிரச்சாரம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இன்னொரு புறத்திலே இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் ஒயின் ஷாப் திறப்புவிழாவிலே கலந்து கொள்வதும், ஆளுங் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு அனுசரணையாக நடந்து கொள்வதும், இது போன்ற

தைரியத்தை, துணிவை இத்தகைய அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படுத்தி விடுகிறது என்பதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் விட்டு விட்டு எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் விட்டு, விட்டு நான் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டதைப்போல, எதிர்க்கட்சிகள் மீது வழக்குகளை ஜோடிப்பதில் இந்த அரசு காட்டும் ஆர்வம்தான் அபாரமானதாக இருக்கிறது. அந்த வழக்குகள் எந்த நிலையில் போய் முடிகின்றன என்பதற்கும், எந்த அளவிலே அந்த வழக்குகள் ஜோடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதற்கும் நான் பல உதாரணங்களையெல்லாம் சொல்லவில்லை. ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தி. மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், அ. தி. மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் 31—10—1977 ஆம் தேதி ஈரோடு பேருந்து நிலையத்தில் ஒருவரையொருவர் தாக்கிக் கொண்டு சண்டை போட்டுக் கொண்டார்கள் என்று ஒரு வழக்கு. அந்த வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி 13—1—1981 வரையில் அந்த வழக்கை விசாரித்து முடித்துவிட்டு, தீர்ப்பு அளிக்கிறார். இந்த வழக்கில் இருதரப்பினருக்கும் தி. மு. க., அ. தி. மு. க. சண்டை நடந்து இருப்பின் இருதரப்பினருக்கும் காயங்கள் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஆச்சரியமாக தி. மு. க. வினருக்கு மட்டுமே காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவர்கள் மட்டுமே மருத்துவ மனைக்கு சென்று சிகிச்சை பெற்றுள்ளார்கள். அ. தி. மு. க. வினருக்கு எவ்வித காயமும் இல்லை. அவர்கள் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெறவும் இல்லை. இதனை நோக்குங்கால், இந்த வழக்கில் இரு சாராரும் சண்டை போட்டார்கள் என்று கூறுவது சரியா என்று ஒரு பெரிய ஐயமே ஏற்படுகிறது. தி.மு.க. வினருக்கு மட்டுமே சிகிச்சை அளித்து டாக்டர் காயச் சான்றிதழ் கொடுத்துள்ளார். ஒருசாராருக்கு மட்டுமே உள்ள காயச் சான்றிதழை வைத்துக் கொண்டு, ஐ. பி. சி. 160 விதியின்படி வழக்குத் தொடர அரசு வழக்கறிஞர் எப்படி சிபாரிசு செய்தார் என்பதே எனக்குச் சந்தேகமாக உள்ளது. தி. மு. க. கூறுவது போல் அ. தி. மு. க. வினர் ஆளும் கட்சி என்பதால், அவர்களுக்கு சாதகமாக இவ்வாறு வழக்குத்தொடர சிபாரிசு செய்தார்களோ என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. அத்துடன் இவ்வழக்கை நோக்குங்கால், தி. மு. க. வினர் மாத்திரமே, நீதிமன்றத்திற்கு வந்தார்களே ஒழிய அ. தி. மு. க. வினர் ஒருவரைத் தவிர மற்ற எவரும் நீதி மன்றத்திற்கு வரவில்லை. அவர்கள் ஆளும் கட்சி என்பதால் நீதிமன்றத்திற்கு வரத் தேவையில்லை என்று எண்ணி இருந்து விட்டார்களோ அல்லது வாரண்ட் இருந்தும் அவர்கள் காவல் துறை ஆதரவோடு சம்மன்களை சாதாரண காகிதமாக ஆக்கிவிட்டார்களோ என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. அ. தி. மு. க. வைச் சேர்ந்த வாரண்டில்

குறிப்பிடப்பட்டிருந்தவர்கள் கலந்துக் கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளில் காவல் துறை மேல்மட்ட அதிகாரிகள் சென்று இருந்தும் கையில் இருக்கும் வாரண்டை நிறைவேற்ற நினைவில்லையோ, எண்ணம் இல்லையோ, அந்த நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு விட்டு, இந்த நீதி மன்றத்தில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட அந்த வாரண்டுகள் என்ன ஆயிற்று என்று வாரா வாரம் எழுதப்பட்ட கடிதங்களுக்கு எந்த ஒரு பதிலும் அனுப்பாமல் இருப்பதைக் காணும் போது காவல் துறை சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற பாடுபடுவதை விட சில பல தனிப்பட்டவர்கள் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இருப்பது போல் தெரிகிறது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை காப்பாற்ற அரசு வழக்கறிஞர்கள் உதவியோடு காவலர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரையும் சேர்த்து அனைத்து எதிரிகளின் மீதும் ஐ.பி.சி. பிரிவு 166—ன் படி குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்கிறார்கள் என்றே எண்ண வேண்டியுள்ளது. எனவே குற்றம் நிருபிக்கப்படவில்லை என்று கருதி, எதிரிகளை குற்றவாளிகள் இல்லை என்று தீர்மானித்து விடுதலை செய்கிறேன். என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

இதேபோல இன்னொரு தீர்ப்பு. செங்கைய்யன் என்ற ஒரு கடைநிலை ஊழியரும், மற்றும் 3 ஊழியர்களும், தாங்கள் சஸ்பென்ஷனிலேயே நீண்ட நாட்கள் இருப்பதாகவும், அதை ரத்து செய்யக் கோரி உயர்நீதி மன்றத்திலே வழக்கு தொடுத்தார்கள். அந்த வழக்கிலே தீர்ப்புக் கூறும்போது நீதிபதி சத்திய தேவ் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளின் போக்கைக் கண்டிக்கிறேன். போலீசின் ஆய்வு பற்றியும், இந்த வழக்கில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பற்றியும் அரசுக்கு தகவல் அனுப்ப விரும்பிய மாவட்ட கலெக்டர் அது பற்றி கேட்டு, காவல் பிரிவு துணைக் கமிஷனருக்கு 9 கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு கடிதத்திற்குக் கூட போலீஸ் துணைக் கமிஷனர் மாவட்டக் கலெக்டருக்கு பதில் எழுதவில்லை. ஒரு மாவட்டக் கலெக்டருக்கே இந்தகதி என்றால், மற்ற பிரஜைகளின் நிலை என்னவாக இருக்கும் என்று நீதிபதி தமது தீர்ப்பில் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வழக்கில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் பற்றி, கலெக்டருக்கோ அரசுக்கோ போலீஸ் துணைக் கமிஷனர் தெரிவிக்கவில்லை. வழக்கில் புலனாய்வு தொடர்கிறது என்று மட்டும் கூறி வேறு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காத நிலையில் அரசு ஊழியர்களின், அவர்கள் கடைநிலை ஊழியர்களாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் தொடர்ந்து சஸ்பென்ஷனில் வைக்கப்பட்டிருப்பது சரியல்ல என்று நீதிபதி கூறியிருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச்27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் சஸ்பென்ஷனுக்காக வாதாட வரவில்லை. நீதிபதி போலீசாரின் போக்கை எந்த அளவுக்குக் கண்டித்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான், அதை எடுத்துச் சொன்னேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கக் கூடிய இந்த ஆய்வு உரையில்நமது தமிழகஅரசின் காவல் துறைக் கண்ணிகரற்ற வகையில் தன் பணிகளை ஓயாது செய்து வருகிறது என்பது உலகறிந்த உண்மை' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நம்முடைய நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல தமிழக காவல் துறையினருக்கு ஒரு சிறப்பும், தகுதியும் உண்டு என்பதை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இப்போதுள்ள காவல் துறையினுடைய பணி பற்றியும், நிலை பற்றியும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவதை விட, அன்றைக்கு நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் இங்கே நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு ஆப்சர்வேஷனை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை மீண்டும் முதலமைச்சருக்கு ஞாபகப்படுத்துவது என்னுடைய கடமைஎன்று கருதி, நீதிபதிகள் திரு. நடராஜனும், திரு. மூர்த்தியும் அளித்த கருத்துக்களை கூறுகிறேன். 8 பேர் கொலை செய்யப்பட்ட ஒரு வழக்கிலே, அவர்கள் அளித்த தீர்ப்பிலே கூறியிருக்கிறார்கள்.

Their Lordships observed that the Government would be well advised to constitute a high level committee to tone up the police force by putting police Personnel through refresher courses and improving the intelligencewing. Their Lord ships noted that a local blacksmith in the district had been clandestinely manufacturing and selling fire arms for nearly five years and the police could stumble upon the activity only after the killings of eight persons.

ஒரு கருமான் கொலைக்கான ஆயுதங்களை 5 ஆண்டுக் காலமாகத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்க அந்த ஆயுதங்களால் 8 பேர்கள் கொலை செய்யப்படுகிற வரையில் 5 ஆண்டுக் காலமாக போலீஸ் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறதே என்பதை நீதிபதிகள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எனவே, தமிழகத்திலே உள்ள காவல் துறையினுடைய தரம், அல்லது திறமை அல்லது ஆற்றல் அல்லது அக்கறை, இவை எந்த அளவுக்கு குறைந்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு இந்த நீதிமன்றத்தினுடைய கருத்து ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும் என்பதற்காகத்தான், அதை நினைவூட்டினேன்.

இங்கே ஏராளமாக விவாதிக்கப்பட்ட, கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பிரச்னையைப் பற்றி நான் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரியினுடைய கலவரப் பிரச்னை இன்றைக்கு ஒரு நீதிபதியினுடைய—ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியினுடைய விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, அதுவிசாரிக்கப்பட இருக்கிறது என்றாலும்கூட, இந்த அவையிலே,

[டாக்டர் மு.கருணாநிதி] [1982 மார்ச் 27

இந்தத் துறை மானியத்திலே பேசிய பல கட்சியினுடைய தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே நானும் சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறுவது அரசுக்கே உபயோகமாக இருக்கும் என்பதால்தானே தவிர வேறு அல்ல. இரு தரப்பிலும்—அவர்கள் இந்துக்களாக இருந்தாலும் அல்லது கிறிஸ்துவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது சிறுபான்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லீம்களாக இருந்தாலும், அல்லது வேறு பல ஜாதிகளிலே தங்களை இணைத்துக் கொண்டுள்ள பிரிவினர்களாக இருந்தாலும், அத்தனை பேருக்கும் இருக்கின்ற ஒருமித்த குறைபாடு போலீசார் அங்கே முன்னேற்பாடாக நடந்துக் கொள்ளவில்லை என்கிற ஒரு பெருத்த குறைபாடு இருக்கிறது. நமது முதலமைச்சர் அவர்களே கூட இந்த அவையிலே படித்த அல்லது பேசிய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்காலமாகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக துளிர்த்து வந்தது என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10–30]

அப்படி ஓர் ஆண்டுக் காலமாகத் துளிர்த்து வந்த அந்த நிலைமையை அப்போதே கிள்ளி எறியக்கூடிய காரியத்தில் அல்லது செயல்முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் படாதது அரசினுடைய குற்றமேயாகும். அது போலீஸ் துறையினுடைய குற்றமேயாகும். இன்றைக்கு காலையிலே கூட ஒரு தமிழ் பத்திரிக்கையிலே டெல்லி வட்டாரத்தினுடைய கருத்து என்ற அடிப்படையிலே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு, முன்னேற்பாடான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு—நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதாக பத்திரிகையிலே கேள்விக் குறி போட்டு ஒரு செய்தி வந்திருப்பதை நான் கூட படித்துப் பார்த்தேன். ஆனால் அங்கே இருப்பவர்கள் இந்துக்களானாலும், கிறிஸ்தவர்களானாலும் அதைத்தான் இப்போது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்துப் பத்திரிகை மார்ச் 20ஆம் தேதி ஒரு செய்தி வெளியிட்டு இருக்கின்றது.

'At a news Conference held here on Friday, three parish priests from the coastal areas of Kanyakumari district criticised the police the Government of Tamil Nadu and the newspapers for not understanding their problems and grievances and projecting the communal clashes in the area in away detrimental to the Christian community.

1982 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

The three Priests said they could not even send telegrams or make trunkcalls to the authorities from the P & T Offices in the rea

We wanted to send telegrams to the Prime Minister and others explaining the deteriorating law and order situation in the area. And we had to come to Trivandrum for the purpose." என்று சொல்கிறார்கள். மணவாளக்குறிச்சி என்ற இடத்தில் 7, 8 நாட்களுக்கு முன்பே அங்கே இருந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் பெரிய கலவரத்தைத் தாங்கள் எதிர்நோக்க வேண்டும் என்று தெரிந்திருந்தும் கூட குமரி மாவட்டத்தினுடைய எஸ்.பி.-க்கு பல தகவல்கள் அனுப்பியும் கூட, ஒரு வார காலமாக தகவல் அனுப்பியும் கூட, தேவையான போலீஸ்காரர்களை அனுப்பாத காரணத்தால் 2,000 பேர் ஈடுபட்ட ஒரு கலவரத்தினை அடக்குவதற்கு 20 பேரை வைத்துக் கொண்டிருந்த அந்தப் போலீஸ் அதிகாரியால் முடியாமல் போய் கடைசியாக துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திலே முடிந்து, 6 பேர் சாகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு வார காலமாக சப்-இன்ஸ் பெக்டரோ தகவல் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார், இங்கே மோசமான சிட்சுவேஷன், மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது, ஆகவே அதிக ஆட்கள் தேவை என்று தகவல் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தும் கூட உரிய போலீஸ் படை அனுப்பப்படாததன் காரணத்தால் 2,000 பேரைச் சாமளிக்க 20 போலீசார் போதாது என்ற சூழ்நிலையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலைக்கு வந்துவிட்டது என்றும் அங்கே பேசப்படுகின்றது. இவைகளுக்கு எல்லாம் என்ன காரணம்? ஒரு மாநிலத்திலே அவர்கள் இந்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, முஸ்லீம்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்தத் தரப்பாக இருந் தாலும் சரி, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல மதப் பிரச்சாரத்தை அவர்கள் அறவே நீக்கி விடவேண்டும் என்று கூட நான் சொல்ல மாட்டேன். அது அவர்களுடைய உரிமை. ஆனால் மத வெறியைத் தூண்டுகிற அளவுக்கு ஒரு மதத்தைப் புண்படுத்துகின்ற அளவுக்கு பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுவது கண்டிக்கத்தக்கது மாத்திரமல்ல, தடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை நான் இந்த அரசுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒரு யோசனையாகக் கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேண்டுகோள் மாத்திரம் போதாது. இன்னொரு மதத்தைப் புண்படுத்துகின்ற அளவுக்கு, இன்னொரு மதத்தோடு மோதுகின்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் வளர்வது, ஜாதிச் சண்டைகள் வளர்வது, ஆகியவைகளை எல்லாம் தடுக்கின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும். சேலத்திலிருந்து ஒரு பத்திரிகை வருகிறது. இந்துமத மறுமலர்ச்சி என்ற தினப் பத்திரிகை வருகின்றது. முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கூட வந்திருக்கலாம். அந்தப் பத்திரிகையிலே ஒரு 20 அம்சத் திட்டம்,

அந்த 20 அம்சங்களையும் படித்து இன்னும் நிலைமையைப் பயங்கரமானதாக ஆக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் அதிலே சொல்கிறார்கள், தனி மரம் தோப்பாகாது, ஒவ்வொரு இந்துவும் இந்து முன்னோடி ஸ்தாபனங்களான ஆர். எஸ். எஸ்., இந்து முன்னணி, இந்து ஆலயப் பாதுகாப்பு கமிட்டி, விஸ்வ இந்து பரிஷத், ஆரிய சமாஜ், இந்து மகா சபா போன்ற ஸ்தாபனங்களில் தங்களுக்குப் பிடித்த ஸ்தாபனங்களில் உறுப்பினராகச் சேரவேண்டும்—சேரட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் என்ன வேலை செய்யவேண்டுமாம் என்றால் —இந்த இளைஞர்கள் எல்லாவித தற்காப்பு பயிற்சிகளையும் பெற ஆர். எஸ். எஸ்-லே கட்டாயம் சேரவேண்டும்—இது தற்காப்புப் பயிற்சி என்ற பெயரால் அனைவரும் வைத்துக்கொள்கின்ற உரிமை, பிறகு போராட்டம், யுத்தம், மோதுதல் இவைகளுக்கு ஆயத்தம்—அடுத்தது கிறிஸ்தவ, முஸ்லீம் பள்ளிகளில் குழந்தைகளைச் சேர்க்கக் கூடாது—வெறுப்பு இங்கே தூவப்படுகின்றது—கிறிஸ்துவ, முஸ்லீம் பள்ளிகளில் இந்துக்களின் குழந்தைகளை சேர்க்கக் கூடாது—கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நன்கொடைகள் இந்து மதத்தை அழிக்க பயன்படும். எனவே, மற்ற மத நிறுவனங்களுக்கு அறவே நன்கொடை கொடுக்கக்கூடாது. அடுத்து உங்கள் ஊர், பெயர், வட்டாரம் பெயர்கள் இந்துமயமாக ஆக்கப்படவேண்டும். மாற்றுப் பெயர்கள் இருந்தால் நிர்தாட்சண்யமாக மாற்றி இந்துமயமான பெயரைச் சூட்ட வேண்டும். இந்துவுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சண்டையா, நியாயம் பேசாதே, உடனே இந்துவோடு சேர்ந்துக்கொள்— இதைவிட ஒரு மதக் கலவரத்தைத் தூண்டுவதற்கு வேறு எப்படிப்பட்ட முயற்சி வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்?— இந்துவுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சண்டையா? நியாயம் பேசாதே, உடன் இந்துவோடு சேர்ந்துகொள்—எங்கே? பெரியார் வாழ்ந்த தமிழகத்தில், பேரறிஞர் அண்ணா வாழ்ந்த தமிழகத்தில்.

காயிதே மில்லத், பெருந்தலைவர் காமராஜமூர், தறிஞர் இராஜாஜி, மற்றவர்கள் உலவி, சாதிப் பூசலோ, சமயப் பூசலோ, மதப் பூசலோ பரவாமல் தடுத்து வந்த இந்தத் தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் இந்துக்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இடையே சண்டையா? மற்றவர்களையும் இந்துக்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்ற ஒரு ஆணை, வேண்டுகோள் பிறப்பிக்கப்படுகிறது என்றால், அது எங்கே கொண்டு போய் நிற்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உங்கள் கிராமத்தில் ஒரு சில கிறித்துவர்கள், முஸ்லீம்கள் உள்ளார்களா? அவர்களையும் இந்துக்களாக மாற்ற அணுவிரதமும் சிந்தி. எந்த முறையைக் கையாண்டும் அவர்களை இந்துவாக மாற்றி விடு. என்ற வகையில் வெளியிடப்படும் பத்திரிகையை தடை செய்ய வேண்டாமா? அதைப் போலவே, கிறிஸ்தவர்கள் எழுதினாலும், முஸ்லீம்கள் எழுதினாலும் அவைகளும் தடுக்கப்பட வேண்டும்.

அப்படி தடுக்கப்பட்டால்தான், அவைகளுக்கு அணை போட்டால்தான், காலம் காலமாக இந்திய நாட்டிலே உள்ள பல மாநிலங்களிலே கட்டிக் காத்து வருகின்ற ஒற்றுமை உணர்ச்சியை, நம்முடைய தமிழகத்திலும் கட்டிக் காக்க முடியும் என்பதை நான் இங்கே அறிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், கழகத்தின் அணுகு முறை என்ன என்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அதனால் தான், அவர்கள் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்திலே கூட, நான் ஊரிலே இல்லாவிட்டாலும் கூட, அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒத்துழைத்தார்கள் என்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், கன்னியாகுமரியில் சங்கரலிங்கம், எம்.எல்.சி.யும் இரத்தினராஜ், எம்.எல்.ஏவும், பல கட்சிகளோடு சேர்ந்து ஒத்துழைத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஒத்துழைத்தார்கள்., உறுதுணையாக இருந்தார்கள், நல்ல யோசனைகளைத் தெரிவித்தார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்களே இங்கே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. ஒரு நாள் முதலமைச்சர் கன்னியாகுமரி சென்று இருந்தபோது, நானும், நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த சங்கரய்யா அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும், அருமை நண்பர் நெடுமாறன் அவர்களும், கலந்து பேசினோம். கலந்து பேசி, நாமும் அனைத்துக் கட்சிகளின் சார்பில் ஒரு வேண்டுகோள் விட்டால் என்ன என்று எண்ணினோம். அப்படிப்பட்ட வேண்டுகோள் அந்த நேரத்தில் முதலமைச்சர் போயிருப்பதால், அது பயன்படவில்லை என்ற அளவுக்கு நம் வேண்டுகோள் ஆகிவிடுமோ என்று கூட சிந்தித்தோம். அப்படி சிந்தித்ததற்குப்பிறகு, முதலமைச்சர் சென்று வந்த பிறகு, அதை பாராட்டி விட்டு, இந்த வேண்டுகோள் விடலாமா என்ற கருத்து என்னால் அறிவிக்கப்பட்டது என்பதை நண்பர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள். அப்படி அறிவித்த கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, அறிக்கை வெளியிட்டோம். இந்த அளவிற்கு கன்னியாகுமரி பிரச்சினையில் அரசோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துழைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால், என்ன ஆனால் ? அந்த ஆனாலை நான் இங்கே சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். தூத்துக்குடியில் ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடக்கிறது. அந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் நம்முடைய அறநிலையத்துறை அமைச்சர், என்னுடைய அருமை நண்பர், ஆர். எம். வீரப்பன் பேசுகிறார். 21—3—1982 மாலை முரசில் கொட்டை எழுத்தில் வருகிறது. என்ன சொல்லுகிறார் ? இந்து மதத் தலைவர்களும், கிறித்துவ பாதிரியார்களும், முஸ்லீம் தலைவர்களும் எம். ஜி. ஆர். ஐ-ப் பாராட்டுகிறார்கள். யார் மறுத்தார்கள் ? பாராட்டட்டும். இந்த நிலையில், இந்

மதத்திற்குள் கருணாநிதி புகுந்து, குழப்புகிறார், அமைதியாக இருக்கும் தமிழ்நாட்டில் கருணாநிதி மதக் கலவரத்தைத் தூண்டி விடுகிறார் என்ற இந்த நிலையில் தான் கன்னியாகுமரி மக்கள் மீது கலகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு கருணாநிதி தான் காரணம். இந்துக்களிடையே கருணாநிதி விஷ வித்துக் களைத் தூவி விடுகிறார். இது நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் ஆர். எம். வீரப்பன் சிந்தும் முத்துக்கள். தூத்துக்குடி அல்லவா ? எனவே, இத்தகைய முத்துக்களை அவர் அங்கே சிந்தியிருக்கிறார்.

இங்கேதான் அவர் இந்து மதத்தின் வெறித் தன்மையை தூண்டி விடுகிறார். இன்னும் சொல்லப் போனால், நான் தந்தைப் பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மாணவன். அவர்கள் வழியிலே வந்தவன் என்ற முறையில், என்னை இந்துவா என்ற கேள்வி கேட்டு, அதற்கு விடையளிக்கின்ற நேரத்தில், நான் இந்தியன், ஆனால் தமிழன் என்ற அளவிற்கு சொல்லு கிறவன் நான். நான் மதத்தால் யாரையும் சேர்ந்தவன் அல்ல, மனிதர்கள் என்ற அளவில் நான் ஒரு மனிதன். என்னைப் பார்த்து, நான் இந்து மதத்தைத் தூண்டி விடுகிறேன், இந்து சமயத்தைத் தூண்டிவிடுகிறேன் என்று சொல்கிறார். தமிழ் நாட்டில் கிறித்துவர்களானாலும், முஸ்லீம்களானாலும், எந்தச் சிறுபான்மை சமுதாயத்தினரானாலும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை உடைய, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த என்னைப் பார்த்து, நான் இந்து மதத் தலைவர்களைத் தூண்டி விடுகிறேன் என்று அறநிலையத் துறை அமைச்சர் பேசுகிறார் என்றால், என்ன ஆவது ? ஆனால், உண்மையில் இந்து மதப் பிரச்சாரத்தை செய்து கொண்டிருப்பவர் யார் ? முதல் அமைச்சர் மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் புத்தி சொல்வதை விட்டு விட்டு தன்னுடைய அமைச்சர் அறநிலையத் துறை அமைச்சருக்குச் சொல்லி வைக்க வேண்டும், கொஞ்ச நாள் மதப் பிரச்சாரத்தை நிறுத்தி வையுங்கள் என்று முதலமைச்சர் அவருடைய அமைச்சருக்குச் சொல்லி வைக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 10.40)

நம்முடைய நண்பர் திரு. நெடுமாறன் அவர்களுடைய தந்தையார் வெளியிட்ட திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் எழுதிய 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்ற சைவ சித்தாந்த விளக்க நூல் வெளியீட்டு விழா மதுரையில் நடைபெறுகிறது. செய்தி 16—3—1982 தினமணியில் வந்திருக்கிறது. அதிலே பேசுகிறார் மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆர். எம். வீரப்பன். இங்கே ஒரு நாள் நடைபெற்ற விவாதத்தில் நல்வினை, தீவினை பற்றி நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு பன்ருட்டி ராமச்சந் திரன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். உடனே நம்முடைய

உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கேட்டார்கள், நல்வினை தீவினை என்கிறீர்களே உங்களுக்கு ஆண்டவனிடத்திலே நம்பிக்கை உள்ளதா என்று. உடனே அமைச்சர் ராமச்சந்திரன் ஒரு மகிழ்ச்சியான பதிலைச் சொன்னார். நான் வினை என்று சொல்வது தொழிலைத்தான் குறிப்பிடும், நீங்கள் தவறாக எண்ணாதீர்கள், செயலைத்தான் குறிப்பிடும். எனக்கு ஆண்டவனிடத்திலே நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னார். ஆனால் ஆண்டவனிடத்திலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைப்பற்றி அமைச்சர் வீரப்பன் மதுரையிலே சொல்லியிருக்கிறார், ஆண்டவனை நினைக்கவில்லை என்றால் மனிதன் மிருகமாவான், பாவியாக, காமுகனாக மாறுவான், காட்டுமிராண்டியை விட மோசமாக நடந்து கொள்வான் என்று. அவ்வளவுதான், நான் வேறு எதுவும் அதுபற்றி சொல்வதற்கு இல்லை.

பிறகு இந்து மதப்பிரச்சாரத்தை நான் செய்கிறேன், இந்து மதக்காரர்களை நான் தூண்டி விடுகிறேன் என்று சொல்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்களுக்கு நான் நினைவு படுத்த விரும்புவது, அதே விழாவில் அவர் சொல்லியிருக்கிறார், காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி சின்ன சங்கராச்சாரியாரை உட்கார வைத்துக் கொண்டு, சின்னவாளை வைத்துக் கொண்டு பேசி இருக்கிறார், பள்ளிகளில் எப்படி பாடத்தை வைக்கலாம் என்று ஸ்ரீகாஞ்சி சுவாமிகள் விளக்கி வழிக்காட்டக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்று. நாவலர் அவர்களே, எஸ்.டி.எஸ். அவர்களே, ஏன் , மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்களே எல்லோரையும் கேட்கிறேன். பெரியாரை வழி கேட்ட நாம், அண்ணாவை வழி கேட்ட நாம் பள்ளிக் கூடங்களில் எப்படிப்பட்ட பாடத்தை வைக்கலாம் என்பதை காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி விளக்கி எங்களுக்கு வழி காட்ட வேண்டுமென்று அவர் கேட்க, அவர் வழி காட்டியிருக்கிறார், என்ன தெரியுமா வழி ? இந்தியா மதச் சார்பற்ற நாடு என்று கூறுகிறோம். இந்தியா மதச்சார்பற்ற நாடு என்ற அந்தக் கொள்கையால் இந்து மக்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எல்லா மக்களுடைய வாக்குகளையும் பெற்றுத்தான் ஆட்சிக்கு வருகிறோம் என்பதை ஆட்சி செய்கிறவர்கள் மறக்கக் கூடாது. நாடு அழியவிடக் கூடாது. அடுத்தவர் அழிய வேண்டும் என்று நினைப்பது தவறு. நாம் அனைவரும் நன்றாக வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பதில் தவறில்லை. இந்து சமயத்தையும் இந்தியாவையும் காக்க நாம் பாடுபட வேண்டும்.

நான் கேட்கிறேன், இந்துக்களைத் தூண்டி விடுவது கருணாநிதியா அல்லது காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதியா ? இதைத்தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கன்னியாகுமரி விவகாரத்தில் அமைதியான சூழ்நிலை உருவாக வேண்டுமென்பதிலே கவலை கொண்டுள்ள கழகத்தை எப்படியாவது புழுதிவாரித் தூற்ற வேண்டும் என்ற அளவுக்கு அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற சிலர்

ஈடுபடுவது தவறு, அது அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிக்குமே தவிர அமைதியான சூழ்நிலையை உருவாக்காது என்பதைக் கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து அமைகிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு.. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் :** வணக்கத்திற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது இங்கே பேசிய அத்துணை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் நான் முதலில் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் எத்தனையோ முறை, நான் வெறும் எம்.எல்.ஏ. வாக இருந்த போதும், பிறகு எதிர்க் கட்சியிலே ஒரு நாள் ஆக இருந்தாலும், அந்த அனுபவத்தை பெற்றிருந்தபோதும் முதலமைச்சர் என்ற காரணத்தால் அந்தப் பொறுப்பை முதல் முறை இந்த மாமன்றத்திலே இந்தக் கோரிக்கையை வைத்தபோதும், அதற்குப் பிறகு மீண்டும் தமிழக மக்களுடைய ஆதரவோடு ஆட்சிக்கு வந்து இந்தப்பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையில் இங்கே இந்த வாய்ப்பை நான் பெற்றிருக்கின்ற நேரத்திலே இப்போதும், நடந்த, நடந்து கொண்டிருக்கின்ற விவாதங்கள் என்று வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களை உன்னிப்பாக நான் கவனித்தேன் என்பதும், நான் நேரடியாக இங்கே வர முடியாத நிலையில் புளூ ஜுரத்திற்கு நான் ஆட்பட்ட போதும் கூட தொலை பேசி மூலமாக இங்கே பேசப்பட்டவைகளை நான் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தேன் என்பதையும் குறிப்பிட்டு எத்தனையோ முறை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கலைஞர் என்று என்னால், எல்லோராலும் வாழ்த்திபாராட்டிய நேரத்தில் என்னை பற்றியோ, நான் எங்கே இருந்தேனோ அந்த இடத்தைப் பற்றியோ ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியத்திலே பாராட்டி பேசியிருந்தாலும் அதைவிட இன்றயைதினம் அவர் தொடக்கத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையை பாராட்ட முடியவில்லை என்றாலும், இன்னொரு செயலில் நாங்கள் எங்கள் கடமையை சுத்தமாக, துரிதமாக, பொறுப்புணர்வோடு செய்கிறோம் என்ற அளவிலே பாராட்டியதற்கு நான் உண்மையிலே நன்றி கூற கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இதைப்போல பல்வேறு வகைகளிலே இங்கே இருக்கிற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த காவல்துறை மானியத்தைப் பற்றி பேசுகிறபோது சில செயல்களை பற்றி பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆட்சிக் கட்சியிலே பொறுப்பேற்றிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பாராட்டுவதும், தேவையை வெளிப்படுத்துவதும், அவர்களுடைய உரிமை என்றாலும் கூட சில பொறுப்புகளை அவர்கள் ஏற்றிருக்கிற காரணத்தாலே, ஒருவேளை எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்களைப் போல வேகமாக அல்லது தாக்குகிறார்களே என்கிற அளவிற்கு கூட கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னாலும், அதே கருத்துக்களை ஒருவேளை

ஆட்சிக்கட்சியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அந்த அளவிற்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியாது என்கிற நிலைமையை நான் முதலிலே குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கிற தலைவர்களுக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் நான் முதலிலே அரசினுடைய சார்பிலே நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தொடக்கத்திலே ஆட்சிக்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்த போது என்னென்னசெய்தார்கள் என்பதையும், காவல்துறை பற்றி கண்டிக்க வேண்டும் குற்றத்தை சுமத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் இல்லை என்றாலும் கூட தவறுகள் நேர்கின்றன, குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன, அவைகள் எல்லாம் இருக்கக்கூடாது என்ற என் கருத்துக்களை வெளியிடுகிறேன் என்று சொல்லி அவர்கள் சில பல கருத்துக் களை, நிதானத்தோடும், வார்த்தைகளை அளந்தும், யார் மனதையும் புண்படுத்தக் கூடாது என்ற அடிப்படை நோக்கத் தோடும், ஆனால் தனக்கு தெரிந்த உண்மைகளை வெளியிட வேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்வோடு, எங்களுக்கு தங்கள் அனுபவத்திலேயிருந்து கிடைத்த கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நடைமுறையிலே எதெல்லாம் நடக்கக்கூடாது என்று விரும்புகிறாரோ அவைகளைச் சொன்னார்கள். சில இடங்களிலே குறிப்பிடுகிற போது எச்சரிக்கை செய்கிறோம் என்ற வகையிலே, முன் அனுபவத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்றவகையிலே அந்த வார்த்தைகளை அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். நான் ஒன்றை இந்த மாமன்றத்திலே முதலில் குறிப்பிட்டு விட்டு பிறகு யார் யார் இங்கே எந்தெந்த குற்றச்சாட்டுகளை கூறியிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு என்னிடத்திலே இருக்கிற குறிப்புகளை பதிலாக தருவது என்னுடைய கடமை என்று நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன். இதை ஒரு நீதிமன்றம் ஆக்க வேண்டுமென்று விரும்பாவிட்டலும்—நீதிபதிகளும் மனிதர்கள் தான், குற்றம் செய்பவர்களும் மனிதர்கள் தான், அழைத்துச் செல்கிற காவலர்களும் மனிதர்கள் தான் என்கிற வகையிலே நாம் அனைவரும் மனிதர்கள் என்கிற போது, சிலசமயம் நீதிபதிகளுடைய தீர்ப்பை போல நாம் சில உண்மைகளை உணர்ந்து வெளியே சொல்ல முடியாவிட்டாலும்கூட தேவையில்லை என்று இருந்தாலும் கூட, ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு உள்ளத்திற்கு திருப்தி தருகிற, நிறைவேற்றிக் கொள்கிற அளவிற்கு அதை உருவாக்குகிற உரிமை என்ற வகையிலே நான் ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 27

(முற்பகல் 10—50)

காவல் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் எங்கிருந்து அந்தப் பணிக்கு வருகின்றார்கள் என்பதை நாம் முதலில் கவனித்தாக வேண்டும். இதே சமுதாயத்தில், நம்மைப் போன்ற சமுதாய மக்களிலிருந்து, அவர்கள் அந்தப் பணிக்கு வருகின்றார்கள். அமரர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, இந்தச் சமுதாயத்திலிருந்துதான் அந்தக் காவலர்கள் என்ற பணிக்கு வருகின்றவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் அதே நேரத்தில், கடமையாற்றுவதில், யார், யாருக்கு, எந்த, எந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறதோ, அதை வகிக்கின்ற பல்வேறு குடும்பங்களிலிருந்துதான் அந்தக் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், இன்றையதினம் பணியாற்றுகின்றவர்கள் வருகின்றார்கள், பணியாற்றுகின்றார்கள் என்பதையும் அமரர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு தடவை இந்த மாமன்றத்தில் குறிப்பிட்டதை நான் எடுத்துச் சொல்லி, நினைவுபடுத்திக் கொண்டு, காவலர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினை, செயல் முறையில், அல்லது தொழில் முறையில், முதலில் எடுத்துக் கூறவேண்டியது எனது தவிர்க்க முடியாத கடமை என்று நான் கருதுகின்றேன்.

காவல் துறை பல்வேறு பணிகளைச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கிற துறை. அதை நிறைவேற்றுகின்றவர்கள் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு எத்தகைய பணிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும், எப்படிச் செய்ய வேண்டியவர்களாக, செயல்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நாம் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளாகும். சிலவற்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் நான் குறிப்பிடுவதில் விடுபட்ட, ஏதாவது, வேறு பல குறிப்புகள் இருக்குமானால் அதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே நினைவுப்படுத்திக் கொள்ளலாம், நினைவுபடுத்தவும் செய்யலாம். அவர்களுடைய முதல் உரிமை, பொறுப்பு, இந்த நாட்டில் மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்கு ஒரு தொழிலுக்குச் சொந்தக்காரனாக இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை வைத்துப் பார்த்தால் அந்தத் தொழில் செய்யும் உரிமையை, யாரும் தடை செய்யாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டிய பொறுப்பைக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காவலர்கள் அந்தப் பணியோடு நின்றுவிட்டால் அந்தப் பொறுப்பு முடிந்து விடுவதில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் எங்கே போய் வேலை செய்கின்றார்களோ, அந்தத் தொழிற்கூடத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களிடம் இருக்கிறது. மக்கள் இந்த நாட்டில் நிம்மதியாக வாழ வேண்டுமென்று நாம் சொல்கின்றோமே, அமைதியான சூழ்நிலை, அச்சமற்ற சூழ்நிலை, எந்த விபத்தும் அநியாயமாகக் குற்றம் செய்யும் உணர்வோடு ஏற்பட்டு

விடக்கூடாது என்று நாம் கூறுகின்றோமே, அந்தப் பொது மக்களுடைய வாழ்க்கையில், அவர்கள் வீட்டிலிருந்தாலும் சரி, வெளியே போனாலும் சரி, வெளியே போய் திரும்ப வரும் போதும் சரி, போகும்போதும் சரி, அவர்களுடைய உயிரை, அவர்களுடைய வாழ்க்கையைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு காவலர்களுக்கு இருக்கிறது. வீட்டிலே அவர்கள் இல்லாத நேரத்தில் ஏதாவது களவு நடக்குமானால் அதையும் கண்டு பிடித்து, குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை வாங்கித் தர வேண்டியவர்கள், அப்படிப்பட்ட குற்றங்களே நிகழாமல் தடுக்க வேண்டிய நிலையில் பணியாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதையும் நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

அதேபோல் மக்கள் பயணம் செய்கின்ற வண்டிகளுக்கு வன்முறையாளர்களால் ஆபத்துக்கள் ஏற்படாதவாறு அவர்கள் பாதுகாப்புத் தந்தாக வேண்டும்.

அதேபோல் பயணம் செய்கின்ற அந்த வண்டிகளுக்கு, அது போன்ற வாகனங்களுக்கு எந்த விபத்தும் ஏற்படாமல் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அந்தக் காவலர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே குறிப்பிட்டார்களே, மதச் சண்டைகள், கோயில்களை எரித்தல், சிலைகள் களவு போதல், இப்படி ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்தால் கோயிலை இடிக்காமலும் பாதுகாத்தாகவேண்டும்; கோயில் சிலைகளையும் காப்பாற்றியாக வேண்டும்; வழிபாடு நடத்துகின்றவர்களுக்கும், அவர்களுடைய கடமையைச் செய்யப் பாதுகாப்புத் தந்தாக வேண்டும்; கடவுளே இல்லை என்று சொல்லி அவர்கள் தங்கள் பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினார்கள் என்றால் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும்.

இப்படி அனைத்து மத சம்பந்தமான எல்லாப் பிரச்னைகளிலும் அவர்கள் பாதுகாப்புத் தந்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய பொறுப்புக்கள் காவலர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதிலே ஒரே ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், அதாவது மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களிலே ஒரே ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னாலும்கூட, அவர்களிலே பல பிரிவுகள்; கடவுளுடைய பல்லக்கை யார் தூக்கிச் செல்வது என்பதிலேகூட போட்டி; யார் முதலில் வடத்தைப் பிடிப்பது என்பதிலே போட்டி; யார் முதலிலே போய் வழிபாடு நடத்துவது என்பதிலே போட்டி. இந்தப் போராட்டங்களைக் கூட தடுக்கவும், தவிர்க்கவும் வேண்டிய பொறுப்பைக் காவலர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

கன்னியாகுமரியைப் பற்றிச் சொன்னார்களே, வேறு பலயிடங்களைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பின்னால் அவைகளுக்கு விரிவாக, விளக்கமாகப் பதில் சொல்ல இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட முறையில் அந்தப் போராட்டங்கள் நிகழாமல்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கூறியதைப்போல ஏன் முன்பே அவர்கள் எச்சரிக்கையாக இருந்திருக்கக்கூடாது, இன்னும் இங்கே வேறு பல உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தகுந்த நேரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தால் இது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும், நடவடிக்கை எடுக்காததுதான் காரணம் என்றார்களே, அது போன்ற நிலைமைகள் ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்புக்கள்.

இதற்கப்பால் சவத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு போனால்கூட ஏன் இந்தப் பக்கம் கொண்டு வந்தாய், ஏன் அப்படிக் கொண்டு போகவில்லை என்பதற்காகப் போராட்டம். கொலையில் வரையில் போய்ச் சேர்கின்றதே, அப்படிப்பட்டவைகளையும்கூட, இந்தக் காவலர்கள்தான் பொறுப்பேற்றுத் தடுக்க வேண்டியிருக்கிறது ; நிறுத்த வேண்டியிருக்கிறது அல்லது வழக்குத் தொடர்ந்து குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இங்கே பலர் குறிப்பிட்டார்கள். திருட்டு, கொலை, கொள்ளை, வழிப்பறி இவைகளெல்லாம் எவ்வளவு அதிகமாகி இருக்கின்றன என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அதற்கு நான் பின்னால் வருகிறேன். ஆனால் இந்தப் பொறுப்பையும் அதே காவலர்கள்தான் செய்தாக வேண்டும்.

திருட்டு நடக்காமல், திருட்டு நடந்தால் கண்டுபிடித்து, அதிலே பாதி நகைகள் கிடைத்து, பாதி கிடைக்காமல் இருந்தால், அதையும் வாங்கிக் கொடுக்க, இப்படி முழுப் பொறுப்பையும் அந்த வகையில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் இந்தக் காவலர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இதுமட்டுமல்ல, குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கும்பொழுது இந்தக் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருந்து விட்டார் அல்லது இந்தக் கட்சியின்மீது பழி சுமத்தி விட்டார் என்று இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளும் வந்தால் அதையும் தாங்கிக் கொண்டு, அவருக்கு எப்படி சாட்சிகள் கிடைக்கின்றனவோ அதற்கேற்றவாறு இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களையெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு அந்தப் பணிகளையும் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பிலே காவலர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வழக்கு மன்றத்தின் தீர்ப்பு எப்படி வழங்கப்படுகிறது என்பது அந்தந்த நீதிபதிகளுடைய மனத்திற்கு எது நியாயம் என்று தெரிகிறதோ, ஆதாரத்தோடு தெரிகிறதோ அப்படி அவர்கள்தீர்ப்புச் சொல்லுகிறார்கள்.

1982 மார்ச் 27] [திரு. எம், ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர்—தலைமை)

அந்த நீதிபதிகள் ஒரு வேளை காவல் துறைக்கு எதிராகத்தீர்ப்புச் சொல்லிவிட்டாலும் கூட அல்லது குற்றவாளி என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, கண்டு பிடித்தால் அந்தக் குற்றவாளியினுடைய உறவினர்களோ அல்லது அந்தக் குற்ற வாளி, இப்படிப்பட்டவர்களால், அந்த நீதிபதிகளுக்கு எந்த ஆபத்தும், தொல்லையும் ஏற்படாமல் காப்பாற்றுகின்ற பொறுப் பும் இந்தக் காவலர்கள் தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர் களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00).

அடுத்து, வங்கியிலே இப்போது விதவிதமாக களவுகள், நடைபெறுகின்றன. டெல்லியிலே ஒரு வங்கியிலே நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டோம். 10 நிமிடங்கள்கூட இல்லை அதற்குள் 10 இலட்சம் ரூபாய் கொள்ளை அடித்துச் சென்றுவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் செய்திகளைப் பார்க்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட வைகள் கூட இங்கே சில வங்கியிலே நடந்தது என்பதை நான் குறிப்பிடும்போது, அதையும் இவர்கள் காப்பாற்றியாக வேண்டும் இதற்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் அவ்வளவு காவல்துறையினர் இல்லை யென்று முன்னாள் முதல் அமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் சொல் கிறபோது அதற்காகத்தான் நான் விளக்கம் சொல்ல வருகிறேன். இப்படியிருந்தாலும்கூட களவும் நடந்த பிறகு, கண்டுபிடித்து தண்டிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை அவர்கள் உருவாக்கித்தர வேண்டிய பொறுப்பும் இந்தக் காவலர்களுக்கு இருக்கிறது.

அதைப்போலவே, பெரிய பெரிய நட்சத்திர, 5, 3 நட்சத்திரம் என்றெல்லாம் உணவு விடுதிகள் நடைபெறுகின்றன என்னென்ன தவறுகள் அங்கே நடைபெறுகின்றனவோ, என்ன வெல்லாம் நடைபெறுகின்றனவோ, நமக்குப் புரியாது, ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அங்கே நமது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதுபோல், யாரோ ஒருவரைப் பார்க்கச் சென்றபோது அங்கே இருந்தவர்கள் பார்க்க அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைகள், தவறுகள், நடக்குமானால், அதைத் தடுத்தாக வேண்டும். அப்படி நடை பெறாமல் அவர்களை எச்சரித்து, அதைக் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும். இல்லை அது நடந்து விட்டால், அதைக் கண்டு பிடித்து ஆகவேண்டும். கண்டுபிடிப்பதிலே நான் முன்பு சொன் னதுபோல், மக்களுடைய எண்ணத்திற்கு மாறாகத் தீர்ப்பு இருந்துவிட்டால், அந்தக் காவலர்கள், அந்த தவறை செய்து யாருக்காக இந்தத் தீர்ப்பு வழங்கப்படும்படியான சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்களோ, அந்தச் சந்தேகத்திற்கும், அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கும்கூட ஆளாக வேண்டியவர்களாக இந்தக் காவலர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

இதுபோக, மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், அரசு அலுவலர்கள் வியாபாரிகள், பெரிய விவசாயிகள், சிறிய விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புத் தர வேண்டியிருக்கின்றது. அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஊதியம் எது என்று அரசு நினைத்து இருக்கிறதோ, அது கிடைக்காதபோது அதைக் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு இந்தக் காவலர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வழக்கு நடைபெற வேண்டும், தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும் அவர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டு நீதிமன்றத்திலே நல்ல தீர்ப்புகிடைப்பதற்கு வழிசெய்தாக வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, ஜாதி மத நம்பிக்கை உள்ளவர்களிடையே பாதுகாப்பு கொடுத்தாக வேண்டும். இங்கே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிருஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் காவல்துறையிலே இருக்கிறார். கன்னியாகுமரியில் நடந்த போராட்டத்தின் போது நடைபெறுகிறது. அவர் அங்கேயிருந்து பணியாற்றும்போது எது நியாயம் என்று அவர் நம்பி நடவடிக்கை எடுத்தாரோ, அது கிருஸ்தவ மதத்திற்கு சாதகமாக அமைந்ததில் அவர் மதச் சார்புள்ளவராக ஆகிவிடுகிறார். இல்லையானால் மதத் துரோகியாகிவிடுகிறார். இந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இந்தக் காவலர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.)

அதுபோக, இன்றையதினம் இங்கே நாமெல்லாம் அமர்ந்து மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று, மக்களுக்காகப் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோமே அந்தப் பொறுப்பிற்கு ஆளாகியிருக்கிற நாம் எந்தெந்த அரசியல் கட்சிகளில் இருக்கின்றோமோ அந்தந்த அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பாதுகாப்பு தரவேண்டிய பொறுப்பும் அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது. அரசியல்வாதிகளுக்கும், பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். கட்சிகளுக்குப் பாதுகாப்பு என்றால், அதிலே சேர்ந்திருக்கின்ற அரசியல்வாதிகளுக்கு இல்லையா என்று கேட்கலாம். அரசியல் கட்சிகள் ஒட்டுமொத்தமாக செயல்படுவதற்கும், தனிப்பட்ட அரசியல் தலைவர்கள் அல்லது அதிலே பணியாற்றுகின்ற அடுத்த தலைவர்கள் அல்லது தொண்டர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையிலே பாதுகாப்பை இந்தக் காவலர்கள் தான் தரவேண்டி இருக்கின்றது.

ஒரு அரசியல் கட்சியிலிருந்து இன்னொரு கட்சிக்கு பாதுகாப்புத் தரவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கட்சி இன்னொரு கட்சியைத் தாக்குகிறது என்றால் அதை அவர்கள் குறுக்கே இருந்து இரண்டு பக்கத்திலே இருந்து வருகிற சோடா பாட்டில் ஆனாலும் சரி, கற்களானாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த ஆயுதம்

பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டாலும் சரி இடையிலே இருந்து அவர்கள் தடுத்து நடைபெறாமல் காவல் காக்கின்ற பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, அதற்குப் பிறகும் யார் சார்பில் இந்தக் காவலர்கள் அங்கே செயல்பட்டார்கள் என்பதைப்பற்றிக்கூட சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிடுமானால் அதற்கும் பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்கள் இந்த காவலர்கள்தான்.

இன்னொன்றையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு அரசியல் கட்சியிலிருந்து இன்னொரு அரசியல் கட்சிக்கு யாராவது மாறிவிட்டார் என்றால் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அதையும் இவர்கள் தான் செய்தாக வேண்டும். இந்தக் காவலர்கள்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஆபத்து ஏற்படுகிறது, தாக்குதல் நடக்கிறது என்றால் அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடித்து நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு போய் நிறுத்த வேண்டிய பொறுப்பும் இவர்களுக்கு இருக்கிறது.

இப்படி எல்லாம் போய் அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்கின்றார்களே, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு யார் என்றால் தாங்களேதான். அவர்கள் தங்களைத் தாங்கள் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, வேறு பாதுகாப்பு என்று சொல்லிக் கொள்ள, வேறு ஏதாவது ஒரு வகையில் மத்திய அரசில் கோரி அல்லது இராணுவம் இதை எல்லாம் அழைத்து, வேறு ஏதாவது பாதுகாப்பு வந்தால்தான் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பே தவிர இல்லாவிட்டால் இங்கே நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையில் அந்தத் தாக்குதலை எல்லாம் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் பின்னால் என்ன பழி சுமத்தினாலும் அந்த நேரத்தில் என்ன நடைபெறுகிறதோ அந்த ஆபத்தையும் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டியவர்கள் இதே காவலர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள்.

தாய்குலத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது இப்போதெல்லாம் குழந்தைகள் காணாமல் போவது, பெண்கள் காணாமல் போவது, இளைஞர்கள் காணாமல் போவது, முதியோர்கள் காணாமல் போவது — இப்படியெல்லாம் காணோம், காணோம் என்று பட்டியலை நாம் படித்து படித்து, கடைசியில் கேட்கும்பொழுது சொந்தக்காரர்கள் வீட்டுக்கு கோபித்துக் கொண்டு போனார்கள் அல்லது காதல் கல்யாணம் செய்து கொண்டு போனார்கள் அல்லது பள்ளிக்கூடத்தில் தேர்விலே வெற்றிபெறவில்லை ; ஆகவே கோபித்துக்கொண்டு போனார்கள், திரும்ப அழைக்கிறோம் என்றெல்லாம் வந்து, பிறகு அந்தச் செய்தி வரும்போது எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அல்லது பயங்கரமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ அதற்கு நேர் மாறாக நிலைமை மாறும்போது முதலில் அந்தச் செய்தி

வந்தவுடனே என்ன காவல் துறை, குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத் திற்குப் போய்வர முடியவில்லை, காப்பாற்ற முடியவில்லையே என்ற வகையில், பெண்கள் வெளியே போக முடியவில்லையே, முடிந்தாலும் கூட, முடியவில்லையே என்று குற்றச்சாட்டுச் சுமத்துவது, அதையும் தாங்க வேண்டிய நிலையில் இந்தக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இதற்குமேல் இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு பெண்ணை, ஒரு ஆணை—இளைஞர்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த இளைஞன் எந்தத் தவறும் செய்துவிடாமல், எந்தத் தவறுக்கும் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொள்ளாமல் அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு காவலர்களுக்கு இருக்கிறது. அதுபோல் பெண்களும் தவறு செய்து விடாமல் அவர்களையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு காவலர்களுக்கு இருக்கிறது. காதலர்கள் என்றும் தவறு செய்துவிடக் கூடாது. சில நேரங்களில் பதிவுத் திருமணம் செய்துகொள்ள போக வேண்டிய இடம் வேறு இடமாக இருக்க, காவல் நிலையத்திலேயே பதிவுத் திருமணம் நடைபெறுவதை நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகின்றோம். இதையும் அவர்கள் நடத்தி ஆகவேண்டும். இந்தப் பொறுப்பையும் கூட அவர்கள் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சரி ஏதோ வெளியே தெரியாமல் தவறு செய்துவிட்டார்கள் காதலர்கள். வந்து வாழ்கிறார்களா என்றால், தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள் என்றால் அதற்கும் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு ஆண், பெண் காதல் செய்து, கலியாணம் செய்து கொண்டு வாழமுடியவில்லை; அவர்கள் போய் தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது; காவலர்களால் அவர்களைத் தடுக்க முடியவில்லையே. இது என்ன காவல் துறை, என்ன காவலர்கள்? இதையும் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களைப் பற்றியும் விசாரித்து, ஏன் தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள் என்பதற்கான காரணத்தையும் கண்டுபிடிக்கும் ஒரு பெரிய வேலை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. காதலித்தார்கள், திருமணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை என்கிற செய்திகள் வெளியே வருகின்றன. தாய் தந்தையர் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை, ஆகவே நாங்களே திருமணம் செய்து கொண்டு விட்டோம் என்கிற செய்திகளும் வருகின்றன. அண்மையில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்தது. வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இளைஞன் ஆகிய இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பியதாகவும், பெற்றோர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வில்லை என்பதால் இருவரும் ஊட்டிக்குச் சென்று, அங்கேயுள்ள ஏரியில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டோம்.

அதற்குப் பின்னாலே விசாரணை வருகிறது. அப்படி விசாரணை செய்கிற நேரத்தில், அவர்கள் உண்மையிலேயே தற்கொலை தான் செய்து கொண்டார்களா அல்லது யாராவது விஷம் கொடுத்து அவர்களைக் கொலை செய்து விட்டார்களா அல்லது உண்மையிலேயே இது வேறு வகையிலே கொலை செய்யப் பட்டதா, அல்லது அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்பதையும் அவர்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்புக்கள் எல்லாம் காவல் துறையிடத்தில் தான் போய் விழுகிறது.

(முற்பகல் 11-10)

ஆகவே, நான் ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வேன். நான் அந்த இலாகாவை கையிலே வைத்து இருக்கிறேன் என்பதால் அப்படிச் சொல்லவில்லை. எப்போதும் பேசுகிற செய்திதான். இப்போதும் சொல்கிறேன். அவர்களுக்காக வாதாடுகின்றவர்கள் என்பவர்கள் எப்போதும் பேசுகிறார்கள், இப்போதும் இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். இப்போது கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும், ஊதியத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னர்கள். அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், இந்தக் காவல் துறையைத் தாக்குவதற்கு ஏதாவது தகுதியுள்ள தலைவன், அல்லது அரசியல் கட்சியின் பிரதிநிதி அல்லது வேறு ஒரு பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர் என்ற தராதரம் கிடையாதா? யார் வேண்டுமானாலும் எதைவேண்டுமானாலும் பேசலாம், எப்போது வேண்டுமானாலும் பேசலாம், அவர்களைக் குறை கூறித் தாக்கலாம் என்கிற பரிதாபகரமான சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கின்றது என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயக் கடமை எனக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஏதாவது செய்திகள் வருகிறபோது, விவாதங்கள் வருகிறபோது, காவல் துறையில் இருப்பவர்களைப் பற்றி கடுமையான முறையில் விமர்சிக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்து விட்டார்கள். காவல் துறையினர் என்றால் உடனே அராஜகம் காவல் துறையில் என்று சொல்கிறார்கள். போலீஸ் ராஜ்யம், போலீஸ் சர்வாதிகாரம் என்று அந்தப் பட்டங்களையெல்லாம் சூட்டி, அவர்களை அதற்குச் சொந்தகாரர்களாக்குகிறார்கள். இவ்வளவையும் நாம் புரிந்து கொள்வோம். இத்தனைப் பொறுப்புக்களையும் அவர்கள் செய்கிறார்கள். செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டில் அமைதியை காப்பாற்றித் தரவேண்டிய மிகப் பெரிய பொறுப்பும் அவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. இங்கேயுள்ள அரசியல் கட்சிகள் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டிலே அமைதி வேண்டும் என்று விரும்பினாலும் கூட அதைச் செயலிலே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய மிகப்பெரிய பொறுப்பு காவல் துறையிடம் தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆகவே, இந்த அமைதியைக் கெடுப்பவர்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் மீது என்ன பழி சுமத்தப்படுகிறது, ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். சரி அது தான் போகட்டும். ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மாண்புமிகு உமாநாத் சொன்னது போல், உடனே என்ன சொல்கிறார்கள்? ஆளும் கட்சிக்கே இந்த நிலை என்றால், மாற்றுக் கட்சியின் நிலை என்னவாக இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள் என்கிறார்கள்.

நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு சுந்தரராஜ் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள் அந்தக் கருத்தை ஒரு பயங்கரமான செய்தியைச் சொல்வது போல் சொல்லி, ஏதோ ஒரு மன்றத்தைத் தாக்கிவிட்டார்கள் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்பதைச் சொல்லி, என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பின்னால் பதில்சொல்கிறேன். இப்போது பொதுவாக ஒரு கருத்தை நான் சொல்லியாக வேண்டும். யாரையும் ஒழித்துக் கட்டுகிற வேலை இந்த ஆட்சிக்கு இல்லை என்பதை தயவு செய்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இருக்கின்ற தேசியத் தலைவர்களை எல்லாம் ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணுகிறீர்களா என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் அந்த எண்ணத்தோடுதான் கேட்டார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. பேச்சிலே இருந்து இருக்கும் கருத்து எதுவோ அதைத்தான் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர எந்த நோக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் விமர்சனம் செய்ய முடியாது. ஆகவே சொல்கிறேன், அந்த எண்ணம் இந்த ஆளும் கட்சிக்கும் கிடையாது. இந்த அமைச்சரவைக்கும் கிடையாது. இந்த அமைச்சரவை எந்த காவல் துறைக்கும் அப்படிப்பட்ட யோசனையை சொல்லத் தயாராக இல்லை. அப்படி யாராவது செய்ய முயன்றார்களேயானால், அதை ஏற்றுக் கொள்ள நாங்கள் தயாராக இல்லை. அதை தடுக்க நாங்கள் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுப்போம் என்பதையும், அவர்களுக்கு நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைபட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜன் அவர்களை நான் ஒன்று கேட்க வேண்டும். சில கொள்கையைப் பற்றி பேசினார்கள். விவசாயிகளைப் பற்றி—என்னென்ன அக்கிரமங்களையெல்லாம் நடத்துகிறார்கள், எப்படியெல்லாம் போய் ஜப்தி செய்கிறார்கள், ஏழைகள் வீட்டு கதவுகளையெல்லாம் பெயர்த்து வந்து விடுகிறார்கள். என்றெல்லாம் சொன்னார்களே—ஒட்டு மொத்தமாக அவைகளுக்கும், விளக்கமாக அந்தந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்களே அவைகளுக்கும், எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்றாலும், ஒன்றை நான் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். அதை நான் கேட்கக்கூடிய நேரத்தில், அந்தக் கேள்வியின் தெளிவு என் உள்ளத்திலேயிருந்து வெளிப்படுகிற விதம் இதுதான்.

அவர்களுடைய தலைமை — இந்திரா காங்கிரசினுடைய தலைமை — மத்திய ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் கேட்பது, எப்படியாவது, ஜப்தி செய்தாவது அவைகளை நீங்கள் வசூலித்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால், கறுப்புப் பட்டியலில் தமிழ்நாடு சேர்க்கப்படும். அப்படி சேர்க்கப்பட்டு விட்டால் எந்த ஒரு பலனையும் மத்திய அரசிடமிருந்து உதவியாக பெறவே முடியாமல் போய்விடும். திட்டங்கள் எல்லாம் அப்படியே நின்றுவிடும் என்று எச்சரிக்கை செய்து எழுதியிருக்கிறார்கள். இது அவருடைய கட்சித் தலைமையின் நிலைமை. அவர்களுக்கும் இது தெரிந்துதான் இருக்க முடியும். அந்தக் கட்சியின் பிரதிநிதிகள் தான் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவர்களுடைய கட்சித் தலைமைக்கும் ஆட்சி செய்கிறவர்களுக்கும் நிச்சயமாக வேறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது என்றுதான் நாங்கள் நம்புகிறோம். நீங்களும் நம்புவீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஆனால் செய்திகள் தருகிறார்கள். தீர்மானங்கள் போடுகிறார்கள். தமிழகத்தில் ஜப்தி செய்தால் நாங்கள் மறியல் செய்வோம். தர்ணா செய்வோம். எங்களைக் கைது செய்தால் சிறைச்சாலை போகத் தயார் என்கிறார்கள். இது என்ன கொள்கை என்று எனக்குப் புரியவில்லை. மத்திய அரசிலேயிருந்து நீங்கள் அந்தக் கடனை வசூலித்தேயாக வேண்டும்—எப்படியாவது என்று தமிழக அரசுக்கு எழுதுகிறார்கள், அச்சுறுத்துகிறார்கள், எச்சரிக்கை செய்கிறார்கள். உதவிகள் எல்லாம் நிறுத்தப்படும், அந்தக் கறுப்புப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டால் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி திரும்பத் திரும்ப கடிதங்கள் வருகின்றன. நாடாளுமன்றத்தில் கூட சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்கள் தீர்மானம் போடுகிறார்கள். நீங்கள் அப்படி ஜப்தி செய்ய வந்தால், மறியல் செய்வோம், தடை செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது கட்சியின் கொள்கையா? அல்லது தமிழகத்திற்கென்று இருக்கிற கொள்கையா? அல்லது இந்தியா முழுவதற்கும் இருக்கிற

கொள்கையா அல்லது ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக—அதாவது தமிழகத்தில் இருக்கிற காங்கிரஸ் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற கொள்கையா? அல்லது அங்கேயிருந்து—தலைமையிடத்திலிருந்து, நீங்கள் அப்படிச் செய்துக் கொள்ளுங்கள் தமிழகத்தில், நாங்கள் இப்படி உத்தரவு போடுகிறோம் என்று ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? . . . .

*திரு. நா. சுந்தரராஜ்: : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் ஜப்தி மூலமாகத்தான் கடனை வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்களா? வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பார்கள். அல்லது வேறு விதமாக கேட்டிருப்பார்கள். நான் தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புவது — மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை வேறு இங்கேயிருக்கக் கூடிய தமிழக காங்கிரசின் கொள்கை வேறா என்ற அடிப்படையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை வைத்தார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் தெளிவாகத் தான் இருக்கிறோம். ஆனால் நான் தெளிவாக கேட்க விரும்புவது, மாநில அரசாங்கம், ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் சொல்லித் தான் இந்த ஜப்தி நடவடிக்கையில் இறங்கியது போல் சொல்கிறார்களே, மத்திய அரசாங்கம் சொல்லாமல் இருக்குமேயானால், மாநில அரசு ஜப்தி நடவடிக்கையை எடுக்காமல் விட்டு விடுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: என்னால் அதிகமான உரத்த குரலில் பேச முடியவில்லை என்றாலும், ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கான விளக்கத்தை தந்திருக்கிறார்கள். கடிதத்தையே இங்கு படித்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜன் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

(முற்பகல் 11-20)

நான் எதற்காக இந்தப் பிரச்சினையைத் தொடங்கினேன் என்றால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி தயவுசெய்து நீங்கள் எல்லாம் அங்கே சொல்லி கொஞ்ச காலம் இந்த ஜப்தி செய்யக்கூடாது என்பதற்கும் இந்த வசூலை எப்படியாவது நிறுத்துவதற்கு நீங்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்றும், அவர்களை வற்புறுத்தவேண்டும். ஓராண்டு, இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு அதனை வசூலிக்காவிட்டால் இப்படிப்பட்ட கறுப்புப் பட்டியல்களில் சேர்ப்போம் என்ற நிலைமை இல்லாமல் அவர்கள் என்னென்ன உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்களோ அதைச் செய்யவேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்டு அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்றால் நாங்கள் வற்புறுத்தி ஜப்தி செய்து வாங்கவேண்டும் என்ற அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 27]

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அப்படி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து தமிழ் நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக்கூடிய காரியங் களைச் செய்ய வேண்டும் என்றும், கட்டாயமாக வசூலித் தாக வேண்டும் என்றும் மைய அரசு வற்புறுத்தக்கூடாது என்று கூறினால் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினரும் அதை ஆதரிப்பார் கள் என்று நான் அவர்கள் சார்பாகவும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கொண்டு வருமா?

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்காக நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர் கள் வக்காலத்து வாங்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. நாங்களே சொல்லிக்கொள்வோம். ஆனால் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் ''மைய அரசு வற் புறுத்தியதன் காரணத்தால்தான் நாங்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறோம்'' என்று திரும்பத் திரும்ப முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் மைய அரசு வற்புறுத்தவில்லை என்றால் ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கையிலே ஈடுபட மாட்டார்களா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்பு கிறேன். தமிழ்நா டிலே இந்த வசூலை நடைமுறைப் படுத்துகின்றபோது அதிகாரிகள் காவல்துறையினருடன் சென்று ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் சூழ்ந்துகொண்டு தாலி முதற்கொண்டு ஜப்தி செய்கிறார்களே, இதையாவது தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர் களே, ஒன்றை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். அழுத்தம் திருத்தமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மைய அரசு பணத்தைக் கொடுக்கா விட்டாலும் கொடுத்திருக்கின்ற கடனை ஜப்தி செய்து வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும், அவர்கள் கொடுத்தால் நீங்கள் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்றும் ஒரு வார்த்தை சொன் னால் போதும். மேலும் பெரிய விவசாயிகளிடம் தான் வசூலிக்கவேண்டும் என்பதை நாங்கள் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்துகிறோம். நீங்கள் காவல்துறையைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் இங்கே காவல்துறை தேவைப் படுகின்றது. வசூல் செய்வதற்காக அதிகாரிகள் போகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் அடிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், மண்டை பிளக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், மரங்களிலே கட்டி வைத்து அடிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், அவமானப்படுத்தப் படாமல் இருப்பதற்கும் இவைகளை எல்லாம் செய்யாமல் இருப்பதற்காகவும் தான் காவல் துறையினர் உடன் செல்ல வேண்டி இருக்கின்றது. ஆனால் காவல்துறையினரே உள்ளே சென்று மாடுகளையோ மற்றவைகளையோ இழுத்துக் கொண்டு

போவது கிடையாது. அப்படி இழுத்துக்கொண்டு போவதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை. அதை அனுமதிக்கவும் செய்யாது என்பதை நான் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதுதான் எங்கள் கொள்கை.

ஆனால் இவ்வளவு பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காவல் துறையினருக்கு இருக்கின்ற சங்கடங்களைப் பற்றி நான் சொல்லியாக வேண்டும். அரசியல் போராட்டங்கள் என்றால் அதை அவர்கள் தடுத்தாக வேண்டியிருக்கின்றது. அதற்கு குறுக்கே நிற்கவேண்டி இருக்கின்றது. தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்றாலும் அதற்கும் அவர்கள் இடையிலே வந்தாக வேண்டும். அவர்களுடைய அண்ணன் தம்பி ஏதாவது ஒரு யூனியனிலோ, சங்கங்களிலோ இருந்தாலும், கூட அதைப்பற்றியும் கூட கவலைப்படாமல் அவர்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அதோடு மதப்போராட்டங்கள்—நான் முன்பே சொன்னேன். ஒரு மதத்திலே இருந்தாலும் கூட, அல்லது அங்கே இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் மதப்போராட்டங்கள் நடைபெறுவதை அவர்கள் தடுத்தாக வேண்டும். அதைப்போலவே போக்குவரத்து வேலை நிறுத்தம் என்றாலும் அவர்கள் வந்தாக வேண்டும். மக்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்ய அலுவலகம் முதலியவற்றிற்குப் போகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி அலுவலகம் போன்றவைகளுக்குச் சென்று பிறகு வீட்டுக்குத் திரும்புகின்ற வரையிலே போக்குவரத்து வசதிகளிலே எந்தவிதமான தொல்லையும் இல்லாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவர்களுக்கு வருகின்றது. இப்படி தொழிலாளர்களாக இருந்தால் போராட்டம் வருகின்றது. மாணவர்களாக இருந்தால் போராட்டம் வருகி றது. ஆசிரியர்களாக இருந்தால் போராட்டம் வருகின்றது. இப்படி பல சூழ்நிலைக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் போராட்டம் என்ற நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டால் அங்கே எல்லாம் காவலர்கள் முன் நின்று தாங்கிக்கொள்ளவேண்டி இருக்கின்றது.

இங்கே ஒரு படத்தைக் காண்பித்தார்கள் கல்லை எடுத்து எறிகிறார் என்று. இது கல் தான் என்று இந்தப் படத்திலே இருந்து அவர் எப்படி தெரிந்துகொண்டார் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரு பக்கத்தில் கண்ணீர் புகை வீசி, புகை வந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில், அவர் அந்தப் பணியைச் செய்யக் கூடாதா ? கையில் இருப்பது கல் என்று தான் நிச்சயப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமா? கையிலே அந்தக் கண்ணீர் புகை குண்டை வைத்திருக்கக்கூடாதா? இருக்காது என்று நாம் சொல்ல முடியாது; கையிலே இருந்து எறிவது கண்ணீர் புகை குண்டாகவும் இருக்கலாம்......

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, இது கண்ணீர் புகை குண்டு. ஒருவித துப்பாக்கி மூலம் செலுத்தப் படும் குண்டே தவிர, கையினால் எறிவதல்ல. கையினால் எறிவதென்றால், அது கிரானைட் வெடி குண்டு. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எதைச் சொல்கிறார் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தயவு செய்து இந்த விவாதத்திற்கு நான் ஆதாரத்தோடு பதில் சொல்ல வேண்டும். அதைப் பிறகு சொல்லுகிறேன். நாளை மறுநாள் மானியக் கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே அதை தயவுசெய்து, இதிலே கற்பனையிலே இறங்காமல் பின்னால் நான் சொல்லப்போவதை, தெளிவான விளக்கங் களைத் தெரிந்துகொண்டு, அதற்குப் பிறகு ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதற்குமேல் குடிநீர் வசதி, பாதை வசதி, மருத்துவ வசதி, பள்ளிக்கூடம், இவைகள் எல்லாம் கிராமங்களிலே அல்லது ஊர்களிலே செய்ய வேண்டும் அதைச் செய்யாவிட்டால், இந்தப் பக்கத்திலே பேருந்துகளை விட மாட்டோம் என்று தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள் என்றால், அதற்கும் இவர்கள்தான் பாதுகாப்பு கொடுத்தாக வேண்டும். இப்படி காவல் துறைக்கு இருக்கின்ற மாபெரும் பொறுப்பினையும், இன்னும் பலவற்றையும் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும், இவ்வளவு பொறுப்புகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற காவல் துறைக்கு நாம் எந்த வகை யிலே அனுதாபம் காட்டுகிறோம், அக்கறை காட்டு கிறோம் என்பதை ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

புள்ளி விவரங்களை இங்கே சொல்லுகிறார்கள். அதற்குப் பதில் தெளிவாகத் தரவேண்டும். உடனே சொல்ல முடியாது. பதில்களைச் சேகரித்து, அதோடு இணைத்துச் சேர்த்து சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, இதையெல்லாம் சொன்னால்கூட, நான் உங்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள் கிறேன். இந்தக் காவலர்களை முதலிலே அண்ணா அவர்கள் சொன்னதுபோல், அவர்கள் எங்கிருந்து வந்த வர்கள்? இப்போது 4,000 பேர்களை நியமித்திருக்கிறோம் என்றார்கள். மீதியுள்ளவர்கள் அப்படியே, முன்பே இருந்தவர்கள் என்று ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இப்போதும் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் பேர்களை காவலர்களாகச் சேர்த்திருக்கிறோம். ஏன் அதிகமாகச் சேர்க்கக் கூடாது என்பது குற்றச்சாட்டு. அந்தக் குற்றச்சாட்டை ஒத்துக் கொண்டு, வாதத்திற்கு பதில் சொல்வது என்று வைத்துக் கொண்டாலும், ஒன்றைப் பணிவோடு இந்த மன்றத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் காவலர்கள், இந்த நாடு முழுமையும் அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது மதத்தைச் சார்ந்த அமைப்புகளிலே உள்ளவர்கள், சாதி

உணர்வை சிந்திப்பவர்களாக இருப்பவர்கள், சாதி உணர்வு இல்லை என்றிருப்பவர்கள், இவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடு இன்று எவ்வளவு காரியத்தை இவர்களால் செய்துவிட முடியும் என்பதை கணக்குப்போட்டுப் பார்த்து. அதே நேரத்தில் செய்திருப்பவர்களையும் நாம் கருத்தில் கொண்டு, அதை இந்த புள்ளி விவரத்தோடு பார்த்தால் தான், அதை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

சில நாட்களுக்கு முன்பு ''இந்து'' வில் ஒரு கட்டுரை வெளிவந்து இருந்தது. அதை இங்கே நான் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் அந்தக் குறைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குற்றங்கள் அதிகரித்திருப்பதற்கு மக்கள் தொகை பெருக்கம் மட்டுமல்ல. வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் என்று சொல்லியதோடு வேறு பல காரணங்களை எல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். அவைகளை நான் திரும்ப சொல்ல விரும்பவில்லை. கடந்த 7—12—1981 ஆம் தேதியிட்ட ''இந்து'' நாளிதழில் பேராசிரியர் டேவிட் பெயிலி என்ற அமெரிக்க காவல் துறை நிபுணர், ஜப்பான் மற்றும் அமெரிக்க காவல் துறைகளைப் பற்றி இந்தக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்கள். இந்தக் கட்டுரையைப் படிக்கிறபோது விஞ்ஞானத்திலே, பொருளாதாரத்திலே மிக முன்னேற்றமடைந்த ஜப்பான், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் குற்றங்கள் எவ்வளவு அதிகமான அளவுக்கு நிகழ்கின்றன என்று தெரிகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

டோக்கியோவில் தினந்தோறும் சராசரி 2 வழிப்பறி கொள்ளைகள்—இது அதிலே தரப்பட்டிருக்கிறது—இலண்டனிலே 6 கொள்ளைகள், நியூயார்க்கிலே 200 கொள்ளைகள் நடக்கின்றன. ஆனால் சென்னை நகரத்திலே சென்ற ஆண்டு முழுவதற்குமாக கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 85 கொள்ளைகள்தான் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நாகரிகம், விஞ்ஞானத் துறையில் வளர்ச்சி, கண்டுபிடிப்புகளுக்குப் பிறகு என்ன என்ன வசதிகள் வேண்டுமோ அவையனைத்தும் இருக்கின்றன. இருந்தும் அங்கே நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளினுடைய புள்ளி விவரத்தையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் எந்த அளவுக்கு இங்கே இருக்கின்ற காவலர்கள் இந்த வசதியற்ற சூழ்நிலையில் தங்களுடைய கடமைகளை ஆற்றுகிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். டோக்கியோவிலே மாதத்திற்கு 60

கொலைகள் ,— ஒட்டுமொத்தமாக நான் சொல்கிறேன். இலண்டனிலே மாதத்திற்கு 150, நியூயார்க்கிலே மாதத்திற்கு 6,000 கொலைகள், சென்னையிலே மாதத்திற்கு 7 கொலைகள (குறுக்கீடு) புள்ளி விவரம் இல்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா: இருந்தால் சொல்லுங்கள். ஆனால் மாஸ்கோ போன்ற சோஷலிஸ நாடு போன்ற நாடுகளின் அங்கே இருக்கின்ற சமுதாயஅமைப்பு மக்களுக்கு எல்லாருக்கும் வேலை கொடுத்திருப்பதால் அங்கே கொள்ளை அடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

* டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது மாத்திரமல்ல, நியூ யார்க்கிலே மாதம் 6,000 கொலைகள் என்று முதலமைச்சா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அமெரிக்காவைப் பொறுதத வரையில் யாரும் உரிமம் பெறாமலேயே, லைசென்ஸ் பெறா மலேயே ரிவால்வர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதைச் சட்டமாகக் கொண்டுவந்து, லைசென்ஸ் பெற வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை வந்தபோது கூட அங்கே உள்ள முதலாளி வர்க்கம் அரும்பாடுபட்டு செனட் மெம்பர்களையெல்லாம் சந்தித்து அந்தச் சட்டம் நிறைவேறாமலேயே பார்த்துக்கொண்டு, துப்பாக்கி எல்லோரும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலைமையை அங்கே உருவாக்கியிருக்கின்றது. ஆனால் எப்போதும் நல்லவைகளை ஒப்பிடவேண்டுமே தவிர, தீயவைகளை ஒப்பிடுவது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவா களே, நல்லவைகளை ஒப்பிடவேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள் கிறேன். சில நேரங்களில் நம்மைவிட அறிவில் மிகுநத வர்கள், ஆற்றலில்மிகுந்தவர்கள் விஞ்ஞான வசதிகளை எல்லாம பெற்றிருக்கிறவர்கள் விவர்களாலேயே தடுக்கமுடியாய அள வுக்கு உலகம் முழுமையும் அப்படிப்பட்டவைகளை அவிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்ற கணக்கை ஏற்றுக்கெண்டால்ான் இ கேயும் எப்டிப அதிகமான இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூற உதவிகரமாக இருக்குமே தவிர அங்கே அள்ளவவு செய்கிறார்கள் ஆகவே நாமும் 70 செய்தால் என்ன என்று எண்ணம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 2!20 கோடி ஜனத்தொகை கொண்ட நியூயார்க் நகரததிலே07 வருடத்திலே 1,739 கொலைகள் நடந்துள்ளன. 10.07 கோடி ஜனத்தொகை கொண்ட ஜப்பான் நாட்டில் 994 கொலைகள் நடந்துள்ளன. அதேபோல் 1-20 கோடி ஜனத்தொகை கொண்ட டோக்கியோவில் வருடத்தில் சராசரி 176 கொலைகள் நடந்துள்ளன

சுமார் 33 லட்சம் ஜனதொகைகள் கொண்டுள்ள சென்னை நகரத்தில் 1980 இல் 52 கொலைகள் 1981 ல் 41 கொலைகள் தான் நடந்துள்ளன. சூழ்நிலைகளால் அவர்கள் தவறு செய்யும் அவசியததிற்கி ஆத்திரத்தில் தூண்டப்பெற்று பல தவறுகளைச் செய்தாலுமா அது மக்களுடைய பல காவல் துறையினுடைய பல கண்காணிப்பும் அவர்கள் தீவிரமாக அதிலே ஈடுபட்டு கடமை யாற்றுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்வதற்காக முக்கியமான இந்தக் குறிப்பைச் சொல்கிறேன் என்பதில் பெருமையடைகிறேன் ஜப்பானை விட அமெரிக்காவில் கற்பழிப்பு சம்பவங்கள் ஐந்து மடங்கு அதிகம். டோக்கியோவை விட நியூயார்க் நகரிலே 10 மடங்கு அதிகம். சுமார் 5 கோடி ஜனத்தொகையுள்ள தமிழ் நாட்டில் 1980-ல், 151 கற்பழிப்புச் சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. இது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது என்பதற்காக நான் சொல்ல வில்லை. இளைஞர்கள் தகாத முறைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு தள்ளப்படுகிறார்கள். பல்வேறு சூழ்நிலைகள், சுற்றுச் சார்புகள், பேச்சுக்கள் , எழுத்துக்கள், கதைகள், படங்கள், திரைப்படங்களையும் சேர்த்து தான் சொல்கிறேன். இப்படிப் பட்ட புத்தகங்களை பார்த்தால், ஏதோ ஒரு சில புத்தகங்களை எல்லாம் தடைசெய்கிறோமே தவிர, குடும்பப் பத்திரிகை என்று வெளியிடுகிறார்களே அந்த ஏடுகளில் வருகிற படங்களை பார்ப் போமானால் நிச்சயமாக நம்மால் அதை தாங்கிக் கொள்ள முடியாது என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆக இந்த கட்டுப்பாட்டிற்குள் இந்த சட்டத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டு அதிலே படத்தை வரைகிறார்கள். அது அவரவர்கள், நடத்துகிறவர்கள் உணர்ந்து செய்ய வேண்டும், ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும் என்ற என்னுடைய வேண்டுகோளைக் குறிப்பிடு வதற்கு இந்த நேரத்தை பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால் நியூயார்க் நகரிலே மட்டும் இந்த வகை குற்றத்திற்காக ஒரு ஆண்டில் 2·3 லட்சம் பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். தமிழ்நாட்டிலே 1980-லே 2,019 பேர்கள் மீதும், சென்னையிலே மட்டும் 135 பேர்கள் மீதும் இம்மாதிரியான வழக்குகள் தொடரப் பட்டுள்ளன.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஜப்பானில் தற்போது குற்றங்கள் குறைந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஜப்பான் மக்கள் காவல் துறையினர் உத வியை எந்தவித தயக்கமும் இல்லாமல் நாடுகிறார்கள். பொது மக்களின் இத்தகைய ஒத்துழைப்பால் காவல் துறையினர் குற்றங்களை வெகுவாகக் குறைக்க முடிகிறது.

டாக்டர். மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் நாடுகளோடு இந்த குற்றங்களை ஒப்பிட்டு தமிழ் நாட்டில் என்று ஒப்பிடுகிறார். நாடுகளோடு ஒப்பிடுகிறபோது இந்தியாவைத்தான் ஒப்பிட வேண்டும். தமிழ்நாட்டை ஒப்பிடு கிற காரணத்தால் தமிழ் நாடு தனி நாடாக இருக்கிறதா என்ற ஐயம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

1982 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கு பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னும் அந்த முடிவிற்கு நாம் யாரும் வந்துவிடவில்லை என்பது தான் என்னுடைய நம்பிக்கை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் அந்த முடிவிற்கு வரவில்லை என்று சொல்வதன் மூலமாக ஏதோ வரப் போவதாகச் சொல்வதாக நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இன்னும் என்று ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் அப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் ஏற்படுவதற்கு யாரும் மூன் வரக்கூடாது, தூண்டி விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். அது இருக்கட்டும் என்று சொல்லி நாங்கள் விட்டு விட்டது தான் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியதால் : நாங்கள் விட்டு விட்டாலும், நான் இப்படி பேசுவதால், இந்த நிலைக்கு யாரும் மற்றவர்களை, இளைஞர்களை எல்லாம் தள்ளி விடக்கூடாது என்று பெரியோர்களாகிய நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுவதற்கு எங்களுக்கு சூழ்நிலை உதவி வேண்டுமென்று ஆசையிலே இதை நான் வெளியிடுகிறேன்.

ஜப்பானிலே நகரப் பகுதியில் சராசரி 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில் 5 ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. டோக்கியோவில் சராசரி 9,500 பேர்களுக்கு ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் கிராமப் பகுதிகளில் 40 ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு காவல் நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1·20 கோடி மக்கள் ஜனத்தொகையுள்ள டோக்கியோ பெருநகரில் 40 ஆயிரம் காவல் அதிகாரிகள் உள்ளனர். சுமார் 45 லட்சம் மக்கள் உள்ள சென்னை நகரில் 7,537 காவல் துறையினர் தான் பணியாற்றுகிறார்கள். சுமார் ஐந்து கோடி மக்கள் வாழும் தமிழகத்தில் ஒட்டு மொத்தமாக இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல ஏறத்தாழ 50,000 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள் ; கணக்கிட்டு பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, அந்த அளவிற்கு எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நான் தொடக்கத்திலே ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் 10 ஆயிரம் பேர்களை சேர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டேன். ஆனால் இடையில் அது வேறு பல காரணங்களால் தடைபட்டது என்பதையும், நாட்டின் நன்மையை உத்தேசித்து இப்போது அதை வெளியிட விரும்பவில்லை. அடுத்த ஆண்டு, ஒரு வேளை, பட்ஜெட்டிலே சொல்வதற்கு கூட நல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டாலும், ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 27

(முற் பகல் 11–40)

1971-க்கும், 1981-க்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து சில எண்ணங்களை இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வழக்குகள் குறைந்திருந்தன். இப்போது அதிகமாகியிருக்கின்றன, கண்டு பிடிக்கப்படவில்லையென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவருக்கு நினைவு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்பொழுது நம்பிக்கையுள்ள சில வழக்குகளைத்தான் அவர்கள் எஃப். ஐ. ஆர். ரில் பதிவு செய்தார்களே தவிர, அனைத்து வழக்குகளையும் பதிவு செய்ததாக அங்கே இல்லை. அதை எப்படி நான் சொல்ல முடிகிறது என்றால், 1976-ஆம் ஆண்டு, ஐ. ஜி. அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். 17—7—1976 நாளிட்ட அவரது சுற்றறிக்கையில் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ' காவல் நிலையங்களில் புகார் செய்யப்படும் எல்லா குற்றங்களையும் பதிவு செய்யும் வழக்கம் நடைமுறையில் இல்லை. கண்டு பிடிக்கக்கூடிய குற்றங்களை மட்டுமே பதிவு செய்யும் போக்கு காவல் நிலையங்களில் இருந்து வந்துள்ளது. புகார் செய்யப்படும் எல்லா குற்றங்களையும் பதிவு செய்யாததால், குற்றங்களின் தன்மைகளைப் பற்றி அறிவதற்கு வாய்ப்பில்லை, குற்றங்கள் பதிவு செய்யப்படாததால் அவைகள் கண்டு பிடிக்கப்படவும் இல்லை, அவைகள் எண்ணிக்கையும் தெரியவில்லை. மக்கள் பெருக்கம், வளர்ந்து வரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இவற்றைப் பார்க்கும்போது குற்றங்கள் பெருகுவது தவிர்க்க இயலாதது. எனவே, சிறிய குற்றங்களானாலும் பதிவேடுகளில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இவ்வாறு எல்லா குற்றங்களையும் பதிவு செய்யும் போது, காவல் நிலையங்களில், பதிவேடுகளில் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்தும் கண்டு பிடிப்புகளின் எண்ணிக்கை குறைந்தும் காணப்படும். ஆனால் தவிர்க்கமுடியாத நிலைமை, ஆனால் செய்தாக வேண்டும்' என்று 1976-லேயே அவர்கள் அந்தச் சுற்றறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு தீர்வு காணும் வகையிலும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சுற்றறிக்கைக்குப் பின் காவல் நிலையங்களில், எல்லா வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லி, அதனால்தான் 1976க்கு பின்னால் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறு ஆதாரங்களை, 1976–க்குமுன்பு எப்படி இருந்தது, அது எந்த அளவுக்கு இருந்தது, இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் சொல்லி, நல்ல சூழ்நிலைகளை நான் கெடுக்க வேண்டாம் என்ற காரணத்தால், அந்தப் புள்ளி விவரங்களை நான் கொடுக்க விரும்பவில்லையென்றாலும் நான் ஒன்றை நிச்சயமாகச் சொல்வேன், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், முன்னே இருந்தவர்கள் எல்லாம், முன்னே கொஞ்சம் சாதாரணமான பொறுப்பிலே இருந்திருப்பார்கள். இப்பொழுது கொஞ்சம் உயர்ந்த பதவிக்கு வந்திருப்பார்கள். அவ்வளவுதானே தவிர, புதிதாக ஒன்றும் அதிகமாக இல்லை.

அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் பணிகளைச் சரிவர செய்கிறார்கள் என்பதற்கு இது உதாரணம் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்கிற வகையில், 1973-ல் இருந்த நிலைமையை விட, 49·7 சதவீதம் அதிகமானதாகும். அவற்றை எல்லாம் பார்க்கும்போது டோக்கியோ, லண்டன், நியூயார்க் போன்ற நகரங்களில் பணி புரியும் காவலர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்கள் பெற்றிருக்கும் நவீன நுட்பச் சாதனங்கள் என்று சொன்னேனே, அவைகள் இருந்தும் அவர்கள் செய்வதை விட, வாய்ப்பில்லாத, பாதுகாப் பில்லாத நிலையில் இவ்வாறு பணி செய்கிறார்கள். இங்கே, எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. சுந்தரராஜ் இருந்தால் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும். அவர் கட்சிக்காரர்கள் இருக் கிறார்கள், சொல்கின்றேன். ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் 4 கைத் துப்பாக்கிகள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நாங்கள் எழுதினோம், முடியாது என்று சொல்லிவிட் டார்கள். பத்திரிகை மூலமாகக் கேள்விப்படுகிறோம். ''தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எல்லாம் துப்பாக்கிகள் கொடுத்தால் என்ன என்று யோசிக்கிறோம்'' என்று அவர்கள் சொன்னதாக இதிலேயிருந்து, எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிறவர்களாக இருந்தா லும் இவைகளை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர் கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சில குற்றங்கள் விசாரிக்கப்படவில்லை, கண்டு பிடிக்கப்பட வில்லை என்றாலும் குறை சொல்லப்படுகிறது. அது போல் இப் பொழுது இல்லை, பல ஆண்டுகளாகவே நடைபெற்றுக் கொண் டிருக்கிறது. அது சில சமயம் கைவிடப்படுகிறது, கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போகிறது; தடயம் இல்லையென்று விடப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு கண்டு பிடிக்க முயன்றிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லும்போது 5—8—1974-ல் சிந்தாதிரிப்பேட்டை சாமி நாய்க்கன் தெருவில் சங்கர் என்பவர் குத்துக் காயங்களுடன் அவர் வீட்டில் பிணமாகக் கிடந்தார். அவர் சென்னை மாநகராட்சி யில் பணி புரிந்து ஓய்வு பெற்ற அதிகாரி ஆவார். குற்றவாளி களைக் கண்டு பிடிக்க ஆதாரம் ஏதும் கிடைக்காததால், 15-2-1975-ல் கைவிடப்பட்டது என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. சென்னை மாம்பலம் தணிகாசலம் செட்டி 51 எண்ணுள்ள வீட்டில் இருந்தவரை 21—9—1974 இரவில் கொலை செய்துவிட்டு, ஸ்டீல் அலமாராவை உடைத்து ரூ. 2,795 ரொக்கம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்தது. எவ்விதத் துப்பும் கிடைக்காததால் குற்ற வாளி கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. 16—3—1974-ல் சுப்பையன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டு அவரிடமிருந்து 6 பவுன் தங்கச் சங்கிலி களவாடப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் குற்றவாளி கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

18—1—1974 அன்று தர்மபுரி மாவட்டம் தொண்டராம் பட்டி என்னும் இடத்தில் நான்கு பேர் காவல் துறையினர் போல் நடித்து 10,766 மதிப்புள்ள நகைகள், பாத்திரங்கள் ஆகியவற் றைக் கொள்ளையடித்துச் சென்று விட்டனர். குற்றவாளிகள் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

மதுராந்தகத்திற்கு அருகில் 7—5—1975 அன்று ஒரு வீட்டிற்குள் நுழைந்து மின்சாரத்தைத் துண்டித்து வீட்டிலிருந்த பெண்ணை அடித்துப்போட்டு 11,000 மதிப்புள்ள தங்க நகைகளை ஒருவர் எடுத்துச் சென்று விட்டார். குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் வழக்கு முடிக்கப்பட்டது.

வடார்க்காடு மாவட்டம் சேவூருக்கும் திருத்துள்ளாய்க்கும் இடையே புகை வண்டிக்குள் 7—10—1974 அன்று 5 பவுன் தங்கச் சங்கிலி ஒரு பெண்ணிடமிருந்து கொள்ளையடித்துச் செல்லப்பட்டது. குற்றவாளி கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

இதைப்போல, வீட்டை உடைத்துத் திருடுதல், வழிப்பறி போன்ற பல வழக்குகளில் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் கைவிடப்பட்டுள்ளன. அதற்கான பட்டியலே இன்னும் இருக்கிறது. அவற்றில் சிலவற்றைத்தான் நான் குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறேன்.

அதோடு, 17—7—1972 அன்று சென்னை நகரில் மயிலாப்பூர் தேசிகாச்சாரி தெருவில் உள்ள 7ஆம் எண் உள்ள வீட்டை உடைத்து 8,000 மதிப்புள்ள தங்க, வைர நகைகள் களவாடப்பட்டன. அவைகள் பதிவு செய்யப்பட்டனவே ஒழிய குற்றவாளிகள் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. அதே தெருவில், அதே வீட்டில் 23—12—1973—அதாவது ஒரு வருஷம் கழித்து அதே முறையில் கதவை உடைத்து ரூபாய் 20,000 மதிப்புள்ள தங்க வெள்ளி ஆபரணங்கள் களவாடப்பட்டன. இந்த வழக்கும் பதிவு செய்யப்பட்டதே ஒழிய கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

இதை வைத்து யார் என்ன செய்தார்கள் என்று விவாதிக்கத் தயாராய் இல்லை. அந்த வழக்குகளில் குற்றவாளிகள் மிகச் சாமர்த்தியமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது மட்டும் தெரிகிறது. காவல்துறைக்கு இன்னும் வசதிகள் வேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேனே ஒழிய நான் குறை கூறத் தயாராக இல்லை, அந்த முறையில் அதிகமான வசதிகளைக் காவல்துறைக்கு இந்த அரசு அளித்து, கண்டு பிடிக்க முடியாது என்று முந்தைய ஆட்சிக் காலங்களில் கைவிடப்பட்ட பல வழக்குகளில் இப்பொழுது கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

வடார்க்காடு மாவட்டம் காட்பாடி காவல்நிலைய எல்லைக்குள் ஒரு வீட்டில் 5—7—1970 அன்று இரவில் ரூபாய் 5,000 மதிப்புள்ள தங்க நகைகள் கன்னக் களவு செய்யப்பட்டன.

வடார்க்காடு மாவட்டம் காட்பாடி காவல் நிலைய எல்லைக்குள் ஒரு வீட்டில் 22—8—1971 அன்று இரவு ரூபாய் 5,000 மதிப்புள்ள தங்க நகைகள் கன்னக் களவு செய்யப்பட்டன.

திருச்சி டவுன் ஸ்டேட் பேங்க் காலனியில் 24—8—1971 அன்று இரவு ரூபாய் 925 மதிப்புள்ள தங்க நகைகள், கைக் கடிகாரம் களவாடப்பட்டன.

திருச்சி டவுனில் உள்ள ஒரு காலனியில் 29—8—1971 அன்று இரவு 825 ரூபாய் மதிப்புள்ள தங்க நகைகள் கன்னக் களவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தஞ்சாவூர் டவுன் கோவாப்பரேட்டிவ் காலனியில் 16—9—1971 அன்று இரவு 4,825 ரூபாய் மதிப்புள்ள தங்க நகைகள் கன்னக் களவு செய்யப்பட்டன.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தூத்துக்குடி காவல் நிலைய குடியிருப்புக்குள்ளேயே ரூபாய் 300 மதிப்புள்ள தங்க நகைகள் கன்னக் களவு செய்யப்பட்டன.

தஞ்சாவூர் டவுன் எல்.ஐ.சி. காலனியில் 20—9—1974 அன்று 350 ரூபாய் மதிப்புள்ள கைக் கடிகாரம் கன்னக் களவு செய்யப் பட்டது.

இந்தக் கன்னக் களவுகள் அனைத்துக்கும் குற்றவாளி யார் என்பதைக் கண்டு பிடிக்கப்படாமல் கைவிடப்பட்டிருந்தன.

அதேபோல் தஞ்சாவூர் டவுனில் 12—8—1975 அன்று இரவு ரூபாய் 5,000 மதிப்புள்ள தங்க நகைகள் கன்னக் களவு செய்யப் பட்டன.

கும்பகோணம் நகரில் 12—12—1975 அன்று 20,750 ரூபாய் மதிப்புள்ள தங்க நகைகள் கன்னக் களவு செய்யப்பட்டது. அந்த வழக்கும் கண்டு பிடிக்கப்படாமல் கைவிடப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் காவல்துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, குற்றவாளிகளைத் தேடிச் சென்று, குற்றவாளிகள் கைவிட்டுச் சென்ற கை ரேகைகளின் அடையாளங்களை வைத்து மேற்கு வங்காளத்தைச் சேர்ந்த பழைய குற்றவாளிகளான விஷ்ணுபாய் தேசாய், கிர்தார் ராய், மித்ரா என்பவர்கள், மேலே கூறப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்தார்கள் என்பது 1980-இல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனவே, காவல்துறையினருக்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் வசதி களும் இருப்பின் அவர்கள் திறமையாகவே செயல்படுவார்கள் என்பதை இது உணர்த்துகிறது என்று சொல்வதன் மூலம், காவல் துறையினர் யாரும் அலட்சியமாக இருக்கின்றார்கள். கடமையைச் செய்யவில்லை என்ற எண்ணத்தைத் தயவு செய்து யாராவது கொண்டிருப்பார்களேயானால் அதனை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 27

சென்ற ஆண்டு சில பரபரப்பூட்டும், கொள்ளை, கொலை வழக்குகளில் எப்படிக் காவல்துறையினர் கண்டு பிடித்தனர் என்பது இந்த ஆய்வுரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதை மீண்டும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

ஒன்றை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். விருதுநகர் காவல் நிலைய குற்ற எண். 100/80-இல் மற்றும் இராஜபாளையம் திருச்சி, உறையூர் முதலிய புறக்காவல் நிலைய எல்லைக்குள் 1980-இல் நடந்த பல கன்னக் களவுகளில் வங்காளத்தைச் சேர்ந்த பழைய குற்றவாளி விஷ்ணுபாய் தேசாய் சம்பந்தப்பட்டுள்ளதாக தெரிய வந்துள்ளது.

(முற்பகல் 11-50)

சென்னையில் சுமார் 45 கன்னக் களவுகளுக்குக் காரணமான மேற்கு வங்காளத்தைச் சேர்ந்த பழைய குற்றவாளி ஸ்டீபன் என்பவரும் சென்போஸ் என்பவரும், அவர் கூட்டாளிகளும். 30-3-1980 அன்று கைது செய்யப்பட்டார்கள். ரூபாய் 5 லட்சம் பெறுமான திருட்டுச் சொத்துக்கள் மீட்கப்பட்டன. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் குமரகோவிலில் உள்ள முருகன் கோவிலில் 11-5-1981 அன்று சிலைகள் திருட முயற்சித்து கேரளாவைச் சேர்ந்த ஸ்டீபன், சுரேஷ்குமார் ஆகிய இருவரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். கோவிலில் காவலாளி சாஸ்தா பிள்ளை என்பவரையும் கொலை செய்து விட்டார்கள். இதை எதற்காக சொல்லுகிறேன் என்றால் திருடுகிறவர்கள், திருடப் பட்டவர்கள் இவர்களை நாம் கொஞ்சம் நன்றாக அனுதாபத் தோடும், அக்கறையோடும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். திருட்டு கொடுத்தவர்கள் 800 ரூ. அல்லது 150 ரூபாய் பறி கொடுத் தவர்கள் அதை திரும்ப வாங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்கள். லட்சம் ரூபாய், 5 லட்சம் ரூபாய் கொள்ளைக் கொடுப்பவர்கள் அவ்வளவு ஏழை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் திருட்டுக்கள் கொலைகள், கொள்ளைகள் என்று வரும்போது எல்லாருக்கும் ஒரே நீதி தானே தவிர, வேறு நீதியை நாம் பார்க்க முடியாது என்பதைக் கணக்கில் கொண்டுதான் இவைகளை நான் படித்து சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், ரகுமான்கான் அவர்களும் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்களும், இப்படி எல்லாம் சில புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லாமல் இருந்தால் இதை நான் படித்திருக்க மாட்டேன். உங்களுக்கு நேரமும் மிச்சமாகி இருக்கும். வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டுமே, நக்சலைட் பிரச்சினை இருக்கிறது. காவலர் உணவுப் பிரச்சினை இருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினை கள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் நான் பதில் சொல்லி யாக வேண்டும். பலபேர் பல குற்றச்சாட்டுக்களைப் பல -ாட்களாக சொல்லி, இங்கே படித்து இருக்கிறார்கள். மக்கள்

மத்தியிலேயும் பரப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு உண்மை என்ன வென்பதும், நாட்டிலே என்ன நடக்கிறதுஎன்பதையும் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்பதற்காக படிக்கிறேன். விவரமும் சொல்ல முன் வந்தேன். 1979–80, 1980–81 ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட சுமார் 10 கன்னக் களவு காரணமாக தாதாசங்கர், என்பவர் ஆந்திர மாநிலத்தில் 21-2-1981-ல் கைது செய்யப்பட்டார். சேத்துப்பட்டு, வேளச்சேரி, காட்பாடி, கும்மிடிபூண்டி ஆகிய இடங்களில் 1981ஆம் ஆண்டு நடந்த 4 கன்னக் களவு காரணமாக கிரிதாரிலால், என்பவர் மேற்கு வங்காளத்தை அடுத்த சித்னாபூரை சேர்ந்தவர் என்பது தெரிய வந்துள்ளது. 15–11–1981 இரவு வேலூர்—சித்தூர் நெடுஞ்சாலையில் பேருந்தை வழிமறித்து நடந்த வழிப்பறி உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே நான் திரும்பவும் இதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இவ்வளவு குறுகிய நாட்களில் இவைகளை எல்லாம் கண்டு பிடித்தார்கள். வேற்று மாநிலத்திலே இருப்பவர்களைக் கண்டு பிடித்து, குற்றவாளிகள் யார் என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணும்போது நமது காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் எவ்வளவு தகுதி மிக்க நல்லவர்களாக நாட்டின்மீது பற்று உள்ளவர்களாக, அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். யாருக்காகவும், யார் சார்பாகவும் அவர்கள் இல்லை ன்பதையும், குற்றம் நடக்கிறது' தவிர்க்க முடியாமல் நடந்து டுகிறது என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். வேண்டுகிற அளவுக்கு எண்ணிக்கை இல்லை என்ற காரணத்தினால், ஒரு அளவோடுதான் காவல்துறையால் நடக்க முடிகிறது என்கிற நலைமையை எண்ணிப் பார்த்து, இவைகளைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். தாக்குதல், குறை கூறுதல் இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாக உண்மைகள் வெளி வராது. நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் காரிஙகளை செய்ய முடியாது என்றாலும் நாம் எந்த அளவுக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, ஏதோ எதிரிகளாகவே கருதிக் கொண்டு, எதிரிகளாகவே நடப்பதற்காகவே அவர்கள் பதவிக்கு வந்து விட்டார்கள் என்று எண்ணுகிற நேரத்தில், அதைச் சொல்வது உண்மையிலேயே நல்ல காரியங்களுக்காக, தியாகம் செய்ய முன் வருகிற இளைஞர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக இருக்க முடியாது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) பாராட்டுவதற்கு நன்றி. அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு துரை முருகன்அ வர்கள் சில பிரச்சினைகளை எல்லாம் மிகுந்த அக்கறையோடு எடுத்துக் கொண்டு பேசினார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

காவல் துறையிலே மகளிரைச் சேர்த்தது பற்றி, அவர்கள் உடையைப்பற்றி, மிகவும் அக்கறையோடு எடுத்துக் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எனது அன்புக்குரிய துரை முருகன் அவர்கள் தெளிவாக சில விளக்கங்களைச் சொன்னார்கள். அது அப்படியே குறிப்பேட்டிலே இருக்கிறது.

நான் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். ஒரு பக்தன் கோவிலுக்குப் போனால், அங்கே உள்ள சிலைகளைப் பார்க்கும்போது, பக்தி உள்ளவன் கும்பிடுவான். அல்லது சிற்ப ஆராய்ச்சி தெரிந்தவர்கள் அல்லது சிற்ப நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள் போனால் இதை இதை எப்படி செதுக்கினார்கள் என்று அவர்கள் ஒருவேளை ஆராய்ச்சி செய்யலாம், அல்லது இவ்வளவு அழகாக செதுக்கி இருக்கிறார்களே, அதைப் பாராட்டிவிட்டு, நாம் இதைப்போன்ற இன்னொரு சிலை செதுக்குவதற்கு என்ன செய்யலாம் எனபதைப் பற்றி யோசிப்பார்கள். ஆனால் அதை விமர்ச்சனம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு யாராவது போனால், அதைப் பார்க்கிற நோக்கம், வேறு விதமாக இருந்துவிட்டால், அவர்கள் பார்வைக்குச் சிற்பமும் தெரியாது, அந்த அழகும் தெரியாது. அங்கே பக்தியினுடைய எதிரொலியும் இருக்காது. அதைப் போல, அவர்கள் எவ்வளவோ தகவல்களைச் சொல்லி இருக்க முடியும், ஆனால் இறுக்கமான உடை அணிந்து இருக்கிறார்கள் என்று திரும்பத் திரும்ப, 3, 4 முறைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானே, இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன். திரும்பத்திரும்பச் சொல்லி அதை நான் இந்த பதக்கங்கள் பரிசீலிக்கும் நிகழ்ச்சியில் அப்படி உடைகள் இருக்கக் கூடாது, மற்றவர்கள் அணிவதுபோல் முழங்காலுக்கு மேலே போடப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று நான் இங்கே வெளியிட்டேனோ, அந்தக் கருத்தை இங்கே இவ்வளவு அழகாக ஒரு விமர்சனம் செய்ததற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு உத்திரவு போட்டு, அனுமதி கொடுத்தாகிவிட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, சில குற்றங்களைச் சொல்லும்போது, இங்கே நாம் சிரிப்பதற்கோ அல்லது மற்றவர்களை கேலி செய்துவிட்டோம், அவமானப்படுத்திவிட்டோம் என்ற மகிழ்ச்சி பெறுவதற்காகவோ சொல்லாமல் எங்களைப் போன்றவர்கள், ஏதாவது தவறு செய்திருந்தால் திருத்திக்கொள்ள அல்லது இது சரியான பாதை அல்ல என்று எடுத்துக் காட்ட பேச்சு பயன்படவேண்டுமென்றுதான், அதிலும் இளைஞர்கள், சட்டம் படித்த எனது அருமை நண்பர் துரைமுருகன் அவர்களுக்கு இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நான் சொல்வதற்கு காரணம் ஒன்று உண்டு. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது ஒரு இடத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். பத்திரிக்கையிலே அந்த குறிப்பு வந்திருக்கிறது. மகளிர் அதிகமாக வந்து சேரமாட்டேன் என்கிறார்கள். நாங்கள் உருவாக்க இருக்கின்றோம். அதில் அதிகமாக வந்து சேரமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்கின்றார்கள், வந்து சேரவேண்டும், பரிசுகள் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது அதிகமாக, 800 பேருக்கு மேல் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நிறையப்பேர் சேர இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மீண்டும், மேலும் மேலும் அதிகமாக வேலையிலே வந்து சேரு

வதற்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக உற்சாகம் அளிப்பதாக அவர்கள் பேச்சு இருக்க வேண்டுமே தவிர, அதிலே அவர்களுக்கு ஏதாவது எண்ணங்கள் தோன்றுவதற்கு நாம் பேசுகின்ற கருத்துக்களின் மூலமாக ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடும் என்றால் எவ்வளவு பெரிய முயற்சி, இருவரும் சமமாக இருக்கவேண்டும். என்று செய்கின்ற முயற்சி எப்படி கெட்டுவிடும் என்பதை தயவு செய்து ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்பதற்காகத்தான் நான் இதை இங்கே பயன்படுத்திக்கொள்கிறேனே தவிர வேறில்லை. அதைப் போலவே, இன்னொரு கதையையும் நான் சொல்லவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். மணிக்கூண்டு பத்திரிக்கையிலே நான் படித்தது. சில இளைஞர்கள், மாடியிலே நின்றுகொண்டு, இன்னும் கொஞ்சம் வசதி இருப்பவர்கள் கூட அதிலே இருந்தார்களாம். அந்தச் சிறு கதையில் எழுதப்பட்டு இருப்பது. பள்ளிக்குச் செல்லுகின்ற பெண்கள், மற்றும் இதைப் போன்றவர்களையெல்லாம், கேலி பேசிக்கொண்டிருப்பது அந்த இளைஞர்களுக்கு வழக்கமாக இருந்தது. அதேபோல் ஒருநாள் எல்லோரும் நின்று வேடிக்கை பார்த்து, கேலி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, 4, 5 பெண்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 4, 5 இளைஞர்கள் ஒவ்வொருவரையும் குறிப்பிட்டு, அவர்களுடைய உடைகளைப் பற்றியெல்லாம் விமர்சனம் செய்து கேலி பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே போன அந்தப் பெண்ணைக் குறிப்பிட்டு சில நண்பர்கள் பேசினார்களே, அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை, தன்னோடு இருப்பவனுடைய தங்கை அந்தப் பெண் என்பதை '' என்று அந்தக் கதையில் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அதைப்போன்று நிலைமைகளையெல்லாம் நான் சொல்லும்போது ஒருசில அரசியல் கட்சிகளிலே, பெண்கள் வந்து பணியாற்றுகிறார்கள், என்றாலும், ஒரு சமூக சேவைக்காக பெண்கள் சேவைசெய்ய வருகிறார்கள் என்றாலும், ஒரு ஆட்சியிலே பல பெண்கள் வருகிறார்கள் என்றாலும், அல்லது ஊனமுற்றவர்களுக்காக சேவை செய்வதற்கு அமைப்புக்களின் மூலமாக அதிலே இலவசமாகவே ஊதியமின்றி கௌரவப் பணியாளர்களாக வந்திருந்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம், அதிகமாக வந்து கொண்டு செய்வதற்கு நாம் சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள் உதவவேண்டுமே தவிர, அவர்கள் வெறுப்பு அடைந்து இந்தக்கேலிக்கு நாம் ஏன் ஆளாக வேண்டுமென்ற சொல்லுகின்ற நிலைமை வந்துவிடக் கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00).

**திரு. துரைமுருகன்:** தலைவரவர்களே, நான் மகளிர் போலீசைச் சேர்ந்தவர்களுடைய உடையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்ன ஒரு கருத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கே உரிய முறையில் கொஞ்சம் பெரிது படுத்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஏதோ புஷ்கோட் மாதிரி கொடுக்கப் போவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த

மாதிரி கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன். அவர்களுடைய உடை உடலில் சிக்கென இருக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய யதார்த்த நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். ரொம்ப டைட் பிட்டிங்காக இருக்கக் கூடாது. அது மட்டுமல்ல. இன்னொன்றையும் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அவர்களுக்கு ஒப்பன் லாட்ரின் தான் இருக்கிறது, தனியாக வேறு லாட்ரின் இல்லை. இந்த, நிலைமைகளை எல்லாம் பார்த்து, ஆக்சுவல் நிலையை அறிந்து பிராக்டிக்கலாக இருக்கிற குறைகளைப் போக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகளைச் செய்து கொண்டிக்கிறோம் என்பதையும் அவர்களுக்குத் தனியாக அமைப்புகள் இருக்கவேண்டும் ; அவர்களுக்கு தனியாக கழிப்பிடங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக உத்தரவுகளைப் போட்டிருக்கிறோம். என்பதையும் பின்னாலே தெரிவிக்க இருக்கிறேன். முன்பும் இதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறோம். நாம் செய்யாத ஒன்றை சொன்னால், அதையும் முறையாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்றுதான் இவைகளைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

இங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டக் கூலி தர மறுப்பது, அவர்களுக்குத் துணை செய்வது, காவலர்களுடைய கெடுபிடி என்று மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் அவருக்கே உரிய நகைச்சுவையோடு தெரிவித்தார்கள். சிரிப்பின் ஊடே கொஞ்சம் காரசாரமாகவும் பேசினார்கள். காரசாரமாக பேசுவார், பேசிவிட்டு சிரிப்பார். அவர் இப்போது இல்லை ; இருந்தால் இப்போதும் சிரித்திருப்பார். சட்டக்கூலி பற்றி சில குறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு சில உண்மைகளை நான் இங்கே வெளியிட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. எனனென்ன தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை நான் இங்கே எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஆதாரங்களை வைத்து சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய பணிகளைச் செய்துவிட்டு, அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறதோ அதைக் கொடுக்காவிட்டால் அதற்காகப் போராடலாம், அதற்காகபோலீசாரிடம், கலெக்டரிடம் நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லலாம். பாதுகாப்பு கேட்கலாம். அரசு நிர்ணயித்த கூலிக்குமேல் அதிக கூலி கேட்டு வலியுறுத்துவது என்பது நியாயமாக இருக்க முடியாது. எந்த அளவுக்கு நெல் கொடுக்க வேண்டும்; கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல் கேட்டால், அவர்களுக்கு கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னால் வேலையை பாதியிலே நிறுத்திவிட்டு சென்றுவிட்டால் அவர்க

களுக்கு வேறு வழியில்லை. இங்கே மின்சாரத்தை நிறுத்திவிட்டால் என்ன ஆகும்? பயிர் எல்லாம் காய்ந்துவிடும், தீய்ந்துவிடும்; ஆகவே அப்படிச் செய்யகூடாது என்று சொல்கிறார்களே அதைப்போல வேலையைபாதியிலே நிறுத்திவிட்டால் அவர்களுடைய விவசாயம் என்னவாகும்? விவசாயம் அவர்களுக்கு இலாபத்தை தருகிறதோ இல்லையோ நாட்டில் உணவு நிலைமை என்னவாகும் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். அங்கு உரிமையைப் பெறுவதற்காக நாம் போராடலாம்; எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் அதேநேரத்தில் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நமது பணிகளைச் செய்ய வேண்டியது முக்கிய கடமை, தேவை என்பதை சொல்லித் தீரவேண்டும். அந்த வகையில் திரு. இராமச்சந்திரன் தலைமையில் நியாய கூலி கொடுப்பதற்காக அரசு நிர்ணயித்த குழு பரிந்துரையின்படி குறைந்த பட்ச ஊதியச் சட்டம் 14/79 என்பது 1—9—1979 முதல் செயல்படுத்தப்படுகிறது. அதன்படி பெரியவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 7 லிட்டர் நெல்லும் 2 ரூபாய் 20 காசும் அல்லது 9 ரூபாய். நடவு நடுதல், களை எடுத்தல் ஆகியவற்றிற்கு ஒரு நாளைக்கு 6 லிட்டர் நெல்லும் 1 ரூபாய் 80 காசும் அல்லது 7 ரூபாயும். பெரியவர் அல்லாதவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 4 லிட்டர் நெல்லும் ஒரு ரூபாய் 80 காசும் அல்லது 5 ரூபாய்.

நன்னிலம் தாலுகா, காத்தாடிகிராமத்தில் 26—2—1982 அன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி, கம்யூனிஸ்ட் கேட்ட கூலி பிரதான தகராறுக்குக் காரணம் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் நத்தனம் கிராமத்தில் 30—8—1981 அன்று இடது கம்யூனிஸ்ட் சுந்தரம், ராஜபாண்டியன் ஆகியோரை தாக்கியது. ராஜபாண்டியன் மூக்கை அறுத்துவிட்டார்கள் என்ற வழக்கைப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிடகடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கட்சி மாறியதன் காரணமாக — இதைத்தான் நான் முதலிலே குறிப்பிடும்போது சொன்னேன். எதை எல்லாம் காவலர்கள் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, அங்கே போய் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொன்னேன். இருவரும் தூண்டி விட்டுக் கலகம், கொடுமை செய்தார்கள் என்று இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இடையே, அரிசனங்களுக்கும்இடையே நடப்பதற்கு வர்க்கப் போராட்டம் என்று ஒரு சாயம் பூசுவது சட்டம் ஒழுங்கு கெடுவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டியிருக்கிறது.

கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நன்னிலம் தாலுக்கா, கீரனாம்பட்டி, என்ற இடத்தில் 26—2—1982 அன்று ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுள்ளது. புருஷோத்தம நாயுடு என்பவர் நிலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த அரிசன விவசாயத் தொழிலாளர்கள், மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஜாதி இந்து தொழிலாளர்கள் நெல் அறுவடை செய்துள்ளார்கள். அரசு நிர்ணயித்த கூலியான 6 லிட்டர் நெல்லைப் பெற்றுக்கொண்டு ஜாதி இந்

துக்கள் சென்றுவிட்டனர். ஆனால் ஹரிஜன விவசாயத் தொழிலாளர்கள்—கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் — 7 லிட்டர் நெல் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசு நிர்ணயித்த கூலியைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் அதிகமாகக் கூலிவேண்டுமென்று கேட்டு தொழிலாளர்களுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்படுகின்ற நிலையில் யாருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா: தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய நியாயக்கூலிச் சட்டத்தை விட தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கும் குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்திலே அறுவடைக்கு அதிகப்படியான கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அந்தக் கூலியை கீழத்தஞ்சை மாவட்டத்தில் அளிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்அந்த நன்னிலத்திலேஅந்தப்போராட்டம் நடத்தப்பட்டது. அதிலே தவறு இல்லை.

ஏற்கனவே நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்திலே இருக்கும் அளவிற்கு கீழத்தஞ்சை மாவட்டத்திலே போடப்பட்டிருக்கும் நியாயக் கூலிச் சட்டத்தில் அறுவடைக்குக் கூலி நிர்ணயிக்க வேண்டும். நியாயக் கூலிச் சட்டத்தில் அறிவித்திருப்பது கம்மியாக இருக்கிறது. எனவே தான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்களுடைய பொருளாதார நிலையை மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டும் என்ற வகையிலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்ற வகையிலும், அவர்களை இயக்க ரீதியாக ஒன்று திரட்ட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும், வர்க்க ரீதியான ஒரு போராட்டத்தை அங்கே நடத்த முயற்சி செய்யப்பட்டது. அது சரியானது தான். ஜனநாயக இயக்கம் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமானால் இத்தகைய போராட்டங்கள் தேவைதான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்காக ஏழைகளின் பொருளாதாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, வர்க்க ரீதியான போராட்டம் தேவைதான். சூழ்நிலைக்கேற்ப நான் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு அடிப்படையில் கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு, அது கொடுக்கப்படும்படி செய்கின்றபோது அதற்கான ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பது வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அரசு நிர்ணயித்த நெல்லை கொடுக்கின்ற போது அதை வாங்கிக் கொள்ளாமல் தகராறு செய்கின்ற நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கே கூர்ந்து ஆராய்ந்தால் நமக்குச் சில உண்மைகள் புலனாகும்.

சின்னசாமி நாயுடு என்பவர் நீண்ட நாட்களாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினராக இருந்தவர். பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தலில் தனக்குத் தேர்தலில் போட்டியிட டிக்கெட் கொடுக்காத காரணத்தால் வேறு கட்சிக்கு மாறிவிட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்த கட்சி எது என்பதைப் பற்றிச் சொன்னால் ஏதாவது பிரச்னை வந்துவிடப் போகிறதே என்பதற்காகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை (குறுக்கீடு) வேறு எந்தப் பிரச்னையும் வராது என்றால் அதையும் சொல்கிறேன். விஜயராகவன் என்பவர் இந்திரா காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர். அவர் நிலத்தில் நெல் அறுவடை செய்ய வேண்டி வந்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அவர் நிலத்தில் நெல் அறுவடை செய்ய மறுத்தனர். அவர்களும் முன்வராமல், அறுவடை செய்ய வந்தவர்களையும் அறுவடை செய்யவிடாமல் தடுத்தனர். இந்தச் சூழ்நிலையில் வேறு கிராமத்தில் இருந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு, நெல் அறுவடை செய்து கொண்டிருந்தபோது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சுமார் 500 பேர் பக்கத்திலுள்ள கிராமத்தில் இருந்து அருவாள், ஈட்டி போன்ற ஆயுதங்களுடன் வந்து கிளர்ச்சி செய்ததால் 16 ஜாதி ஹிந்துக்கள் காயமுற்றனர். ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு சொந்தமான வீடுகளையும் அவர்கள் கொள்ளை அடித்து உள்ளனர். ரூ. 5,000 அளவிற்கு சேதம் விளைவித்துள்ளனர்.

மேலும் 45 மூட்டை நெல்லையும் எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். இது சம்பந்தமாக வழக்கு ஒன்றும் அங்கே காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நிகழ்ச்சியை நான் ஏன் உதாரணமாகச் சொல்கிறேன் என்றால் ஒரு அரசியல் ...... (குறுக்கீடு).

(பிற்பகல் 12-10).

திரு. என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொன்னபடி தஞ்சையில் இருக்கக் கூடிய விவசாயக் கூலி சட்டத்தை விட தமிழ்நாடு பூராவும் போட்டிருக்கிற விவசாயக் கூலி சட்டத்தின் கீழ் தருகின்ற ஊதியம் அதிகமாக இருப்பதால், அந்தஅடிப்படையில், தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் என்ன நிலைமை இருக்கிறதோ அந்த அடிப்படையில் தரவேண்டும் என அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கேட்டார்கள். பல நிலச்சுவான்தார்களோடு இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உடன்பாடுகூட செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியில் அதை தருவதற்கு மறுப்பதால், மாநிலம் முழுவதும் உள்ள நிலையே இந்த கிழக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலும் வேண்டும் என்ற முறையில், அவர்கள் தங்களுக்குத் தரவேண்டிய நியாயமான கூலியை கேட்கிற அடிப்படையில் கிளர்ச்சி செய்தார்களே தவிர, அதிலே வேறு எந்த விதமான பிரச்னையும் கிடையாது என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்கிற போது இந்த விவசாயக் கூலியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இப்போது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயக் கூலி 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட ஒன்று. அதற்குப் பிறகு விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு தக்கவாறு அது மாற்றப்பெற வேண்டும் என்று, 8 லிட்டர் கொடுப்பதற்கு இப்போது மாற்றம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள மற்ற மாவட்டங்களில் இந்த திருத்தியமைக்கப்பட்ட கூலியே கொடுக்கப்பெறும் போது, தஞ்சை மாவட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் மட்டும் அப்படி கொடுப்பதற்கு மறுத்திருக்கிறார்கள். திருத்துறைப் பூண்டி, மன்னார்குடி ஆகிய இடங்களில் கூட இந்தக் கூலி உயர்வைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். குடவாசல் பகுதியில் இந்தக் கூலி உயர்வு வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே இது விவசாயக் கூலிக்காக ஏற்பட்ட பிரச்னையே தவிர வேறு அல்ல..........

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய எண்ணத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு கொடுத்திருக்கிற தகவல்களின்படி நான் இங்கே விவரங்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தக் கிளர்ச்சிகள் எந்த அளவுக்கு போயிருக்கிறது என்றால் நிறைய பேர்கள் பெரிய தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகிற நிலைமை ஊர்வசி ஒருவருடைய மூக்கை அறுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வேதனையோடு இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு பின்னணி என்ன என்பதையும் நாம் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கூலியைப் பெறுவதற்கு எந்த அளவுக்கு உரிமை இருக்கிறதோ, அதே போல இந்த உரிமையை பெறக் கூடிய அளவுக்கும் முறையிருக்கிறது. அவர்கள் நியாயமான கூலியைப் பெறமுடியவில்லை என்றால், அரசும், காவல் துறையினரும் அவர்களுக்கு உதவி செய்தாக வேண்டும். அந்த வகையில் அவர்கள் முயற்சி செய்யாமல்—வேறு வகைகளில் தீர்த்துக் கொள்வது சரிதானா என்பதை தயவு செய்து நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்தாக வேண்டும். கட்சியை விட்டு மாறி விட்டார் என்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, இதிலே கூலி விஷயத்திலே ஏற்படுகிற கிளர்ச்சியை இப்படி மற்றவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இது போன்ற வன்முறைச் செயல்களை அனுமதிப்பது போன்ற செயல்களை செய்வது எந்தக் கட்சிக்கும் நல்லது அல்ல என்பதைத் தான் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரியவர்களாக இருப்பவர்கள், தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் தலையிட்டு இப்படிப்பட்ட தவறுகள் செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும், கோரிக்கையாகும் ...... (குறுக்கீடு).

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியது போன்று கட்சியை விட்டு மாறியதினாலேயே எந்த நடவடிக்கை யையும் யாரும் எடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுதியான அபிப்பிராயமும். ஆனால் வந்த பிரச்னை அதுவல்ல. அரசாங்கம் அல்லது முதல்வர் அவர் கள் தாங்கள் இயற்றிய சட்டங்களைப் பார்த்தாலே தெரியும். குறைந்த பட்சக் கூலி சட்டத்திலே, விளைவிக்கக் கூடியவை களில் மொத்தத்தில் 8-ல் ஒரு பங்கு, தமிழகத்தின் மற்ற மாநிலங் களில், 9-ல் ஒரு பங்கு கிழக்கு தஞ்சையில். தமிழகம் பூராவும் 8-லே ஒரு பங்கு என்று இருக்கும்போது, தஞ்சை மாவட்டத் திற்கும் 8-லே ஒரு பங்கே கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். 54 கலத்திலே 8-லே ஒரு பங்கு என்பதும், 9-லே ஒரு பங்கு என்பதும் எவ்வளவு என்று கணக்கு பார்த்தீர்களேயானால் தெரியும். ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கிறது. இதை பல நிலப் பிரபுக்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் அந்தக் குறிப்பிட்ட ஊரிலே உள்ளவர்கள் மட்டும்தான் தர முடியாது என்று, நிலச் சொந்தக் காரர்கள் சங்கம் வைத்து, எப்படியாவது இதை ஒடுக்கியே தீருவோம், உங்களுடைய இயக்கத்தை என்று ஆரம்பித்ததினால் தான் பிரச்னையே தவிர, ஏற்பட்ட சம்பவங்களை வைத்துக் கொண்டு வேறு விதமான முடிவுகளுக்கு அரசாங்கம் வரக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வழக்கு கோர்ட்டிலே இருக்கும் போது அது சம்பந்தமாக எந்த முடிவுக்கும் நாம் வருவது போன்று பேசுவது கூடாது. ஆகவே அதை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் : இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசினார்கள். தேர்தலிலே ஒரு வாக்குறுதியை மக்களுக்குத் தந்தோம். இப் போது மைய அரசு முடியாது என்கிறது. நீங்களும் அதைச் செய்ய மாட்டேன் என்கிறீர்கள், ஆகவே உங்களுக்கு உள்ள கொள்கை என்ன ஆயிற்று, மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்என்றுஅவர்கள் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்தலிலே நாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை இரண்டாண்டுக் காலம் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற முனைந்தோம் என்பதும் அதிலே 200 கோடி ரூபாய் வரையிலே அரசுக்கு இழப்பு இருந்தது என்பதும் இந்த நாடு அறியும். மன்ற உறுப்

---

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

பினர்களும் அறிவார்கள். நான் முதலிலே சொன்னதைப் போல இத்தகைய சூழ்நிலையில் மீண்டும் மீண்டும் நீங்கள் விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்பதும், மூன்று மாதங்கள் கழித்து மீண்டும் வசூல் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதும், 6 மாதங்கள் கழித்து மீண்டும் வசூல் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதும் அதற்காகப் போராட்டம் என்று சொல்வதும், எப்படி நியாயம் என்பது எங்களுக்கும் புரியவில்லை. ஆகவே ஒன்று மைய அரசு சொல்வது சரியல்ல என்று சொன்னால் எப்படி ஒத்துழைப்போம் என்று முதலிலே முடிவு செய்தோமோ அதே போல் அனைவரும் சேர்ந்து முடிவு செய்வோம், அவர்களைக் கேட்போம், அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கேட்போம், வேறுபாடின்றி கேட்போம், விருப்பு, வெறுப்பற்ற நிலைமையில் கேட்போம், உரிமையோடு கேட்போம், உறவோடும் கேட்போம். ஆகவே அந்த நிலைமைக்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமே தவிர வேறு வகையிலே இந்த அரசு அதிகாரத்தை மீறுகிறது, மறந்துவிட்டது என்று மட்டும் தயவுசெய்து குற்றம் சுமத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு விவசாய சங்கத்தினருடன் விவாதித்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கமே அமைத்த உயர்மட்டக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து நீண்ட நேரம் விவாதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் குழுவையே டெல்லிக்கு அனுப்பி அங்கே இருக்கக் கூடிய அமைச்சரிடத்திலே இந்தக் கூட்டுறவுக் கடன்களை ஜப்தி செய்து வசூல் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்வதற்காக அனுப்புவதாக அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். அப்படிச் சொல்லி டெல்லியிலே போய் பேசிவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு இதைப்பற்றி எல்லாம் பேசி முடிவு செய்யலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதற்கிடையில் ஜப்தி நடவடிக்கை வந்ததே அதைப் பற்றித்தான் பிரச்சினையே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி டெல்லிக்குச் சென்று சந்தித்துப் பேசிவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு முடிவு செய்யலாம் என்ற சூழ்நிலையிலே 1 ப்ளஸ் 1 என்ற வகையிலே கொடுக்கலாம் என்றெல்லாம் சில யோசனைகளைக் கூட வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் அவை பற்றி எல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு முடிவு செய்யாமலேயே ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றது என்பதுதான் அவர்களுடைய ஆட்சேபணை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், விவசாயிகளிடம் இருந்து இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினை வந்தால் அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கும், எடுத்துச் சொல்வதற்கும் எங்களுக்கு வாய்ப்பு

இருக்கின்றது, ஆதாரம் இருக்கின்றது விவரம் தெரிந்தவர்கள் அங்கே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று தெரிந்த பிறகே இங்கே கொள்கையை விட்டுவிட்டீர்களே என்று கேட்பது எப்படி நியாயம் என்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன்.

அடுத்து திருமெஞ்ஞானபுரம் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது பற்றி எல்லாம் இங்கே கூறி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி நான் சொன்ன வார்த்தைகளை ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்ன கருத்தை, அந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒட்டிய கருத்தாக இங்கே பேசினார்கள். நான் என்ன பேசினேன் என்பதை இங்கே மீண்டும் நினைவுபடுத்த வேண்டிய அவசியத்துக்கு ஆளாகி இருப்பதற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். இதை சொல்லித்தான் ஆக வேண்டி இருக்கின்றது. நான் சொன்னது இதுதான். ''திருமெஞ்ஞானபுரத்திலே துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கேதான் பிரச்சினையை முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்'' என்று கூறி இருக்கிறேன். குற்றம் செய்கிறார்கள், குற்றம் செய்துவிட்டு அவர்கள் தப்பிவிடுகிறார்கள், அப்படித் தப்பி விடுகிறவர்களைத் தேட வேண்டிய பொறுப்பிலே அவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். கண்டுபிடித்து அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு போலீசுக்கு இருக்கின்றது என்பதிலே நம்மில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. அதற்கு அவர்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் அனாவசியமாக எடுக்கின்ற நடவடிக்கையாக இருக்குமேயானால் அதை நிச்சயமாக இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படிப் போகிறவர்களைச் சுற்றி வளைத்துத் தாக்கி அவர்களுடைய உயிரையே பலி வாங்குகின்ற அளவுக்குரிய நடவடிக்கையாக இருந்தால் அதிலே இருந்து தற்காத்துக்கொள்ள வேண்டாமா, காவல் துறையினர் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், அவர்கள் மருத்துவமனையில் இருக்கிறார்கள், அது போல் சிலர் இறந்து போய் இருக்கிறார்கள்.

ALONE TRIUMPHS

(பிற்பகல் 12-20)

அப்படி இறந்து போகிறவர்களுக்காக வருத்தப்படுகிறோம். நியாயமான காரணங்களுக்காக இறந்தார்கள் என்றாலும் எதிர்க்கக்கூடிய நேரத்தில் இறந்தார்கள் என்றாலும், அப்படி சில சமயங்களில் இறந்தவர்களைக் குறித்து, அவர்கள் இந்த நாட்டுக்குத் தேவை என்று அவர்களுக்காக கண்ணீர் விடுகிறோம். கட்சி சார்பற்ற மனிதர்கள். அதுமட்டுமல்ல. வாழ வேண்டியவர்கள். இடைக்காலத்தில் சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு அநீதி ஏற்படுகிறது. இதற்காக போலீசாரிடம் பணியை ஒப்படைத்து விட்டு, அந்தப் பணியைச் செய்கிற நேரத்தில், அதை நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு, அவர்கள் நிலைமையை சமாதானப்

படுத்துவதற்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னாலும் கூட, தங்கள் உயிரைப் பாதுகாக்கின்ற நேரத்தில், இனி உயிரைப் பாதுகாக்க, தப்பிக்கவைக்க என்ன செய்ய முடியும் என்கிற நிலையில், எனக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. புழுவினால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றாலும், திரும்பத் திரும்ப அதைச் சித்தரவதை செய்து கொண்டிருந்தால், அது நெளிந்து தன் எதிர்ப்பை வெளிபடுத்தும், ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்றாலும், நெளிந்து தன் உடலின் வருத்தத்தை வெளிப் படுத்த முயலும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது எவ்வளவுதான் காவல் துறையை அமைதியைக் காக்கவேண்டும் என்பதற்காக, துப்பாக்கிச் சூடு கூடாது என்று சொன்னாலும்கூட, அவர்கள் சித்தரவதைக்கு உள்ளாகின்ற நிலைமைக்கு வந்த பிறகுதான், அவர்கள் தங்களை எப்படி காத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியும் என்றுதான் பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே, அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சியை ஒத்திட்டுப் பார்க்கவேண்டும். ஒட்டுமொத்த மாக, காவல் துறைக்கு ஏற்படுகின்ற பொறுப்பு, அதற்கு ஏற்படுகின்ற விபத்து, ஆபத்து இவைகளுக்கிடையே அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய காரியம், தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள் என்று நான் கூறியதை, மாற்றிச் சொல்லிவிட்டேன். அதற்கு விளக்கம் தேவை என்று கேட்டார்கள். அதற்காகவே இதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்..................

திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருமெஞ்ஞானபுரத்தில் நடந்த அந்தப் போலீஸ் தாக்குதல், அங்கே போலீஸ்காரர்கள் தாக்கினார்களேதவிர, முதல்மைச் சர் அவர்கள் சொல்வதுபோல் அவர்கள் தற்காப்புக்காக துப்பாக்கியால் சுட்டார்கள் என்பது நியாயமான வாத மல்ல. ஆனால், என்னுடைய வாதம், அந்தக் கல் எறியப் பட்ட சம்பவம் நடைபெற்றது ரோடிலே ஆனால், அதற்குப் பிறகு தூரத்திலே இருக்ககூடிய கிராமத்திற்குள் சென்று, இந்த துப்பாக்கி சூடு சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. ஆகவே, இதற்கு நீதி விசாரணை வைத்தால், உண்மையான தகவல்கள்வெளிவரும் போலீஸ்காரர் கள் தாக்கினார்களா அல்லது வேறு வழியின்றி அவர்கள் துப்பாக்கி யால் சுட்டார்களா அல்லது தனிப்பட்ட இந்த சம்பவத் திற்காக அவர்கள் பழிவாங்கப்பட வேண்டும் என்று இப்படி கிராமத்திற்குள் போய் அக்கிரமமான முறையில் துப்பாக்கிச் சூட்டைச் செய்தார்களா என்பதெல்லாம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலிலே கன்னியாகுமரியில் ஒரு ஆர். டி. ஓ., விசாரணை என்று சொன் னார், ஆனால், நேரில் சென்று பார்த்த பிறகு,

1982 மார்ச் 27] [திரு. என். சங்கரய்யா.]

நீதி விசாரணைக்கு ஒப்புக் கொண்டார். அதைப்பேலல், இந்தப் பிரச்சினையில் அங்கே விவசாயிகள் இறந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நீதி விசாரணை தேவை. போலீஸ் வேறு வழி யில்லாமல் சுட்டார்களா அல்லது பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு, வேண்டுமென்றே சுட்டார்களா என்பதைக் கண்டறிய நீதி விசாரணை வைத்தால் உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் மீண்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்துவிட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றி விளக்கமாக இங்கே விவாதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மதச் சார்பற்ற பிரச்சினை அல்ல அது. ஒரு பொது வேலை நிறுத் தம் என்ற பெயரால் அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சி என்பதை நாம் தயவு செய்து மறந்துவிடக் கூடாது. அரசு உள்ளிட்ட அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒருமித்து, அந்த பொது வேலை நிறுத் தத்திற்கு ஒத்துழைப்பு தரக்கூடாது என்ற முடிவிற்கு வந்த பிறகு, ஒரு சிலர் அந்த நிபந்தனைகளை மீறி, இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, அந்த அளவுக்கு சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள் என்றால், இதற்கும் ஒரு நீதி விசாரணை இப்போது வேண்டுமென்றால், அது எப்படி நியாயம் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நீதி விசாரணை வைக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய எண்ண மல்ல ஒன்றுக்கு, பத்து நீதி விசாரணை வைக்கவும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், எந்த அடிப்படை யில் இந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது என்பதை நாம் சந்தித்துப் பார்க்கவேண்டாமா? பொது வேலை நிறுத்தம் கூடாது, வேண்டாம் என்று இந்தியா முழுவதும் ஒட்டுமொத்தமாக அனைத்து அரசுகளும் ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறது. இந்த அரசும் முடிவெடுத்திருக்கிறது. அதற்கு ஒத்துழைத்த எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், இதர கட்சித் தலைவர் களுக்கும் நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் பல கட்சிகளும் ஒத்துழைப்புத் தந்தன. ஆனால், வன்முறையில் இறங்கி, பேருந்துகளை எரித்து அந்தப் பேருந்துகளில் பயணம் செய்கின்ற மக்களுக்கு அபாயம், ஆபத்து விளைவிக்கின்ற நிலைமை அல்லது அங்கே போகின்றவர்களைத் தாக்குவது, அவர்களுக்கு உயிர் சேதத்தை விளைவிப்பது, அவர்கள் மருத்துவமனையிலே சேர்க்கப் படுகின்ற நிலைமை போன்றவைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, இதை யார் செய்தார்கள். எந்த ஊரில் செய்தார் கள் என்று அவர்கள் தேடிச்செல்லும்போது, தாக்கப்படுவது, சுடப்படுவது என்கிற நிலைமை ஏற்படுமானால், அதற்கு நீதி விசாரணை என்று வந்தால், ஒரு முடிவே இருக்காது. இப் போது விசாரணை நடத்தப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு அந்த விசாரணை பயன் அற்றது என்று இந்த மாமன்றம் முடிவு செய்யுமென்றால் அதற்குப் பிறகு பரிசீலிப்பதற்கு இந்த அரசு நிச்சயம் பின்வாங்காது.

திரு. என். சங்கரய்யா: தலைவர் அவர்களே, அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. வுக்கும், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க அரசுக்கும் அந்த வேலை நிறுத்தம் சரியல்ல என்ற கருத்து இருந்தது, அது அவர்களுடைய உரிமை. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஏனைய சில கட்சிகளும் பொறுத்தவரையில் அது சரியானது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவிலே உள்ள மேற்கு வங்காளம், திரிபுரா ஆகிய அரசாங்கங்கள் அது நியாயமானது என்று கூறியது. அந்த கருத்து வித்தியாசத்தைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அப்படிக் கருத்து வித்தியாசம் இருந்தாலும்கூட ஒரு பொது வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றபோது அங்கே நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோகம் நியாயமானதா இல்லையா என்பதுதான் கேள்வி. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது நியாயம் என்று நீதிபதி கூறினால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார், ஆனால் நியாயமல்ல என்று சொன்னால் அதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பிரச்சினை அதுதானே தவிர பொது வேலை நிறுத்தம்பற்றி ஆளுங்கட்சிக்கும் மற்ற கட்சிகளுக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்ததுபற்றியல்ல. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு போதுமான காரணம் இல்லை என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம் வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டது அதற்காகத்தான் நீதிபதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ஆர்.டி.ஓ விசாரணையில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதில்லே என்று அங்கே இருக்கின்ற விவசாய சங்கங்கள் முடிவு எடுத்து இருக்கின்றன. போலீஸ் அதிகாரிகள் உள்பட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் உள்பட அங்கேயிருந்து மாற்றப்படவேண்டுமென்று கேட்டு அதுகூட செய்யப்படவில்லை. ஆகவே அதிலே அனைவரும் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பிரச்சினை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதுதான். அதை விசாரிப்பதற்கு நீதிபதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறோமே தவிர 19 ஆம் தேதியினுடைய அரசியல் நோக்கத்தைப் பற்றியதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, எந்த ஒரு காரியமும் காரணம் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஒரு நோக்கம் இன்றி ஒரு காரியம் செயல்பட முடியாது. ஆகவே வேறு நோக்கம் இல்லை என்று சொன்னால் அந்தப் பேருந்துகளை நிறுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. வேலை செய்ய விரும்புகிறவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். வேலை செய்ய விரும்பாதவர்கள் வேலை செய்யாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் வேலை செய்கிறவர்களைத் தடுக்க போகும்பொழுதுதான் நிலைமைகள் மாறுபடுகின்றன. ஆகவே நிலைமை என்ன என்றால் யார் சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும் எத்தனை கட்சிகள் மற்றவர்கள் யார் அதிலே உடன்பட்டாலும் உடன்படாவிட்டாலும் வேலை நிறுத்தம் நடந்தே தீர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் விளைவாக

தங்களுடைய எண்ணத்தை பிரதிபலிக்கிறவர்களை பயன்படுத்திக்கொண்டு அங்கே அவர்கள் இப்படிப்பட்ட விபரீத நிலைமைகளை உருவாக்கினார்கள் என்றால் அதற்கு நோக்கம் இல்லாமல் எப்படி இருக்க முடியும். கொலை விழவேண்டும், துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெறவேண்டும் என்ற நோக்கமில்லை என்பதை வாதத்திற்காக ஒத்துக்கொண்டாலும் கூட பேருந்து ஓடக்கூடாது என்ற நோக்கம் இருந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ப. நெடுமாறன்: தலைவர் அவர்களே, 19 ஆம் தேதி பொது வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே போலீசின் அணுகுதல் என்பதிலே ''அப்பேராச் அப் போலீஸ்'' என்பதிலே இரண்டு விதமாக இருந்திருக்கிறது. என்பதை நான் முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். திருமெஞ்ஞான புரத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்த அரசு பஸ் போக்குவரத்தை அந்த வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்ட கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் போக விடாமல் தடுத்தார்கள் என்பது போலீஸ் தரப்பிலே குற்றச்சாட்டு, அதற்குப் பின்னாலே சென்று சுட்டிருக்கிறார்கள் அந்த கிராமத்திலே, 3 பேர்கள் இறந்து இருக்கிறார்கள் அப்படியானால் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் சென்னை மீனம்பாக்கம் விமான நிலயத்திற்கு அருகே மதிப்பிற்குரிய சிவாஜி கணேசன் அவர்களை வரவேற்பதற்காக சென்றவர்கள் பயங்கரமாக பஸ்களை கொளுத்தினார்கள், அடித்து நொறுக்கினார்கள் அதனால் அரசாங்கத்திற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை சுடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அங்கே அணுகுமுறை என்பது அம்மா பிள்ளை என்பதினாலே அவர்கள்மீது எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. ஆனால் அநாதைப் பிள்ளைகளான எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது நடவடிக்கையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் புதிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏதோ சிவாஜி கணேசன் ரசிகர் மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் பஸ்ஸை கொளுத்தினார்கள் என்று, யாரும் அம்மா பிள்ளை, அப்பா பிள்ளை என்பது பிரச்சினை அல்ல. சமூக விரோதியாக யார் இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பதிலே ஆட்சேபணையில்லை. ஆகவே வேண்டுமென்றே குறிப்பிட்ட சாரார் மீது குற்றச்சாட்டுச் சொல்வது சரியா?

திரு. ப. நெடுமாறன்: குற்றச்சாட்டு அல்ல. ஆனால் வரவேற்கச் சென்றவர்களால் அந்த பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டன என்பதை அருமை நண்பர் உணரவேண்டும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: வரவேற்கச் சென்றவர்கள் யாரும் அந்த பஸ்களைக் கொளுத்தவில்லை என்பதை நான் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : சிவாஜி கணேசன் அவர்களை வரவேற்பதற்காக நடந்த சம்பவத்திற்கும் திருமெஞ்ஞானம் சம்பவத்திற்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் போல் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நடந்தது சிறிய நிகழ்ச்சி, கிராமத்திலே உள்ள நிலப்பிரபுக்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தை இதைக் காரணமாகப் பயன்படுத்தி அழித்துவிடவேண்டும் என்பதற்காக செய்யப்பட்டிருக்கின்ற காரியம் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். அதிலே போலீசார் உயிருக்கு எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்படவில்லை என்பது தான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். கிராமத்தின் உள்ளே போய் சுட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கான அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, தமிழ் நாடு அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அங்கே நடந்திருக்கிற துப்பாக்கி பிரயோகத்தில் போதுமான நியாயம் இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு நீதி விசாரணை ஏற்பாடு செய்தால் அது அவர்களுக்குத் தானே நல்ல பெயரை கொடுக்கும்.

[பிற் பகல் 12-30]

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, 19 ஆம் தேதி நடந்த அந்தப் பொது வேலை நிறுத்தத்திலே கூட திருத்துறைபூண்டியில் 8,052 எண்ணுள்ள பேருந்தில் சிவாஜி ரசிகர் மன்ற இளைஞர்கள் சவுக்கு கட்டைகளை வைத்துக் கொண்டு. .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புதுப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் வேண்டாம். உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்ன சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து சொல்வீர்களோ என்று நினைத்தேன். நேரம் ஆகிவிட்டது. புதுப் பிரச்சினை வேண்டாம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, திருமெஞ்ஞானம் கிராமத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, காவல் துறையினர் தாக்கப்படுகிறபோது அந்த சம்பவம் நடந்ததாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நடந்தால் பிரச்சியில்லை. அந்த சம்பவம் நடந்த இடம் பாலம். அதிலே திருமெஞ்ஞானம் அரிசன கிராமம் 2 மைல்கள். சுடப்பட்ட இரண்டு பேரும் அரிசன தெருவுக்குள்ளே தான் சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் சொல்கிறோம், நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் மெஞ்ஞானத்திற்கும், அஞ்ஞானத்திற்கும் போவதிலிருந்து கொஞ்சம் தப்பித்துக் கொண்டு வேறு பிரச்சினைக்கு போகலாம் என்று நினைத்தால் இடையில் மாண்புமிகு நெடுமாறன்

அவர்கள் ஒரு புதிய கரடியை கொண்டு வந்து விட்டு விட்டார். அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏதோ யாருக்கோ நாங்கள் சலுகை காண்பிக்கிறோம் என்றும், மற்றவர்களுக்கு எதிராக துப்பாக்கியை பயன்படுத்துகிறோம் என்றும், ஒரு சந்தேகத்தை தேவையில்லாமல், அவருக்கே நம்பிக்கையில்லாமல் இந்த சம்பவத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். இதை சொல்லி யாரை தாக்கினால் அவர்கள் மனதிற்கு திருப்திகரமாக இருக்குமோ அதை சொல்லிக் கொள்வதற்கு இதை பயன்படுத்திக் கொண்டதை எண்ணி நான் வியப்படைகிறேன். சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் வந்தபோது என்ன நடந்தது என்பதை புள்ளி விவரத்தோடு சொல்வதற்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இது பற்றி அந்த நேரம் வருகிறபோது சொல்கிறேன்.

துப்பாக்கி சூடு நடக்கிற போது, அந்த அதிகாரிகள் யார் காங்கிரஸ் காரர்கள் யார் கம்யூனிஸ்ட்கள் என்று பார்த்து—கல்லெறியும், சோடா பாட்டில்களும் வருகிற போது சுட முடியுமா? எப்படிப்பட்ட குறி பார்த்து சுடக்கூடியவனாக இருந்தாலும், நிமிடத்திற்கு ஒருமுறை சுட பழகிக்கொள்ளக்கூடிய அளவில், தொடர்ந்து 24 மணி நேரமும் சுட்டுக் கொண்டே இருந்தாலும் கூட, கூட்டத்திற்கு மத்தியிலே, அந்த பக்கமும் இந்த பக்கமும் அலைக்கழிக்கிற போது பிரித்து பார்த்து சுட முடியுமா என்பதை தயவு செய்து நெடுமாறன் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் (துணைத்) தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கட்டி வைத்து சுட்டால் தான் ஒருவேளை அப்படி சுடலாம் என்கிறார். உண்மையிலேயே இந்த சம்பவங்கள் வேதனையை தருகின்றன. மூன்று பேர்கள் இறப்பது என்று சொல்வது சாதாரணமானது அல்ல. மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் சொல்கிற போது அந்த இடத்தில் என்னுடைய படம் உடைக்கப்பட்டிருந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே இருந்தவர்களில் என்னிடம் அன்பு உள்ளம் கொண்டவரும் அங்கே இருந்திருக்கிறார் என்பது பொருள். அப்படி நடந்திருக்கிறது என்றால் எப்படி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஒழிக்க வேண்டும் அல்லது அந்த தொழிலாளர்களை ஒழிக்க வேண்டும், அல்லது விவசாயிகளை தாக்க வேண்டுமென்று யாரோ பணக்காரர்கள் செய்த சூழ்ச்சியில் இவர்கள் சிக்கிக் கொண்டு அப்படிப்பட்ட காரியத்தை செய்தார்கள் என்று நாம் கணக்கு பார்க்க முடியும். அதே போல்தான் இப்பொழுது சொல்கிறேன். உண்மையோ, பொய்யோ, விசாரணையில் தான் தெரியும். கன்னியாகுமரியில் சுடப்பட்டு செத்த 4 பேர்களில் 3 பேர் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூடச் சொன்னார்கள். அவர்களைப் பார்த்தா சுட்டிருக்க முடியும்? அப்படியானால், அந்தப் போலீஸ்காரர்கள், அதிகாரிகள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள், அதாவது கிறிஸ்தவர்களைச் சுட வேண்டுமென்றா தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். நடப்பது அது அல்ல. நாம் விரும்பியது அல்ல நடப்பது. நாம் விரும்பாததுதான் நடைபெறுகின்றது. அது நடைபெறக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் பணிவோடு

சொல்லிக் கொள்கிறேன், தூண்டி விடுவது எளிது. ஆனால், விளைவுகள் ஏற்பட்ட பிறகு நாம் வேதனை படத்தான் முடிகிறதே ஒழிய, திரும்ப அந்த உயிர்களைப் பெற முடியவில்லை. ஆகவேதான் நான் இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்—அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்த்து நான் சொல்கிறேன், எங்கள் கட்சியையும் இணைத்துச் சொல்கிறேன், நாட்டிலே கொத்தடிமை முறை கூடாது என்று சொல்கிறோம். ஆனால், கொத்தடிமை முறை கூடாது என்று சொல்லும்போது பணக்காரர்கள் ஆதிக்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களோ, மலைவாசி மக்களோ, அதுபோன்ற ஏழை மக்களோ இருக்கக்கூடாது என்பது ஒரு கொள்கையாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஆதி திராவிடர்கள், மலைவாழ் மக்கள்' இவர்களை எல்லாம் கொத்தடிமைகள் போல் அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்த ஆரம்பித்து விட்டால் இந்த நாட்டில் அமைதியே இருக்க முடியாது என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த நிலைமைகள் எங்கும் ஏற்படாமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அது எந்தக் கட்சியானாலும் சரி, ஆட்சியிலே இருக்கிற எங்கள் கட்சியானாலும் சரி, மற்ற கட்சிகளானாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும், எங்கும் அதுதான் நடைபெறுகிறது. அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள். நீ வேலைக்குப் போனால், இந்தக் கூலியை விடக் குறைவாக நீ வாங்கிக் கொண்டு போனால், ஊருக்குத் திரும்ப முடியாது என்று எச்சரிக்கப்பட்டால் அவன் என்ன செய்வான்? அவன் குடும்பத்தைக் காப்பது எப்படி? ஊருக்குள்ளேயே அந்தக் குடும்பத்தை ஒதுக்கி வைப்பது என்று தீர்மானித்து விட்டு, மற்றவர்களைக் கொண்டு அதைச் செய்யும்போது, செய்யவிட்டால், அந்தக் குடும்பம் என்ன கதியாகும்? அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தமிழ் நாட்டில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அங்கங்கே வளர்ந்து வருகின்றன. ஆகவே, அதை நாம் தடை செய்தாக வேண்டும். தடுப்பதற்குச் சட்டம் அல்ல, மனம் வேண்டும், ஒத்துழைப்பு வேண்டும், எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்துக்கு இணங்கி ஒன்றுபட்டு செயல்பட முன் வரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். ஆகவே, இதைப் போல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற வேண்டாம்—கூடாது என்று நாம் அனைவரும் சொல்வோமானால் சொல்வதற்கு இணக்கமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று நம்பிக்கையில் நாம் செயல்பட முன்வருவது நிச்சயமானால், எல்லோருக்கும் வேண்டுகோள் விடுகின்றேன். அனைத்துக் கட்சியினரும் உட்கார்ந்து பேசுவோம். அங்கங்கே கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஆதி திராவிட மக்கள் எந்த அரசியல் கட்சியிலே அவர்கள் சிக்கியிருந்தாலும், அவர்களுக்கு விடுதலை கிடைக்குமாறு செய்வோம். மலை வாழ்ப் பகுதி மக்களானாலும் சரி, வேறு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களானாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு எல்லாம் விடுதலை வேண்டும்; அவர்கள் சுயமாகச் சிந்திக்க, சுயமாக முடிவெடுக்க அவர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். அந்த நிலைமைகளை உருவாக்குவதற்கு அனைத்துக் கட்சி தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வேண்டுகோள் வைக்க விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்லும் போது........

1982 மார்ச் 27]

திரு. என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே அரிசன மக்கள் அரசியல் கட்சிகளில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார். பெரும்பான்மையான அரிசன மக்களுடைய தொகுதிகளிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் அதிலே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தமாகும்? அவர்களுக்கு அரசியலிலே பங்கெடுக்க உரிமை இல்லையா? அவர்களும் மற்ற மக்களைப் போல பல்வேறு கட்சிகளிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியலிலே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் மற்ற மக்கள் சிக்காமல் இருக்கிறார்களா? அது அல்ல பிரச்சினை. மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்குமேயானால் அதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உரிமைகளுக்காக அவர்கள் போராடுகிறபொழுது, அந்தப் போராட்டங்களில் அரிசன மக்களுக்கும் மலைவாசி மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது அரசியல் கட்சிகளுடைய கடமை, அவர்களுடைய உரிமைகளை, சமுதாய ரீதியிலோ, பொருளாதார ரீதியிலோ எதிர்ப்பவர்களைத் தடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. அந்தக் கடமைகளைத்தான் மார்க்சீய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மற்றும் இங்கே இருக்கக்கூடிய காந்தி காமராஜ் காங்கிரஸ் போன்ற கட்சிகள் செய்கின்றனவே தவிர அவர்கள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தம் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்திரா காங்கிரஸ் உட்பட என்று சொல்லுங்கள், இல்லையானால், இளையபெருமாள் எழுவார்.

*திரு. எல். இளையபெருமாள்: சபாநாயகர் அவர்களே, என் பெயரைச் சொன்னதற்காக நன்றி சொல்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபொழுது மிக இரக்கத்தோடும் உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தியதற்கு நன்றி சொன்னாலும், இன்றைக்குச் சட்டங்கள் போடப்பட்டும், குறைந்த பட்சக் கூலிச் சட்டம் இருந்தும், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தாங்கள் சொல்லிய வாக்குறுதியாக சட்டத்தைக் கொடுத்தாலுங்கூட, நடைமுறையிலே கிராமப் பகுதிகளிலே நடைபெறவில்லை. அதை நடத்த வேண்டிய அதிகாரிகள் கொடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களிலே இந்த அவல நிலைக்குக் காரணம், ஏழ்மையாக, வறுமையாக இருப்பதுதான். அரசியல்வாதிகள் நிச்சயமாகத் தங்கள் வலையில் சிக்க வைக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு சங்கரய்யா போன்றவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்பதிலே ஆட்சேபணை செய்ய மாட்டார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

திரு. என். சங்கரய்யா : காங்கிரஸ் கட்சி வேண்டுமானால் அப்படி அரிசனங்களைச் சிக்க வைத்து இருக்கலாமே தவிர, நாங்கள் அவர்களுடைய விடுதலைக்காகப் போராடுகிறோமே தவிர அவர்களைச் சிக்க வைக்க விரும்பவில்லை. அதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய கட்சியினுடைய அனுபவம் அப்படி. நாங்கள் அதிலேயிருந்து மாறுபடுகிறோம். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே தோழர் பி. சீனிவாசராவ் ஆரம்பித்த இயக்கத்திற்குப் பிறகுதான் சாணிப்பால் குடிப்பதிலேயிருந்து விவசாயப் பெருமக்கள் காப்பாற்றப்பட்டார்கள் ; அரிசன விவசாயத் தொழிலாளிகள் காப்பாற்றப் பட்டார்கள். அந்த இயக்கத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்களே தவிர இதிலே சிக்க வைப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது ? உண்மையிலேயே தொழிலாளிகளும், விவசாயிகளும் சேர்ந்தால் இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகத்திற்குப் போராடுவதற்காக முன்னணியில் நிற்பார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சிக்கவில்லை. வர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்குப் பொது அறிவு இருக்கிறது. அவர்கள் சிக்க மாட்டார்கள். தங்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கின்ற இயக்கங்களில் மேலும் மேலும் சேர்வார்கள்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்கிறபொழுது பொது அறிவையும் சொன்னார்கள் ; சிக்க வைக்க மாட்டோம் என்றும் சொன்னார்கள் ; விடுதலை என்றும் சொன்னார்கள். ஒரு சின்ன உதாரணத்தை நான் இங்கே சொன்னால் தவறாகக் கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உண்மையைச் சொல்வதால் பல சங்கடங்களை அனுபவித்தேன் என்ற முறையிலே இப்பொழுது சொல்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுக்கு நேற்று முன் தினம் ஒரு கடிதம் கொடுத்தேன். அந்தக் கடிதத்தில் நண்பர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களால் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவாதத்தின் பேரால்தான் இளைய பெருமாள் உள்பட 15 ஆண்டு எம்.பி.யாக இருந்திருக்கிறார். 5 ஆண்டுகள் எம்.எல்.ஏ.வாக இருந்திருக்கிறார் என்ற நிலைமை வந்தது என்று தெரிந்தும்கூட பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் அதில் கையெழுத்துப் போட்டார். ஆனால் அதைச் சார்ந்து வந்திருக்கின்ற, அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர், உண்மையான பங்கை முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே கேட்கின்ற கடிதத்திலே கையெழுத்துப் போடவில்லை என்பதை நான் பெயரை சொல்லாமல், தனியாகச் சொல்வேன் என்று சொல்லி, கொத்தடிமை முறை இருக்கிறதா இல்லையா என்ப த நான் அவருக்குத் தனியாக விளக்கம் கொடுப்பேன் என்பதை இப்பொழுது சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 27]

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு திரு. இளயபெருமாள் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னிடத்திலே எந்தப் பிரச்னையையும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. எந்த உறுப்பினர்கள் அதிலே கையெழுத்துப் போட மறுத்தார்கள் என்பதை ஒன்றும் சொல்லாமல் மர்மமாகச் சொல்வதால் பிரயோசனம் இல்லை. மார்க்சீய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அரிசன மக்களுக்கு நாடாளுமன்றத்திலே, சட்டமன்றத்திலே, அரசு உத்தியோகத்திலே, கல்வி நிலையங்களிலே அவர்களுக்கு அந்தப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தேர்தலிலேகூட முதலமைச்சரவர்கள் கூட்டிய அந்தச் சர்வகட்சிக் கூட்டத்திலேகூட '' ரிசர்வேஷன் '' என்ற கொள்கையிலே உறுதியாக நின்றவர்கள் நாங்கள். வேறு சில கட்சிகள் அதைப்பற்றிக்கூட சில சந்தேகங்களுக்கு ஆளானார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். அந்த ரிசர்வ்வேஷன் எப்படிப் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் நடைபெற வேண்டுமென்று. ஆகவே, அரிசனங்களின் நலன்களையும், ஆதிவாசிகளின் நலன்களையும் பாதுகாப்பதிலே மார்க்சீய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முன்னணியில் நிற்கிறது. காரணம், அது தமிழகத்தின் மக்களுடைய உண்மையான முன்னேற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் என்ற நோக்கத்தின் காரணமாக.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது இரண்டு கட்சிகளும் முன்னணியில் நிற்பதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நீங்கள் அப்படி நில்லுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு எல்லாக் கட்சிகளும் நன்மை செய்ய விரும்புகின்றன. (குறுக்கீடு). அது வேறு விவகாரம். இப்பொழுது முதல்வரவர்கள் பேசி முடித்தால் போதும் எனக்கு. உடல் நலக் குறைவிலேயும் இவ்வளவு நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பதிலைக் கேட்டு முடித்து விட்டால் போதும் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதற்காக நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சர்க்கார் உத்தரவானது, There is a Reservation even in Promotion என்று மத்திய அரசு உத்திரவு இருக்கிறது. ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய டிரேட் யூனியனில் இருப்பவர்கள் அவர்களுக்கு புரமோஷனிலே கொடுக்கக் கூடாது என்று அந்த நிலைமையை எதிர்த்திருக்கிறார்கள், எல்லா ட்ரேட் யூனியலிஸ்டும் எதிர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பதோடு, நாங்கள் முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் கொடுக்கின்ற விண்ணப்பமாக வேண்டுகோள் கொடுத்தபொழுது, ஏழை மக்களுக்கு பொருளாதாரத்தில் முன்னுக்கு வருகின்ற விதத்தில் பஸ்கள் கொடுக்கின்றபொழுது உதவி செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டேன். அதில் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களும் போட்டார்கள் என்பதையும்

சொன்னேன். ஆனால் இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் போடவில்லை என்பதிலே, சகோதரர் உத்திரபாதி அவர்களே இந்தச் சபையிலே ஒத்துக் கொண்டார்கள். போட மறுத்தேன் என்பதையும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். இந்த அவல நிலைமையைச் சொல்வதற்காகச் சொன்னேனே தவிர வேறொன்றும் தனித்து சங்கரய்யா மேல் எதிர்ப்பாகச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : ஏதாவது மார்க்சிஸ்ட் கட்சி சார்பிலே கையெழுத்து போட வேண்டுமென்றால் அதனுடைய கட்சியின் தலைவரை இளையபெருமாள் போன்றவர்கள் அணுக வேண்டுமே தவிர உறுப்பினரிடத்திலே கேட்டால் என்ன செய்ய முடியும். அவர்கள் சொல்வது எனக்கு இப்பொழுது புதிதாக இருக்கிறது. ரிசர்வேஷன் என்ற கொள்கையைப் பற்றி ரெக்ருட் மெண்ட் அடிப்படையிலே உறுதியாக இருக்கிறது. மற்றத் தொழிற்சங்கங்களைப் பற்றிக் கேட்டால் தொழிற்சங்கங்களில் என்ன முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துதான் நான் பேச முடியும். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஐ.என்.டி.யூ.சி.யினுடைய சில முடிவுகளைப் பற்றியெல்லாம் நான் சொன்னால் அவர்களால் உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் உள் விவகாரங்களைப் பற்றிப் பேசினால் நான் முடிவு சொல்ல முடியுமா அல்லது முதலமைச்சர்தான் பதில் சொல்ல முடியுமா ? இரண்டு கட்சிகளும் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் உள்ள கட்சிகள். ஆகவே, பொதுப் பிரச்னை ஏதாவது இருந்தால் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பி நான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான்முதலிலே பேசி இருக்கின்ற பலருக்கு நான் இன்னும் சரியாக பதில் சொல்லவில்லை. புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் சொல்லியாக வேண்டும். அதிலே ரகுமான்கான் மாத்திரம் 10, 15 கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல திரு. துரைமுருகன், அதேபோல திரு. குமரி அனந்தன், திரு. நெடுமாறன் இவர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் பல பேர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலே கொள்கை பற்றிக் கேட்டிருந்தால் பொதுவாகச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அதற்கு என்னுடைய பதிலில் இப்படி நடந்திருக்கிறதா, அது உண்மையா பொய்யா என்று சொல்லுங்கள், அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று கேட்கும்போது நான் பதில் சொல்லாமல் இருந்து விடுவது சரியாக ஆகாது.

1982 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்று கொத்தடிமையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது கொள்கையாக நான் சொல்லியாக வேண்டிய கடமையிலே இருக்கிறேன். எனக்கு அதிகமாக ஐயா அவர்களுடைய கொள்கையைப் பற்றி மிகப்பெரிய அளவிலே விளக்கம் சொல்ல முடியாது என்றாலும் அவர்களுடைய கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர்களாக ஆதிதிராவிடர்கள் ஆக்கப்பட்டால்தான், அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருந்தால்தான் அவர்களுடைய உரிமைகள் காப்பாற்றப்பட முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த மதத்திற்கும், எந்த ஜாதிக்கும் அவர்கள் சிக்காமல், எந்தக் கொள்கைக்கும் எடுபிடி ஏவலர்களாக இல்லாமல், சுயமாக சிந்தித்து அவர்களே முடிவெடுத்து அவர்களே ஒரு காரியத்தில் இறங்கவேண்டும் என்று விரும்புவார்களேயானால் அதற்கு ஆசை அணுகுவது அல்லது மற்ற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசி முடிவு செய்து, என்பது போன்ற ஒரு முயற்சிக்கு அவர்களை நாம் வளர்ப்பது, வளர்த்துவிடுவது நம் ஒவ்வொருவருடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். கொத்தடிமை முறை என்று மீண்டும் சொல்வதற்குக் காரணம் அச்சுறுத்துவதிலிலே வாழ்கின்ற மக்கள் இந்த நாட்டிலே யாரும் இருக்கக் கூடாது, எந்த ஜாதியிலும் எந்த மதத்திலும் இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய கொள்கை என்பதை இங்கே தெள்ளத் தெளிவாக சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனால் சில கிராமங்களில் இப்போது ஆதிதிராவிட மக்கள் அச்சுறுத்தப்படுகின்ற நிலைமையிலே வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் ஏதாவது சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றால், அவர்களை இயக்குகின்றவர்கள் யாரோ அவர்கள் சொல்லுகிறபடி செய்து ஆக வேண்டும். இல்லை என்றால் அவர்கள் அங்கே வாழமுடியாது என்கிற நிலைமை, அந்தச் சூழ்நிலை மாறியாகவேண்டும். இதற்கு அரசு தக்க வழிகண்டுபிடிக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அதற்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அதோடு இன்னொன்று. ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு என்னென்ன நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று யார் விரும்பினாலும் அதை மனம் விட்டு பேசலாம். அதைப் பற்றித் திட்டங்கள் தரலாம். நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற முடிவுகளுக்கு அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாம், அதை மாற்றியாக வேண்டும் என்றாலும் கூட அதை பேசி தீர்மானிப்பதிலே எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. இதை நான் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்திக் கூறுவதற்கு சில அனுபவங்கள் எனக்கு இதற்கு முன்னாலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் தான் கூறுகிறேன். தர்மபுரியானாலும் சரி, வடஆற்காடு ஆனாலும் சரி, மலைவாழ் மக்கள் வசிக்கின்ற இடமானாலும் சரி, அல்லது வேறு எங்கு இருந்தாலும் ஆதிதிராவிடர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பெரியார் இயக்கத்திலே சேருவதற்கு

நான் சொல்லவில்லை. அந்தப் பிரச்சாரத்தை நான் இங்கே பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தக் கொள்கையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு ஆகவேண்டும். எந்த அரசியல் கட்சியானாலும், எந்த ஜாதிபேர் சொல்லி அங்கே வருபவர்களாக இருந்தாலும், அரசு உதவி செய்கிறது : அதற்கு நீங்கள் ஆதரவு தாருங்கள் என்றோ, அந்த நிலமை இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையிலே ஆதி திராவிட மக்கள் வாழ்ந்தாக வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். எங்கள் பக்கத்திலேதான் தாழ்த்தப்பட்ட ஆதி திராவிட மக்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது நான் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் என்ன காரணம் என்பதைச் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். எங்களுக்கு ஆதிதிராவிட மக்களிடம் அதிக ஆதரவு இருக்கிறது, அதிக உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்கிற நிலையினை நான் இந்தக் கொள்கையை இங்கே வெளியிடுகிறேன் என்றால் அதற்குள்ள ஒரே ஒரு காரணம் இப்போது நாட்டிலே ஆங்காங்கே ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் மற்ற ஜாதியினருக்கும் ஏற்படுகின்ற மோதல்கள் எல்லாம், சில கட்சிகள் தங்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக இவைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதுதான்.

அதேபோல மற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்த மக்கள் மற்றவர்களை ஜாதி இந்துகள் என்ற பேரால் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவேதான் இந்த நிலையில் இந்தக் கொத்தடிமை நிலையை வேறு வழியில் ஒழிப்பதோடு இதையும் ஒழித்து ஆகவேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12–50.]

*திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கையை தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திலே உள்ள மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட நிலையிலே உள்ள மக்கள், அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டால், தலை நிமிரலாம் அவர்கள், அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அவர்கள் அந்தக் கொள்கையை பின்பற்றவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே ஒரு லட்சிய உணர்வோடு எடுத்துச்சொன்ன நேரத்திலே நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும் கூட, ஒருவேளை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டும்தான் என்று எண்ணம் ஏற்பட்டுவிட்டால் மற்ற சமுதாயத்திலே உள்ளவர்கள், தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கையை ஏற்காமல், வைதிக நெறியிலே அல்லது மத உணர்வோடோ அல்லது ஜாதி உணர்வோடோ இருப்பார்களேயானால், பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமுதாயத்திலே இன்னும் கடுமையான தாக்குதலுக்கோ

அல்லது மாறுதலுக்கோ ஆளாக நேரிடும் என்ற காரணத்தால், காழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தலை நிமிர்வதற்கு, தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கை, அவர்களை தலை நிமிர வைப்பதற்கு ஒத்துழைப்பதற்காக, மற்றவர்கள் எல்லாம், தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கையைப் பின்பற்றுகிற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, ஒரு கருத்தை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஆளும்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில், அந்த முறையில் சமுதாயத்திற்கு வேண்டுகோள் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுடைய கோரிக்கை, விளக்கம், நியாய மானது என்பதிலே மாற்றுக்கருத்து இல்லை. ஆனால் ஆதி திராவிடர்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு வசதிகள் சலுகைகள் தரவேண்டிய நிலையிலே, நாம் இருக்கும்போது, சில ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஆத்திரம் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களை வேறுவேறு இனத்தை, ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தூண்டுவதும், நீங்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கின்றீர்கள், நாங்கள் எல்லாம் நம்பிக்கை வைக்கிறோம் உங்களுக்கு எல்லாம் என்ன ஒரு சாதாரண மக்கள் சொல்வார்களானால், அந்தக் கேள்விக்கு நம்முடைய பதில் இல்லை. உதாரணத்திற்காக, 1978-ல் என்று கருதுகிறேன். நான் அமெரிக்கா போய்விட்டு வந்த பிறகு திண்டுக்கல் பகுதியிலே சென்று அங்கே உள்ள கொடகனாறு அணைக்கட்டு உடைந்த பின்னாலே, ஏற்பட்ட விபத்துக்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆறுதல் சொல்வதற்கு சென்றபோது, ஒரு குடும்பத்திலே கேட்டார்கள். அந்த மக்கள் ஆதிதிராவிட மக்கள் அல்ல. ஆனால் கேட்டார்கள்: எங்களுடைய வீட்டைப் பாருங்கள், ஓட்டுவீடுதான். அதன் சுவரும் இடிந்துவிட்டது, மேல் கூரையும் கீழே விழுந்துவிட்டது. இங்கே நாங்கள் வசிக்க முடியாது, இதற்கு நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் அவர்களுக்கு இல்லை என்றால் கொடுக்கிறீர்கள், பணம் கொடுக்கிறீர்கள், துணி வாங்கிக் கொடுக்கிறீர்கள், அரிசி கொடுக்கிறீர்கள், ஆனால் எங்களுக்கு என்ன நிலைமை என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். இதை வைத்துத்தான், சட்டசபையிலே, அப்படிக் கேட்டவர்களுக்கு முன்னால், இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி, அப்படி கேட்டவர்களுக்கு, இங்கே என்ன சொல்லப் போகிறோம் என்பதை நான் வெளியிட்டேன். ஆகவே, ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு கருத்தை வெளியிடும்போது, அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா, இல்லையா, என்பதைவிட யார் அடித் தளத்திலே அந்தக் கருத்திற்கு சிக்கக்கூடாதோ, அதில் சிக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றார்களோ, அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்யப்பட அண்ணாவின் வழியிலே இதைத் தொடர்ந்து செய்வோம் அது முறையாக அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், அந்த வகையிலே பின்பற்றி இந்த அரசு நிச்சயமாக தன் கடமையை செய்யும் என்பதை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக இந்த ஆட்சியின் சார்பாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே, நம்முடைய உறுப்பினர், என்.எஸ்.வி. சித்தன் அவர்கள் லாக்கப்பிலே மரணம், அதாவது கொலைக் குற்றத்தைப் பற்றி பல்வேறு எண்ணங்களை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். பதிலை எதிர்பார்த்து இருக்கிறார்கள். காவல் நிலையத்தில் மரணம், அல்லது துன்பம் ஏற்பட்டாலும், இதுபற்றி 145 பிரிவின் கீழ் விசாரணைக்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த விசாரணையின் கீழ் அரசு பரிசிலனை செய்து ஒரு வழக்கிலே முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. லாக்கப்பிலே ஒருவர் மரணம் அடைந்தால், அதைக் கொலைக் குற்றமாக கருதவேண்டுமென்று என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் கருத்தை, அந்த உணர்வை நான் மதிக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கும் என்பதை நான் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபோது எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் ஏற்பட்ட நேரத்திலே நாங்கள் என்ன சொன்னோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நினைவூட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

லாக்கப்பில் ஒருவர் மரணம் அடைந்தால் அது கொலைக் குற்றமாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைதான், எங்கு ஒரு உயிரை யார் போக்கினாலும் அது கொலைக் குற்றமே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல என்பதிலே எங்களுக்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அது சாத்தியமா என்பதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். விசாரணைக்கு உத்தரவிடப்பட்ட எல்லா இனங்களிலும் நூற்றுக்கு 90 இயற்கை மரணம் என்றுதான் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல வழக்குகள் விசாரணையில் காவல் துறையினரால் துன்புறுத்தப்பட்டவர் என்றோ அல்லது அந்த மரணத்தில் சந்தேகத்திற்கு இடமிருக்கிறது என்றோ அறிக்கை அரசாங்கத்திற்கு வந்தால் அதில் அரசு சம்பந்தப்பட்ட காவல் துறையினர்மேல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணத்திற்காக சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் காவல் நிலையத்தில், 29—6—1980-ல் சிவராஜ் என்பவரை சிறைக் காவலர் துன்புறுத்தினார், மரணம் அடைந்தார் என்ற குற்றச்சாட்டுக் குறித்து கும்பகோணம் சப் கலெக்டர் பி.எஸ்.ஓ. 145-ன்படி விசாரணை செய்து அனுப்பி வைத்த அறிக்கையை ஆராய்ந்து, மருதமுத்து என்ற காவலர் மீது கிரிமினல் வழக்குத் தொடரப்பட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆணையிடப்பட்டார். மேலும் 2 உதவி ஆய்வாளர்கள், ஒரு உதவி கண்காணிப்பாளர், ஒரு காவலர் ஆகியோர்மீது துறை நடவடிக்கை எடுக்க காவல்துறைத் தலைவர் காவல்துறை அதிகாரியைப் பணித்துள்ளார்.

1982 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மதுரை மாவட்டம், திண்டுக்கல் தாலுகா, கன்னிவாடி காவல் நிலையத்தில் திருமதி பாப்பா என்கிற அமிர்தம் துன்புறுத்தப் பட்டு, மானபங்கம் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்பட்ட புகார்மீது விசாரணை செய்து திண்டுக்கல் சப் கலெக்டர் அனுப்பி வைத்த பி. எஸ். ஓ. 145-ன்படியான அறிக்கையை அரசு ஆராய்ந்து சம்பந்தப்பட்ட காவல் துறை அதிகாரிகள் மீது இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 348-வது பிரிவில் குறிப்பிட்ட குற்றத்திற்கு கிரிமினல் வழக்குத் தொடரும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பணிக்கப்பட்டார்.

வட ஆற்காடு மாவட்டம் வாலாஜா காவல் நிலையத்தில் 8—3—1980-ல் முகமது என்பவர் மரணம் அடைந்தது குறித்து பி. எஸ். ஓ. 145-ன்படி விசாரணை செய்யப்பட்டது. அந்த அறிக்கையை அரசு ஆராய்ந்து, இச் சம்பவம் குறித்து மேலும் முழுமையாக விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று சி.ஐ.டி. குற்றப் பிரிவு பணிக்கப்பட்டது. மேலும் சம்பந்தப்பட்ட காவல் துறையினர் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு, இலாகா பூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்க ஆணையிடப்பட்டது.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சிமக் காவல் நிலையத்தில் ஆறுமுக கவுண்டர் என்பவர் 16—5—1979 அன்று இறந்து விட்டார். இதில் பி. எஸ். ஓ. 145-ன்படி விசாரணை செய்யப்பட்டது. அந்த விசாரணை அறிக்கையை அரசு ஆராய்ந்து மேலும் சி.ஐ.டி. குற்றப் பிரிவு விசாரணை செய்து அறிக்கை அனுப்புவதற்கு காவல்துறைத் தலைவர் பணிக்கப் பட்டார். அவரது அறிக்கையை அரசு ஆராய்ந்து அதில் சம்பந் தப்பட்ட காவல்துறை அலுவலர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்குத் தொடரும்படி வட ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பணிக் கப்பட்டார். மேலும் அவரை தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்து விட்டு, இலாகா பூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்கும்படி வட ஆற் காடு மாவட்ட காவல்துறை கண்காணிப்பாளரை காவல்துறை தலைவர் பணித்துள்ளார். செய்யாறு எஸ். டி. எம். கோர்ட்டில் 24—2—1980-ல் வழக்குத் தொடரப்பட்டு நிலுவையில் உள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் கோவில்பட்டி தாலுகா, கயத்தாறு காவல் நிலையத்தில் சண்முகம் மற்றும் ராமசாமி ஆகியோர் சட்டபூர்வமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது பற்றி கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டு பி. எஸ். ஓ. 145-ன்படி விசாரணை செய்யப்பட்டு, கோவில்பட்டி சப் கலெக்டர் அனுப்பி வைத்த அறிக்கையை அரசு ஆராய்ந்து சம்பந்தப்பட்ட தலைமை காவலர் மற்றும் 3 காவலர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்குத் தொடரும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பணிக்கப்பட்டார்.

மதுரை மாவட்டம், உத்தமபாளையம் தாலுகா, திவான் மூதூரைச் சேர்ந்த ஒச்சாத்தேவர் என்பவர் காவல் நிலையத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டு 28-7-1979 அன்று இறந்தார் என்ற குற்றச் சாட்டு குறித்து விசாரணை நடத்தப்பட்டு, அரசுக்குக் கிடைத்த

அறிக்கையை ஆராய்ந்து, ஒச்சாத்தேவரை சின்னமனூர் காவல் நிலையத்தில் வைத்து அடித்துத் துன்புறுத்தியதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்குத் தொடர வேண்டும், அவர்கள் தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் அரசு ஆணையிட்டது. உதவி ஆய்வாளர் திரவியம், காவலர் கருப்பையா ஆகியோர் 11—2—1980 அன்று தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மதுராந்தகம் தாலுகா, புத்தூர் கிராமம் சண்முகம் என்பவர் காவல் நிலையத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டு குறித்து அரசுக்கு கிடைத்த விசாரணை அறிக்கையை ஆராய்ந்து தலைமைக் காவலர் வேணு கோபால் மீது இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 323, 330 மற்றும் 348-வது பிரிவுகளின்படி கிரிமினல் வழக்கு தொடர அரசு ஆணையிட்டது. அவர்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு, 24—6—1981 அன்று நீதிமன்றத்தின் முன்பு ஆஜர் செய்யப்பட்டார்.

தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் காவல் நிலையத்தில் திருட்டு வழக்கு விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட செவிட்டய்யா என்பவர் காவல் நிலையத்தில் இறந்துவிட்டார். இது குறித்து விசாரணை செய்த அதிகாரி அளித்த அறிக்கையின் பேரில் சம்பந்தப்பட்ட காவலர் தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். அவர் மீது குற்றம் சாட்ட நேரடி சாட்சியங்கள் இல்லை. எனவே இரகசிய குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவு தீவிரமாக விசாரணை செய்ய பணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இது எல்லாம் காவல் நிலையத்தில் நடைபெறும் மரணங்கள் எல்லாம் இயற்கை மரணம் அல்லது தற்கொலை என்று அறிவிப்பதாகச் சொல்லப்படுவது வீண் குற்றச்சாட்டு.

அது போன்று பலவற்றின் மீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து, காவல் நிலையத்தில் இறந்து விட்டவர்கள் எல்லாம் அவர்களாகவே இயற்கையாக இறந்து விட்டார்கள் என்று சொல்வதை இந்த அரசு அப்படியே ஏற்கத் தயாராக இல்லை என்பதையும் ஆங்காங்குள்ள சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப, வழக்கின் தன்மைக்கு ஏற்ப நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00).

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் லாக்கப்பில் இறந்து போனதன் காரணமாக சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்ததாகவும், வழக்குப் போட்டதாகவும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டது

என்பது ஒரு சாதாரணமான ரொட்டீன் நிகழ்ச்சி தான். ஆனால், சட்டப்படி வழக்கு போடப்பட்டு இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எந்த செக்ஷன் கீழ் அவர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டு இருக்கிறது? யார் மீது போடப்பட்டு இருக்கிறது? செக்ஷன் 302-ன் கீழ் போடப்பட்டுள்ளதா? அல்லது வேறு செக்ஷன் கீழ் போடப்பட்டுள்ளதா என்கிற விவரங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம் ஜி. இராமச்சந்திரன்: என்னால் சரியாக பேச முடியாமல் இருப்பதால், நான் படித்ததை சரியாக கவனிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். உதாரணமாக, தலைமைக் காவலர் வேணுகோபால் மீது இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 323, 330, மற்றும் 348-ன் கீழ் கிரிமினல் வழக்கு தொடர அரசு ஆணையிட்டது.

திரு அ. ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற செக்ஷன் எந்தக் குற்றத்திற்காக என்று சொன்னால் விளக்கமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வழக்கறிஞராக இருக்கின்ற உறுப்பினர் இதை அறிந்து இருக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: போலீஸ் லாக்கப்பில் யாராவது மரணம் அடைந்தால், அந்த மரணம் சந்தேகத்திற்கு இடமான வகையில் ஏற்பட்டு இருந்தால், அதற்குப் போதுமான சாட்சியங்கள் இருந்தால், அல்லது ஒரு வேளை போலீஸ் லாக்கப்பில் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களால் கொலை செய்யப்பட்டது என்று நிலைமை இருக்குமானால், அதற்குப் பொறுப்பாக உள்ள காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்கு தொடரப்படுகிறது என்று சொன்னால், அது கொலைக் குற்றம் என்ற முறையில் செக்ஷன் 302-ன் கீழ் வழக்கு தொடரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற செக்ஷன்கள் வேறுபட்ட குற்றங்களுக்கானவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்குகள் எந்தத் தன்மையானவை என்று எப். ஐ. ஆர். எழுதுகிறார்களோ அந்த அடிப்படையில் அதற்கேற்ற வகையில் செக்ஷன் போடப்பட்டு, வழக்குகள் தொடரப்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர், சட்டம் தெரிந்தவர், அறிவார் என்று நம்புகிறேன்.

### 3. அரசினர் தீர்மானம்

#### அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் தொண்டை ஓரளவிற்குச் சரியாக இல்லாததால், இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கும் போலீஸ் துறை, தீயணைப்புத்

துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதான விவாதத்தை இன்றைக்கு இத்தோடு முடித்துக் கொண்டு, மீண்டும் திங்கட் கிழமை (29—3—1982) காலை 9 மணிக்குத் தொடரலாம் என்றும், அன்றைக்கு (29—3—1982) வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் தள்ளி வைக்கலாம் என்றும், தவிர்க்கப்படலாம் என்றும் முடிவு எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் போலவே, ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, இன்று மாலை 4 மணி முதல் 6 மணி வரையில் கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதம் நடைபெறும்; 6 மணி முதல் 8 மணி வரையில் கால்நடை வளர்ப்பு, சமூக நலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதம் நடைபெறும். இதற்கு மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் தங்களுடைய இசைவைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப, மாண்பு மிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த அளவோடு இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தை ஒத்தி வைத்து, இதனை மீண்டும் திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்குத் தொடர லாம் என்றும், மாலையில் ஏற்கனவே அறிவித்தபடி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் என்றும் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திங்கட்கிழமை யன்று காலை 9 மணியிலிருந்து 10 அல்லது 10-30 மணி வரையில் விவாதத்தை தொடர்ந்து வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, 10-30 மணிக்கு முதல்வர் அவர்களின் பதிலுரை முடிந்தபிறகு, நாம் ஏற்கெனவே வைத்திருந்த முறைப்படி மாநில ஆட்சித் தலைவர் கள், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்றம் ஆகியவைகள் வழக்கப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்பெறவேண்டும் என்றும் அவைகள் எல்லாம் சரியாக கில்லட்டின் வைத்து 1 மணிக்கு முடிக்கப்பெறும் என்றும், அதன் படி அவையின் நடவடிக்கைகளை மாற்ற வேண்டும் என்றும் நான் பேரவைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகையினால் தான் 29 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை காலை கேள்வி பதில் நேரம் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என கோரினேன், 9 மணிக்கே முதலமைச்சர் அவர்களின் பதிலுரையை தொடங்கிவிட லாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை அவை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இன்றைய போலீஸ் மானிய கோரிக்கை யும் தீயணைப்பு மானியக் கோரிக்கையும் அவற்றின் மீதான விவாதமும் இத்தோடு இன்று முடிவுற்று மீண்டும் திங்கட்கிழமை 29—3—1982 அன்று காலை 9 மணிக்கு துவங்கப்படும். இன்று மாலை 4 மணிக்கு, எடுத்துக்கொள்ளவிருக்கிற கைத்தறித்துறை சமூக நலத்துறை ஆகிய மானியக்கோரிக்கைகள் ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டதுபோல் எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும். திங்கட்

1982 மார்ச் 27] [பேரவைத் தலைவர்]

கிழமை காலை கேள்வி நேரம் கிடையாது. மற்ற மானியக் கோரிக்கைகள் 1 மணிக்கு முன்பு அறிவித்தது போல் கில்லட்டின் வைத்து முடிக்கப்பெறும். ஆகவே, பேரவையின் இன்றைய காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-06 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

[மாலை 4-00]

மாலை 4.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு க. இராசராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

(2) வரவுசெலவு, 1982—83 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(இ) கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் நெசவுத்தொழிலும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

"மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,45,92,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி சலுகையும் மற்ற வசதிகளும் செய்து தர தனிக்குழு அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,45,92, 000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானமும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதை நான் படித்ததாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பிறகு இறுதியாக என்னுடைய கருத்தை நான் தெரிவிக்கிறேன்.

* 219-235ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கைத்தறி மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் அதை ஒட்டி கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தின் மீதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு கைத்தறித் துறைக்கு சுமார் 5.46 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த கைத்தறித் தொழில் என்பது தமிழ்நாட்டிலே விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக மிக மிக முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு தொழில் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. அப்படிப்பட்ட முக்கியமான இந்தத் தொழிலுக்கு இந்த 5.46 கோடி ரூபாய் என்பது போதாது என்றும் அதாவது 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கி இருக்கவேண்டும் என்றும் நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அப்படி ஒதுக்கியிருந்தால், நிச்சயமாக அது தேய்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அழிந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த கைத்தறித் தொழில் வளர்வதற்கும், அதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கும் நிச்சயமாக உதவும் என்று நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் இங்கே குறிப்பிலே சொல்லியிருப்பதுபோல் 5.56 இலட்சம் தறிகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர, இந்தக் கணக்கில் வராத தனியார் துறையிலே நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட தறிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்வளவு தறிகளும் இந்தத் துறையிலே வைத்துக் கொண்டு, அந்தச் தொழிலை நடத்துகின்ற நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிறார்களா என்றால், நிச்சயமாக இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது என்று இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்ட அத்தனை பேர்களையும் கூட்டுறவு சங்கத்தின்கீழ் கொண்டு வர வேண்டுமென்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் எல்லோரும் ஒட்டுமொத்தமாக கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம் தொழிலை நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, பலர் அதை விரும்பாத நிலை இருக்கிறது. காரணம், அவர்களுக்கு வேண்டிய கடனுதவி, தரமான நூல் தருவது போன்ற இப்படிப்பட்ட நிலைகள் நிச்சயமாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் தரப்படுவதில்லை. தனியார் நிறுவனங்கள், அவர்களின் கீழே வேலை செய்கின்ற, மாஸ்டர் வீவர்களின் கீழ் வேலை செய்கின்ற நெசவாளர்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற தரமான நூலை வைத்துக்கொண்டு, பலவிதமான நல்ல ரகங்களைத் தயாரிக்கின்ற காரணத்தினால், கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக அந்தத் தொழிலை நடத்த அஞ்சுகிறார்கள், தயங்குகிறார்கள். இதை எண்ணிப்பார்த்து, இந்தக் கூட்டுறவுச்சங்கங்களின்மூலம்அத்தனை

பேர்களும் வருவதற்கு, அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கு பல்வேறு சலுகைகளை, அத்தனை பேருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் ; அப்படிக் கொடுத்தால், அந்தத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் தருவதாக இருக்கும் என்பதை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, நாட்டில் கொத்தடிமைகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்று நாமெல்லாம் கொள்கை அளவிலே மட்டுமல்லாமல், உள்ளபடியே அதை ஒழித்திடவும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் தொழிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற கைத்தறி நெசவாளர்கள் கொத்தடிமைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இந்த கொள்கை குறிப்பிலே 2 ஆம் பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தறி முதலாளிகளின் கீழ் கொத்தடிமை போல் வேலை செய்யும் நெசவாளர்களை, அவர்களின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க வேண்மென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்திலே உறுப்பினராக இருந்தும்கூட, அந்த கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம் நூலைப் பெற்று, அவர்கள் தனியாக அங்கே நெசவுத் தொழிலை செய்வதற்குரிய நிலைமை இல்லை. உடனடியாக அவர்களுக்கு ரூ. 300, ரூ. 400 கடன் கொடுத்து, அந்த நெசவுத் தொழிலாளி மாஸ்டர் வீவர்கள், அவர் நெய்யும் பாவை சுற்றி எடுத்துக்கொண்டு போகும் நிலைமை பல இடங்களிலே இருக்கிறது. அதன் காரணமாக, இந்த கொத்தடிமை முறையை நீக்குவதற்கு மத்திய சர்க்கார் இன்றையதினம் ரூ. 25 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதைத் தாராளமாக, தைரியமாக மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று, இந்த நெசவாளர்களின் கொத்தடிமை முறையை ஒழிக்க முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், சேலம், ஈரோடு போன்ற பகுதிகளில் பவர் லூம் கைத்தறித் தொழிலுக்கு போட்டியாக இருப்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. அதனாலே, நம்முடைய அரசு இந்தத் துறை நிச்சயமாக பவர் லூமில் நெய்கின்ற துணிகளை தரம் பிரித்து, இன்னென்ன வகையான துணிகளைத் தான் பவர்லூம்கள் செய்யவேண்டும் மற்றத் துணிகள் கைத்தறிக்கு இருக்க வேண்டும் என்று நாம் ஒரு கட்டுப்பாட்டை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களின் நலன்பொருட்டு கோரிக்கை வைத்தார்கள். கரை போட்ட சேலை, வேட்டிகள் ஆகியவைகளை மில்களில் தயார் செய்யக்கூடாது, அது கைத்தறிக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்ட காலமாக வைத்தார்கள். அந்த நிலையிலே இந்த அரசு, அதனைப் பரிசீலித்து சம்பந்தப்பட்டவர்களை அணுகி கரை போட்ட வேட்டி, சேலைகள் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று பாடுபட வேண்டும் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல, பாலிஸ்டர் கைத்தறித் துணிக்கு நல்ல வரவேற்பு மக்களிடத்திலே இருக்கிறது. அந்த வகையிலே, இந்தத் துறை வேகமாக வளர்வதற்கு ஆங்காங்கு பாலிஸ்டர் கைத்தறித் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும்,

(மாலை 4-10)

நான்கூட பலமுறை இந்த அவையிலே பேசுகின்றபோது சொன்னேன். சைதாப்பேட்டையிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே பாலிஸ்டர் கைத்தறித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்தேன். முன்னாலே இந்தத் துறைக்கு இருந்த அமைச்சர் இப்போது இல்லை என்றாலும் தற்காலிகமாக கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தாலும் அதைக் கவனித்து சைதாப்பேட்டையிலே பாலிஸ்டர் கைத்தறித் தொழிற்சாலையை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சொந்தத் தறியில்லாத நெசவாளர்களுக்கு பொது நெசவுக் கூடம் அமைக்கப்படும் என்றும் அதற்காக இந்தத் துறை நிதி அளிக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசே அப்படிப்பட்ட பொது நெசவுக் கூடத்தை அமைக்க வேண்டும். யார் பூனைக்கு மணி கட்டுவது என்ற மாதிரி இன்றைக்கு சொந்தமாகத் தறியில்லாதவர்கள் எல்லாம் ஆண்டிகள் கூடி மடம் கட்டுவது போல் அவர்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகவே இந்தத் துறை அந்தந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள நெசவாளர்களுக்குப் பயன் தருகிற வகையிலே சொந்தமாகத் தறியில்லாதவர்கள் எங்கெங்கு இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு அந்தப் பகுதிகளிலே பொது நெசவுக் கூடம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சைதாப்பேட்டையிலே சுமார் 10 ஆயிரம் குடும்பங்கள் இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றன. 10 ஆயிரம் குடும்பங்கள் என்றால் ஏறக்குறைய 50 ஆயிரம் பேர்கள் இந்தத் துறையிலே இருக்கிறார்கள், அவர்களிலே சில பேர்களைத் தவிர மற்ற அத்தனை பேர்களும் சொந்தத்திலே தறியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பொது நெசவுக் கூடத்தை சைதாப் பேட்டைப் பகுதியிலே ஏற்படுத்துவது தான் சாலச் சிறந்தது, புத்திசாலித்தனமும் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வெளிநாட்டிலே நம்முடைய கைத்தறித் துணிகளுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். கோ ஆப்டெக்ஸ் போட்டியாக ஏற்றுமதி செய்கிறது. அதிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருந்தாலும் கூட இன்னும் அதைவிட அதிகமாக தனியார் நிறுவனங்கள் ஏற்றுமதி செய்கின்றன. எனவே கோ ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக வெளி நாடுகளில் அதிகம் வரவேற்கிற ரகத் துணிகளை தயாரித்து ஏற்றுமதி செய்ய வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கங்கள் வழங்குகின்ற துணிகளுக்கு கோஆப்டெக்ஸ் அந்த கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு உடனுக்குடன் பணம் பட்டுவாடா செய்யவில்லை என்ற பல புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் சிரமப்படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக பல இடையூறுகள் ஏற்படுவதன் காரணமாக நெசவாளர்களுக்கு நூல் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் வேலையில்லாமல் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பணம் பெறுவதிலே கூட அரசியல் தலையீடு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்தால் உடனுக்குடன் சங்கங்கள் மூலமாக பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமைகளைப் போக்குகிற வகையில் வாங்குகிற துணிகளுக்கு உடனுக்குடன் பணத்தை பட்டுவாடா செய்யக்கூடிய முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலமாக இந்த கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு 40·20 லட்சம் ரூபாய் மூலதனக் கடன் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும். அதைப் போலவே நம்முடைய அரசு மூலதனப் பங்கு என்ற முறையிலே 25 லட்சம் வழங்கப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் அதிகப்படுத்தி இந்தத் துறைக்கு 1 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திற்கு என்று கொடுத்தால்தான் நல்ல முறையிலே வளருவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

நூல் விலையை கட்டுப்படுத்த முடியாமல் அரசு இருக்கிறது. நூற்பாலை அதிபர்கள் தங்களுடைய விருப்பம்போல் ஆண்டுக்குப் பல முறைகள் விலையை உயர்த்தக்கூடிய நிலையினால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய அரசு 25 கோடி ரூபாய் செலவிலே 3 நூற்பாலைகள் தொடங்க இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கூட செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே தொடங்கினால், சைதாப்பேட்டை, அனகாபுத்தூர், குன்றத்தூர் போன்ற பல பகுதிகள் பயனடையும். ஆகவே அந்த ஆலைகளை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கு சட்டவகையான பாதுகாப்புத் தர சட்டம் இயற்றப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக இங்கே அனுமதி கேட்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேலைநிலைமை, அடிப்படை கூலி, போனஸ் வழங்குவது போன்ற நல்ல திட்டங்களை அமல் செய்து நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர ஒரு வாரியம் அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில கைத்தறி வாரியம் மற்ற வாரியங்களிலே ஆளுங்கட்சியினருக்கு அதிகமாக வாய்ப்புக் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதிலே பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இடம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேமிப்பு பாதுகாப்புத் திட்டம் 1980 ஆம் ஆண்டு முதல் அமல் படுத்தப்படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே 67 ஆயிரம் நெசவாளர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட் பட்டிருக்கிறது.

நெசவாளிகள் இறந்தால் அவர்கள் சேமித்த பணத்தை திருப்பிக் கொடுப்பதுடன், 3,000 ரூபாய் லைப் இன்ஷீரன்ஸ் கார்ப்பரேஷ னிலிருந்து கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை இன்னும் அதிக மாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அய்யம்பேட்டை, பாபநாசம், கபிஸ்தலம், மணலூர் போன்ற பல இடங்களில் நெசவாளிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தொழிலில் ஈடுபட முடியாத நிலை; பணத்தட்டுப்பாடு, இருப்ப துடன், கொத்தடிமைகளை போல பணியாற்றுவதால், முதலாளி கள் வேலை கொடுக்காத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இவற்றை அசிஸ்டென்ட் டைரக்டர் ஆப் ஹேண்ட்லூம்ஸ் போன்ற அதிகாரிகள் கவனித்து உடனடியாக இந்த நிலையை சரிபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிங்கப்பூரிலே ஒரு கூட்டுறவு விற்பனை நிலையத்தை துவக்கினார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது).

நான் ஒருவன் தான் பேசுகிறேன், சீக்கிரத்தில் முடித்து விடு கிறேன். இந்த விற்பனை நிலையத்தில் முன்பே நான் ஒரு குறையை எடுத்துச் சொன்னேன். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டத்திலே அது இயங்குகிறது. இது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து மழைக்காலங் களில் தறிக் குழிகளில் தண்ணீர் நிரம்பி மாதக் கணக்கில் நெச வாளிகள் நெய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதிகாரிகள் இதை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். வீட்டு வசதித் திட்டத்தில் சென்னை புறநகர் பகுதி யிலே இருக்கிற நெசவாளிகளுக்கு வீட்டு வசதி வாரியம், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக ஒரு பங்கை கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து மருத்துவ வசதி மற் றும் அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வசதி முதலியற்றை ஏற் படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

*திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கைத்தறி துறையின் கொள்கை குறிப் பேட்டின் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை கூறலாம் என்று கருது கிறேன். செய்யும் தொழில்களை சீர்தூக்கி பார்க்குங்கால் நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை என்று வள்ளுவர் கூறி யுள்ளார். ஆனால் இந்த தொழிலுக்கு வருகிற சங்கடங்கள் எண்ணில. அதுவும் இந்த நெசவுத் துறையில் எப்போதும் பிரச் னைகள் இல்லாமல் வாழ முடியாத சூழ்நிலைகள் நெசவாளிகள் வாழ்க்கையிலே அமைந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய குறைபாடு

1982 மார்ச் 27] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

களை நீக்குவதற்கு நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் நல்ல பல நடவடிக்கைகளை இந்த குறிப்பேட்டில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்த நல்ல எண்ணத்திற்கு நான் சார்ந்து இருக்கிற நெசவாளர்கள் பகுதி மக்களின் சார்பிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பட்டு நெசவாளிகளுக்கு வரி விதிப்பின் மூலம் ஏற்படவிருந்த சங்கடத்தை நீக்குவதற்கு உதவி செய்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் நிதி, கைத்தறி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நெசவாளிகளுக்கு ஏற்கெனவே நடந்து முடிந்த சட்ட மன்ற கூட்டத் தொடரில் ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் பெற்றுள்ளதாக அறிகிறேன். குறைந்த பட்சக் கூலியை நெசவாளிகளுக்கு நிர்ணயம் செய்து, குறிப்பிட்ட கால வரைக்குள் நடைமுறைக்கு கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாட்டை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் துறையிலுள்ள நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுத் துறைக்கு கிட்டத்தட்ட 67 சதவீதம் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கையை நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு வாரியத்தை அமைக்க இருப்பதாக அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே நெசவாளிகள் கூட்டுறவுத் துறைக்கு வந்து அரசினுடைய நன்மைகளைப் பெறுவதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெசவாளர்களுக்கு இருக்கிற பிரச்னை மூலப் பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு தேவையான பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்காக (Raw materials Bank) ரா-மெட்டீரியல்ஸ் பேங்க் என்று ஒன்றினை ஆரம்பித்து நல்ல முறையிலே, நியாயமான விலையிலே, கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்று வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகி வருகின்ற இந்த நேரத்தில் சேலத்தில் ஒரு கைத்தறி டெக்னிக்கல் இன்ஸ்டிடியூட் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே தமிழக அரசினுடைய சார்பிலே நடத்தப்பட்டு வந்து மத்திய அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 35, 36 மாணவர்கள் பயில்வதற்கான வாய்ப்பினை இந்த இன்ஸ்டிடியூட் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியாவிலே பல பாகங்களில் இருந்தும் வருகிறவர்கள் இங்கே பயிற்சி பெற வாய்ப்பிருக்கிறது.

தமிழகத்தில மட்டும் நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறதால் இதிலே கூடுதலான மாணவர்களை சேர்த்து மேலும் மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்பை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தறிகளுக்காக மூவாயிரம் ரூபாய் '' மாடர்னிசேஷன் '' ஆப் லூமஸ் '' (Modernisation of looms) என்றஅடிப்படையில கொடுப்பதாகஅறிகிறேன். இந்த டெக்னிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டிலே பல ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டிருந்தும் அவை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரமுடியாத சூழ்நிலைகள் இன்று வரையில் இருந்து வருகிறது. அவைகளை நடைமுறைப்படுத்த மத்திய அரசு தருகிற மானியங்கள் முறையாக நெசவாளிகளுக்குக் கிடைக்க நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 4–20]

அடுத்ததாக, ரிசர்வ் பாங்க் கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுக்கின்ற காசுக் கடனுக்கான வட்டி வீததததை, உயர்த்தியிருக்கிறது. அந்த உயர்த்தப்பட்ட வட்டி வீதத்தினால் நெசவாளர்கள சங்கம் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வட்டி வீதத்தினை ஏற்கெனவே இருந்த அளவுக்குக் குறைப்பதற்கான ஏற்பாட்டினை நம்முடைய அரசு செய்து தர வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொளகிறேன்.

குரூப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்திலிருந்து சேவிங்ஸ் அன்ட் செக்யூரிட்டி ஸ்கீமிறகு கொண்டு வரப்பட்ட பல நெசவாளர்கள் அந்த குரூப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தில் கட்டிய தொகைகளைப் பெற முடியாத சூழநிலையிருக்கிறது. அதை நீக்குவதற்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்பதை அரசு ஆராய்ந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த சேவிங்ஸ் அன்ட் செக்யூரிட்டி ஸ்கீமிலே சேர்ந்து இடைக்காலத்திலே இறந்த நெசவாளர்களுக்கு ரூபாய் 3,000 வழங்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. அந்த ரூபாய் 3,000 அந்த நெசவாளர் குடும்பங்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. அதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்ரூபாய் 10,000 ஆக உயர்த்தி அந்த நெசவாளர் பெருமக்களை வாழ வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய மறைவுக்குப் பிறகு, நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செயல் படுத்தி வருகிறார்கள் இதற்காக, ரூபாய் 7,500 ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சூழ்நிலையில் குறைந்த பட்சம் ரூபாய் 12,000 அந்த வீடு கட்டும் திட்டத்

1982 மார்ச் 27] [திரு.ப.வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

திற்கு ஒதுக்கப்பட்டால்தான் அந்தத் திட்டத்தினை குறைந்த பட்ச அளவாவது நிறைவேற்ற முடியும். தற்போது, மான்ய மாக, ரூபாய் 1,000 மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக் குறைந்தபட்சம் ரூபாய் 3,000 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களிலும், கூட்டுறவு நூற்பாலை களிலும் நெசவாளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த நெசவுத் தொழி லாளர்களுக்கு வேலைக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே, அச்சு, விழுது, தறி போன்றவைகளுக்கு மானியங்களும் கடன் களும் வழங்கப்பட்டாலும் இடைக்காலத்திலே நிறுத்தப்படக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தினையும் அரசு மறு பரிசீலனை செய்து அந்த மானியங்களும் கடன்களும் நெசவாளர் சங்கங்களுக்கும்—சங்க உறுப்பினர்களுக்கும் — தொடர்ந்து கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல நெசவாளர் சங்கங்கள் இலாபத்திலே 20 சதவீதம், போனசாக வழங்குகின்றன. ஒரு சில சங்கங்களிலே 40 சத வீதம் போனஸ் வழங்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த போனஸ் வழங்கும் சட்டத்தை மாற்றி முறையாக 40 சதவீதம் போனஸ் எல்லா கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் வழங்க வழிவகை செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

தமிழகத்தில், பட்டு நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் பட்டு இல்லை. அவர்களுடைய தேவைக்கேற்ப பட்டு உற்பத்தியைத் தமிழகத்திலே அதிகப்படுத்தி, அதற்கான திட்டங்களைத் தீவிர மாகச் செயல்படுத்தி, வருங்காலத்திலே பட்டு நெசவாளர்களுக்கு ஏற்படும் சங்கடங்களைப் போக்க அரசு ஆழ்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்திலே கோரா நூற்பாலை டுவிஸ்டிங் கோவாப்ப ரேடிவ் சொஸைட்டி ஒன்றினை ஆரம்பித்து, அதில் பல நெச வாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்திலே, இரண்டு உதவி இயக்குநர்கள், திருச்சியிலும், காஞ்சிபுரத்திலும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு உதவி இயக்கு நரும் கிட்டத்தட்ட 200, 250 கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மேற் பார்வையிட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதுபோன்ற சூழ் நிலை இருந்தால், அந்த அதிகாரிகள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மேற்பார்வையிடுவது மிகவும் கடினமான ஒரு காரியமாகும். குறைந்தபட்சம் 100, 125 கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஒரு உதவி இயக்குநரை நியமித்து, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கண் காணிப்பை அதிகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1982 மார்ச் 27

இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாத ஒரு திட்டத்தினை நம்முடைய மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் செயல்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆதி திராவிட மக்களுக்கு 7 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் தாழ்ந்த சமுதாயம் வளர வழிவகையினை நம்முடைய தமிழகத்தில் முதன் முதலில் காண முடிகிறது. அதற்காக நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தியாவில, அதுவும் தமிழகத்திலுள்ள நெசவாளர் சங்கத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற துணிகளுக்கு வெளிநாடுகளிலே நல்ல மார்க்கெட் இருந்தும், அதற்குத் தேவையான இன்செண்டிவ்ஸ் (incentives) நம்முடைய அரசிடமிருந்து கிடைக்காத காரணத்தால், வெளிநாட்டு மார்க்கெட்டுகளை இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிருக்கிறது. வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிகளுக்கு 20 சதவீதம் மானியம் மத்திய அரசு ஏற்கெனவே வழங்கி வந்து இடைக்காலத்திலே அந்த 20 சதவீதம் நிறுத்தப்பட்டதாக அறிகிறேன். அந்த மானியத்தைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கிகள் இருப்பதுபோல, இந்த நெசவாளர் சமூகத்தினருக்கும், நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் கூட்டுறவு வங்கியைத் தமிழகத்தில் ஆரம்பித்து, இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டியாகத் திகழவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தீவிர கைத்தறிநெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களை தனிஅதிகாரிகள் முறையாக சண்சாணிக்காததால் நட்டத்தில் நடப்பதாக அறிகிறேன். இச்சங்கங்களுக்கு ஆலோசனைக் குழுக்களை நியமித்துச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டிற்கு ரிபேட் 30 நாட்களுக்கு மட்டும்தான் வழங்கப்பட்டு, மற்ற நாட்களுக்கு வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. பண்டிகை நாட்கள் அனைத்திலும் இந்த ரிபேட் தொகையை வழங்குவதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கூட்டுறவு நூற்பாலைகளின் நூலின் தரத்தைப் பராமரிப்பதற்காக டெஸ்டிங் லேபரட்டரியைத் தமிழகத்திலே ஆரம்பித்தால் நூலின் தரத்தைப் பரிசோதிப்பதற்கு வழிவகையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு ஈ. எஸ். ஐ. ஆஸ்பத்திரி இருப்பதைப் போல, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஒரு மருத்துவமனையை ஆரம்பித்து வைத்தால் நலமாக இருக்கும். ஆனால்,

இப்பொழுது எங்கள செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கும், வடார்க் காடு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு நடமாடும் மருத்துவமனை ஆரம் பிக்கப்பட்டு, நெசவாளர்கள் இல்லாத வேலூரில் தலைமையகம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த நிலைமையை மாற்றி, காஞ்சிபுரம், ஆரணி போன்ற பகுதிகளில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாகாண கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சார்பில் பிரைமரி கோ வாப்பரேடிவ் சொசைட்டிகளிலிருந்து 9 சதவீதத்திற்கும், 5 சதவீதத்திற்கும் மார்ஜின் ஆஃப் பிராஃபிட் (Margin of profit) வைத்து சரக்குகள் கொள்முதல் செய்யப்படும் சூழ்நிலை இருக் கிறது. ஆனால், மாகாண கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 30 சதவீதம், 35 சதவீதம் கூடுதலாக இலாபம் பெறுவதற்கான வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோன்ற சூழ்நிலைகளை மாற்றி, பிரைமரி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து வாங்கப்படும் சரக்கு களுக்கு 12 சதவீதம் மார்ஜின் ஆஃப் பிராபிஃட் கொடுக்கும் அளவிற்குச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரம், ஓரிகையிலே உள்ள ஜரிகைத் தொழிற் சாலை நல்ல முறையில் பயன் தந்து வருகிறது. ஆனால், அங்குள்ள பல மெஷின்கள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. அதிலே வெள்ளியிழை இழுக்கின்ற மெஷின் இருக்கிறது. அந்த மிஷினை இயக்குவதற்கு ஆள் இல்லை. இதனால், அந்தத் தொழிற்சாலை முழுப் பல னை அளிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதுபோன்ற கருத்துக்களை அமைச்சரவர்கள் பரிசீலித்து இந்தத் துறை மேலும், வளர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கோரி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. இ. எஸ். எம். பக்கீர் முகம்மது: பேரவைத் தலைவ ரவர்களே, 1982—83ஆம் ஆண்டுக்கான இந்த மானியக் கோரிக்கையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தியப் பிரதமர் அன்னை இந்திராகாந்தி அவர்களுடைய துணி நூல் குறித்த இருபது அம்சத் திட்டத்தின் கீழ் கைத்தறிக்குச் சிறப்பிடம் தந்தமைக் காக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்ற பொழுது எல்லோருடைய கருத் தும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அப் படிப் பார்க்கும்பொழுது தமிழ்நாட்டிலே 5.56 இலட்சம் கைத் தறிகள் இருப்பதாகவும், 4 இலட்சம் கைத்தறி நூல் போன்றவைகள் உற்பத்தியில் இருப்பதாகவும், ஒரு இலட்சத் திற்கும் மேல் பட்டுக் கைத்தறி நூல் உற்பத்தியில் இருப்ப தாகவும் அறிகிறேன்.

பட்டு நெசவுத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் 40 சதவீதம் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும், 60 சதவீதம் தனியார் துறையிலும் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நன்கறிந்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கின்ற அவர்கள் மட்டும் அடிப்படையான சலுகைகளை அடைந்தாலும்கூட, பொதுவாகப் பார்க்கின்ற பொழுது நெசவுத் தொழிலாளி என்று பார்க்கின்றபொழுது அனைவரும் கூட்டுறவுத் துறையிலே வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல; உங்கள் கருத்தும் அதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கூட்டுறவு என்றால் நூல் நெசவுத் தொழிலில் 9 இலட்சம் மக்களும், பட்டு நூல் தொழிலைச் சேர்ந்தவர்கள் 4 இலட்சம் மக்களும் அரசாங்கச் சலுகைகளைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, எல்லோரும் இந்தப் பயனை அடைய அரசு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது சமீபத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் கச்சாப்பட்டு இல்லை என்ற ஒரு குறை இருக்கிறது. அதற்காகச் சில மாதங்களுக்கு முன்பு கோவாப்டெக்ஸ் தலைவரவர்கள் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி, கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவர்களையும், கூட்டுறவுச் சங்கத்தினுடைய அங்கத்தினர்களையும் ஒன்று சேர்த்து அவர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்தார்கள்.

[மாலை 4—30]

அப்போது தமிழகத்திலே தேவைப்படுகின்ற கச்சாப்பட்டு-ஐ கர்நாடகத்தில் இருந்து போதுமான அளவுக்கு கிடைக்காத காரணத்தால் அல்லது கச்சாப்பட்டு உற்பத்தி இல்லாத காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட ஒரு நெருக்கடியான சமயத்திலே மத்திய அரசு அறிவிக்கின்றதைப் போன்ற சீனா போன்ற நாடுகளிலே இருந்து தருவித்துத் தமிழகத்திற்காகக் கொடுத்து உதவி இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும், சில்க் பெடரேஷன் பர்ச்சேசிங் கமிட்டி என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இருக்கின்றவர்கள் கவனக்குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமாட்டேன். அதற்காக அவர்கள் பேரில் குற்றம் சொல்லவில்லை. அவர்கள் டுபான் சில்க்கை, தரக்குறைவான சில்க்கைத் தருவித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதனாலே, சொசைட்டியிலே தயாரிக்கின்ற துணிகள் தரக்குறைவானதாக இருக்கின்றது. இதெல்லாம் இப்படி இருக்கிறது என்று சொன்ன நேரத்தில் அப்போது கைத்தறி அமைச்சராக இருந்தவர், இதுபற்றிக் கவனிக்கப்படும் என்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்போது கைத்தறிக்குப் பொறுப்பேற்றுள்ள

கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்வித் துறையிலே மிக நல்ல வல்லுநர் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுபோன்று இந்தத் துறையிலேயும் அவர் இந்தக் குறைகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டால், மிகச் சிறப்பாக இருக்கும். கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்கள் மற்றும் அங்கத்தினர்களை 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூப்பிட்டுப் பேசி, என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அதற்கேற்றவாறு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளப் பெருங்குடி மக்களுடைய குழந்தைகள் '' டெக்ஸ்டைல் இன்ஜினீரிங் '' போன்ற படிப்புக்கு போகும்போது அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனங்களில் வேலைக்கு ஆட்களை எடுக்கும்போது அந்த விவசாயக் குடும்பங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போதுள்ள விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு உரிய வகையில் நெவாளர்களுக்குப் பண்டிகை முன் பணம் கடனாக வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், விவசாயிகளுக்கும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும் இலவச மனைப்பட்டா கொடுப்பதைப்போல, நெசவாளர் குடும்பத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காக 8 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது இருக்கின்ற விலைவாசியில் அந்தப் பணத்தில் வீடு கட்டிக் கொள்ள முடியாது என்பது அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொண்டதைப் போல, குறைந்த பட்சம் 12 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

மேலும், இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக நமது ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பட்டு உற்பத்தி அதிகமாக்க வேண்டும். தமிழகத்திலே 1,000 டன் தேவைப்படுகிறது. அதை 1,300 டன் உற்பத்தியாக செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விட்டார்கள். அப்படி உற்பத்தி செய்தால் 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும் என்று அவர் கூறினார். ஆகவே அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைத் தீட்டுவதன் முலமாக தமிழகத்தில் உள்ள மக்களுக்குக் குறிப்பாக நெசவாளர் பெருமக்களுக்கு வேலை கொடுத்த பெருமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு இப்படிப்பட்ட அமைப்புகளை அமைப்பதற்கு அதிகாரிகள்

உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் உறுதுணையாக இருந்தால்தான் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைத் தீட்டி, நல்ல முறையிலே செயல் பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து, திருப்புவனம் பட்டு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில், சேம சிக்கன நிதி திரட்ட (சி.டி.எப்.)த்தில் உள்ள 216 அங்கத்தினர்களுக்கு சென்ற 6 ஆண்டு காலமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய அரசு மானியம் மற்றும் சங்க மானியம் இரண்டும் சேர்த்து சுமார் 2 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் கும்பகோணம் மத்திய கூட்டுறவு, மத்திய வங்கியில் அங்கத்தினர்கள் பெயரில் நிலுவையில் உள்ளது. அதை உடனடி யாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று 28-4-1981-இல் இந்த மன்றத்தில் கைத்தறி துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட் டுக் கொள்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வங்கியிலிருந்து கடனாக வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டி இருப் பதால் மாநில சங்கங்களிலே இருந்து பிரதம சங்கங்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலுவைகளுக்கும் வட்டி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கைத்தறி நெச வாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே இருந்து மத்திய கூட்டுறவு சங்கம் கேட்கும் தொகையை உடனுக்குடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற நெசவாளர்கள் குடும்பங்களையெல்லாம் பார்த்தால் அவர்களுடைய நிலைமை மேலும் மோசமாக இருக்கிறது. கும்ப கோணத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலே, இருக்கின்ற நெசவாளர்கள் குடும்பத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சமயத்திலே வருவார்களானால் ஒரு வீட்டிலே எத்தனை குடும்பங்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க லாம். மழைக் காலத்திலே அவர்கள் படுகின்ற வேதனை எவ்வாறு இருக்கிறது அப்படி நில் நேரங்களிலே, இப்படிப்பட்ட கோடை காலங்களிலே, பயரிங் ஆக்ஸிடென்ட் ஆகி விட்டால், பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் இழக்க நேரிடுகிறது. சமீபத் திலே அப்படி ஒரு குடும்பத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு இழப்பு ஏற்பட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் இடத்திலே, நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வறுமைக் கோட்டிலே இருக்கின்ற கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடும்பத்தை நிச்சயமாக பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவர்ளுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பூ. மு. நரசிம்மன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மானியத்தினை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு முதலில் என்னுடைய

நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வேளாண்மைக்கு அடுத்த படியாக நெசவுத் தொழில் இருந்து வருகிறது என்பதை இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றவர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். எனவே தான், இன்றைய தினத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நெசவுத் தொழிலுக்காக பல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லியாக வேண்டும். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மாநிலத்தில் நெசவுத் தொழிலுக்காக ரூபாய் 20.82 கோடியை செலவிட்டது. அதே போன்று ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே நெசவுத் தொழிலுக்காக 84.58 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தி இருக்கிறது. இந்த புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தாலே, நெசவாளர்களுடைய துயரைத் துடைப்பதற்காக, இன்றைய தினம், மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு நெசவாளர்கள் மீது அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இதன் மூலம் எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், நெசவாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்பினை அளிப்பதற்கும், நிரந்தர வருவாய் கிடைக்கச் செய்வதற்கும் இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று மாஸ்டர் வீவர்களுக்கு, தறி முதலாளிகளுக்கு நெசவாளர்கள் அடிமைகளாகவும், கொத்தடிமைகளாகவும் இருக்கின்றார்கள். அவர்களை அடிமைத்தளத்திலேயிருந்து நீக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும், இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு ஆங்காங்கே, கிராமங்களிலே, நெசவாளர்களுக்காக, பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே நெசவாளர்களையெல்லாம் இணைத்து, வருவதை இந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நெசவாளர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லியாக வேண்டும்.

அதேபோன்று தறி இல்லாத ஏழை எளியவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம், வாழ்வு கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்களுக்குக் கடனாகவும், சொந்தத்தில் தறிகளைக் கொடுக்கவும், நெசவுக் கூடத் தொழில் இயல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்கின்ற அளவிலே, 20 கூட்டுறவு சங்கங்களை நம்முடைய மாநிலத்திலே இந்த அரசு ஏற்படுத்தித் தருவதை இந்த நேரத்திலே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தொழில் இயல் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் எங்களுடைய பள்ளிப்பட்டு வட்டத்திலே 4, 5 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று, நலிந்த கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடைய மூலதனப்பங்கை அதிகரிப்பதன் மூலமாக நலிந்த சங்கங்களை ஊக்குவித்து இந்த அரசு புத்துயிர் அளிக்கின்றது. அதேபோன்று கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான இடு பொருள்களை குறைந்த, நியாயமான விலையில், அளித்தலும், தேவையான நிதி உதவிகளை இந்த அரசு செய்து வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியான பள்ளிப்பட்டில், 2 வருடத்திற்கு முன்பாக நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியினை இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அந்தப் பள்ளிப்பட்டுத் தொகுதியில் அம்மையார்குப்பம், மங்கனூர், பொதட்டூர்பேட்டை, ஆகிய இடங்களில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வாழ்க்கையில் மிகவும் நலிந்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராமங்களில் இருக்கிற ஏழை எளிய நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசு பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 4–40)

அங்கே இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்குகின்ற நூலையும் குறைத்து, அந்த ஏழை நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலியையும் கொஞ்சம் குறைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் எந்த இடத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு பள்ளிப்பட்டு வட்டத்திலே ஏழை எளிய நெசவாளர்கள் கூலியையும் அவர்களுக்கு வழங்குகின்ற பாவு, நூல் ஆகியவற்றையும் குறைத்திருக்கிறார்கள். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும், இயக்குநர் அவர்களையும் சந்தித்து, இந்த இடர்ப்பாடுகளை களைய வேண்டுமென்று அந்த நெசவாளர்களின் சார்பிலே தெரிவித்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்த குறைகளை எல்லாம் களைந்து அங்கே வாழ்கின்ற ஏழை நெசவாளர்களின் கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்கின்ற அளவிலே உத்தரவு இட்டதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இயக்குநர் அவர்களுக்கும் பள்ளிப்பட்டு தொகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'அதைப்போன்று நெசவாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்,' சேமிப்பு பாதுகாப்புத் திட்டம், போன்றவற்றை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. 1962 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு நிறுத்தப்பட்ட நெசவாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டு, 1979–80 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புதிதாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட வீட்டு வசதித் திட்டமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது

1682 மார்ச் 27] [திரு. பூ. மு. நரசிம்மன்]

அதைப்போன்று பள்ளிப்பட்டு தொகுதியில் வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு 8 ஆண்டுகள் முடிந்த பின்னாலே அங்கே தனி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தனி அலுவலர் ஏறத்தாழ 23,24 கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கண்காணிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தி, நல்ல திறமை வாய்ந்த தலைவர்களை இந்த அரசு உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் விரும்பி, வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

திரு ரா. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறித் தொழில் ஒரு பெரிய முக்கியத் தொழிலாக, ஊரகத் தொழிலாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலிலே பல இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பணி பாதுகாப்புத் தேவை; அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெற ஒரு சட்டம் அவசியம் என்று எல்லாம் பேசப்பட்டு, தமிழ்நாடு சர்க்கார் கடந்த ஆண்டு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, கைத்தறி நெசவாளர் பணி பாதுகாப்பு மற்றும் வாழ்க்கை மேம்பாடு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, கடந்த அக்டோபர் மாதம் குடியரசுத் தலைவர் கையெழுத்தும் ஆகிவிட்டது. ஆனால் அது எப்போது முதல் செயல்படும் என்று பார்த்தால் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13 ஆம் தேதி முதல், அதாவது கடந்த 13 ஆம் தேதி முதல் அமுலாகும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அந்தச் சட்டம் அமுலாக அதற்கு விதி வேண்டும், ரூல்ஸ் வேண்டும். அது இதுவரை போடப்படவில்லை.

ஒரு அழகான வண்டி இருக்கிறது. அதில் சக்கரம் மாட்டப்படவில்லை. சக்கரம் மாட்டினால்தான் வண்டி ஓடும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு அழகான சட்டம் இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம். ஆனால் அதற்கு இன்னும் விதிகள் போடப்படவில்லை. இந்த நாட்டில் இருக்கிற இலட்சக்கணக்கான நெசவாளர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பாராட்டினார்கள். ஆனால் ஓராண்டுக் காலமாகியும் கூட அதற்கு ரூல்ஸ் போடப்படவில்லை என்றால் அதை சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் காண்ட்ராக்ட் லேபர் அபாலிஷன் ஆக்ட் என்று ஒரு சட்டத்தைப் போட்டார்கள். அதற்கு இரண்டாண்டு காலமாகியும் விதிகள் போடப்படவில்லை. அதனால் பல ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள், அதுவும் அன்றாடம் பணி செய்யக் கூடிய பெர்மனன்ட் இல்லாத தொழிலாளர்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அது முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக இருந்தது. அதைப்போல இந்த சட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டு, இன்னும் விதிகள் போடப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே மாஸ்டர் வீவர்சுக்கும் இந்த அரசுக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கிறதோ, அதனால்தான் இன்னும் விதிகள் போடப்படவில்லையோ என்ற சந்தேகம் பரவலாக ஏற்படுகிறது.

ஆனால் நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஏற்கெனவே இதற்கு விதிகள் எல்லாம் போடப்பட்டு, முதலமைச்சருடைய கையெழுத்துக்காக நீண்ட காலமாக காத்திருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். முதலமைச்சருடைய அலுவலகத்தில் நீண்ட காலமாக இந்தக் கோப்பு தங்கியிருப்பதாக அறிகிறேன். சட்டத்தை வரவேற்றாலும் அந்தச் சட்டத்தினுடைய பயனை அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. பெரிய குறை. ஆகையால் உடனடியாக அந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். அப்படியானால்தான் முழுமையாக பயனை சாதாரண ஏழை எளிய நெசவாளர்கள். அனுபவிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இன்றைக்கு ரூல்ஸ் போடவில்லை என்பதற்காக, அதை ஆட்சேபணை செய்து, அதைக் கண்டித்து, தமிழ்நாடு பூராவும் இன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அப்படி உண்ணாவிரதம் இருந்த பின்பும் ரூல்ஸ் போடவில்லை என்றால் மறியலே நடைபெறுவதற்கும் ஏற்பாடாகியிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பட்டு, சீனாவில் இருந்து ஏறக்குறைய 250 மெட்ரிக் டன்கள் வந்து இருப்பதாகவும், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், 75 டன்கள்தான் அனுப்ப இருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். இன்றைக்குப் பட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்திற்குப் போதுமான அளவிற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை என்பதால் ஏராளமான பட்டு நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லி, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமான பட்டு நூல் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தி, பட்டு நெசவாளர்களின் நிலையை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பருத்தியைப் பொறுத்த வரையில் எம்.சி. 5 பருத்தியின் விலை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. சென்ற ஆண்டு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 1,050 இருந்தது என்றும், இந்த ஆண்டு 550 ரூபாய் அளவிற்கு அது குறைந்து விட்டது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நூலின் விலை கூடிக் கொண்டே போகிறது. இது ஒரு எதிரும், புதிருமான நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஸ்டேபிள் பைபர்ஸ்—விஸ்கோஸ் உற்பத்தி செய்வது விலை கூடிக் கொண்டே போகிறது. அந்தியூர் போன்ற இடங்களில் பல கைத்தறி தொழிலாளர்கள் தொழில் செய்ய முடியாமல், தங்கள் தொழிலை மூடி விட்டார்கள். இலட்சக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான, தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி நூல் விலை தாறுமாறாக ஏறிக் கொண்டே போகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த வழியில்லை.

அதோடு, கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் மூலமாக உற்பத்தியாகும் நூலைப் பொறுத்த வரையில், அதனுடைய விலையும் வெளி மார்க்கெட் விலையை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 1 ரூ. $1\frac{1}{2}$ ரூ. கூடுதலாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, கூட்டுறவு மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற நூலே அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுவதால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நியாயமான விலையில் அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவர்கள் தயாரிக்கும் நூல் விலையே வெளி மார்க்கெட் விலையை விட அதிகமாக இருந்தால், கூட்டுறவு நூற்பாலையின் நோக்கமே தவிடு பொடியாகிவிடும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த விலையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவாப்டெக்ஸில் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அதனுடைய கொள்முதல் முறையில் பெரிய மோசடி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. குவாலிடி கன்ட்ரோல் சரியாக செய்யப்படவில்லை. அளவிலே குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கவுன்ட்களில் கூட குறைவு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது 60 கவுன்ட் என்று சொன்னால் 40 என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட வித்தியாசமான முறையில் கொள்முதல் செய்யப்படுவதாகவும், நூலின் தரத்திலும், அளவிலும் முறையாக இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இதைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு ஜரிகை நிறுவனம் காஞ்சிபுரத்தில் இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் வெளி மார்க்கெட்டை விட மிக அதிகமான முறையில் கொள்முதல் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது

வரையில் 50 இலட்சம் ரூபாய் மோசடி செய்யப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சி. டி. எப். பணம் 80 லட்சம் ரூபாய் சேமிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றும் அது யாருக்கும் பயன் இல்லாமல் குறிப்பாக நெசவாளர்களுக்கு பயன் இல்லாமல் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த 80 லட்ச ரூபாயையும் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டிக் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில் யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறியைப் போடுவதுபோல் மிகவும் குறைவாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. சமுதாயத்தில் மிக மிக நலிந்தவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அந்த நெவாளர்களுக்காக கூடுதல் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைத் தறிகளைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே பாக்டரி ஆக்ட் அமல்படுத்தப்படவில்லை. அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளம் கிடையாது. குறைந்த பட்ச வசதி கிடையாது. இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இந்த விசைத் தறியைப் பற்றி மிகமிகச் சுருக்கமாக இரண்டு வரிதான் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

ஆனால் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான விசைத் தறிகள் இருக்கின்றன. அதனுடைய தொழிலாளர்களின் நிலைமைகள் எப்படி இருக்கின்றன. அவைகளை மேம்படுத்துவதற்காக என்னென்ன நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவிருக்கிறது என்றெல்லாம் இதிலே ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே, இப்படி லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பயன் படுத்தக்கூடிய ஒரு பிரிவிலே இவ்வளவு அலட்சியமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்றும் அவர்களுக்கென்று எதுவுமே குறிப்பிடாமல் இருப்பது சரியல்ல என்றும் நான் இதில் பிரத்தியேகமாகக் கூறவிரும்புகிறேன். அவர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-50.)

அடுத்ததாக புளியங்குடியை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே இருக்கிற பவர் லூமில், எல்லாக்கட்சிகளின் லேபர் யூனியன் களும் இருக்கின்றன. அண்ணா பவர் லூம் லேபர் யூனியன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் லேபர் யூனியன் சி. ஐ. டி யூ. வின் சங்கம், ஏ. ஐ. டி. யூ.-வின் சங்கம் இப்படி பல இருக்கின்றன என்றாலும், எல்லா சங்கங்களின் சார்பாகவும் கடந்த ஒரு வார காலமாக அங்கே வேலைநிறுத்தம்

நடைபெறுகிறது. அங்கே ஏதாவது குறைந்த அளவு வசதிகளான அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா— கிடையாது. குறைந்த அளவு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா— இல்லை. பக்கத்தில் இருக்கிற தளவாய் புரம் பகுதியிலும், சங்கரன்கோயில் பகுதியிலும் கொடுக்கப்படும் சம்பள அடிப்படையாவது பின்பற்றப்படுகிறதா? எதுவும் இல்லை. இப்போது நிலைமைகள் எப்படி இருக்கிறது என்றால், அந்தந்த ஊர்களில் அவரவர்கள் சண்டைபோட்டுதான் தங்களுக்கு தேவையான வசதிகளையும், கூலி நிர்ணயத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்கிற ஒரு கட்டாய நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் எந்தவிதப் பாதுகாப்பும் இல்லாமல், குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் கூட செய்யப்படாமல் இருப்பது சரியல்ல. குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயிப்பதிலேயே இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டிருக்கிறது. அதுவும் சரியல்ல. ஒரே தொழில் செய்பவர்களுக்கு, ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே மாதிரியாக குறைந்தபட்சக் கூலியை வழங்குகின்ற முறையிலே, அவர்களுக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். புளியங்குடியிலே ஒரு வார காலமாக வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றும், அது தொடர்பாக பேச்சு வார்த்தை நடத்த எந்தவித ஏற்பாடுமில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அரசு இதில் தலையிட்டு அவர்களுக்குத் தேவையானதை ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன்

திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வந்திருக்கிற கைத்தறி மற்றும் நெசவுத் தொழில் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு அனுமதியளித்த தங்களுக்கு முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள், இந்த மானிய கோரிக்கையில் பேசும்போது, வெகு வேகமாகக் பேசக்கூடிய அவர் கூட இதில் அவ்வளவு வேகமாகக் பேசவில்லை என்பதோடு, பாராட்டவில்லை என்றாலும் அதில் எதுவும் குறைசொல்லாத அளவுக்கு, அவருடைய பேச்சு அமைந்திருப்பதில் இருந்தே, அந்தத்துறையை எந்த அளவுக்கு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு திறம்பட வைத்து வருகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம் என முதற்கண் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் பட்டு துணி விற்பனை வரிக்காக 5 பர்செண்ட் போட்டிருப்பதை, குறைத்து இன்றையதினம் உத்திரவிடப்பட்டிருப்பதற்காக, நெசவாளர்களின் சார்பிலே முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத்

தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பேரறிஞா அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயிருந்து, அவர் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில், தெருத் தெருவாக கூவி, கைத்தறித் துணிகளை வீதியிலே விற்ற அந்த சூழ்நிலையிலேயிருந்து, இன்றையதினம் வரை; இந்தத்துறை பற்றிய மானியக் கோரிக்கை வந்திருக்கிற இந்த நேரம் வரை இருக்கக் கூடிய பிரச்சினை என்னவென்றால், அந்தத் துறையிலே நாம் விற்பனையை இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்பது தான். அந்த ஒரு பிரச்சினை தான் என்றைக்கும் நம் முன்னாலே இருக்கிற மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக உள்ளது.

அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு இந்த 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில், 27.82 கோடி ரூபாய் செலவிட்ட அந்த நிலை மாறி, வருகிற நடப்பு 6 வது ஐந்தாண்டு திட்டம் காலத்தில் 84.58 கோடி அளவுக்கு, அந்த தொகையை உயர்த்தியிருப்பதிலேயிருந்து, இந்த அரசு அந்தத் துறைக்கு எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் உணர முடிகிறது. அதைப் போலவே இந்தத் துறையை பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள், இந்தத் துறையை திறம்பட நடத்துவதற்காக எல்லா நெசவாளர்களையும் கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வருகிற அந்த நடவடிக்கையும், சொந்தத்தில் தறியில்லாத நெசவாளர்களுக்கு, பொது நெசவுக் கூடம் அமைப்பதற்கான அந்த நடவடிக்கையும், கைத்தறியில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக எடுக்கப்படவிருக்கிற நடவடிக்கையும், துணிகளின் ஏற்றுமதியை அதிகப்படுவதற்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளையும், இன்றையதினம் நெசவாளர்களுக்கென்றே பிரத்தியேகமாக செய்யப்பட்ட சேமிப்பு பாதுகாப்புத் திட்டம், வீட்டு வசதி திட்டம் ஆகிய அந்த நிலமைகளையும் கைத்தறி வாரியம் அமைப்பதற்காக பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற, அந்த முயற்சிகளையும் பார்க்கிறபோது, இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் கைத்தறி நெசவாளர்களின் மறுமலர்ச்சிக் காலம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே இன்றைக்கு நெசவாளர்களுடைய வாழ்வு மேலும் வளம் பெற வேண்டுமானால். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற அந்த துணிகளுக்கு தேக்கம் இன்றி நல்ல விற்பனை செய்யப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாக வேண்டும்.

எனவே அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு தொழில் நுட்பத்தின்மூலம் உற்பத்தித்திறன் உயர்ந்தால்தான் விற்பனையை அதிகரிக்க முடியும் என்ற அளவிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செயற்கை இழை உற்பத்தி செய்கின்ற அந்த சோதனைக் கூடங்களை நிறுவ வேண்டும் என்று முடிவு

எடுத்து இருக்கிறார்கள். அதுபோன்று சோதனைக் கூடங்கள் ஏற்படுத்துகின்றபோது நவீன சாயச் சாலைகளையும் வடிவமைப்புகளையும் அமைக்கின்றபோது அவற்றை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோ-ஆப்-டெக்ஸ் நிறுவனங்கள் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உற்பத்தியில் 50 சதவீதத்தைக் கொள்முதல் செய்து விற்பனை செய்து வருகின்றது. அவ்வாறு கொள்முதல் செய்கின்ற துணியின் அளவினை அதிகரித்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

அடுத்து மைய அரசு கைத்தறித் துணிகளுக்கு தள்ளுபடியினைப் பொறுத்தவரையிலே 30 நாட்களுக்கு மட்டுமே கொடுத்திருக்கின்றது. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தறியினுடைய எண்ணிக்கையும் உற்பத்தியும் மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழகத்தில் அதிகமாக இருக்கின்றது. ஆனால் மைய அரசு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒரே சீராக 30 நாட்கள் தள்ளுபடியினை அனுமதித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே உற்பத்தி அதிகமாக இருப்பதன் காரணத்தால் கூடுதலாக 5 நாட்கள் என்று அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்கவேண்டும். அப்படிக் கோரி கூடுதலாக மைய அரசிடம் 5 நாட்களுக்குக் கேட்டால் 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனையினை அதிகரிக்கலாம். அதனால் நெசவாளர்களின் பிரச்சினைகளும் நல்ல முறையிலே தீர்க்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத்தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு எல்லோரும் அருள் கூர்ந்து கொஞ்சம் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இரண்டு டிமான்ட்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட வேண்டி இருக்கின்றன.

திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையிலே வழங்கப்பட்டு வருகின்ற திருமணக் கடன் நெசவாளிகளுக்கு மிகவும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. எனவே இன்றைக்கு 2,500 ரூபாய் வரையில் கடன் வழங்கி நெசவாளர்கள் வாங்குகின்ற கூலியில் ரூபாய்க்கு 10 பைசா வீதம் பிடித்தம் செய்து அந்தக் கடனை 7 ஆண்டுகளில் வங்கி விகிதாச்சார அடிப்படையில் வட்டி வீதத்தைக் கணக்கிட்டு பிடித்தம் செய்யவும், ஆஸ்தி இல்லாதவர்களுக்கு நபர் ஜாமீன் வழங்கவும் உத்தரவிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தில் தற்போது அமல்நடத்தப்பட்டு வரும் வயது 55 ஆகும். இந்த வயது வரம்பினை 65 ஆக உயர்த்தி 65 வயதில் நெசவாளி வயது முதிர்வின் காரணமாக பணியினின்று விலகிவிட்டாலும் அந்த குறிப்பிட்ட இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தின் மூலம் உரிய தொகை கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து வயது முதிர்ச்சியின் காரணமாக பணியிலிருந்து விலகிவிட்ட நெசவாளர்களுக்கு, கூட்டுறவுத் துறையிலே பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற அந்த நெசவாளர்களுக்கு ஓய்வூதியத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு: தி. கா. நல்லப்பன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவுத் தொழில் குறித்த 26 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

5,56,000 கைத்தறிகள் இருக்கின்ற தமிழகத்திலே 5 ஆவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்திலே 84 கோடியே 58 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் 1982—83 ஆம் ஆண்டுக்காக ரூ.5,45,92,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது இந்தத் துறைக்கு மிகவும் குறைவானது என்பதைக் கூறிக்கொள்வதோடு விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே மக்கள் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் இந்தத் தொழில் என்பதையும் நான் இந்தச் சமயத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தனியார்கள் நெசவாளர்களைச் சுரண்டுவதைத் தடுக்க நெசவாளர்களைக் கூட்டுத்துறையில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அந்த நல்லெண்ணத்தோடு இந்தத் தொழிலை கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகக் கொண்டுவந்திருப்பினும் 1976 ஆம் ஆண்டிலே இந்த நெசவாளர்களுக்காக அவர்களின் வேலைப்பளு, ஊதிய உயர்வு போன்றவற்றுக்காக இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்காக குழு அமைக்கப்பட்டிருந்தும் இன்றைய தினம் வரை அந்தக் குழு முழுமையாக செயல்பாட்டுக்கு வரவில்லை என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன்.

[மாலை 5-00]

சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டிலே நூல் விலை ஏற்றம், சாயப் பொருட்களின் விலை ஏற்றம் போன்றவைகளில் இந்த நெசவாளர்கள் சிக்கித் தவிக்கின்ற ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்த சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆரம்ப கூட்டுறவு சங்கங்களை அதிகமாகக் கொண்டு வரவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு ஏற்பாடு செய்திருப்பினும்,

புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற ஆரம்ப சங்கங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதி போதுமானதாக இல்லை. சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வாக்கில் புதிய ஆரம்ப சங்கம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னபோது, அவர்கள் மார்ச், ஏப்ரல் வாக்கில்தான் நிதி வரும், ஆகவே, அப்போது வாருங்கள். அதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள், ஆகவே, இந்த ஆண்டாவது இம்மாதிரியான குறைகளை நீக்குவதற்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆரம்ப சங்கங்களில் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய துணியில் ஏறக்குறைய 50 சத விகிதம் துணிகளை கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கக்கூடிய அந்தத் துணிகளுக்கு உரியகாலத்தில் பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படுவதில்லை. பணம் இல்லாத காரணத்தினால், அந்த ஆரம்ப சங்கங்கள் நலிந்து போகக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய கைக்கோளபாளையம், நசியனூர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு பல லட்சக்க க்கான பணம் கோ-ஆப்டெக்சிலே ருந்து வரவேண்டிய சூழ்நிலை. இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், ஆரம்ப சங்கங்களுக்கு, மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளிலிருந்து ஏறக்குறைய $6\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வட்டி விகிதத்தில் பணம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இந்த $6\frac{1}{2}$ சதவிகித வட்டியை, ஆரம்ப சங்கங்களுக்கு குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

50 சத விகித துணிகளை கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலம் வாங்கிக் கொண்டாலும், ப்ரீதம் இருக்கக்கூடிய 50 சத விகிதம் துணியை தனியாரோடு போட்டி போட்டு மார்க்கெட்டிலே விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இன்று கூட்டுறவுத் துறையில் கொடுக்கக்கூடிய நூல் விலை, சாயம் போன்ற பொருள்களின் விலை, அதோடு தனியார் குறைந்த லாபத்தில் விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால், முழுமையாக ஆரம்ப சங்கங்களில் உற்பத்தியாகக்கூடிய அனைத்துத் துணிகளையும் கோ—ஆப்டெக்சே வாங்கவேண்டும் அல்லது சில்லறை விற்பனையில் ஆரம்ப சங்கங்களுக்கு 15 முதல் 23 சத விகிதம் வரை லாபம் வைத்து விற்க வேண்டுமென்றிருப்பதை லாபத்தில் சதவிகிதத்தை குறைத்து, தமிழ்நாடு பூராவும் விற்க அவர்களுக்கு ஒரு அறிக்கை விட வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், மொத்தமாக அவர்கள் விற்கின்றபோது இதேமாதிரி சூழ்நிலையில் தனியார்கள் விற்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், அம்மாதிரி குறைக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை தொடர்ந்து எற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால், கோ—ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக முழுமையாக இவர்களிடம் இந்தத் துணிகளை வாங்கி, அவர்களுக்கு உடனடியாக பணம் பட்டுவாடா செய்தால், இந்தத் தொழில் நசிந்து போகாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நூல் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில், கூட்டுறவுத் நூற்பாலைகளிலே இருந்து விநியோகிக்கக்கூடிய, அந்த நூல்கள் விலை அதிகமில்லை என்றாலும் மிகவும் மோசமான நூல் என்று சம்பந்தப்பட்ட ஆரம்ப கூட்டுறவு சங்கங்களிலே இருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதே சமயத்தில், குறிப்பாக ஏனைய கூட்டுறவு நூற்பாலகளைவிட, கன்னியாகுமரியிலிருந்து உற்பத்தியாகக்கூடிய அந்த நூற்பாலையிலே விநியோகிக்கக்கூடிய 2/17 நூல் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறதென்று ஆரம்ப கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து புகார்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தற்போது, ஆரம்ப சங்கங்களுக்கு சேதாரமாக 4 சத விகிதம் கொடுத்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். ஏற்கனவே இந்த ஆரம்ப சங்கங்ளுக்கு 6 சத விகிதம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது அதை மாற்றி 4 சதவீதம் என்று கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை முன்பு போலவே 6 சத விகிதம் என்று மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், சாயம் ஏனைய பொருள்கள் விலை, ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காக ஏறிவிட்ட காரணத்தினால், ஆரம்ப கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நியயமான விலையில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக அல்லது அரசு மூலமாக அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, நெசவாளர்களுக்கு தார், விழுது, நாடா, அச்சு போன்ற உபகரணங்களை மானிய விலையிலே கொடுக்கவேண்டும். 55 வயதான நெசவாளர்களுக்கு ஒய்வூதிய தொகை கொடுக்கவேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பங்கள் பெரும்பாலும் கைத்தறியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக வரக்கூடிய நோய் காசநோயாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நெசவாளர்களுக்கு காச நோய் மருத்துவ மனையிலே இலவசமாக இடம் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

வீடு கட்டும் திட்டத்தை குறிப்பாக வீடு அற்ற நெசவாளர்களுக்கு உடனடியாக இத் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். ஆரம்ப கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கேட்டால், அவர்களுக்கு மானியத்தைக் கொடுத்து மீதத் தொகையை மத்திய கூட்டுறவு சங்கங்களிலே இருந்து வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அது தடைபடுகிறது. 500 நெசவாளர்கள் இருக்கின்ற இடங்களிலே, ஒரு நியாய விலைக் கடையை கட்டாயமாக திறந்து. அவர்களுக்கு மலிவான விலையில் நுகர் பொருள்கள் விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன். நன்றி. வணக்கம்,

1982 மார்ச் 27]

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவையிலே கொண்டு வரப்பட்ட கைத்தறித் துறை மானியத்தை வரவேற்று, ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக, அதிகமான வேலைவாய்ப்பு அதிகமான தொழிலாளர்கள் கொண்டிருக்கின்ற இந்தத் தொழிலில் தமிழக அரசு மிகவும் அக்கறை எடுத்து பல நல்ல திட்டங்களை பல வசதிகளை நெசவாளர்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருப்பதை நான் உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய தொழிலைப் பாதுகாப்பதற்கும், அந்தத் தொழிலில் ஏற்படுகின்ற இன்னல்களுக்கு மருத்துவ வசதி இன்னும் பல வசதிகளை தமிழக அரசு செய்து கொடுத்திருப்பதற்கு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், கைத்தறி துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் என் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தற்போது தமிழக அரசு நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு வழங்கி வருகின்ற தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்பதோடு தற்போது கொடுக்கப்படுகின்ற வீடுகள் வசதி குறைவாக, சிறிய அளவிலே, இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த டிசைனை மாற்றியமைத்து, அவர்களுக்கு முழு வசதிகள் அந்த இல்லங்களிலே இருக்கத்தக்க அளவில் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், வீடு கட்டுவதற்கு வழங்கப்படும் மாதத் தவணை தொகை ரூ. 100 என்றிருக்கிறது. அது மிகவும் அதிகப்படியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால். அந்த மாதத் தவணை தொகையை குறைத்து, அவர்கள் கட்டுகின்ற அளவுக்கு அந்தச் தொகையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கைத்தறி சங்கங்களிலே இருந்து கோ-ஆப்டெக்சுக்கு துணிகளை விற்பனை செய்கின்றபோது, அந்த நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு பணம் பட்டுவாடா செய்வதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. அதனால், பல சங்கங்கள் இயங்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. அதனால், உடனடியாக கைத்தறி சங்கங்களுக்கு கோ-ஆப்டெக்ஸ் அங்கேயே, உடனடியாகப் பணம் பட்டுவாடா செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-10)

இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களிலே பல தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. என் தொகுதியிலே சமீபத்தில் ஆதி திராவிட மக்களுக்காக ஒரு தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்தத் தொழிலைக் கற்க விரும்புவோர் பயிற்சி பெறுகின்ற வகையில் பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய பயிற்சியாளர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் அங்கே கற்பதற்கு பலர் முன்வராமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் தன் சொந்தப் பொறுப்பிலேயே தொழிலைக் கற்றுக் கொடுக்கின்ற பயிற்சியாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி ஏற்றுமதி வளர்ச்சித் திட்டம் நல்லமுறையிலே செயல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தைக் கண்காணிப்பதற்காக ஒரு கண்காணிப்புக் குழு அமைத்து இன்னும் சிறந்த முறையிலே செயல்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் மருத்துவ வசதி பெறத்தக்க வகையிலே தற்போது கிராமங்கள் தோறும் சென்று இருக்கின்ற இருப்பிடத்திலேயே மருத்துவ வசதி அளிக்கத்தக்க திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக அரசுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடுகின்றவர்கள் அதிகமாக காச நோயால் அடிக்கடி பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மருத்துவ மனையிலே சிகிச்சை பெறத்தக்க வகையிலே வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினாலே அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவித் தொகை கொடுத்து தனியார் மருத்துவ மனைகளிலே சிகிச்சை பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

**திரு. சு. பழனிசாமி :** பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற கைத்தறித் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்து காலம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால் சுருக்கமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவருடைய அரசு கைத்தறியை கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதற்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டி அதற்கான நிதியுதவிகளை அளித்து நல்லமுறையிலே செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்

மேலும் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு 1985 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களுக்குள் 67 சதவீதம் கைத்தறிகளை கூட்டுறவு அமைப்புக்குள் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற திட்டத்தை செயல் படுத்துவதற்காக நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

சொந்தமாக தறிகளையும் கைத்தறி சம்பந்தப்பட்ட இதர கருவிகளையும் வாங்கமுடியாத நிலையில் உள்ள நெசவாளர் களுக்கு தொழில் கூட்டமைப்பு முறையில் நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து உதவி செய்து வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மாஸ்டர் வீவர்களிடம் சிக்கி கஷ்டப்படுகின்ற நெசவாளர் களுக்கு அரசு உதவி செய்து வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன். 80 லட்ச அளவுக்கு நிதி உதவி செய்து 200 தறிகள் மூலமாக 20 நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கள் அமைக்கவும் இந்த ஆண்டில் 40 லட்சம் ரூபாய் உதவி அளித்து 10 சங்கங் கள் அமைக்கத் திட்டமிட்டு இருப்பதையும் ஒரு சங்கம் அதிலே பெண்களுக்காகவும் 7 சங்கங்கள் ஆதிதிராவிட கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காகவும் அமைக்கப்பட்ட இருக்கிற இந்தத் திட்டத்தை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு பங்கு மூலதனம் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவுகின்ற முறையிலே கைத் தறித் துணிகள் விற்பனையைப் பெருக்குவதற்காக தள்ளுபடி ஒவ்வொரு ஆண்டிலும், தீபாவளி, பொங்கல், கைத்தறி வார விழா காலங்களிலே 20 சதவீதம் என்றும் 10 சதவீதம் என்றும் கொடுத்தாலும் கூட 20 சதவீதம் என்றும் 10 சதவீதம் என்றும் சில காலங்களிலே மட்டும் கொடுப்பது என்று வைத்திருக்கின்ற முறையைமாற்றி 20 சதவீதம் தள்ளுபடி கொடுக்கவேண்டு மென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் வருடம் பூராவும் முதலாளிகள் சங்கங்களிலே சென்று கொள்முதல் செய்வதில்லை என்ற நிலைமை இருக் கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் பொருட்காட்சி காலங்களிலே பொங்கல் போன்ற திருவிழாக் காலங்களிலே 20 சதவீதம் கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால் முதலாளிகள் அந்தக் கால கட்டத்திலேதான் சரக்கை கொள் முதல் செய்ய, கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவதற்கு போகிறார் கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையிலே சங்கங்கள் வருடம் பூராவும் இயங்குவதற்குக் கஷ்டப்படுகிற நிலை இருந்து வருகிற காரணத்தினால் அந்த நிலைமையை மாற்ற ஆண்டு பூராவும் 20 சதவீதம் தள்ளுபடி கொடுத்தால் அரசுக்கு அதனால் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை என்பதைச் சொல்வது என்னுடைய கடமையாகும்.

மேலும் ரிபேட் தொகை மத்திய அரசிடமிருந்து வந்து சேர ஒரு வருஷம் ஆகிற நேரத்தில் சங்கங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. இரண்டு மாதங்களில் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எக்ஸ்போர்ட் ரகங்களை கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் எடுத்துக் கொண்டு அவைகளை சங்கங்களுக்குக் கொடுத்தால் உற்பத்தி செய்வோர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்குமென்ற யோசனையை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நெசவாளிகள் பாதுகாப்பு சட்டம் நெசவாளிகள் நிலைமையை உணர்ந்து மாவட்டங்களிலுள்ள அசிஸ்டென்ட் டைரக்டர் ஆப் ஹேண்ட்லூம்ஸ் மூலம் விட்டு முடிவாகாத தருணத்தில் லேபர் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாலியஸ்டர் ரகங்களை புகுத்தியதை பாராட்டுகிறேன். மூன்று வருட காலமாக கூலி உயர்த்தப்படவில்லை. 25 சதவீதம் கூலி உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் எல்லா உறுப்பினர்களும் சொன்னதைப் போல நெசவாளிகளுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு 8,000 ரூபாய் கொடுப்பதை சுமார் 15,000 ரூபாயாக மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் நெசவாளிகள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் நூற்பாலை ஒன்று கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி தொழில் செய்யும் நெசவாளர்கள் மக்கள் நலன் காக்க நெசவுத் தொழில் செய்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்வு சிறப்பாக இல்லை. அவர்கள் வாழ்க்கை வளமாக இருக்க அவர்களுக்கு தகுந்த கூலி கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். குடியிருப்புகள் இல்லாத நெசவாளிகளுக்கு அரசு மானியம் கொடுத்து குடியிருப்புகள் கட்டித் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் பல பாகங்களில் வறுமையால் அவதிப்படுவதை அரசு ஆராய்ந்து அவர்கள் வறுமையை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அரசு மானிய விலையில் நூல் சப்ளை செய்து மற்றும் கடன் வழங்குவது போன்ற வகைகளில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பது போல செய்தல் வேண்டும். நெசவாளர்கள் நிலை உயர்ந்தால் தான் நம்நாடு தன்னிறைவு பெற்றதாகக் கொள்ள முடியும். எனது தொகுதியான நாசரேத்தில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை சிலோனிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்கள் மூலம் பங்கு தொகை வாங்கி நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. அந்த ஆலையில் சுமார் 12 ஆயிரம் கதிர்கள் வேலை செய்து சுமார் 1,500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அந்த நூற்பாலையில் இன்னும் கதிர்கள் மாட்டி விஸ்தரிப்பது மூலம் இன்னும் 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு அங்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அந்த நூற்பாலையில் கட்டிடங்கள், மெஷின்கள் அதிகமாக இருக்கிறபடியால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த பகுதிக்கு வரும்

போது அந்த நூற்பாலையை பார்வையிட்டு அந்த ஆலையை விஸ்தரிப்பு செய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.. நெசவாளர்களுக்கு தரமான நூல்களை மலிவு விலையில் வழங்க வேண்டும். தரமான கைத்தறி துணிகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து ஊக்குவித்தால் அதிகமாக அன்னிய செலவாணியும் கிடைக்கும். நெசவாளர்களுக்கு தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்பும் நிரந்தரமாக கிடைத்து சரியான கூலி கிடைக்கும். அரசு இதற்காக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெசவுத் தொழிலாளர்களை ஒருங்கிணைத்து அனைவரையும் சங்கங்களில் சேர்த்து பயன் பெறும் வகையில் கார்டு பதிவுமுறைகளை கொண்டு வர வேண்டும். வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய தரமான நூல்களை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுத்து ஏற்றுமதியை ஊக்குவிப்பதோடு அவர்களுக்கு ஊக்க போனஸ் வழங்க வேண்டும். தறி முதலாளிகளிடமிருந்து நெசவாளிகளை காக்க கூட்டுறவு அமைப்புகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். மொத்தத்தில் நவீன தொழில் நுட்பங்களை கைத்தறியில் புகுத்தி திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 5—20]

திரு. இல. பலராமன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கூட்டுறவு, கைத்தறி சங்கங்களைப் பற்றியும் நெசவு பற்றியும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவு என்பது பிரதானமானது, பழமையானது என்றெல்லாம் போற்றப்பட்டு வந்தாலும், அது நலிந்த தொழில். காங்கிரஸ் பேரியக்க ஆட்சிக் காலத்தில் அமரர் காமராஜ் போன்ற தலைவர்கள் எல்லாம் அந்த தொழிலாளர்கள் மேம்பட வேண்டுமென்று பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் காலத்திலேதான் கிராமங்களிலே சங்கங்களை அமைத்து, அந்தச் சங்கங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணிகளை எல்லாம் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவு உற்சாகத்தை ஊட்டி, அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள், மற்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்து தந்தார்கள். ஆனால், அந்த நிலையில் இன்றைக்கு இருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், அந்தத் தொழில் ஓரளவு வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், அதிலே இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், இல்லை. பட்டு நெசவாளர்கள் சங்கமாக இருந்தாலும், சரி, அல்லது நூற்பு நெசவுச் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தச் சங்க அமைப்புகள் இன்றைக்குத் தேர்தல் முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அன்றைக்கு ஜனநாயக முறையில் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய நிலை இருந்தது. ஆனால், இன்றைக்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் அது மாறி, தேர்தலே இல்லாத நியமன நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது மிகவும் வருத்தமானது.

என்னுடைய தொகுதியில் கேளாம்பூர், போளூர் போன்ற பகுதிகளிலே கூட அந்தச் சங்கங்களிலே, நாணயமாக நடக்கக் கூடியவர்களை, நேர்மையாக இருக்கக்கூடியவர்களை எல்லாம் நியமனம் செய்தால் நலமாக இருக்கும். அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் அவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, பொதுமக்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நான் காஞ்சிபுரம் உதவி இயக்குநரை நேரில் பார்த்து அவரிடம் கூறினேன். ஆனால், அவர் மறுத்து, ஏதோ, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் போன்று, ஏதோ அவருக்கு வேண்டியவர்களை நியமித்து இன்றைக்கு நலியக் கூடிய நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

ஆரணியில் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதிகம். பட்டு உற்பத்தியாளர்களும் அங்கே அதிகம். ஆனால், அச் சங்கங்களில் இதுபோன்ற நிர்வாகஸ்தர் பதவிகளுக்கு ஏலம் போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ரூ. 2,000, ரூ. 3,000, ரூ. 5,000 என்று பகிரங்கமாக விமர்சனம் செய்யக்கூடிய அளவு அந்த மாவட்டத்திலே இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க, வேதனைக்குரிய ஒன்று என்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள கிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்றி, தேர்தல் முறையைக் கொண்டு வர அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்திலும், இதே நிலை, எங்கள் மாவட்டத்திலும் இதே நிலை . எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எல்லாம் கூறினார்கள். பட்டு உற்பத்தி மிகவும் தீவிரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக காலத்திலும், பல சங்கங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆரணியிலே அதுபோன்ற சங்கங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ஆரணியிலே தவறான நிர்வாகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அவை சரியாகச் செயல்படவில்லை. இயற்கைப் பட்டையும் செயற்கைப் பட்டையும் ஒன்றாக இணைத்து, நெசவு செய்து, அதிகாரிகளால் கண்டு பிடிக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தரமான பட்டு என்ன விலைக்கு விற்க முடியுமோ அந்த விலைக்குத் தரம் கெட்ட சேலைகளை, மலிவான சேலைகளை, விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அதனால், மக்கள் மத்தியிலே கூட்டுறவு இயக்கம் என்றாலே தப்பான எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைக்குக் கூட்டுறவு இயக்கம் ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறது உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது போன்று இல்லாமல், தேர்தல் வந்தால், இது போன்ற ஊழல்கள் நடைபெறாது. அந்த ஊழல்கள் நடந்தது என்று எங்கள் மாவட்டத்தில் பரவலாகப் பேசப்படுவதை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்திலே ஜரிகைத் தொழிற்சாலையிலே பல இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் தவறுகள் நடந்துள்ளன என்று கூறுகிறார்கள். சூரத் என்ற இடத்திலிருந்து வரவேண்டிய சரிகைகளை நாமே தயாரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினோம். ஆனால், வெள்ளி வேறு எந்த நிலைக்கு மாறியது என்பதுதான் அங்கே கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது. இதை ஏன் கண்காணிக்கவில்லை யென்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும். அவைகளை எல்லாம் தவிர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் அதிக விலை கொடுத்து நூல் வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூற்பாலையை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த நூற்பாலைகள் இயங்கக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் கூட ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலைத் துவங்க, எங்களால் முடிந்த அளவு, ரூ. 1,000, ரூ. 2,000 என்று தனிப்பட்டவர்களும் வழங்கினோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் வழங்கி, நூற்பாலைகள் ஆரம்பித்தோம். ஆனால், வேலூர் நூற்பாலைப் பொதுக் குழுக் கூட்டம் இதுவரை கூடியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதனுடைய வரவு செலவு என்ன என்று கேட்கும்போது பதில் சொல்ல யாருமே இல்லை. அங்கே ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் மோசடி நடந்திருக்கிறது என்று எங்கள் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

போளூர் நகரத்திலே கைத்தறி விற்பனை நிலையம் தீ வைக்கப்பட்டது. அது இயற்கையாக ஏற்பட்டிருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் ஏதோ உள்நோக்கோடு தீ வைத்து, பல இரகசியங்கள் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன. இதுபோன்ற நிலைமைகளில் ஏழை எளிய நெசவாளிகளுக்குப் பயன்படக் கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்கக் கூடாது. அவைகள் நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்வதற்கு இயக்குநர் மற்றும் அதிகாரிகள் தீவிரம் காட்ட வேண்டும். இதுபோன்ற நிலைமைகளில் அரசு தலையிட்டு கட்சி ரீதியாக இயக்குநர்களை அமைப்பதை மாற்றுவதோடு மட்டுமல்லாமல், அமைச்சரவர்கள் தேர்தல் நடத்துவதைப் பற்றி இந்த அவையிலேயே அறிவிப்பார்கள் என்று நம்பி இதுபோன்ற நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துவரமுருகன்) : எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி,. அதிகம் நேரம் இல்லை என்றாலும், எல்லோரும் தாமாகவே சீக்கிரமாக முடித்துக் கொண்டார்கள். அதற்காக இந்த சேரின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் போன்று அமைச்சரும் சுருக்கமாகப பதிலுரையை முடித்துக் கொள்வார்கள் என நம்பு

கிறேன். அவரைத் கம்பெல் செய்யக்கூடாது. இருந்தாலும், இன்னொரு டிமாண்ட் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்** : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கைத்தறித் துறை மானியத்தின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கின்ற கருத்துக்களுக் கெல்லாம் முதலிலே என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கருத்துக்களையும், அவர்களுடைய யோசனை களையும் அரசு தக்க நேரத்திலே பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என்ற உறுதியையும், நம்பிக்கையையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட பல்வேறு குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கும் இந்தத் துறை கவனம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் கடந்த 30, 40 ஆண்டுக் காலமாகவே தமிழக அரசின் கவனத்தை ஈர்த்து அந்த அடிப்படையிலே பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. என்பதை நாம் அறிவோம். கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரசினை என்பது இரண்டு அடிப் படையிலே உருவாகியிருக்கிறது. ஒன்று, மில் தொழிலின் போட்டி காரணமாகப் பரம்பரையாகச் செய்து வந்த கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடு கொடுத்து அதிலே வெற்றி பெற முடியாத நிலையில் அவர்களுடைய தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறது. அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு உண்மை. இன்னொன்று, நாட்டிலே உற்பத்தி ஆகின்ற மில் துணி ஆனாலும், கைத்தறி, நெசவுத் துணி ஆனாலும், கதர்த் துணி ஆனாலும், எல்லாவற்றின் உற்பத்தியையும் கூட்டிப் பார்க்கின்றபொழுது இந்த நாட்டு மக்களின் குறைந்த பட்சத் தேவைக்குப் போதுமானதாக இல்லை என்று புள்ளி விவரத்தை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் பொதுவான பொருளாதார முன் னேற்றமின்மை இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற பொதுவாக எல்லோரையும் பாதிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருந்து கொண்டிருக் கிறது. ஆகவே, பொதுவான பொருளாதார முன்னேற்றமும, கைத்தறித் தொழிலுக்கு நாம் மில் தொழிலுக்கு எதிராகத் தரும் பாதுகாப்பும், கைத்தறித் தொழிலில் புகுத்துகின்ற தொழில் நுட்பங்களைப் பொறுத்தும்கைத்தறி நெசவாளர் களின் பிரச்னை வெகுவாகக் குறையும்குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆகவே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு சுணசமான முன்னேற்றத்தைக் கைத்தறி நெசவுத் துறையிலே நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கி றோம். அவ்வப்பொழுது தேக்கங்கள் குறைந்திருப்பதையும் பெருமளவில் கைத்தறி துணி வெற்றி கண்டிருப்பதையும், கைத் தறி நெசவாளர்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்பு கிடைத்துக் கொண்டிருப்பதையும், நாம் எடுத்த நடவடிக்கைகளின் விளை வாக இந்த நன்மைகளை அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, கடந்த மூன்று நான்காண்டுகளாக இந்த அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகளின் பயனாகக் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அரசு ஓரளவிற்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்பதையும், தொடர்ந்து பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் மூலம் இந்தத் தொழிலுக்கு நல்ல பாதுகாப்பையும், நல்ல சிறப்பையும் ஏற்படுத்தும் என்ற உறுதியையும் தர விரும்புகிறேன்.

நான்கு அடிப்படையிலே நாம் இந்தப் பிரச்னைகளை அணுகுகிறோம். ஒன்று, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டும்; அப்படி அந்த வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்களைப் பரிசீலித்து நாம் செயல்படுத்துகிறோம். இரண்டாவதாக, இந்தத் துறையிலே இருக்கும் சுரண்டல், கைத்தறி நெசவாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டும் தன்மை பல்லாண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது; பல்வேறு நிலைகளிலேயும் இருந்து வருகிறது. கோவாப்டெக்ஸ் 30 சதவீதம் அதிகப்படுத்துகிறது என்றால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் தான் என்றாலும்கூட அதையேகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல தவறாகத்தான் இந்த அரசு அதை எடுத்துக் கொள்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 5–30)

அது கூட நல்லதல்ல என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, நெசவாளர்களைச் சுரண்டுவது என்கிற நிலைமை எங்கெங்கு காணப்படுகிறதோ அதை எல்லாம் ஒழிப்பதன் மூலமாகத்தான் இந்தத் தொழிலில் அபிவிருத்தியை நாம் காட்ட முடியும். அதற்கு மேல் உற்பத்தித்திறனை நாம் அதிகரித்தாக வேண்டும். நெசவாளர்களின் உற்பத்தித் திறன் என்பது அதிகரிக்கின்றபோதுதான் அவனுடைய குறைந்த பட்ச உழைப்பு நேரம் 8 மணி என்றால் அதிலே அதிகமான கூலி பெறவும், அவனுடைய கஷ்டங்களைத் தீர்த்துக்கொள்கின்ற நிலைமையை நாம் அடையப் முடியும். இதற்கெல்லாம் மேலாக விற்பனையை அதிகரித்தாக வேண்டும். அது உள்நாட்டு விற்பனை என்றாலும் அல்லது ஏற்றுமதி மூலம் நடைபெறுகின்ற வெளிநாட்டு விற்பனை என்றாலும் அதையும் நாம் அதிகரித்தாக வேண்டும். ஆகவே, இந்த 4 முனைகளிலும் நாம் எடுக்கின்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் மூலமாகத்தான் இயல்பான முறையில் நெசவாளர்களுடைய கஷ்டங்கள் தீரவும், இந்தக் கைத்தறித் தொழில் நல்லதொரு முன்னேற்றத்தை அடையவும் முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில் நாம் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமையாகும்.

குறிப்பாக சோ—ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் பிரதம சங்கங்களிட மிருந்து 50 சதவிகிதம் உற்பத்தியைப் பெற்று அதை விற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றது. அதற்காக அவர்கள் தர வேண்டிய பணத்தை காலாகாலத்திலே திருப்பித் தர முடியாத காரணத் தினால் அல்லது திருப்பித் தராத காரணத்தினால் இன்றைக்கு அந்த பிரதமச் சங்கங்கள், உற்பத்தி சங்கங்கள் பாதிக்கப்படு கின்றன, நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே, குறிப்பாக கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் இந்தப் பணத்தைக் காலா காலத்தில் திருப்பித் தருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றிய ஒரு விவரத்தை உறுப் பினர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது 1,263 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங் கங்கள் மொத்தம் 2.93 இலட்சம் தறிகளுடன் இயங்கி வரு கின்றன. இவற்றின் தலைமைச் சங்கமாக கோ-ஆப்டெக்ஸ் எனப்படும் தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கம் இயங்கி வருகின்றது. இது பிரதம நெசவாளர் சங்கங்களின் உற்பத்தியில் பொதுவாக 50 சதவிகிதத்தைக் கொள்முதல் செய்து தமிழகத் திலும் இதர மாநிலங்களிலும், அதன் 525 கிளை விற்பனை நிலையங்களின் மூலமாக விற்பனை செய்து வருகின்றது. பிரதம நெசவாளர், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து கொள்முதல் செய்யப்படும் கைத்தறி துணிகளுக்கு கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிதி நிலைமையைப் பொறுத்து, பெரும்பாலும், அவ்வப்பொழுது பணம் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டு வருகிறது. பிரதம நெசவா ளர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் உறுப்பினர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்பினைத்தர வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் பிரதம சங்கங்களி லிருந்து அதிக அளவில் கொள்முதல் செய்து வருகின்றது. 1981—1982-ஆம் ஆண்டில், கோ-ஆப்டெக்ஸ் துணி விற்பனை ரூபாய் 75 கோடியாக இருக்க வேண்டும் என்ற குறியீட்டு அளவு நிர்ண யிக்கப்பட்டு கடந்த 8 மாதங்களில் (அதாவது ஜூலை 1981 முதல் பிப்ரவரி 1982 முடிய) கோ-ஆப்டெக்ஸ் சுமார் 41 கோடி மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்துள்ளது. சென்ற ஆண்டு இதே காலத்தில்—அதாவது ஜூலை 1980 முதல் பிப்ரவரி 1981 முடிய—கோ-ஆப்டெக்ஸ் 29.21 கோடி புள்ள கைத்தறித் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்தது. பல 1981 முதல் பிப்ரவரி 1982 முடிய 52.81 கோடி மதிப்புள்ள கைத்தறி துணிகளை விற்பனை செய்துள்ளது. சென்ற ஆண்டு, இதே காலத்தில் விற்பனை 35.26 கோடி ரூபாயாகும். பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொள்முதல் செய்த வகை யில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் பணம் பட்டுவாடா செய்த விவரம் பின் வருமாறு :—

ஜுலை, 1981—3·90 கோடி ; ஆகஸ்ட் 1981—4.72 கோடி செப்டம்பர் 1981-5·67 கோடி, அக்டோபர் 1981-5·43 கோடி நவம்பர் 1981—2.33 கோடி; டிசம்பர் 1981—5.26 கோடி சனவரி 1982—3.17 கோடி, பிப்ரவரி 198.—4·84 கோடி மார்ச்சு (20-3-82 முடிய)-1.41 கோடி ரூபாயாகும். ஆக மொத்தம் 36.73 கோடி ரூபாய் நாம் பணம் பட்டுவாடா செய்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு வாங்கிக் கொண்டே இருக்கின்ற காரணத்தால் தரவேண்டிய பணம் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும்

பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து கொள் முதல்செய்யப்படும் கைத்தறித் துணிகளுக்கு உடனுக்குடன் பணம் பட்டுவாடா செய்யத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் அரசு கோ-ஆப்டெக்சுக்கு செய்து வருகின்றது. 1981—82 ஆம் ஆண்டில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் மத்திய அரசு உதவியுடன் மாநில அரசு ரூபாய் 1 கோடி அதிகப்படி பங்கு மூலதனமாக முதலீடு செய்துள்ளது. கோ-ஆப்டெக்சில் அரசின் மொத்த பங்கு முதலீடு 10.87 கோடி ஆகும். இவ்வாறு முதலீடு செய்ததன் மூலம் கோ-ஆப்டெக்சின் வாங்கும் திறன் அதிகரித்து, அதிக கடன் வசதி பெற முடிகிறது. 1981—82 ஆம் ஆண்டில் கோ-ஆப்டெக்சுக்கு ரூபாய் 22 கோடி அளவுக்கு ரிசர்வ் வங்கியில் இருந்து கடன் வசதி பெற்றுத்தரப் பட்டது. இத்தகைய வசதிகள் மூலம் கோ-ஆப்டெக்சினால் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் நிலுவை தொகையை ஓரளவு குறைக்க முடிகிறது. ஆகவே, நாம் தர வேண்டிய பணத்தை திருப்பித் தந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனங்கள், அதிகப்படியான கடன் வாங்கக்கூடிய வசதியைப் பெருக்கி, அதன் மூலம், இந்தத் திருப்பித் தருகின்ற சக்தியை அதிகரித்து இருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் விலையைக் குறைப்பது பற்றி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்தார்கள். இதற்கு கூட்டுறவு, நெசவாளர் சங்கங்கள் பொறுத்தவரை அவைகளுக்குத் தேவை யான நூல்கள் முழுவதையும் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கோ-ஆப்டெக்ஸின் 21 கூட்டுறவு விற் பனை நிலையங்கள் வாயிலாக கைத்தறி இயக்குநரைத் தலைவ ராகக் கொண்ட ஒரு நூல் விலை நிர்ணயக் குழுவால் நிர்ணயிக் கப்படும் குறைந்த விலையில் வினியோகம் செய்யப்படுகிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெளி மார்க்கெட்டில் உள்ள விலையை விட இந்தக் கூட்டுறவு நூல் மில்களிலிருந்து வாங்கு கின்ற விலை அதிகமாக இருப்பதாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார் கள். அது சரியல்ல என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 19 ஆம் நாள் அன்று அதனுடைய வெளி மார்க்கெட் நூலின் விலையும், அதே

நேரத்தில் நாம் இந்தக் கூட்டுறவு மில்லிலே பெற்றுத் தருகின்ற விலையும், நான் ஒன்றிரண்டை படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 10-ஆம் நம்பர் வெளி மார்க்கட்டில் விலை 90, நாம் தருகின்ற விலை 85 ; 60-ஆம் நெம்பர் 185 வெளி மார்க்கெட்டிலே, ஆனால், நாம் தருவது 170 ; 2/40 153 ரூபாய் வெளி மார்க்கெட்டிலே, நாம் தருவது 145 ; 2/80 240 ரூபாய் வெளி மார்க்கெட்டிலே, நாம் தருவது 230 ரூபாய். ஆகவே, கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையின் நூல் விலை வெளி மார்க்கெட்டின் விலையை விட சுமார் 2 முதல் 3 சதவீதம் குறைவாகவே இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதிய சங்கங்கள் அமைப்பதற்கும், நாம் நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இப்போது தமிழகத்திலுள்ள, 5.56 இலட்சம் கைத்தறிகளில், 2.93 இலட்சம் தறிகள், அதாவது 53 சதவீதம் தறிகள், கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. இந்த 2.93 இலட்சம் தறிகள் 1,263 பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1981–82-ஆம் ஆண்டில், 34,177 நெசவாளர்களை தனியார் துறையிலிருந்து கூட்டுறவு அமைப்பிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். நடப்பாண்டு முடிவிற்குள், 23 புதிய தொழியியல் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சொந்தத்தில் தறியில்லாத நெசவாளர்களுக்கென ஆரம்பிக்க அரசு நிதி உதவி வழங்கியுள்ளது. இவை தவிர, மாஸ்டர் வீவர்களின் பிடியில் சிக்குண்டு வாடும் நெசவாளர்களை விடுவிக்கவென தேசீயமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து நிதியுதவி பெறும் திட்டம் ஒன்று பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அத்தகையத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்த அரசு தாராளமாக நிதியுதவி செய்து வருகிறது. இவை தவிர, 1982–83-ஆம் ஆண்டில் சுமார், 27,000 தறிகளை தனியார் துறையிலுருந்து கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வர திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழக அரசு, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், தனியே துறைகளை அமைத்து அத்துறைகளின் மூலம் பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகின்றது. அவ்வாறு செயல்படுத்தும் திட்டங்களில் பிற்படுத்தப்பட்டோரது, குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகைகள், ஒன்றாகும். கைத்தறி நெசவாளர்கள் இயல்பாகவே பிற்படுத்தப்பட்ட நலிந்த பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுடைய குழந்தைகள் இச்சலுகைகளை மேற்கூறிய திட்டங்கள் மூலம் பெற்றுவருகின்றனர்.

மேலும், நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தங்கள் வருடாந்திர இலாபத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள பொது நல நிதியிலிருந்து அங்கத்தினர்களின் குழந்தைகளுக்கு படிப்புச் செலவுக்காகவும், சங்கங்களின் சக்திக் கேற்ப செலவு செய்து வருகின்றது. இதற்காக அரசு அனுமதி அவ்வப்போது வழங்கி வருகிறது.

1982 மார்ச் 27] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மேலும், அண்மையில் நடைமுறைக்கு வந்துள்ள 1981 ஆம் ஆண்டின் கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் பணி நிலைகள் மற்றும் பல்வேறு விதிகள் அடங்கிய சட்டத்தின் 47 ஆவது பிரிவு, நெசவாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு உயர் கல்வி கொடுக்கும் வகையில் சமூக நல நிதி ஒன்று திரட்டி, அதிலிருந்து உபகாரச் சம்பளம் வழங்க அரசுக்கு தக்க அதிகாரம் வழங்குகிறது. இந்தச் சட்டப்பிரிவின்படி, தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

அடுத்ததாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சில ரகங்களை ரிசர்வ் செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கையின் அடிப்படையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பம்பாய் துணி நூல் ஆணையர் வெளியிட்டுள்ள, பருத்தி துணி நூல் கட்டுப்பாடு ஆணையின்படி கீழ்க்கண்ட இரகங்கள் கைத்தறிகளில் மட்டுமே உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்று உள்ளது:—

1. வேஷ்டி, சேலை இரகங்கள்.

2. லுங்கிகள், மற்றும் சம்சா இரகங்கள்.

3. சடார், பெட்ஷுட் பெட்கவர் இரகங்கள்.

4. பாண்டேஜ் துணி போன்ற இரகங்கள்.

5. மேஜை விரிப்பு, கைத்துண்டு, தூசு துடைக்கும் துணி இரகங்கள்.

6. சாதாரண நெசவில் நெய்யும் துணி (ஷர்ட்டிங் துணிகள்).

7. கான்வாஸ், தகுதி இரகங்கள்.

8. ஒரிழை, ஈரிழை துண்டு இரகங்கள்.

9. கோடிட்ட சாட்டின் துணிகள் என கூட்டுறவு இயக்கத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

எனினும் கரையின் அகலம், துணி அகலம் போன்ற நுட்பங்கள் நிறைந்த இந்த ஆணைகளை செயல்படுத்துவதில் சிரமங்கள் உள்ளன. வெட்டுத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டு உள்ளதுபோல் ஆலையில் தயாரித்த வேஷ்டி, புடவைகள் விற்பனையை தடை செய்வதும் சாத்தியமில்லை. மேற்படி ஒதுக்கீடு ஆணைகளை எளிதாக்கி, சட்ட வடிவில் மாற்றியமைக்க தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்தி வந்ததன் விளைவாக, மத்திய அரசு ஒரு குழு நியமித்து, இதுபற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை பெற்றுள்ளது. அதன் சிபாரிசுகள் அடிப்படையில் மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆதி திராவிட நெசவாளர்களுக்கான தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 7 இடங்களிலே ஏற்படுத்த நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மேலாலங்குடி, தலக்குளம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வள்ளியம்மைபுரம், சேலம் மாவட்டத்தில் அளியார், பட்டளம், பெரியார் மாவட்டத்தில் மாத்தூர், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பில்லராணி ஆகிய 7 இடங்களில் புதிய தொழிலியல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆதி திராவிடர்களுக்காக நிறுவ நாம் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். இதனால் மாதம் 700 ஆதி திராவிடர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்படும். இதற்கு வேண்டிய தொழில் கூடங்களை அமைப்பதற்கும் தறி முதலிய தளவாட சாமான்கள் வாங்குவதற்கும் சங்கம் ஒன்றுக்கு ரூ. 6.37 இலட்சம் வீதம் மொத்தம் ரூ. 44.59 இலட்சம் தமிழ்நாடு மானியமாக வழங்கியுள்ளது.

(மாலை 5—40)

1982—83 ஆம் ஆண்டில் விற்பனை குறியீடு ரூ. 100 கோடியாக நிர்ணயித்து இந்த குறியீட்டை அடைவதற்கு கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் தீவிர முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறது.

கைத்தறியில் உற்பத்தியாகும் பாலியஸ்டர் சர்ட்டிங், புடவை ஆகியவைகளுக்கு பொது மக்களுடைய அமோக வரவேற்பு இருப்பதால் அம்மாதிரி துணிகள் உற்பத்திச் செய்யும் கைத்தறிகளின் எண்ணிக்கையை தற்போதுள்ள 4,000 லிருந்து 10,000 ஆக உயர்த்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கைத்தறித் தொழிலை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்பது நம்முடைய முக்கியமான ஒரு கொள்கை. அதன் மூலம்தான் நெசவாளர்களின் உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்த முடியும். கூலியும் அதிகம் கொடுக்க முடியும். அதனால் கைத்தறிகளை நவீனப்படுத்த அரசு அதிக அளவில் நிதி உதவி அளித்துள்ளது. 1979—80 ஆம் ஆண்டில் 15.50 இலட்சம் ரூபாயும், 1980—81 ஆம் ஆண்டில் 21 இலட்ச ரூபாயும், 1981—82 ஆம் ஆண்டில் 22.50 இலட்சம் ரூபாயும் அளித்துள்ளது. 1982—83 ஆம் ஆண்டில் 24 இலட்சம் ரூபாய் அளிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதில் 2/3 பங்கு கடனாகவும் 1/3 பங்கு மானியமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இதுவரை அரசின் உதவியால் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் வடிவமைப்பு (டிசைன்ஸ்) மற்றும் சேவா நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன :—

மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயம்புத்தூர் கடையநல்லூர்.

1982 மார்ச் 27] (திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

இலண்டனிலுள்ள '' இன்டர் நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் பார் காட்டன் '' என்னும் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் மத்திய அரசு அமைக்கவுருக்கும் ' பேஷன் டெக்னாலஜி '' இன்ஸ்டிடியூட்டின் சேவையை தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறிகளும் பயன்படுத்தும்.

சமீபத்தில் சேலத்தில் உற்பத்தியாகி கோ-ஆப்டெக்சால் வெளியிடப்பட்ட அயோத்தியா சேலைகள் தாய்மார்களிடையே நல்ல வரவேற்பினை பெற்றுள்ளது. இம்மாதிரி புதிய இரகங்களில் கைத்தறித் துணி உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கைத்தறிக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்கள் கிடைப்பதற்காக நாம் புதிதாக கூட்டுறவு நூற்பாலைகளை அமைக்க இருக்கிறோம். எட்டயபுரம், தேனி, புதுக்கோட்டை, தர்மபுரி ஆகிய இடங்களில் புதிய நூற்பாலைகளை நிறுவ இருக்கிறோம். அதிலே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஆதி திராவிடர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் பொருட்டு ஒரு புதிய கூட்டுறவு நூற்பாலையை அமைக்க அரசு 2 கோடி ரூபாய் மானியமாக தந்து, அதை அமைக்க இருக்கிறோம்.

அண்மையில் பட்டு கைத்தறி நெசவாளர்கள் பட்டு நூல் நியாயமான விலையில் பெறுவதில் இன்னல்கள் அனுபவித்தனர். அவர்களது பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண, தமிழ்நாடு அரசு எடுத்த முயற்சியால் மத்திய அரசு சீனாவிலிருந்து பட்டு நூல் இறக்குமதி செய்ய ஆவன செய்துள்ளது. இதுவரை தமிழ்நாட்டிற்கு 32.5 டன் பட்டு நூல் பெறப்பட்டு விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இதன் விளைவாக பட்டு நூலின் விலை ஓரளவு குறைந்து வருகிறது.

தனியார் துறையிலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு தங்கு தடையின்றி நூல் விநியோகம் செய்யும் பொருட்டு, ' மூலப் பொருள் வங்கி ' ஒன்று அமைக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

அதைப்போல தமிழ்நாட்டில் ஜனதா ரகத் துணியின் உற்பத்தி 1980—81 ஆம் ஆண்டில் 15 மில்லியன் மீட்டர், 1981—82 ஆம் ஆண்டில் 37 மில்லியன் மீட்டர் என்ற அளவுக்கு இருந்தது. அது 1982—83 ஆம் ஆண்டில் 40 மில்லியன் மீட்டராக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு உயர்த்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அதைப்போலவே, சேமிப்பு மற்றும் தற்காப்புத் திட்டம் என்ற திட்டம் நெசவாளர்களுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. இத்திட்டத்தில் சேர்ந்துள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் 67,000 பேர். நெசவாளர்கள் செலுத்தும் சந்தாத் தொகை கூலியில் ரூபாய்க்கு 6 பைசா. அரசு அளிக்கும் மானியத் தொகை ரூபாய்க்கு 3 பைசா, இந்தச் சேமிப்பு நிதிக்கு அரசு வழங்கும்

வட்டி 7 சதவீதம். அங்கத்தினர் இறந்தால் வாரிசுக்கு கிடைக்கும் இன்ஸ்யூரன்ஸ் தொகை ரூ. 3,000. இது 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1 ஆம் நாளிலிருந்து தரப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இறந்த அங்கத்தினர்களின் வாரிசுக்கு கிடைக்கும் உதவித் தொகையை மேலும் அதிகரிக்கும் வகையில் ஒரு கருத்துரு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

நெசவாளர்கள் வீடு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் 1982—83-ல் 1,000 வீடுகள் கட்டுவதற்கான ஒரு முயற்சியை நாம் எடுக்க இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாநிலக் கைத்தறி வாரியம் ஒன்றை அமைதது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில், 1981 ஆம் வருடத்தின் தமிழ்நாடு கைத்தறி தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்-பல்வேறு விதித் துறைகள்) என்னும் சட்டம் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 12 ஆம் நாள் முதல் அமலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. மேற்படி புதிய சட்டம் செயல்படுத்தவும், கவனிக்கவும், தனியார் துறையிலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு தேவையான உதவிகளை அளிக்கவும் தமிழ்நாடு அரசு மாநில கைத்தறி வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதற்குப் போதுமான அதிகாரங்கள் வழங்க ஆலோசித்து வருகிறது. விதிகள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதைப் போல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : இப்போது வாரியம் அமைக்கப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அந்த ஆக்டில் அப்படிப்பட்ட வாரியம் அமைக்க எந்தவிதமான ப்ரொவிஷனும் கிடையாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, சட்டத்தில் ப்ரொவிஷன் இல்லாத நிலையில் இப்படி புதிதாக ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்துவதால் அது சட்டப்படி சரியல்ல என்ற ஒரு பிரச்சினை உருவாக்கும். ஆகவே, அப்படி அமைப்பது சரியல்ல என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கிளாரிபை செய்தால் நல்லது.

**மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் :** தலைவர் அவர்களே, சட்டத்தை இப்போது அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய விதி முறைகள் தயாரிக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. அதுவரையில் விதிமுறைகள் பயன்படுத்தாமல் அமுல்படுத்தக்கூடிய விதிகள் அமல்படுத்தப்படும். விதிமுறைகள் இருந்தால் தான் அமுல்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையில் உள்ள விதிகள், விதிமுறைகள் அமலுக்கு வந்தவுடன் (பப்ளிஷ் செய்தவுடன்) பின்பற்றப்படும். வாரியம் தனியாக அமைத்த பிறகு, அதற்குத் தகுந்த வகையில் அதிகாரம் கொடுக்கலாம். அதுவரையில், இந்தத் துறைதான் அந்தச் சட்டத்தை

இம்பிளிமென்ட் செய்யும் மேற்பார்வை அதாரிட்டியாக இருக்கும் வாரியம் ஏற்பட்ட பிறகு, அதற்கு எந்த வகையில் அதிகாரங்களைக் கொடுக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறதோ, அந்த வகையில் சட்டத்தில் மாற்றங்கள் செய்யத் தேவையென்றால், அது செய்யப்படும்.

**திரு. ரா. கிருஷ்ணன்:** ஆக்ட் இருந்தாலும் கூட, விதிகள் இல்லாமல் எப்படி அதை அமல்படுத்த முடியும். விதிகள் எப்போது போடப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்:** விதிகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு, சட்டத் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு வாரம், 10 நாட்களுக்குள் விதிகள் பப்ளிஷ் செய்யப்படும்.

**மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்:** அந்தச் சட்டத்த அமல் செய்கிறபோது, தேவையான மாற்றங்களைச் செய்யலாம். அரசுக்கு அதற்காக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

விசைத் தறிக்கூடங்களைப் பொறுதத வரையில், தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் விசைத் தறிக் கூடங்களை அமைக்கும் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதுவரை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள கூடங்கள் வருமாறு :

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்— அருப்புக்கோட்டை.
பெரியார் மாவட்டம்— சிவகிரி.
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்— ஜயங்கொண்டசோழபுரம்.

இனி துவங்க இருக்கும் விசைத் தறிக் கூடங்கள் வருமாறு :—

மதுரை மாவட்டம்— ஜக்கம்பட்டி.
திருநெல்வேலி மாவட்டம்— சங்கரன்கோவில்.
சேலம் மாவட்டம்— இராசிபுரம்.
புதுக்கோட்டை மாவட்டம்— புதுக்கோட்டை.
பெரியார் மாவட்டம்— தாராபுரம்.
தர்மபுரி மாவட்டம்— தருமபுரி.
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்— தளவாய்ப்புரம்.

தமிழ்நாடு அரசு இத் திட்டத்தை அமல்படுத்த விசைத்தறி கூடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 இலட்சம் மானியமாக வழங்குகிறது.

(மாலை 5–50.)

கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத்தினுடைய உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1977–78ல் 79.81 மில்லியன் மீட்டர்; 1978–79ல் 85.47 மில்லியன் மீட்டர், 1979–80ல் 90.06 மில்லியன் மீட்டர், 1980–81ல் 103.28 மில்லியன் மீட்டர் என்று

இருக்கிறது. அது 1981—82ல் 110 மில்லியன் மீட்டராக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1982—83-ஆம் ஆண்டிற்கு உற்பத்தி குறியீடு 120 மில்லியன் மீட்டர்களாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதற்கடுத்து பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிட மிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படும் கைத்தறித் துணிகளுக்கு கோ-ஆப்-டெக்ஸ் நிறுவனம் இதுவரை அடக்க விலைக்கு மேல் 9 சதவீதம் மட்டுமே லாபம் வைத்து விற்கலாம் என்று ஒரு முறையை விதித்திருந்தது. இந்த லாபத்தின் விகிதம் 1—3—1982 முதல் உயர்த்தப்படுகிறது. சுத்தப் பட்டு கைத்தறி துணிகளுக்கு 10 சதவீதம் என்றும், ஜனதா தவிர மற்ற பருத்தி ரகத் துணிகளுக்கு 12 சதவீதம் லாபம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், புதிய முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதன் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர் கள் சிறிது பயன் அடைவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கடுத்து, கைத்தறி துணிகளுடைய விற்பனையை அதிகரிப்பதற்கு, ஏற்றுமதியை அதிகரிப்பது என்பது ஒரு முக்கியமான ஒன்றாக நாங்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி ஏற்றுமதியை அதிகரிப்பதன் மூலமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

ஏற்றுமதிச் சந்தையில் போட்டியிட்டு தமிழ்நாட்டில் கைத்தறி ஏற்றுமதி ரகங்களின் உற்பத்தியை பெருக்கும் வகையில் ஏற்றுமதி ரகங்களை உற்பத்தி செய்யும் நெச வாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் தொடர்ச்சியாக நூல் விநியோகம் செய்வது பற்றி, தென்னிந்திய நூற்பாலை கழகத் தலைவருடன் 25—3—1982ல் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியுள்ளேன். இதன் தொடர்பாக ஏற்றுமதி ரக உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாய விலையில் நூல் கிடைக்கும். வகையில் ஒரு திட்டமும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது

இது இப்போது ஏற்றுமதியாகக் கூடிய துணிகளுக்கு கொண்டுவரவிருக்கிற ஒரு திட்டமாகும். இதை பின்னாலே ஒவ்வொரு கைத்தறி நெசவாளிக்கும் பயன்படுகிற வகையிலே முயற்சிகளை மேற்கொள்ள விருக்கிறோம்.

இந்தியாவில் மொத்த கைத்தறி ஏற்றுமதி ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 330 கோடி. இதில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி யாகும் கைத்தறி துணிகளின் மதிப்பு ரூ. 78.32 கோடி தமிழ்நாட்டிலுள்ள துறைமுகங்களின் மூலம் ஏற்றுமதியாகும் கைத்தறித் துணிகளின் ஏற்றுமதியை பெருக் குவதற்காகவும், சம்மந்தப்பட்ட ஏற்றுமதியாளர்களை ஊக்குவிக்கவும், அவர்களுக்கு ஊக்குவிப்பு மானியம் அளிக்கும் சாத்தியக் கூறுகளை தமிழ்நாடு அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது

அதற்கு அடுத்து, கைத்தறிகளை நவீனப்படுத்துதவற்காக சில முயற்சிகளை மேற்கோள்ளவிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள கைத்தறிகளில் பெரும்பாலானவை குழித் தறிகளாகவே இயங்கி வருகின்றன. இம்மாதிரி குழித் தறிகளை சில உபகரணங்களின் உதவியால் நவீனப்படுத்து வதின் மூலம், நெசவாளர்களின் உற்பத்தித் திறனை அதி கரிக்கவும அதன் மூலம் அவர்களுக்கு கூலி உயர்வு கிடைக்க செய்யவும் முடியும். சேலத்தில் இயங்கி வரும் மத்திய அரசின் (இந்தியன் இன்ஸ்டியூட் ஆப் ஹரண்.. லூம் டெக்னாலஜி) கைத்தறி தொழில் நுட்பப் பயிற்சிக் கூடம், இதற்கென ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி நவீன கைத்தறியை உருவாக்கி யுள்ளது. இந்த கைத்தறியில், 5 வீல்கள் அட்டேச்மென்ட் செய்வது ஃபளை வீல் எனப்படும் வீலைஅமைப்பது. ரப்பர் பில்லட்டஸ் என்று கூறப்படும் கருவியைப் பொருத்துவது, அட்டேச்சட் பீம் எனப்படும் கருவியைப் பொருத்துவது போன்ற பல நவீன முறைகள் இதில் கையாளப்பட்டிருக் கின்றன.

இம்மாதிரி நவீனப்படுத்தப்பட்ட 45 தறிகள் சேலம் கூட்டுறவு தீவிர கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் தற்சமயம் பரீட்சார்த்தமாக வேலை செய்கின்றன. இந்த நூதன தறியில் நாளொன்றுக்கு கிடைக்கும் உற்பத்தி சுமார் 15 முதல் 20 மீட்டர்களாகும். இதனால் நெசவாளர் களுக்கு 20 முதல் ரூ. 30 வரை கூலி கிடைக்க ஏதுவாகிறது. ஆனால் சாதாரண தறியில் வேலை செய்யும் நெசவாளர் களுக்கு தினசரி உற்பத்தி 6 மீட்டர்கள். அதில் தினக்கூலி சுமார் 9 முதல் 12 ரூ மட்டுமே கிடைக்கும். கைத்தறி நெசவாளர்களின் நலனைக் கருதி, இம்மாதிரி நூதன தறிகளை உற்பத்தி செய்து வாங்கி, இனி அமைக்கப் படும் புது கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு குறிப்பாக தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கலாம் என்ற வகையில் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்து இங்கே சி. டி. எஃப். பணத்தை ரிட்டர்ன் செய்வது பற்றிக் கூறினார்கள். பழைய சமசிக்கன நிதி திட்டத்தில் சேர்ந்திருக்கும் தொகையை உறுப்பினர் களுக்கே திருப்பிக் தருவதைப் பற்றி 17—11—1981—ல் நடைபெற்ற ரிசர்வ் வங்கியின் கைத்தறி நடைமுறை மூலதன உதவியை கண்காணிக்கும் மாநில உயர்மட்ட குழுவின் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. கூட்டத்தில் பங்கேடுத்துக் கொண்ட, கூட்டுறவு பதிவாளர் பிரதிநிதி, வங்கிகளில் முடக்கப்பட்டுள்ள பணத்தை தவணை முறையில் திருப்பித் தர உறுதி அளித்துள்ளார். இதன் தொடர்பாக உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.......... (குறுக்கீடு).

திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமசிக்கன நிதித் திட்டத்தின் கீழ் நெசவாளர்களிடமிருந்து பிடித்தம் செய்யப்பட்ட தொகையும் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செலுத்திய தொகையும், அதே அளவுக்கு அரசாங்கம் செலுத்திய தொகையும் ஒன்று சேர்ந்து ஒவ்வொரு கூட்டுறவு மத்திய வங்கியிலும் அந்தத் தொகை டெபாசிட் செய்யப்பட்டுள்ளது, சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பெயரிலேயே, இருப்பினும் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியின் நிதிநிலைமை குறைந்து விட்டதன் காரணத்தாலே, இன்றையதினம் அந்தப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. எனவே நெசவாளர்களுடைய துயரைப் போக்குகின்ற வகையில் உடனடியாக அந்த சி. டி. எஃப். பணத்தை அவர்களுக்கு திருப்பிக் கொடுக்க அரசு ஆணையிடுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 17—11—1981ல் தான் இந்த முடிவினை அதாவது திருப்பித் தருவது என்ற முடிவையை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை நடைமுறைப்படுத்த அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே டெட் ரிலிஃப் ஆக்ட் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலே சின்னசட்டப் பிரச்சினை இருக்கிறது. ஒரு பாவு நெய்வதற்கு 220 ரூபாய் கூலி என்று வைத்துக்கொண்டால் இரண்டு பாவு ஒரு மாதத்திலே நெய்கிறார்கள் என்றால் பாவாற்றுக் கூலி 100 ரூபாய் வருகின்றது. கூலி 120 ரூபாய் மட்டும் தான். டெட் ரிலிஃபைப் பொறுத்தவரையிலே அந்த பேரேட்டில் ஒரு பாவுக்கு 220 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு பாவு நூற்றால் 440 ரூபாய் வருகின்றது. ஆக இந்த பேரேட்டின் கணக்கைப் பார்த்து டெட் ரிலீஃப் ஆக்ட் பொருந்தாது என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் ஆக்சுவலாக பாவாற்றுக் கூலி போக மீதி கிடைப்பது 240 ரூபாய்தான். ஆனால் பேரேட்டில் 440 ரூபாய் என்று இருப்பதால் டெட் ரிலிஃப் ஆக்ட் பொருத்தம் இல்லாமல் போகின்றது.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த 78 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. 78 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்தாலும் கூட பல இடங்களில் தேக்கம் ஏற்படுகின்றது. அந்தத் தேக்கம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்ய

வேண்டும் என்றால் சோசலிஸ்ட் நாடுகளிலே கைத்தறித் துணியை மிகவும் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வதால் அந்த நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற அளவினை இரட்டிப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே ஏற்றுமதிக்கான முயற்சிகளை நாம் எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆகவே அதனை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் ொள்கிறேன்.

அடுத்து டெட் ரிலிஃப் ஆக்ட் என்பது கடன் பெற்றவர்களுக்கு சில நிலைமைகளில் தரப்படுகின்ற சலுகை பற்றிய சட்டமாகும். அந்தச் சட்டம் நெசவாளர்களுக்குப் பொருத்துகின்ற இடத்திலே அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் அரசினுடைய நோக்கம். அந்த டெட் ரிலிஃப் ஆக்ட் நெசவாளர்களுக்குப் பொருந்தாமல் அவர்கள் அதனை அனுபவிக்காமல் இருந்துவிடக்கூடாது என்ற அடிப்படையிலே தான் இந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேறு வகையிலே நிதியுதவி செய்து அந்தக் கடனிலே இருந்து அவர்களை மீட்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற யோசனை வந்தது. ஆனால் அவர்கள் டெட் ரிலிஃப் ஆக்டிலே பயனடையக்கூடிய நிலைமை இருந்தால் நாம் பேங்கிலே இருந்து கடன் வாங்கித் தருவதில் புண்ணியம் இல்லை. ஆகவே அத்தகைய வசதிகளை நெசவாளர்கள் அதிலே பெறலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டிய வகையிலே தெரிவித்து அவர்கள் பயன் பெறக்கூடிய முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கோள்கிறேன்.

அடுத்து பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதுபோன்ற கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையில் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதோடு அந்தத் தொழிலின் மேன்மைக்காக இந்த அரசு பாடுபடும் என்கின்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இங்கே பேசிய கருத்துகளின் அடிப்படையில் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் தந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமுகு பேரவைத் தலைவர் விவாதம் முடிவுற்றது இப்போது வாக்கெடுப்பு

திரு. சு. பாலன் : அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி "மானியக் கோரிக்கை எண். 26 கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,45,92,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று. கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஈ) கோரிக்கை எண். 22.

காலநடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,19,49,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்".

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, வியாசர்பாடிபகுதி யில் கால்நடைகளுக்கு மருத்துவ வசதி செய்ய மருந்தகங்கள் கட்டித்தர நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 18,19,49,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(மாலை 6-00).

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : தலைவரவர்களே, நெல்லை மாவட்டம், சாத்தான்குளம் தொகுதி, சாத்தான்குளத்தில் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 18,19,49,000,ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவர்சன் : தலைவரவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 23,01,71,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ".

திரு. சு. பாலன்: தலைவரவர்களே, ஏழை பார்வையற்றோர்களுக்குப் பாதுகாப்பான இல்லங்கள் கட்டித்தர கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 23,01,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திருமதி தா. இராசாம்பாள் : தலைவரவர்களே, தையல் பயிற்சி பெற்ற பெண்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்து ஆடைகள் தயாரிக்க வழிவகை செய்வது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,01,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே, பாலர் பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு தட்டுப்பாடு இல்லாமல் மதிய உணவும், கட்டிட வசதியும் செய்து கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,01,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்''.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : தலைவரவர்களே, நெல்லை மாவட்டம், சாத்தான்குளம் தொகுதி, சாத்தான் குளத்தில் உடல் ஊனமுற்றோரின் மறுவாழ்வு பயிற்சி நிலையம் ஒன்று அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 23,01,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக்

*ல்236–310ம் பக்கங்களின் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

குறிப்பேட்டில் உள்ள கருத்துக்களை நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இறுதியில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களுக்கு எனது பதிலைத் தெரிவிக்கி றேன்.

**திரு பாபு ஜனார்த்தனன் :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர் களே, கால்நடை வளர்ப்பு, சமூக நலன் ஆகிய இரண்டு தலைப்பு களின்கீழ் சற்றொப்ப ரூ. 41 கோடிக்கு மேல் செலவழிக்கின்ற இந்த மானியத்திலே பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை வளர்ப்புத்துறை கிராம மக்களுக்கு, கிராமத்திலே இருக்கிற அடிப்படை ஏழை மக்களுக்கு மிகப் பயன்படக் கூடிய ஒரு துறையாகும். ஆனால் கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஏழைகள் வளர்க்கின்ற காளை மாடுகள், எருமைகள், பசுக்கள், ஆடுகள், பன்றிகள் போன்றவற்றிற்கு சரியான முறையிலே நாம் வழி காட்டி இருக்கின்றோமா, அவைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை நல்ல முறையிலே செய்து இருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், ஓரளவு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தாலும், கிரா மக்களுக்கு, அவர்களது பொருளாதாரத்தை உயர்த்துகின்ற அளவிலே நல்ல வழிகாட்டியாக இந்தத் துறை இன்னும் வேகமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்தாகும்.

பசு மாடுகள், எருமை மாடுகள் இவைகள் எல்லாம், இன்றைய தினம் மற்ற மாநிலங்களோடு அல்லது மற்ற நாடுகளோடு ஒப் பிட்டுப் பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டில் இவைகள் எல்லாம் இன்னும் எலும்பும் தோலுமாகத்தான் இருக்கின்றன.

பல கோடிகள் செலவு செய்த நிலைமையிலே அவைகள் வளர்ந்து இருக்கின்றனவா, அதனால் கிராம மக்களுடைய ஏழை மக்களுடைய அடிப்படை ஏழைகளுடைய பொருளாதாரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்று நாம் கூற லாம். பொதுவாக எல்லா கிராமங்களிலும் உழவுத் தொழி லுக்குத் தேவைப்படுகின்ற காளைகள் இன்றைய தினம் மிகவும் நோஞ்சானாக இருப்பதோடு அவைகளை நல்ல வளமாக, பலம் உள்ளவைகளாக ஆக்குவதற்கு நாம் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசுத் துறையிலே எடுக்கவேண்டும்.

அவற்றினுடைய தீவனங்கள் இன்றைய தினம் கிராமங் களிலே வைக்கோல் என்ற அளவிலே இருந்தாலும், நல்ல சத்து உணவு கொடுப்பதற்கு கிராமங்களிலே இருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு போதுமான வசதி இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். கால்நடைகள் நோய்வாய்ப்பட்டு பாதிக்கப்படுகின்ற

நிலைமை வருகின்ற போது போதுமான வைத்திய வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் போதுமான அளவிலே இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாடுகளுக்கு வரும் கோமாரி நோய்க்கு இன்னும் நாம் கட்டணம் வசூலித்துத்தான் ஊசி போடுகின்ற நிலைமையிலே இருக்கின்றோமேதவிர வேறில்லை. விவசாயிகள் நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது முழுவதுமாக கட்டணம் இல்லாமல் இலவசமாக ஊசி போடுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வறட்சிக் காலங்களிலே, அந்த கோமாரி நோய்க்காக, மருந்துக் கட்டணம் வாங்கியிருந்தாலும், இன்றைய தினம் அரசு அதற்கு செலவழிக்கின்ற முழுத் தொகையையும் கிராம விவசாயிகளுடைய வறுமை நிலைமையை மனதில் கொண்டு, இலவசமாக கொடுக்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், இதற்கு முன்னால் மேல சோழ குப்பம் என்னுமிடத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஆடுகள் நோயால் செத்திருக்கின்றன. கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஏழைகள் அந்த ஆடுகளை வளர்த்து அதன்மூலம் தங்கள் குடும்பத்தை வருங்காலத்தை உருவாக்கிக் கொள்ள எண்ணியிருந்த அந்த நேரத்தில் , இப்படி திடீர் திடீரென்று நோய்வாய்ப்பட்டு ஆடுகள் இறந்துவிட்டதால் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆகவே, அவைகளுக்கு நல்ல முறையிலே .வைத்தியவசதி செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நோய் தடுப்பு ஊசி போடும் முறையை இன்னும் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். எங்கே கால்நடைகளுக்கு நோய் வருகிறதோ, அது வருவதற்கு முன்னால் முன்ஜாக்கிரதையாக தடுப்பு ஊசிகள் போடுவதற்கு அந்த இலாகா மிகவும் கவனமாக செயல்பட வேண்டும். முக்கியமாக இந்த நோய் கோடை காலத்திலே வருகிறது. ஆகவே, அதற்கு முன்னதாகவே, கோடைகாலம் வருவதற்கு முன்பே, இப்படிப்பட்ட தடுப்பு ஊசிகள் போடுகின்ற காரியத்தை இந்தத் துறை உடனுக்குடன் செய்ய வேண்டும். இதிலே, 5 ஆம் பக்கத்திலே ஒரு வரியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ''ஆடு வளர்ப்போர் கல்வியற்று இருப்பதால் '' என்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி கல்வியறிவு அற்றவர்களாக இருப்பதாக இந்தக் கோரிக்கையிலே சொல்லி இருப்பது உண்மையிலேயே அந்தத் தொழிலின் முக்கியத்துவத்தை, குறிப்பாக ஒரு இனத்தை குறிக்கின்ற அளவிலே இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை தெரிவித்திருக்கக் கூடாது; அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்..

நல்லமுறையிலே, ஆடுகளையும் நல்ல முறையிலே காளைகளையும், பசுக்களையும் வளர்த்தால், கிராமப் பொருளாதாரம் உயரும். மிக உயர்ந்த இனங்களை, ஜெர்சி போன்ற இனங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக இந்த அரசு செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கும் முறைகளை நல்ல முறையிலே கிராமங்களிலே பரவச் செய்யவில்லை. எங்காவது கிராமக் கால்நடை மருத்துவ மனையில் சென்று கேட்டால், உறை விந்து அங்கிருந்து வர வேண்டும், இங்கிருந்து வர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பொதுவாக இன்றையதினம், இப்படிப்பட்ட செயற்கை முறை இருந்தாலும், எல்லா ஒன்றியங்களிலும், ஒரு பொலி காளை, உயர்ந்த ஜாதிக் காளையை வைத்தால், நிச்சயமாக நல்ல இன விருத்தி ஏற்படும் என்ற ஒரு கருத்தை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கோழி வளர்ப்பு, பன்றி வளர்ப்பு பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் கோழி அபிவிருத்தித் துறையிலே இன்னும் நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். பல இடங்களிலே கோழி வளர்ப்பு பண்ணைகளின் கட்டிடங்கள் பாழாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல இடங்களில் துவக்கப்பட்டிருந்தாலும் நல்ல பராமரிப்பு இல்லாமல், அவைகள் மூடி இருக்கின்றன. அதேபோல் செய்யாறு வட்டத்தில், ஒரு கிராமத்தில் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் கட்டிடங்களைக் கட்டி அவைகள் இன்றையதினம் மூடப்பட்டு கிடக்கிறது. கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் இல்லையோ என்ற அளவுக்கு அங்கு நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இதிலே அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி கவனம் செலுத்தினால், கிராமப் பொருளாதாரம் வளர இந்த கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் உதவும். எனவே, இதிலே தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, பன்றி வளர்ப்பு. இந்த பன்றி பராமரிப்பை ஒரு இழிவான தொழிலாக கிராமத்திலே நினைக்கிறார்கள். எனவே, இது தவறு, இது லாபகரமான ஒரு தொழில் என்பதை கிராமமக்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்ற வகையில், நல்ல பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச்செய்து இந்த பன்றி வளர்ப்புத் திட்டத்தை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் இந்தத் திட்டத்திலே நாய் வளர்ப்பு பற்றியும்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக நாய் வளர்ப்பைப் பற்றி நம் அன்புக்குரிய உறுப்பினர் தாமரைக்கனி அவர்கள் பலமுறை கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நல்ல ஆராய்ச்சியும் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் 0 இராஜபாளையம் நாய், 9 கொம்பேறி நாய் சென்னையிலே 1ராமரிப்பு செய்வதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதனால் வெளிநாட்டு பாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு கிடைக்கக்கூடிய நல்ல வாய்ப்

பிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[இரவு 6–10]

கால்நடை ஆய்வாளர்களை அவசரம் அவசரமாக நீங்கள் எடுத்துவிட்டது பெரிய கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி அவர்கள் முக்காடு போராட்டம் நடத்தக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தியது சட்டமன்றம் கூடுவதற்கு முன்பு அவசரம் அவசரமாக அந்த உத்தரவைப் போட்டீர்கள். இன்றைய தினம் வழக்கு கோர்ட்டிலே இருக்கிறது. நான் அதற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை அதிகமாக அதிலே உறுப்பினர்கள் ஈடுபட்டார்கள். என்றார்கள். அதிலே யார் யார் ஈடுபட்டார்கள் என்பது ஜோதி ராமலிங்கத்திற்குத்தான் தெரியும். பல ஆயிரக் கணக்கான ஆய்வாளர்களை பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையை அமைச்சர் எடுத்திருக்கக்கூடாது. ஆக்கப் பூர்வமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அமைச்சரும் இப்படி ஏதாவது அழிக்கக் கூடிய காரியங்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள். மணியக்காரர், கணக்கப்பிள்ளைகளை நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் ஒழித்திருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் ஊராட்சி மன்றங்களை ஒழித்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய கால்நடைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கால்நடை ஆய்வாளர்களை ஒழித்து இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒழித்து இருப்பது பெரிய இழப்பு. இந்தத் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு வேறு மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்து சமூக நலன். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்து சமூகத்திற்காகச் செய்ய வேண்டிய பல பணிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் மறுவாழ்வு இல்லங்களை அமைத்து தொழு நோயாளிகளுக்கு உதவி செய்தார்கள். இன்றைய தினம் அந்த இல்லங்கள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. யார் ஆட்சிக் காலத்திலே ஏற்பட்டிருந்தாலும் அது புனிதமான திட்டம். இந்தியத் தந்தை உத்தமர் காந்தியடிகள் அவர்கள் தொழு நோயாளிகளுக்கு தன் கைபட சிகிச்சையளித்தார்கள். அந்த தொழு நோயாளிகளுக்கு மறு வாழ்வு இல்லங்களை ஏற்படுத்தியும் சரியான பராமரிப்பு இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் அந்த இடங்களை விட்டு ஓடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கலசபாக்கத்திற்கு அருகில் மல்லவாடி என்ற இடத்திலே தொழு நோயாளிகளுக்காக மறுவாழ்வு இல்லம் கலைஞர் அவர்கள் அரண்மனைபோல் ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். 1974–75 ஆம் ஆண்டில் அங்கே என்ன தொகை

ஒதுக்கப்பட்டதோ அதே தொகைதான் இன்றும் ஒதுக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு சரியான உணவு வசதி இல்லையென்றும், உடை வசதி இல்லையென்றும் சொல்லி பல போராட்டங்களையெல்லாம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள தொழு நோயாளிகள் தங்களுடைய வீட்டிலே உள்ள தாய் தகப்பனாக இருந்தாலும்சரி மகனாக இருந்தாலும் சரி, ரத்தத்தோடு ரத்தமாக இருக்கின்ற உறவாக இருந்தாலும் சரி வீட்டை விட்டு வெளியே அனுப்புகிற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு இல்லங்களை கலைஞர் அவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இன்றைக்கு உணவு வசதி, உடை வசதி போன்றவற்றை அவர்கள் கோரிக்கையை ஏற்கின்ற அளவுக்கு எந்த அளவுக்குச் செய்யவேண் வேண்டுமோ அதை அரசு செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மகளிருக்கு பல நலன் திட்டங்கள் கொண்டுவந்து இருக்கிறீர்கள். அந்த நலன் திட்டங்கள் எல்லாம் இன்று அந்த மகளிருக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்றால் அது ஒரு குறைபாடாகவே இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

முதியோர் உதவித் தொகையைப் பொறுத்த வரையிலும் ஊன முற்றவர்கள், விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள் வயதான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் பயன் அடைய 8.98 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இன்றையதினம் எங்கள் தொகுதியிலே பார்க்கிற போது முதியோர்கள், விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் அதற்காக மனுச் செய்கிற போது உரிய நேரத்திலே கிடைப்பதில்லை. அரசு அப்படி மனுச் செய்கிறவர்களுக்கு 3 மாத காலத்திற்குள்ளாக உதவி உண்டு இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்கும்படி செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்தத் தொகை கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யய வேண்டும். வாழ வழியற்றவர்கள், விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள் அந்த உதவித் தொகையைப் பெறுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். எந்த அரசாக இருந்தாலும் முதியோர்கள் உதவித் தொகைக்காக மனுச் செய்கிற போது இதிலே கூட ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் கையூட்டுப் பெறுகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது மனம் வேதனை அடைகிறது. ஆகவே அப்படி கையூட்டுப் பெறுகிறவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து கடுமையன தண்டனை கொடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

முக்கிய சேவிகா, கிராம சேவக் போன்ற பதவிகள் பல இடங்களிலே பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. பல ஒன்றியங்களிலே தாய்க்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சமூக சேவிகா, கிராமசேவக் போன்ற வேலைகளைக் கொடுத்தால் வேலையின்றி இருக்கின்ற நிலைமை போக்கப்படும். அதைப் போல கைத்தொழில் செய்து வாழ வேண்டிய பெண்கள் தையல் மெஷின்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று மனு போடுகிறார்கள். நல்லமுறையில் இந்த மெஷின்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஊனமுற்றவர்கள் தங்களுக்கு வண்டி வேண்டுமென்று மனு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கூட கையூட்டு பெறுகிற நிலை இருக்கிறது. அரசு அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து மனு செய்கிறவர்களுக்கு வண்டி கிடைக்கிற அளவிற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்

செல்வி ப. விசயலட்சுமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கால்நடை வளர்ப்பு, சமூக நலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் தலைமையில் இயங்கக் கூடிய இந்த அரசாங்கம் 1975–76 ஆம் ஆண்டில் சமூகநலத் துறைக்கு 1.30 கோடியாக இருந்த நிதி ஒதுக்கீட்டை 1981–82ஆம் ஆண்டில் 8.77 கோடியாக அதிகரித்துள்ளதை இந்த அரசு மக்கள் நலனில் கொண்டுள்ள அக்கறையை காட்டுகிறது. மகளிர் நலனுக்கென 12.03 லட்சமாக இருந்த நிதி ஒதுக்கீடு 1981–82 ஆம் ஆண்டில் 107.01 லட்சமாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலும் கிராமங்களில் வேலையின்றி இருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு இந்தஅரசாங்கம் பல திட்டங்களின் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது பாராட்டத் தக்க ஒன்றாகும்.

இதுவரை கிராமக் குடிசைத் தொழில் மூலம் 4035 பெண்கள் பயிற்சி பெற்று, 1,815 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப் பட்டுள்ளது. மேலும் இவர்களுக்கு 50 முதல் 75 ரூபாய் வரை உதவித் தொகை அளித்து வருவதையும் நான் வரவேற்று பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இதுவரை 257 மகளிர் தீப்பெட்டி தொழிலாளர் சங்கங்களும் ஏழு தீப்பெட்டி தொழிற் கூடமும் பதிவு செய்யப்பட்டு 3,120 மகளிர் பயிற்சி பெற்றுள்ளார்கள். கூட்டுறவு முறையில் பனை மரம் தொழில் சம்பந்தமாக பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, நோட்டு புத்தகம் தயாரித்தல் மூலம் 750 மகளிர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு

[செல்வி ப. விசயலட்சுமி] [1982 மார்ச் 27

அளித்தும் இன்னும் சாக்கட்டி உற்பத்தி செய்தல், மெழுகு வத்தி தயாரித்தல், பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல், கயிறு திரித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் ஏராளமான பெண்களுக்கு பயிற்சியும் வேலை, வாய்ப்பும் அளிக்கப்பட்டுள்ளதை நான் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஆதரவற்ற விதவைகளுக்கு உணவு விடுதிகள் ஆரம்பிக்க தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் கடன் கிடைக்க உதவி செய்வதுடன் தேவையான உணவு தானியங்கள் எண்ணெய் மற்றும் பிற பொருட்கள் தமிழ் நாடு நுகர் பொருள் வாணிப கழகத்தின் மூலம் கிடைக்க வழி செய்துள்ளது மற்றும் ஆதரவற்றவர்களுக்கும், விதவைகளுக்கும் இலவச தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் ஏராளமான மகளிர்கள் பயனடைந்து வருகிறார்கள்.

இதுபோன்ற வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாது நமது புரட்சித்தலைவரின் அரசு விதவையானோர் மகள்களுக்கு திருமணம் செய்ய ரூ. 1,000 இலவசமாக வழங்கப்படுவது, மறுமணம் செய்து கொண்ட கணவன், மனைவிக்கு 5,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள தேசிய சேமிப்பு பத்திரம் வழங்கி மறுமணத்தை ஊக்குவிக்கப்படுவது போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் அனைத்து தரப்பினராலும் பாராட்டக்கூடிய திட்டங்கள் ஆகும். குழந்தைகள் பாதுகாப்பு திட்டத்திற்கு அரசு 1981–82 ஆம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் 231.22 லட்சம் ரூபாயும் பல்வேறு திட்டங்களின் மூலம் 6.81 லட்சம் பேர்கள் இதன் மூலம் பயனடைந்து வருவதை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இது மட்டுமல்லாது ஊனமுற்றவர்களுக்கும் இந்த அரசு சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கீடு செய்ததை விட இரண்டு மடங்கு ரூபாய் 125 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளதையும், இதுவரையில் 30,000 ஊனமுற்றவர்கள் பயனடைந்துள்ளார்கள் என்பதையும் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக மக்களுக்குத் தேவையான சத்துணவு கால்நடை பராமரிப்புத் துறை அளிக்கிறது. கால்நடை பராமரிப்புக்கு அரசாங்கம் பேருதவி செய்து வருவதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(இரவு 6.20)

சென்ற ஆண்டு இந்த மாமன்றத்தில் எனது தொகுதியில் ஒரு கோழி வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்க வேண்டும் என நான் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க தற்போது எனது தொகுதியில் கோழி வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப் படவிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்து, அதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

அதே போல் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பெருமாக் கவுண்டன்பட்டியில் கால்நடை மருந்தகம் ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கால்நடை உதவி மருத்துவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் வாங்க அரசு கடன் வசதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால், மருத்துவர்கள் விரைந்து சென்று பணிபுரிய வசதியாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உதவி இயக்குநர் அலுவலகங்களுக்கும் மாவட்ட சமூக நலத் துறை அலுவலகங்களுக்கும் இதுநாள்வரை தொலைபேசி இல்லாமல் இருந்து வருவதால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குத் தொலைபேசி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கால்நடை கிளை நிலையங்களில் பணியாளர்கள் இல்லாமல் இருப்பதால் பொது மக்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், கால்நடை மருத்துவர்கள் உரிய நேரத்தில் மக்களுக்கு உதவ முடியவில்லை. ஆகவே, கால்நடை கிளை நிலையங்களில் பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மகளிர் சுற்றுலா செல்ல அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ள தொகை குறைவாக உள்ளதால் அதை அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆணும் பெண்ணும் அனைத்துத் துறைகளிலும் சரிநிகர் சமமாக வாழ வேண்டுமென்று தேசியக் கவி பாரதியார் சொன்னதை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையிலுள்ள இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது எவ்வாறு என்றால், அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வளவு நாட்கள் ஆட்சி செய்தவர்கள் காலத்தில் பெண்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனால் இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், தமிழகத்தில் உள்ள தாய்மார்கள் ஒவ்வொருவரும் என்றும் தங்களுடைய ஆதரவை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருக்குத் தான் கொடுப்பார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சமூகநலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் கால் நடைப் பராமரிப்பு, சமூக நலம் ஆகிய மானியங்களின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்த தங்களுக்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளின் உற்ற நண்பனான கால்நடைகள் வளர்ச்சி அடைந்தால்தான் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் என்ற அடிப்படையிலே, கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை பணியாற்றி வருவது பாராட்டுக்குரியது. கால்நடைகளை நவீன முறையிலே பெருக்குதல், கால்நடைகளுக்கு வரக்கூடிய நோய்களைக் கண்டு அவ்வப்போது சிகிச்சை செய்தல், மற்றும் வரக்கூடிய நோய்களுக்குத் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்தல், போன்ற பல்வேறு பணிகளைக் கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை செய்து வருவது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் கன்றுகள் பேரணி நடத்துவது பாராட்டுக்குரியது. அதே நேரத்திலே, கன்றுகள் பேரணி நடத்துவதற்கு அரசாங்க அனுமதி ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் திங்களில்தான் கிடைக்கின்றது. மார்ச் மாத இறுதிக்குள் விழா நடத்தப்பட வேண்டும். ஆகவே, அந்த அனுமதியை முன்னாலே கொடுத்தால், இந்த விழாக்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறப்பாக நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஒவ்வொருஆண்டும் கன்றுகள் பேரணிக்கு மானியத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டி.என்.டி.சி. மாட்டுத் தீவனம் மிக நல்ல முறையிலே கால்நடைகளுக்கு உகந்த தீவனமாக இருப்பதை நம்முடைய விவசாயிகள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்திலே அந்தத் தீவனங்கள் பால் சொஸைட்டிகள் மூலமாகத்தான் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. பால் சொஸைட்டிகள் பெரும்பாலான ஊர்களிலே கிடையாது. அதே நேரத்தில், அந்தத் தீவனம், சொஸைட்டியில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த உணவை ஏ.சி.எஸ். மூலமாகவும், கூட்டுறவுத் துறைகள் மூலமாகவும் , சூப்பர் மார்க்கெட் மூல்மாகவும் விற்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளுக்குத் தேவையான மிக முக்கியமான மருந்தான லேக்டோவிட், லிவ் 52 என்ற இரண்டு மருந்துகளையும் எல்லாக் கூட்டுறவுக் கிளைகளிலேயும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

கால்நடை மருத்துவமனைகளுக்கு ரூபாய் 15,000 என்றும், கால்நடை மருந்தகங்களுக்கு ரூபாய் 10,000 என்றும், கேந்திரக் கிராம நிலையங்களுக்கு 5,000 ரூபாய் என்றும், கேந்திர கிராம

கிளை நிலையங்களுக்கு 1,500 ரூபாய் என்றும், கோழி விஸ் தரிப்பு நிலையத்திற்கு 5,000 ரூபாய் என்றும் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு மருந்து வாங்குவதற்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது. தற்பொழுதுள்ள கால் நடை வளர்ச்சியையும், மருந்து களின் விலையேற்றத்தையும் கருதி இந்தத் தொகையை முறையே 25,000, 20,000. 10,000, 3,000, 10,000 என அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியகுளம் தொகுதியில் அடங்கியுள்ள கொடைக்கானல் தாலுக்காவில் கால்நடைகளுக்கு ஆஸ்பத்திரி கொடைக்கானல் நகரில் தான் இருக்கிறது. கொடைக்கானல் மலையைப் பொறுத்த வரையில் கொடைக்கானல் நகரத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கு வர வேண்டுமென்றால் மேல் மலைப் பகுதியில் இருந்து 30 மைல் கால் நடைகளை அழைத்து வர வேண்டும்; அதே போல் கீழ் மலைப் பகுதியிலேயிருந்தும் 30 மைல் தூரம் கால் நடைகளை அழைத்து வர வேண்டும். இந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற் காக மேல் மலைப் பகுதியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும், கீழ் மலைப் பகுதியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றியத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு மருந்தகங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நமது அரசு செயல் பட்டு வருவது பாராட்டுக்குரியது. ஆனால் கொடைக்கானல் மலையைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் இடையில் 10 மைல், 15 மைல் தூரம் நடையாக நடந்து செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை தற்போது இருக்கிறது. தன்னிறைவுத் திட்ட வேலை நடைபெறுவதால் தான் அங்கே இப்பொழுது ரோடுகள் போடப் பட்டு வருகின்றன. இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில் இரண்டு ஊர்களுக்கு ஒரு மருந்தகம் என்ற விகிதத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியகுளம் பகுதியிலே இலட்சுமிபுரம், வட புதுப்பட்டி ஆகிய இரண்டு ஊர்களிலும், ஒவ்வொரு ஊரிலும் பத்து பத்து கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் விவசாயத்தையே நம்பி யிருக்கின்ற கிராமங்கள், அந்தக் கிராமங்களின் மையக் பகுதி களான இலட்சுமிபுரம், வட புதுப்பட்டி ஆகிய ஊர்களில் இரண்டு ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

தற்போது கொடைக்கானலிலே உதவி இயக்குநர் அலுவலகம் செயல் பட்டு வருகிறது. எட்டு கால்நடை மருந்தகங்களும், பத்துக்கு மேற்பட்ட ஆடு வளர்ப்போர் சங்கங்களும், இயங்கி வருகின்றன. இந்தச் சங்கங்களின் வேலைகளுக்காகவும், பொது மக்களும், அதிகாரிகளும் கொடைக்கானல் மலைக்குச் சென்று வர வேண்டியிருப்பதால் பெரியகுளம் தாலுக்காவில், பெரிய

குளத்தை மையமாக வைத்து ஒரு உதவி இயக்குநர் அலுவலகத்தையும், கொடைக்கானல் பகுதியில் ஒரு உதவி இயக்குநர் அலுவலகத்தையும் தனியாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானல் ஆஸ்பத்திரி 1919 இல் ஏற்பட்டது. அங்கே நாள் ஒன்றுக்கு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கால் நடைகள் சிகிச்சை செய்யப்படுகின்றன. அங்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து வரக் கூடியவர்கள் தங்களுடைய கால் நடைகளுக்கு சிகிச்சை செய்து கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலுள்ள அந்த மருத்துவ மனையை கிளினிசியன் செண்டராக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்றுகளை வளர்ப்பதற்கு, ஊக்குவிப்பதற்காக ஒவ்வொரு கேந்திர கிராமத்திற்கும் 25 கன்றுகளுக்கு கன்று ஒன்றுக்கு 25 வீதம் மானியமாகத் தரப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கேந்திரக் கிராமத்திற்கும் பத்துக் கிராமங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் இரண்டு அல்லது ஒரு கன்றுக்குத்தான் மானியத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது ; கொடுக்க முடிகிறது. எனவே அதனை 50 கன்றுகள் என்ற முறையிலே உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானல் மலையைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே கால் நடைகளுக்கு என்று மேய்ச்சல் நிலம் தனியாக இல்லாத சூழ்நிலையிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் பட்டா நிலம், மறு பக்கம் வனத்துறை ; இதிலே கால் நடைகளை எங்கும் சென்று மேய்க்க முடியாமல் அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் சிரமப்படுவதால் ஊருக்கு ஒரு மேய்ச்சல் நிலம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(இரவு 6-30).

தற்போது கால் நடைத் துறை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கால் நடை பராமரிப்புத் துறை, பால்வளத் துறை, தமிழக பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு இணையம், இறைச்சிக் கழகம் போன்றவைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஐந்து பகுதிகளும் தனித்தனியாக பணியாற்றி வருகின்றன. இவை அனைத்தையும் ஒரே இயக்குநரின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த இயக்குநர் கால் நடைத் துறையில் அனுபவம் மிக்கவராக இருக்க வேண்டும். தற்போது நியமித்திருக்கும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக இவர்களை நியமித்தால் இந்தத் துறை நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

அடுத்து தமிழகத்திலே இப்போது பசுக்களைக் கொல்லக் கூடாது என்று தடை இருக்கின்றது. ஆகவே கைவிட்டுவிட்ட பசுக்கள், மாடுகள் ரோடுகளில் திரிகின்ற நிலை இருக்கின்றது. எனவே அவைகளுக்காக காப்பகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மனித இயல் மருத்துவப் பல் கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தப் போவதாக அறிகிறேன். அதைப் பாராட்டுவதோடு, அதே போன்று கால் நடை மருத்துவப் பல் கலைக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சமூக நலத்துறையில் 1,200 தையல் ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பல் வேறு கோரிக்கைகள், நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப் படாமல் இருக்கின்றன. ஒரே கல்வித் தரத்தைப் பெற்றவர்கள், டி.டி.சி. படித்துள்ள தையல் ஆசிரியர்களுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணி புரிந்தால் அவர்களுக்கு 350 ரூபாய் சம்பளம். அவர்களே ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளிலே பணி புரிந்தால் 250 ரூபாய் சம்பளமாக வழங்கப்படுகிறது. எனவே அவர்களு டைய சம்பள விகிதத்தை ஒரே சீராக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றி யத்திலும் 10 கிராம நல அலுவலர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களாகவே இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களில் 5 பேர்களை பெண்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறு கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல். : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கால் நடை, சமூக நலம் என்கின்ற மானியக் கோரிக்கையில் ஏறத்தாழ 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே எப்படி மக்கள் ஒரு சிரமமான சூழ் நிலையிலேஇருக்கின்றார்களோ அதேபோல இன்றைக்குகால்நடை கள்இருக்கின்றன.இன்றைக்கு புதிய புதிய விஞ்ஞானகண்டு பிடிப்பு கள் வந்து கொண்டு இருந்த போதிலும் கூட, இன்றைக்கு அவை களை சிறப்பாக வளர்க்கவோ அதை அபிவிருத்தி செய்யவோ முடியாத சூழ்நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கின்றது. அறிக்கை யிலே வேண்டுமானால் சில புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்கலாமே தவிர, இன்றைக்கு நம்முடைய தேவைகளை ஈடு கட்டும் அளவில் அவைகளைப் பாதுகாக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. உதாரணமாக இன்றைக்குக் கிராமங்களிலே மேய்ச்சல் காடு கிடையாது. மலைப் பகுதியிலோ அல்லது காட்டுப் பகுதியிலோ இவைகளை மேய்த்தால் காட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் பிடித்து கேஸ்கள் போட்டு 100 ரூபாய் 200 ரூபாய் அபராதம் போடு கிறார்கள். எனவே எங்கெங்கு மேய்ச்சல் காடுகள் இல்லையோ அங்கே எல்லாம் இவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அரசினுடைய கடமை என்பதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். பழனிவேல்] [1982 மார்ச் 27

அதே போன்று, கிராமங்களிலே வைத்திய வசதி இல்லாத கிராமங்களில் மொபைல் வேன் மூலம் டாக்டர்களை அனுப்பி அந்த கிராம மக்கள் வைத்திருக்கக் கூடிய கால் நடைகளுக்குப் போதிய வைத்திய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, கிராமங்களிலே இருக்கின்ற கால் நடை மருத்துவக் கிளை நிலையங்களில் இன்றைக்கு 1500 ரூபாய் வரையில் தான் செலவு. செய்யலாம் என்ற விதி இருக்கின்றது. இது போதாது. குறைந்தது 5000 ரூபாய் அளவுக்காவது நிதி ஒதுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இப்போது கிராமங்களிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், தங்களுடைய கால் நடைகளை மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்லும் நேரங்களில் அங்கே இருக்கக் கூடிய டாக்டர்கள் மனிதனுக்காக ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து சீட்டை எழுதிக் கொடுப்பது போல், இங்கேயும் மருந்து சீட்டை எழுதிக் கொடுத்து வெளியிலே இருந்து மருந்துகளை வாங்கி வரச் சொல்லு கிறார்கள். அங்கே உள்ள ஏழை மக்கள், 30, 40 ரூபாய்கள் செலவு செய்து மருந்து வாங்கும் சூழ்நிலையில் இல்லை. எனவே அந்தக் கால் நடைகளுக்கான வைத்தியச் செலவை அரசே முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆடு வளர்ப்புத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் இருக் கின்றது. நேற்றைக்கு கூட கேள்வி நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாக ஒரு பதிலைச் சொன்னார்கள். பெருமளவு சங்கங்கள் இருப்பது உண்மை. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் செயல் படும் நிலையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். எனவே இந்தத் துறையின்மூலமாக அரசாங்கத்தால் கடன் கொடுத்து, குறுநில விவசாயிகள் இந்த ஆடுகளைக் கொடுத்து வளர்ப்பதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு ஆடு இறைச்சி கார்ப்பரேஷன் சென்னையிலே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதுபோல் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலேயும், இன்றைக்கு ஆடு இறைச்சிக் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி, நகரங்களில் இருக்கின்ற சாதாரண ஏழைஎளியவர் ஒரு மலிவான விலையில் கறியை வாங்கிச் சாப்பிடுவதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டினை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கால்நடை இன்சூரன்ஸ்திட்டம். உண்மையிலே இதை உடனடியாக அமுல்படுத்தியாக வேண்டும். அதை அமுல்படுத்துகின்ற நேரத்திலே, இந்த இன்சூரன்ஸ் செய்யப் பட்ட கால்நடைகள் இறந்து விட்டால், அந்த சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்குக்கூட பொதுமக்கள் அலைய வேண்டிய ஒரு அவல

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 27] [திரு. என். பழனிவேல்]

மான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கு 30, 40 ரூபாய் லஞ்சம் அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் கேட்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரியான முறைகளில் கால்நடைகள் இறந்துவிட்டால், உடனடியாக சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். டாக்டர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே ஒரு பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையில் அரசு ஒருசமயத்தில், டாக்டர்களோடும், இன்னொரு சமயத்தில், ஆய்வாளர்களோடும் சேர்ந்துகொண்டு இருக்கின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இரட்டை முறை வேண்டாம். அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி அந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு கண்டாக வேண்டும். இல்லையேல், அது ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்து கொண்டேயிருக்கும்.

அதேபோல் இன்றைக்கு கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் என்றிருக்கிறது. அதிலே லட்சக்கணக்கான முட்டைகள் எல்லாம் உற்பத்தியாவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு கோழி முட்டையின் விலை கூட 50, 60 பைசாவாக இருக்கிறது. அதனால், சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் இன்றைக்கு இறைச்சி வாங்கிச் சாப்பிட முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த கோழி முட்டைகளையாவது வாங்கிச் சாப்பிடுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, குடும்பக் கார்டுக்கு இந்தக் கோழி முட்டைகளை சப்ளை செய்யமுடியுமா என்பதை அரசு பரிசீலித்து, அப்படி முடியுமானால், அந்தக் கோழி முட்டைகளைக் குடும்பக்கார்டுகளுக்குச் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு சமூகநலம் என்பது நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு முக்கியமான இலாகா. ஏன் என்று சொன்னால் இந்தச் சமூகநலம் இன்றைக்குச் சீரழிந்து, சின்னாபின்னப்பட்டு, இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும், அவர்களும் சிரிக்கிறார்கள். இதை நான் என் சொல்கிறேன் என்றால், இன்றைக்கு விதவைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், ஊனமுற்றவர்களுக்கும் என்றெல்லாம், இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பல தலைப்புகளிலே. அதிலே பல விதவைகள், அல்லது திருமணம் செய்யமுடியாத நிலையில் இருப்பவர்கள் நிலையையெல்லாம் அன்றாடம் நாம் பத்திரிகையிலே பார்க்கின்றோம். நேற்றுகூட பவானி சாகர் அணையிலிருந்து 4 பேர் பிணம் மிதந்ததாக வந்திருக்கிறது. 16 வயது இளம் பெண்கள், அங்கே அந்தப் பவானி சாகர் அணையிலே, மிதந்து இருக்கிறார்கள் ; அதற்கு என்ன காரணம் ? சர்வோதய சங்கத்திலே, நூல் நூற்பு வேலை செய்திருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஏன் சாக வேண்டும்? 16 வயது இளம் பெண்கள் சாகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏன் ஏற்பட்டது. சமூக நலத்துறையை வைத்திருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

[திரு. என். பழனிவேல்] [1982 மார்ச் 27

அதேபோல், சென்னையிலேகூட, வியாசர்பாடியில், நேற்று கல்யாணபுரத்தைச் சேர்ந்த, சரஸ்வதி என்ற ஒரு 22 வயது பெண்ணும், லீலாவதி என்ற ஒரு 18 வயது பெண்ணும், திருமணம் செய்யவந்த மாப்பிள்ளைகள் எல்லாம் போய்விட்ட காரணத்தால், வரதட்சணைக் கொடுமை, காரணமாக அவர்கள் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு இறந்துவிட்டார்கள். இதற்கு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு பொறுப்பில்லையா என்பதை சற்று சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். சிந்தித்துப் பார்த்து இம்மாதிரி சமூக நல இலாகாவை வைத்திருக்கிறவர்கள், இவைகள் எல்லாம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, பாதிக்கப்பட்ட பெண்களை, அந்தக் குடும்பத்தை பாதுகாப்பதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதேபோல், மகளிர் நலத்திற்கு இன்றைக்கு 1.30 இலட்சமாக இருந்ததை, 8.77 கோடியாக அதிகரித்திருக்கிறது. நம்முடைய அ.தி.மு.க. அரசு என்று பெருமையோடு பல நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லட்டும், அது தப்பில்லை. ஆனால் உண்மை நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நேற்றைய தினம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது என்ன சொன்னார், மின்சாரக் கட்டணம் அதிகம் என்று சொல்லும்போது, கிடையாது, அதிகம் இல்லையென்றும், இன்றைக்கு 16 பைசா என்பது 72 லே அது, இன்றைக்கு 5 பைசாவுக்குச் சமம் என்று சொன்னார். அப்படி என்று சொன்னால் இந்த 8.77 கோடியாக இருப்பது, உண்மையிலே, 2¼ அல்லது 2½ கோடித்தான், வருமே தவிர, இது ஒரு பெரிய தொகையாக நாம் வேண்டுமானால் விளம்பரத்திற்காகச் சொல்லலாம். அது பெரிய தொகை அல்ல. அந்தத் துறைக்கு இது போதுமான தொகை அல்ல, அதை நீங்கள் அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

அதேபோல் இன்றைக்குத் தட்டெழுத்துப் பயிற்சி என்று சொல்லி, ஆண்டு வருமானம், 3,500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வந்தால், 16 வயது முதல் 30 வயது வரையிலுள்ள பெண்களுக்கு பயிற்சிக் கொடுக்கிறார்கள். சம்பளம் எவ்வளவு, மாதம் 15 ரூபாய் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

**மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்):** சீக்கிரத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள், ஒன்பது நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

(இரவு 6-40.)

திரு. என். பழனிவேல்: முக்கியமான சில விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கொஞ்சம் நேரம் கூடுதலாகக் கொடுங்கள்.

இன்றைக்கு 16 முதல் 30 வயதுவரை உள்ள பெண்களுக்கு தட்டச்சுப் பயிற்சிக்காக மாதம் 15 ரூபாய் வீதம் ஸ்டைபென்ட் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10 மாதத்திற்கு மாதம் 15 ரூபாய் என்று கொடுத்தால் அதை வைத்து அவர்கள் எப்படி பயிற்சிபெற்று, எப்படி தேர்வு எழுதப்போகிறார்கள். அதுவும் 1000 பேர்களுக்குத்தான் இந்த உதவி கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி பயிற்சி பெற்று வருகிறவர்களுக்கு பின்னால் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. அதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டம் இருக்க வேண்டும்; அப்படியானால்தான் பயன் அடைய முடியும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கணக்குத் துறையில் 15 ரூபாய் வீதம் 6 மாதங்களுக்கு ஸ்டைபென்ட் கொடுத்து, பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. இதற்கும் 3000 ரூபாய் வருமான வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; தட்டச்சுப் பயிற்சிக்கும் அப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் இந்தப் பயிற்சிக்கு வருகிறார்கள் என்றால் வேறு எங்கும் போக முடியாமல் தான் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் இந்த வருமான வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டும்? அது தேவையில்லை. வருமான வரம்பை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அருமை நண்பர் கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களில் பெண் தையல் ஆசிரியர்கள் 1250 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சுமார் 18 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான பதவி உயர்வும் இல்லாமல், ஊதிய உயர்வும் இல்லாமல் அப்படியே இருக்கிறார்களாம். உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள தையல் ஆசிரியர்களுக்கு 350 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளமாம்; ஊராட்சி மன்றங்களில் இருக்கிற இவர்களுக்கு 250 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளமாம். இது சம்பந்தமாக அவர்கள் மாநாடு நடத்தினார்களாம்; மனு கொடுத்தார்களாம். அதைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொன்னார்களாம். ஆனால் இதுவரை ஒன்றும் நடக்கவில்லையாம். ஆக, அவர்களை எல்லாம் சமூக நலத்துறையின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய பாயின்ட். ஊராட்சித் துறையில் இருக்கிற அவர்களை சமூக நலத் துறையில் எடுத்து தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

லை..

அடுத்து, விதவைகள் திருமணம் செய்து கொண்டால் அவர்களுக்கு 5000 ரூபாய் போஸ்டாபீசில் டிபாசிட் செய்யப்படுகிறது. எத்தனைபேர் அதற்கு மனு கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கம் கொடுக்கும் பணத்தை டிபாசிட் செய்யாமல் அவர்களிடம் நேரடியாகக் கொடுத்தால் அவர்கள் ஏதாவது தொழில் செய்து வாழ்க்கை நடத்த உதவியாக இருக்கும். 5 வருஷம், 8 வருஷம் கழித்து அந்தப் பணம் அவர்களுடைய கைக்கு கிடைப்பதால் ஒருத்தப் பயனும் இல்லை. இது போகாத ஊருக்கு வழி காட்டுவதுபோல இருக்கிறது. விதவை, திருமணம் செய்து கொண்டது சரிதான் என்று தெரிந்தால் அந்தத் தொகையை உடனடியாக கொடுத்துவிட வேண்டும்; டிபாசிட் செய்யக் கூடாது என்பதைத் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஊனமுற்றோர், முதியோர் உதவித் தொகை கேட்டு ஒவ்வொரு தாலுகா அலுவலகத்திலும், 3000, 4000 மனுக்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றது. நானே ஒரு நாளைக்கு 30, 40 பேர்களுக்கு கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கிறேன். இரண்டு வருஷம் ஆனாலும் உதவித் தொகை கிடைக்கவில்லை என்று கையெழுத்து வாங்கிப் போனவர்கள் கேட்கிறார்கள். தாசில்தாரைக் கேட்டால் 200 பேர்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 10 பேர், 20 பேர் செத்தால்தான் அந்த இடத்தில் புதிதாக 10, 20 பேர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த முறை தேவையில்லை. ஒருவன் செத்து, இன்னொருவனுக்கு எப்போது கொடுப்பது? ஒரு தகுதியை நிர்ணயிக்கிறோம். அந்தத் தகுதி இருந்தால், 60 வயது என்று வைத்திருந்தால், அந்த 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட எல்லோருக்கும் உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டும். இப்போது 35 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பதை 60 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கணவன் இறந்துவிட்டால், 45 வயதான விதவைகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. 25 வயதில் ஒரு பெண் விதவையாகிவிட்டால் 15, 20 வருஷம்வரை சும்மா இருக்க வேண்டுமா? அது தேவையில்லை. விதவை என்று தெரிந்தால் அவர்கள் எத்தனை வயது உடையவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அதுதான் சமூக நலத்துறையின் பெருமையைக் காக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊனமுற்றவர்கள், கண் தெரியாதவர்கள், காது கேட்காதவர்கள் உதவித் தொகை கேட்டு மனு செய்தால் அவர்கள் உண்மையிலேயே ஊனமுற்றவர்களா என்று தாசில்தார்களிடம் சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு 6 மாதம் ஆகிவிடுகிறது. தாசில்தாரிடம் போய் கேட்க வேண்டிய நிலையில் கண்

தெரியாத ஒருவர் இருந்தால், அவர் எத்தனை தடவை அங்கே போக முடியும், அவரால் முடியுமா? இதை யோசித்துப்பார்த்து தாசில்தார் சர்டிபிகேட் தேவையில்லை என்று அறிவிக்க வேண்டும்.

ஊனமுற்றவர்கள் அங்கே போனாலும் அல்லது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் போனாலும் அவர்களிடமும் 5, 10 ரூபாய் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது கொடுமையிலும் கொடுமை. ஊனமுற்றவர்களுக்கு, ஊனமுற்றவர்கள் என்று தெரிந்தவுடன், கொடுக்க வேண்டிய உதவித் தொகையை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். டி. கோபாலன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கின்ற கால்நடை வளர்ப்பு, சமூக நலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்து, எனது உரையைத் தொடங்குகிறேன். சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே எங்கள் கம்பம் தொகுதி காமயகவுண்டன்பட்டியில் ஒரு கால் நடை மருந்தகம் அமைத்துத் தந்ததற்காக இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், காமயகவுண்டன்பட்டி மக்களின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர் வளத்திற்கும், நலத்திற்கும் மேம்பாட்டுக்கும் அரசு மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகளையும், கருதியுள்ள திட்டங்களையும் உளநிறைவோடு நான் வரவேற்கின்றேன். அரசு ஊழியங்களில் இடங்கள் ஒதுக்கீடு, வீட்டு மனைகள் ஒதுக்கீடு, $5\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் செலவில் மாணவ, மாணவிகளுக்கு விடுதி கட்டுதல் போன்ற ஆதித் திராவிட சமூக நல்வாழ்வுக்கான திட்டங்களை உண்மையிலேயே கொண்டு வந்துள்ள இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவன் பொற்கால ஆட்சியை நெஞ்சம் பூரிக்க வாழ்த்துகிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டமே முக்கியமாக ஆதித் திராவிட சமூகத்தினரின் நன்மைக்கும் அனுகூலத்திற்குமாகத்தான் என்பதையறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆதித் திராவிடர்கள் பாசனத்திற்காக குழாய் கிணறுகள் தோண்டவும் இந்த அரசு கருதியுள்ளதை அறிந்து, மனமார வரவேற்கின்றேன். இத்திட்டம் ஏழ்மையிலுள்ள ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு வரப்பிரசாதமாகும்.

ஏழ்மை நிலையில் வாடுகின்ற பெண்கள், குழந்தைகள் விஷயத்திலும் இந்த அரசு அதிக அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அவர்களுக்கு தட்டச்சு, வணிகக் கணக்கு, சுருக்கெழுத்து போன்றவற்றில் பயிற்சி அளிக்க முன்

வந்திருப்பது அவர்கள் வாழ்வில் விளக்கேற்றி வைக்கும் திருத்தொண்டாகும். அவர்கள் பயிற்சி முடிந்ததும் அவர்கள் வேலை பெறவும் போதிய வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தந்தால் இந்த அரசை அந்த உள்ளங்கள் ஒருபோதும் மறவாது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சத்தை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆசிய ஜோதி நேரு அவர்களும், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் குழந்தைகளின் பால் எத்தகைய அன்பு செலுத்தினார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். நமது பொன்மனச் செம்மலும், பூக்களைப் போன்ற நமது குழந்தைகள் பசி என்னும் வெயில் பட்டு வாடிவிடாமல் மலர்ந்து மணம் பரப்புவதற்காக, அவர்களுக்கெல்லாம் சத்துணவு அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது நாட்டு வரலாற்றிலே, சமூக நல்வாழ்வுப் புரட்சித் திட்டங்களிலே மிகப் புனிதமாகப் போற்றப்பட்டு, நமது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரின் புகழை காலா காலத்திற்கும் பாடி நிற்கும் என்பதில் ஐயமே இல்லை.

வயதானவர்களுக்கு ஓய்வூதியம், திக்கற்ற கைம்பெண்களுக்கு ஓய்வூதியம், திக்கற்ற உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவி வேளாண்மையில் உள்ள திக்கற்ற தொழிலாளர்களுக்கும், கண் பார்வையற்றவர்களுக்கும் உதவி. இப்படி சமூகத்தின் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் தங்களுக்கு வாழ்வே கிடையாதா, எதிர் காலமே இல்லையா என்று விரக்தியுற்ற மக்களுக்கெல்லாம் நம்பிக்கைத் தேன் துளியைக் கொடுக்கின்ற அற்புதமான சமூக நல்வாழ்வுத் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்துள்ள இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இத்தகைய புரட்சிகரமான எழுச்சிமிக்க சமூக சீர்திருத்த திட்டங்களையெல்லாம் வரவேற்கின்ற அதேவேளையில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோளையும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உடல் ஊனமுற்ற நபர்கள், நைலான் பின்னல் வேலைகள், மரவேலைகள், பால்விற்பனை செய்தல் போன்ற சுயவேலைகளில் ஈடுபட்டு தங்கள் வாழ்வை வளமாக அமைத்துக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு எல்லாம் தமிழ் நாடு கூட்டுறவு வங்கியின் மூலம் கடனுதவி அளிக்கும் திட்டமொன்றைக் கொண்டு வந்தால் அதனால் அவர்கள் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைய ஏதுவாகும் என்பதை பணிவுடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடை பராமரிப்பு பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பண்டைக் காலத்தில் கால் நடையை வைத்துத்தான் சொத்து மதிப்பிடப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். இன்னமும் அந்த நிலை கிராமப்புறங்களில் நிலவி வருகிறது. கிராமப்புறங்களில் கால்நடை வியாதிகளை

சாதாரணமாகவே பார்க்கலாம். அது குறித்து ஒரு யோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு வீட்டிலும், எத்தனை காலநடைகள் இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுத்து கிராமந்தோறும் அவ்வப்போது கால்நடை மருத்துவர் சென்று கண்காணித்து தக்க மருந்துக்களைத்தந்து வந்தால் கால்நடைகளைப் பரிசோதித்து நிவாரணம் கூறி வந்தால், கால்நடைகளால் கிடைக்கின்ற வளம், கிராமத்தை வளப்படுத்துவதோடு, அவற்றினை நம்பியுள்ள கிராம மக்களின் வாழ்க்கையையும் ஒளி பெறச் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. நோய்களை வருமுன் காப்பதைவிட சிறந்த மருத்துவம் வேறில்லை. எனவே வந்தபின் அனுபவிப்பதை விட முன்கூட்டியே காலமுறையாக மருத்துவர்களே கிராமந்தோறும் சென்று பரிசோதித்து அறிவுரையையும், மருந்துகளையும் வழங்கி வந்தால் மிகப் பெரிய பயன விளையும் என்று நம்புகிறேன். இதற்குரிய திட்டத்தை வகுத்து செயற்படுமாறு அரசைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் கிராமவாசிகள் ஏழ்மை நிலையில் இருப்பதால் அவர்களாகவே இதை கவனித்துக் கொள்ள முடியாது. அரசு அவர்களுக்கு உதவ முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேவைப்பட்டால் கால்நடைகளைப் பிணியினின்றும் காக்க மருத்துவ மனைகளுக்கு அவைகளை அழைத்துச் சென்று கண்காணித்து பிணி தீர்த்து வைக்கும் கடமையையும், காலமுறையோடு கால்நடை மருத்துவர்கள் மாவட்டந்தோறும் செல்வதற்கும் இந்தத் திட்டத்தை வகை செய்ய வேண்டும் என்று மீண்டும் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் கால்நடைப் பண்ணைகள் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்பதையும் இங்கே நான் சொல்லியாகவேண்டும், ஆனால் கம்பம் தொகுதியில் அப்படிப்பட்ட கால்நடைப் பண்ணை, கோட்ட ரீதியில் ஏற்படுத்தினால் மதுரை மாவட்டத்தில் நன்கு செயல்படும். மேலும் அதற்கு அடிப்படைத் தேவையாகிய அரசாங்கக் காடுகள் வளர் பகுதிகள் மிகுதியாக கம்பம் பகுதியில் உள்ளன. ஆகவே, கம்பம் பகுதியில் உத்தமபாளையம் கோட்டத்தில் சுருளியாறு லோயர் கேம்ப்பில் காடு வளர் பகுதியில ஒரு மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணை அமைக்க அரசு ஆவன செய்தால் கால் நடை உற்பத்திக்கு ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு கால்நடை மருந்தகங்களுக்கும் ஒரு இரவு காவலரைப் போட்டால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மருந்தகங்களில் எல்லாம் கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள் தான் அடிப்படையாக இருந்து சகல பணிகளையும் செய்து வருகின்றார்கள். கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள போதிய அடிப்படை வசதி, உதவியாளர்கள் போன்ற வசதிகள் இல்லாமலேயே மேற்படி திட்டப் பணிகளை நடத்தி வருவது அவர்களின் முழுத் திறமைக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது.

கால்நடை மருந்தகங்கள் பெயரளவிற்குத்தான் கட்டி முடிக்கப்பட்டு ஒப்புவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகளில் அடிப்படைத் தேவைகளான தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி, கழிப்பறை வசதி, சுற்றுச் சுவர் வேலி வசதி, மற்றும் கிளை நிலையங்களுக்கு அடிப்படை பணியாளர்கள், இவைகள் இல்லாமலேயே நடந்து வருகின்றன. கால்நடை மருத்துவர்கள் இவைகள் எல்லாம் இல்லாமலேயே மிகச் சிரமத்துடன் ஆனால் திறமையாக நிலையங்களை நடத்தி வருகின்றனர்.

(இரவு 6-50).

ஆதிகாலம் தொட்டு மருந்து வாங்கும் வசதிகளுக்கு ஒவ்வொரு கால்நடை மருந்தகத்திற்கும் ரூபாய் பத்தாயிரம் மட்டுமே வழங்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இன்று பெருகிவிட்ட காலநடை வளர்ச்சிக்கு இந்தத் தொகை மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் இதை ரூபாய் 20,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன.

கம்பம் தொகுதியிலே 'ஹைவேவ்ஸ்' பகுதியிலே சுமார் 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன் ரூபாய் 20,000 செலவில் ஒரு கால்நடை மருந்தகம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று வரை அங்கே நிரந்தர மருத்துவர்களைப் போடவில்லை என்பதையும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அடுத்து கோமாரி நோயால் வருத்தப்படும் கால்நடைகளுக்கு தேவையான மருந்துகளை கிராம மக்கள் வெளியே இருந்து தான் ஐஸ்கட்டிப் போட்டு வாங்கி வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நோயை காணைநோய் என்றும் கிராமத்தில் சொல்வார்கள. ஆகவே, அந்த மருந்துகளை கால்நடை மருந்தகங்களிலேயே வழங்குவதற்கான முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது கம்பம் தொகுதியில் உள்ள கோம்பை நாய்களின் வகைகள் இப்போது குறைந்துக் கொண்டு வருகிறது. அவற்றை பெருக்குவதற்கான பணிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக கம்பம் தொகுதியில் ஒரு கோழி வளர்ப்பு விஸ்தரிப்பு நிலையம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக பழங்குடியினர் மேம்பாடு திட்டத்தில் கம்பம் தொகுதியில் சுருளியாறு பக்கத்தில் பழங்குடியினர் வசிக்கும் இடமான பறையர்குடி என்ற ஊரிலே உள்ள மக்களுக்கு, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மேம்பாடு செய்வதற்கு அங்கே பழங்குடியினர் மேம்பாடு திட்டத்தை அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் கூடலூரிலுள்ள கேந்திர கிராம நிலையத்தில் குறைந்த அளவே பொலி காளைகள் உள்ளன. அங்கு தேவையான பல உயர்ந்த பொலி காளைகளை கொடுத்து, பராமரித்து, கம்பம் தொகுதிகளில் கால்நடைகளின் பால்தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக கம்பம் தொகுதியில் உள்ள அனுமந்தன் பட்டியில் எந்தவிதமான தொழில் முன்னேற்றமும் இல்லை. ஆகவே, அங்கே சாக்கட்டி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்கூடத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல என்னுடைய தொகுதியில் 10,000 ஏக்கருக்கு மேலாக தென்னைகளை பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளும் மிக நன்றாக வளர்ந்திருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கம்பம் அல்லது கூடலூரில் கயிறு தயாரிக்கும் தொழிற்கூடம் ஒன்றை அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கம்பம் தொகுதியில உள்ள கே. கே. பட்டியில் தனியார் ஒருவர் அனாதைக் குழந்தைகளை மிக நல்லமுறையில் வளர்த்து ஒரு சிறிய அளவில் அநாதை ஆசிரமத்தை நடத்தி வருகிறார். ஆதரவற்ற குழந்தைகள் நலத் திட்டத்தின் மூலம் இப்படிப்பட்ட தனியார்களின் நிறுவனங்களுக்கு அரசு ஆதரவு அளித்து, ஊக்கம் அளித்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

கடைசியாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பேராவூரணித் தொகுதியில் உள்ள திருச்சிற்றம்பலம் கால்நடை கிளை நிலையத்தை கால்நடை மருந்தகமாக உயர்த்தி தருமாறு கேட்டுக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. இரா. அருணகிரி : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவந்திருக்கிற, சமூக நலம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்துள்ள காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துககளை கூற விரும்புகிறேன். இங்கே கால்நடைகளைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, ஒரு காலத்தில் ஏழை எளியவர்களுடைய சாதாரண மக்களுடைய மிகப் பெரிய செல்வமாக அது விளங்கி வந்தது என்பதைக் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். இந்தக் கால்நடைகளை அதிகம் வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு பெரிய செல்வந்தரைப் போன்று சமுதாயத்தில் மதிப்புத் தருகிற நிலையும் இருந்து வந்தது., ஆனால் அத்தகைய கால்நடைகள் இன்று நலிவுற்று, மெலிவுற்று, இறைச்சிக்காக அண்டை மாநிலங்களுக்கு ஓட்டிச் சொல்லப் படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள கால்நடைகள் இளம் கன்றுகள் எல்லாம் இன்னும் இறைச்சிக்காக, அண்டை மாநிலமான கேரளத்திற்கு அடித்து ஓட்டிச் செல்லப்படுகின்றன. இது குறித்து நாங்களும் பலமுறை தெரிவித்தும்கூட அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டை இந்த அரசு கையாளவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

[திரு. இரா. அருணகிரி] [1982 மார்ச் 27

அடுத்தபடியாக நல்ல கால்நடைகள் வளர்ப்பதற்கு நல்ல தீவனங்கள் அவசியம். முகவை மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் வறட்சிக் காலத்திலே வைக்கோல் போன்ற மாட்டுத் தீவனங் களைக் காசுகொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. ஆகவே அங்கே புல் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்வதோடு நல்ல முறையிலே மாட்டுத் தீவனமும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால் மாடுகள் நல்ல முறையிலே வளர்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த மாடுகளுக்குரிய புல்லை 15 காசுக்கு விற்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அவை ஏழைகளுக்குச் சுலபமாக இலவசமாக கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண் டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஜெர்சி போன்ற புதுவகை ரகங்களை உற்பத்தி செய்வதைப் பொறுத்த வரையில 3,000 ரூபாய், 4,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள இளங் கன்றுகளின் விலை கிராமத்திலே உள்ளவர் களுக்குத் தெரியாததன் காரணத்தால் அவர்கள் மிகக் குறைவான விலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே அவற்றை அரசாங்கமே வாங்கிக்கொண்டு அந்த ஏழை விவ சாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே உள்ள கன்றுக்குட்டிகளைப் பார்த்தவுடனே மேலை நாடுகளில இருந்து வருகின்றவர்கள் 'உங்களுடைய கன்றுக் குட்டிகளைப் பார்த்தாலே பால் சாப்பிட மனம் வர வில்லை' என்று கூறுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு நம்முடைய மாடுகளும், கன்றுக்குட்டிகளும் மிகவும் மெலிந்துபோய் இருக்கின்றன. ஆகவே இவை நல்ல முறை யிலே வளர்வதற்கு நல்ல புரோட்டீன் சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெத்தநாயக்கன் பாளையத்திலே இருந்த முர்ரா, ஜெர்சி போன்ற உயர்ரக எருதுகள் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த உயர்ரக எருதுகளை மீண்டும் பெத்த நாயக்கன்பாளையத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோழிப்பண்ணையினைப் பொறுத்தவரையிலே அதற் கான தீவனங்களைக் கொடுக்காமலும், முட்டைகளைச் சரிவர எடுத்துக்கொள்ளாமலும் இருப்பதால் பல பண்ணைகள் நலிந்து கொண்டிருக்கின்றன. சிவகெங்கையிலே உள்ள கோழிப்பண்ணை இப்போது மெல்ல மெல்ல நலிந்து கொண்டிருக்கின்றது. முகவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே இரண்டு பண்ணைகள் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே மிகக் குறைவான அளவிலே கோழிப்பண்ணை இருக்கின்ற இந்த மாவட்டத்திலே அதிகமான கோழிப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து உயர்ந்த ரக கோழிகளை வளர்ப்பதன மூலம் நம்முடைய பொருளாதாரம் உயரும். ஆகவே அந்த வகையிலே டேப்கோ நிறுவனத்தின் மூலம் நல்ல பயன்கள் கிடைக்க முயற்சிகளை மேற்சொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கால்நடை மருத்துவ அதிகாரிகளைப் பற்றி ஆளும் கட்சியின் அங்கத்தினர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 600 ரூபாய். ஆனால் சாதாரணமாக ஒரு டென்டல் டாக்டரை எடுத்துக் கொண்டால் அவருக்கு 750 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே இவர்களுக்கிடையே இருந்த வித்தியாசம் 50 ரூபாய்தான். ஆனால் இப்போது 150 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கின்றது. இந்த இடைவெளியைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு துறையினையும் எடுத்துக் கொண்டால் அதனதன் நிபுணர்கள்தான் மேலதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். மருத்துவத்துறையினை எடுத்துக் கொண்டால் டீ.எம்.ஓ., டீ.எச்.ஓ. என்று இருக்கிறார்கள். ஆனால் அனிமல் ஹஸ்பண்டரியை எடுத்துக் கொண்டால் மேலதிகாரியாக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி இருக்கிறார். ஆகவே ஏன இந்தத் துறையிலே மட்டும் இப்படி வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தத் துறையிலேயும் டெக்னிகல் ஹான்ட்ஸையே அப்படி மேலதிகாரியாக நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அடுத்து இந்த கால்நடை மருத்துவ அதிகாரிகளின் அடிப்படைச் சம்பளத்தையும் அதிகரித்து அவர்களுக்குள்ள மற்ற குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விதவைகள் மறுவாழ்வு என்பது பற்றி குறிப்பிடும்போது பேருந்து நிலையங்களிலும், இரயில் நிலையங்களிலும் அவர்களுக்காக உணவு இல்லங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அது பாராட்டப் பட வேண்டிய ஒன்று.

(இரவு 7-00)

இதற்கு நாள் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே, அது எப்போது ஏற்படும் என்பதையும், கூடிய சீக்கிரத்திலே அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரேடியோ நிலையம், டெலிவிஷன் நிலையம் போன்றவைகளில் விதவைப் பெண்களுக்கு, மறுவாழ்வு கொடுக்க வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்படும்என்பது பற்றி இந்தக்குறிப்பிலே சொல்லவில்லை. அதுவும் நாள குறிப்பிட்டு, இந்த நாளுக்குள் ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விதவைகளின் குழந்தைகளுக்கு, ஏழைப் பெண்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கு நீங்கள் போடு ன்ற திட்டங்கள் புத்தக அளவிலே தான் இருககின்றது. அவைகள் செயல்வடிவத்திலே, குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள செய்தால், பெரும் உதவியாக இருக்கும். இந்த அரசுக்கும் நல்ல பெயர் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன.

அடுத்து, இங்கே உடல் ஊனமுற்றோரைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு, இவ்வளவு கால வரம்பிற்குள், இவ்வளவு வயது வரம்பு என்றில்லாமல் அல்லது அதற்கான சான்றிதழ் எடுத்துச் செல்லும்போது, அவர்கள் பல இடங்களில் நடக்க முடியாமல், சிலர் உதவியோடு செல்லும் போதும்கூட, அதற்குரிய சான்றுகளை பெற முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. அத்தகைய நிலைமையைப் போக்குவதற்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல், சட்ட வரம்பு இருந்தாலும், அதைத் தளர்த்தக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடல் ஊனமுற்றோருக்குக் கொடுக்கின்ற உதவிகளை, அவர்கள் மனு கொடுத்து, குறிப்பிட்ட இந்த காலத்திற்குள், இந்த நாட்களுக்குள், அதற்கான காரியத்தை செய்து முடிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆதிதிராவிட நலனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆதிதிராவிடர் நலனைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுடைய பகுதியில் தீப் பிடித்த வீடுகளுக்கு, ஒரு வருஷ காலமாகியும் எந்தவிதமான பணமோ, உதவியோ கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதிதிராவிட மக்களைப் பொறுத்த வரையில், எல்லோருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்திலே உதவிகள் கிடைக்கக் கூடிய வகையிலே நாம் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோன்று, கடன் வழங்குவதிலும் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடன் வழங்குவதிலே எல்லோருடைய மனுக்களையும் நாம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பது போல் இல்லாமல், அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கடன்களை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள, முன்னுரிமை கொடுத்து வழங்கவேணடும். அவர்களுடைய திட்டங்களுக்கும் நாம் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1982 மார்ச் 27] [திரு. இரா. அருணகிரி]

தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டால், பெடரேஷன் என்ற ஒரு அமைப்பைப ஏற்படுத்தி, அதிலே ஆர்வம் இல்லாத தலைவர்களை வைத்திருப்பதன மூலமாக, அந்தத் தொழிற்சாலையில், தொழிற்கூடங்களில இன்று உற்பத்தி தேங்கியிருக்கக் கூடிய நிலையிருக்கிறது. இத்தகைய நிலை ஏற்படுகிறைபோது, பெடரேஷனில் ஆர்வமில்லாத தலைவர்களை நீக்கிவிட்டு, ஆர்வமுள்ள தலைவர்களை நீங்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக கோள்கிறேன்.

கடைசியாக, சிங்கம்புனேரியில் உள்ள கால்நடை மருத்துவ மனைக்கு கிட்டத்தட்ட 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அரசு ஆணை பிறப்பித்தும், அதற்கான ரூ. 1.10 இலட்சம் ஒதுக்கியும், அந்த துணைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தும், அந்தக் கட்டிட வேலை இன்னும் துவங்கப்படவில்லை. அதை விரைவிலே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடை வளர்ப்பு, சமூக நலன் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் சிறுவனாக இருந்து, படிக்கின்ற காலமுதல், இப்போது வரையில், பள்ளிக்கூடத்திலே படிப்பு சரியாக ஏறாவிட்டால் நீ ஆடுமாடு மேய்க்கத்தான் லாயக்கு என்று சொல்வார்கள். அது இன்றும் உண்மையாக இருக்கிறது. கால்நடை வளர்ப்புக்கு ஒரு இலாகா வைத்து, கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவுசெய்துங் கூட இன்றுவரையில் அந்தப் பேச்சு மாறவில்லை என்று சொன்னால் அதுதான் உண்மை. இதற்கு அடிப்படை காரணம் என்ன? We hive not scientifically tended breeding of cattle. அதாவது, விவசாயத்திலே எந்த அளவிற்கு நவீன விஞ்ஞான முறைகள், உத்திகள் கையாள வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு இந்த கால்நடை வளர்ப்பில் விஞ்ஞான ரீதியாக, அதை ஒரு தொழிலாக அதை ஒருபடித்த அறிவாளியால்தான் செய்ய முடியும் என்கின்ற அளவிற்கு நாம் இதை இன்னும் வளர்க்கவில்லை என்பதுதான் அர்த்தம்.

அதற்கு செலவழிக்கின்ற பணம், எந்த அளவிற்கு நல்ல முறையிலே பயன்படுகின்றது என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நாம் பலனடைய முடியவில்லை. ஒரே ஒரு சிறிய கேள்வியை மாத்திரம் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அடிக்கடி சொல்கிறோம், நியூசிலாந்திலிருந்து ஜெர்சியும், ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து உயர்ந்த ஜாதி எருதுகளும், அதைப் போலவே செம்மறி

ஆடுகளும், இன்னும் பலவிதமான பால் கொடுக்கக்கூடிய, அதிக அளவிற்கு மாமிசம் கொடுக்கக்கூடிய பல கால்நடைகளை வளர்க்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரே ஒரு கணக்கு மாத்திரம் நான் இங்கே தாழ்மை யோடு கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மாட்டுத் தீவனம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அல்லது கால்நடை தீவனம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களை தமிழகத்தில் கால்நடைகளுக்காக மேய்ச்சல் நிலங்களாக ஒதுக்கி இருக்கிறோம். விளைச்சல் நிலங்கள் இத்தனை ஏக்கர்கள் என்று மட்டும் சொல்லுகிறபோது, மேய்ச்சல்நிலங்களைப்பற்றி அவ்வாறு இத்தனை ஏக்கர்கள் என்று சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. கணக்கில்லை. ஆகவே, ஆட்டுக்கும், மாட்டுக்கும் தேவையான புல் வளர்க்கக்கூடிய மேய்ச்சல் நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, கால்நடை வளர்ப்பு கிராமத்திலே அது ஒரு அடிப்படைத் தொழிலாக இருந்தபோதிலும் சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் சாதாரண நலிந்த பிரிவினர், அதுவும் பெண்கள். இந்தக் கால்நடைகளை வைத்துத்தான் தங்களுடைய குடும்ப பட்ஜெட்டை—மாத வரவு—செலவுக் கணக்கை சரிக்கட்டக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு வீட்டு வசதி வாரிய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார் கள். அதிலே 'சைட்ஸ் அண்டு சர்வீசஸ் ஸ்கீம்' அடிப்படையிலே எங்கு பார்த்தாலும், நகரத்திலும், புறநகர் பகுதியிலும், ஒவ் வொருவருக்கும் வீட்டு மனையை வழங்குகிறார்கள். ஒரு கக்கூசும், ஒரு கூரையும் கட்டக் கூடிய அளவுக்கு பணத்தைத் தருகிறார்கள். அதே நேரத்தில் 'சைட்ஸ் அண்டு சர்விசஸ் ஸ்கீம்' அடிப்படையிலே, அவர்களுக்கு மனைகள் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் இரண்டு ஆடுகள் கொடுத்தால், அது இன்னும் பயன் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமூக நலத் துறையைப் பற்றி இங்கே என்னுடைய யோசனைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். சுதந்திரம் அடைந்து 33 ஆண்டுகள் ஆகியும், சமூக நலத்துறை என்று ஒரு துறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நான் வேதனைப்படுகிறேன். காரணம் என்ன வென்று சொன்னால், சமூக நலத்துறை என்றில்லாமல், சமூகப் பாதுகாப்புத் துறை என்று வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால், Social security is different from social welfare. சமூக நலத் துறை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், தர்மமாக, பிச்சையாக, ஏழை எளியவர்களுக்கு, நாம் அவர்களுக்கு பிச்சை கொடுக்கின்ற அளவிலேதான் தருகிறோமே தவிர, சமூகப் பாதுகாப்பு சமுதாயத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல், நாம் அந்த உரிமையை அவர்களுக்கு

தொடர்ச்சி

1982 மார்ச் 27] [டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

வழங்கவில்லை. ஆகவே, அந்த அளவிற்கு, இதனுடைய பெயரை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும், அப்போது அது நல்ல முறையில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு பாரதியார் நூற்றாண்டு, ''மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம், ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே'' என்று பாரதியார் பாடினார். வேத காலத்திலும் கூட,

''யத்ர நார்யா: பூஜ்யந்தே
ரமந்தே ச தத்ர தேவதா''

என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

எங்கே பெண்கள் பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ அங்கே தேவர்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே 234 பேர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே இருக்கிற பெண்கள் ஐந்தே பேர்கள்தான். ஆகவே, அவர்களுக்குரிய இடத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த ஒரு பகுதியினருடைய பெருவாரியான ஆதரவோடுதான் இந்த ஆட்சி பீடத்திலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நேரத்திலே உள்ளபடியே அந்தப் பெண்களுக்கு வருங்காலத்தில் ஆண்களுக்கு சரிநிகராக வாழ்கின்ற அளவிற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக சென்னை நகரத்திலே மாத்திரம் சொல்கிறேன். ஒரு பெண் தனியாக உழைத்து, பணியாற்றிவிட்டு, தனியாக வாழ்வது என்பது ரொம்பவும் கடினமான காரியம். இந்த நாட்டிலே அப்படி இருந்தாலும், இன்றைக்கு பெண்கள் அஞ்சி, அஞ்சி போகக்கூடிய நிலைமையிலேதான் இருக்கிறார்கள். மானத்துடன், கற்புடன், சுயமரியாதையுடன், இன்று சென்னை நகரில், அதுவும் தனியாக வாழ முடியுமா என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு பெண்களுக்கென்று சில வேலைகளை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப் போல வருங்காலத்தில் தமிழகத்தில் பெண்களுக்கு பிரைமரி பள்ளிகள், ஆசிரியை, நர்சஸ் போன்ற பணிகளை பெண்களுக்கு ரிசர்வ் செய்ய வேண்டுமென்று, இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி, தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

தொடர்ச்சி

[1982 மார்ச் 27

(இரவு 7.10).

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் . மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசுவதற்கு முன்னாலே இன்றைக்கு ஒரு பெண் அமைச்சர், 4 பெண் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களும் கவனிக்கக்கூடிய இந்த இலாகாவிற்கு குறைந்த அளவே நேரம்— 2 மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் நான் அதற்காக வேதனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்) : இன்னொரு விஷயம், அதிலே உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நேரம் 5 நிமிடங்கள் தான் (சிரிப்பு). இதிலேயே பேசிக் கொண்டு இருந்தால் உங்கள்தொகுதியைப் பற்றி — நிலக்கோட்டை—பேச முடியாது போய்விடும்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே ஒரு நாள் முழுமையாக இதற்கு ஒதுக்குவார்கள். இன்றைக்கு பெண்களுக்கு என்று பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து இருந்தாலும் டைம் கொசுறு மாதிரி 2 மணி நேரமே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் நான் வேதனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெண்களுக்காக பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய அண்ணன் சௌரிராஜன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோம் இந்நாட்டிலே என்று புதுமைக் கவிஞன் அன்றைக்கே சொல்லி வைத்தான். அதைப்போல பெண்களுக்கு, படித்த பெண்களுக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் வேலைவாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்குப் பெண்கள் படித்துவிட்டாலும் ஆம் வேலைபார்த்தாலும் கூட கல்யாணம் செய்ய வேண்டுமென்றால் வரதட்சணைக் கொடுமை இருக்கிறது. நகையைக் கொடுக்கவேண்டும், காரைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று எல்லாம் கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டிலே 52 சதவீதம் பெண்களும் 48 சதவீதம் ஆண்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படி ஜனத்தொகையில் பாதிக்குமேல் இருக்கின்ற பெண்களுக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் 50 சதவீதம் வேலைகொடுப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து (I.C.D.S.) (இன்டக்கிரேடட்சில்டிரன் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 3 யூனியன்களை அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு யூனியனிலும் 100 பால்வாடிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். எஸ். எஸ். எல். சி. யில் நல்ல மார்க் வாங்கிய படித்த பெண்கள் 100 பேர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். 100 ஆயாக்கள் வேலைபார்க்கிறார்கள். 100 கோடி ரூபாய்

சாப்பாடு போடுவதற்காக என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே; அதிலே இந்த மாநிலத்திலே உள்ள 376 யூனியன்களிலும் இந்த I.C.D.S. திட்டத்தை அமுல் நடத்தி 40 குழந்தைகளுக்கு ஆகாரம் 30 பால் கொடுக்கிற தாய்மார்களுக்கு ஆகாரம், 30 கருவுற்ற ஸ்திரிகளுக்கு ஆகாரம், இதைத் தவிர இரவு நேரங்களிலே பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தல் போன்றவற்றைச் செய்வதற்கான திட்டம் போட்டு இந்த 100 கோடியையும் செலவு செய்தால் அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும். இதன்மூலம் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க ஏழை எளிய மக்கள் சார்பிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விதவைகளுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, நான் அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். எனக்கு முன்னாலே உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியதைப் போல் தாலி அறுத்த பெண் என்றால் 25 வயதிலே கூட அந்த நிலைமை வரலாம், ஆனால் அவர்களுக்கு உதவி கிடைப்பதில்லை, 40 வயது ஆனால் தான் அந்த பென்ஷன் கொடுப்போம் என்று சொன்னால் அது சிறந்ததாக இருக்காது. எத்தனை வயதிலே தாலி அறுத்தாலும் அவர்கள் குழந்தைகளோடு பாதுகாப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆகவே எந்த வயதாக இருந்தாலும் விதவைப் பெண்களுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டும், பணம் கொடுப்பதோடு, எப்படி அரிசன மக்களுக்கு பாதி மானியமாகவும் பாதி கடனாகவும் பால் மாடு வாங்குவதற்கு கடன் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதோ, அதைப் போன்று அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு விதவைப் பெண்ணுக்கும் ஒரு பால்மாடு வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி வாங்கிக் கொடுத்தால் அந்தப் பெண் எப்படியாவது அந்தக் குடும்பத்தை பாதுகாக்க முயற்சிக்க முடியும்.

பல காரியங்களைப் பெண்களுக்காகச் செய்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு யூனியனிலேயும் நூற்பாலைகளை ஏற்படுத்தி 100 பெண்களுக்காவது வேலை கொடுக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தினால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக தையல் தொழில். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒரு தையல் டீச்சரை நாம் போட்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு யூனியனிலும் மாதர் சங்கங்கள் 30 40 சங்கங்கள் என்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தம் கிட்டத்தட்ட 11,125 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜன் வெல்பேர் ஹாஸ்டல் போன்ற இடங்களில் படிக்கிற பெண்களுக்கு ஆண்டு தோறும் இனாமாக துணிகள் தருகிறோம். அதே போன்று ஆண்களுக்கு சட்டைகள் கொடுக்கிறோம், இப்படி கொடுப்பதை யாரிடத்திலோ கொடுத்து சரியாக தைக்காம

அவர்கள் போட்டுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் கொடுக்கப் படுகின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு மாதர் சங்கங் கள் மூலமாக, கிராமசேவக்குகள், மற்றும் யூனியன்கள் மூலமாக தைத்துக் கொடுப்பதற்கு வழி வகை செய்தால் தையல் கூலி அதிகமாக கிடைக்கும் என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 4,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகையை பயனுள்ள அளவிற்கு பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறையிலே வட்டார வாரியாக நிறைய பால் மாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்து வருகிறோம். ஆனால் மாட்டு தீவனத்திற்கு எந்தவிதமான வழி வகையும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே தீவனத்திற்காக எங்கெல்லாம் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ புல் வளர்த்து தீவனங் கள் கிடைக்க அரசே திட்டங்களைப் போட்டு வழி வகை செய்ய வேண்டும். ஓங்கோல் கால்நடைகள் உழைப்பிற்கும் பயன் படுகின்றன, அதே நேரத்தில் அதிக அளவிற்கு பாலும் கொடுக் கிறது. இப்படிப்பட்ட மாடுகளை அதிக அளவில் வாங்கி மக்க ளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோழிகளை பொறுத்த வரையில் முட்டையிடும் கோழிகளை யும் இறைச்சி கோழிகளையும் கொடுக்கிறோம். எனக்கு கணக்கு சரியாகத் தெரியவில்லை, 6வாரமோ, 10 வாரமோ ஆகிய பெரிய குஞ்சானவுடன் எடை போட்டு எடுக்கும் போது நல்ல முறையில் லாபம் கிடைக்கிற நிலை இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்தி ஏழை, எளிய மக்கள் பயனடையச் செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசு 50 சதவீதம் மானியம் கொடுக்கிறது. மாநில அரசு மீதி 50 சதவீதத்தை கொடுத்து வருகிறது. விரிவு படுத்தினால் இந்த திட்டம் மக்களுக்கு மிகவும் பயனளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கால்நடை மருத்துவர்களிடையே ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுசம்பந்தமாக பேசி யார் யாருக்கு புரோமோஷன் கொடுக்க வேண்டுமோ அவற்றை கொடுத்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி செய்தால் ஒரு சுமூகமான நிலை அவர்களிடையே ஏற்பட்டு, அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவார்கள் என்று கூறி முடித்துக் கொள் கிறேன்.

1982 மார்ச் 27]

(இரவு 7-20)

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சமூக நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய கால் நடை வளர்ப்பு, சமூக- நலம் பற்றிய அந்த மானியக் கோரிக்கைகள்மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற நான் விரும்புகிறேன். கால்நடை வளர்ச்சிக்காக, ரூ.18,19,49,000 மற்றும் சமூக நலத்திற்காக ரூ.23,01,71,000 நிதி ஒதுக்கீடு கேட்டிருக்கிறார்கள்.

கால்நடை வளர்ப்பை எடுத்துக்கொண்டால், நமது நாடு முழுவதும், இன்றைக்கு இந்தக் கால்நடைகளுக்கு நோய் ஏற்பட்டு மிகவும் அதிகமான கால்நடைகள் அழிந்து போயிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகவே, டாக்டர்களை அந்தப் பகுதிகளுக்கே அனுப்பி, நோயைக் கண்டறிந்து, அந்த நோய்களைத் தடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது பால் கொடுக்க மட்டுமல்ல, நமது நாட்டினுடைய விவசாயிகளுக்குத் தோழனாக, தொண்டனாக பணிபுரியக்கூடியவை மாடுகள். மாடுகள் விவசாயிகளுக்கு உதவி புரிகின்றன என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அந்த மாடுகளுக்கு வரக்கூடிய நோய்களைத் தடுக்கவில்லையென்றால், சாதாரண ஏழை, எளிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஒரு மாடு ரூ. 200, ரூ.300 கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ரூ.1,000 ரூ. 2,000 கொடுத்து மாடுகளை விவசாயிகள் வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலையிருக்கிறது. அப்படி சாதாரண ஏழை விவசாயி 1 ஜோடி மாடுகள் தன்னுடைய வீட்டுக்காக வாங்கினால், அந்த மாடுகள் நோயால் தாக்கப்பட்டு இறந்துவிட்டால் அந்த விவசாயிகளுடைய குடும்பம் அதோடு நசிந்துவிடும் என்பதைக் கணக்கிலே கொண்டு அப்படிப்பட்ட நோய்களைத் தடுப்பதற்காக மாதம் ஒரு முறையாவது தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கக்கூடிய கால்நடைகளை 'செக் அப்' செய்து அப்படிப்பட்ட நோய் இருக்கிறதா என்பதை முன்கூட்டியே கண்டறிந்து, அந்த நோயைத் தடுக்கக்கூடிய முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, நமது நாடு இருக்கிற சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு அரிசி உணவையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். வெளிநாடுகளிலே எல்லாம் அரிசி உணவை முக்கியமாக நம்பிக் கொண்டிருக்கவில்லை. அரிசி உணவு எவ்வளவு தேவையோ அதே அளவு

கால்நடையினுடைய இறைச்சி சாப்பிடும் பழக்கத்திற்கு வந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், நல்ல ஹெல்தியோடு, வளர்ச்சியோடு, நல்ல இரத்தத்தோடு, திராணியோடு இருக்கிறார்கள். இங்கே நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பழக்க வழக்கத்தில் அரிசி உணவையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். இறைச்சியின் விலை மிக அதிகமாக ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண மக்கள் இறைச்சி வாங்க முடியாது. அந்த அளவு இறைச்சி விலை அதிகமாக ஏறிக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? நம்முடைய நாட்டில் கால்நடை வளர்ச்சி மேன்மேலும் கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கால்நடை வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்றால், இறைச்சி விலை குறைந்து கொண்டே வர வேண்டும். சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், அன்றாடம் கூலி வேலை செய்யும் விவசாயிகள் யாரும் வாங்கி சாப்பிட முடியாத அளவுக்கு ஆட்டு இறைச்சியினுடைய விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல், மாட்டிறைச்சி விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதேபோன்று பன்றி இறைச்சி விலையும் ஏறிக் கொண்டேயிருக்கிறது. அதேபோல் கோழி இறைச்சி விலையும் கோழி முட்டை விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. மனிதனுக்குத் தேவையான இறைச்சி, பால் விலைகள் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிற காரணத்தால், அந்தக் கால்நடை வளர்ப்பைப் பிரதானமாக கணக்கிலே கொண்டு, அதற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கி, அதிகமாகக் கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்து எந்த அளவு அரிசியை சாப்பிடுகிறோமோ, அதே அளவுக்கு இறைச்சியையும் சாப்பிடக்கூடிய வகையில், கால்நடைகளை வளர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, கால்நடைகள் வளர்ப்பதன்முலம் தோல் பெற முடிகிறது. தோல் நமது நாட்டுக்கு மிகவும் தேவையான ,பிரதானமான பொருளாக இருக்கிறது. பலவிதமான பொருள்கள் செய்ய தோல் இன்றைக்கு நாட்டுக்குத் தேவைப்படுகிறது. தோல் மட்டுமல்ல எலும்பு நாட்டுக்குத் தேவைப்படுகிறது. அதைபோல், ஆட்டுக் கறியும்தேவைப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட இந்தக் கால் நடைகளுக்குப் பிரதான முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை வளர்ப்பதிலே அரசு முனைப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமூக நலம். நான் அதை மனதார வாழ்த்துகிறேன், வரவேற்கிறேன். நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சமூக நல அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மனித சமுதாயத்தில் நலிந்து கிடக்கின்ற, நசுங்கிக் கிடக்கின்ற சாதாரண அப்பாவி ஏழை எளிய மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற சமூக நலன் என்ற இந்த நல்ல மானியத்தைத் தன் கையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய உள்ளம் நிறைந்த நன்றியைச் சமூக நல அமைச்சரவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அதிலே பலவிதமான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன். ஊருக்கு உழைத்தவர்கள், இன்றைக்கு வெறும் கையோடு இருக்கும் முதியோர்கள், அதிலும் குறிப்பாக கூலி விவசாயிகள் இந்த உதவித் தொகையைப் பெற வேண்டுமென்றால் அவர்கள் விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். பத்து பேர்கள் விண்ணப்பம் போட்டால் 6 மாதங்கள் அல்லது ஒரு வருஷம் கழித்து யாராவது ஒரு ஆளுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் சொல்ல முடியாது. அதிலே பலவிதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதைக் களைந்து எறிவதற்கு சமூக நல அமைச்சரவர்கள் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும்; உஷாராக இருக்க வேண்டும்; அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த உதவித் தொகை பெறுவதற்கான வயது தகுதி 60, 65-க்கு மேல் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறைக்க வேண்டும். அதை 50 வயதாகக் குறைக்க வேண்டும். அந்த நிதி உதவியைப் பெறுவதற்குத் தகுதியான வயது 50 என்று இருக்க வேண்டுமென்று செய்ய வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு 25 ரூபாய் உதவித் தொகை என்று இருந்ததை 35 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும்கூட இன்றைக்குள்ள விலைவாசி நெருக்கடியான இந்தக் காலகட்டத்தில் இது மிகவும் பற்றாக்குறை நிதி என்றுதான் சொல்லமுடியும். எனவே, கருணைகூர்ந்து அதை இன்னும் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்கு முயற்சிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஊனமுற்றவர்களுக் கெல்லாம் அருமையான நல்ல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கடை வைத்துக் கொடுப்பது, வண்டிகள் கொடுப்பது, சக்கர வண்டிகள் கொடுப்பது போன்ற பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கிடைப்பது யாருக்கு, எங்கே கிடைத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் எங்கேயோ ஒரு ஆளுக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடிகிறது. சட்டசபை முடிந்து இங்கேயிருந்து தொகுதிக்குப் போவதற்கு முன்னாலேயே ஊனமுற்றவர்கள் வந்து நின்று கொள்கிறார்கள். அசெம்பளியிலே பாஸ் செய்தார்களாமே பேசினார்களாமே அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்களே, எங்களுக்கும் வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தால் 6 மாதங்கள் அல்லது

1 வருஷம் கழிந்தால்கூட அந்த ஊன்றுகோல் கருவிகள் கிடைப்பதில்லை. எப்பொழுதோ யாரோ ஒரு ஆளுக்கு மட்டும்தான் கிடைக்கிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள் விதவைகள் சம்பந்தப்பட்டது. விதவையானவர்களுக்கு அந்த ஆண்டிலேயிருந்து அந்த நிதி கிடைப்பதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 20 வயதிலே ஒரு பெண் விதவையாகிவிட்டால் இன்னும் 25 ஆண்டுகள் காத்திருந்து 45 வயதான பிறகுதான் அந்த நிதியை வாங்குகின்ற நிலைமை இருப்பதால் அந்த உதவியைக் கொடுத்தும் பிரயோஜனம் இல்லை; அதை வாங்கியும் அவர்களுக்குப் பயன் இல்லை. ஆகவே எந்த ஆண்டில், எந்த வயதில் அவர்கள் தங்களுடைய கணவனை இழந்து விதவையாகி விடுகின்றார்களோ அந்த ஆண்டிலேயிருந்து கிடைக்க, அந்த வயதிலேயிருந்து கிடைக்க அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர்களுக்கு இனாமாக ஒரு கிலோ அரிசி கொடுக்கிறீர்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த அரிசியை யாரும் சாப்பிட முடியாது. மிகவும் மட்டரகமான அரிசி; அது ஒரு கிலோதான். எதற்காக அதைக் கொடுக்கிறீர்கள்? அந்த முதியோர்கள் கிட்டத்தட்ட பத்து வீடுகளிலே பிச்சையெடுத்தால், காலை 8 மணிக்குக் கிளம்பி ஒரு ரவுண்ட் வந்தால் ஒரு நாளைக்கு 5 கிலோ அரிசியை வாங்கிக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள். அதற்குப் பதிலாக நியாய விலைக் கடையில் வாங்க வேண்டுமென்றால் காலை 8 மணிக்கே போய் க்யூவிலே நின்று வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது ரொம்பவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஒரு கிலோ அரிசி என்பதோடு கிட்டத்தட்ட 2 கிலோ அரிசியையும் சேர்த்து 3 கிலோ அரிசியாகக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அதையும் நல்ல அரிசியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 7.30)

* திரு. கே. ஜி. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது சமூகநலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். காங்கேயம் என்றாலே கூரான கொம்பும், நேரான திமிலும் பட்டுப்போன மேனியுடைய காளையைக் கண் எதிரே நின்ற காட்சியைக் காண எல்லோரும் ஆவலாக இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லி அந்தப் பகுதியின் சொந்தக்காரன் என்ற முறையில் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விழைகிறேன்.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

1982 மார்ச் 27] [திரு. கே. ஜி. கிருஷ்ணசாமி]

காங்கேயம் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு சுமார் 25 ஆண்டுகாலம் ஆகியும் இன்னும் அதை பிரதம ஆஸ் பத்திரியாக ஆக்காத காரணத்தினால் விவசாயக் குடிமக்கள் மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள். அதை உடனடியாக பிரதம ஆஸ்பத்திரியாக ஆக்கித் தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சாவடிபாளையம் என்ற இடத்தில் ஒரு கிளை நிலையம் இருந்தது. அதிலே தினசரி சுமார் 10 மாடுகள் வந்து கொண்டிருந்தன. இப்போது அதை மூடிவிட்டார்கள். அதை திறக்கவேண்டும் என்ற பொது மக்கள் கோரிக்கையை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். காங்கேயத்துக்கு அருகாமையில் வி.பி. புதூர் என்ற ஊரில் உள்ள மருந்தகத்திற்கு வாரத்திற்கு 2 கால்நடைகள்தான் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அதை மூடிவிட்டு, இந்தக் கால்நடை நிலையத்தைத் திறக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மக்கள் சார்பாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே கன்று வளர்ப்பதற்கு என்று பல மாவட்டங்களில் மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோன்று காங்கேயம் வட்டத்திலும் கால்நடைக் கன்று வளர்ப்பதற்கு மானியம் வழங்கவேண்டும் என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காங்கேயத்துக்குப் பக்கத்தில் நத்தக்காடையூர் என்ற பகுதியில் உள்ள கோழிப்பண்ணையை மூடிவிட்டார் கள். பல இடங்களிலே இப்போது கோழிப்பண்ணையைத் திறந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே இதையும் திறக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கேயம் வட்டமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கே ஒரு உதவி இயக்குநர் அலுவலகத்தை ஆரம்பித்தால் பொது மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல் கிராமப் பகுதிகளில் டாக்டர்கள் உடன் செல்வதற்கும் நோய் தடுப்பதற்காக விரைந்து செல்வதற்கும் அவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள்கள் வழங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு, எம்.பி.பி.எஸ். மருத்துவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளமாவது கொடுத் தால் சீரான முறையிலே அவர்களுடைய பணி இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மருந்தகங்களுக்கு தொலைபேசி இணைப்பு வேண்டும் என்பது நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் கோரிக்கை யாகும். அதை அமைச்சர் அவர்கள் இன்று இந்த சபையில் அறிவிப்பார் என்று என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

[திரு. கே. ஜி. கிருஷ்ணசாமி] [1982 மார்ச் 27

பொள்ளாச்சிப் பகுதியிலே, வால்பாறை, டாப்ஸ்லிப் போன்ற பகுதியிலே நல்ல சீதோஷண நிலை இருப்பதால் அங்கே கால்நடை பண்ணை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொள்ளாச்சி சிங்க நல்லூர் பகுதியிலோ மருந்தகம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று பொதுமக்களின் கோரிக்கையை இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெரியார் மாவட்டத்திலே கொடுமுடி பகுதியிலே கந்தசாமி பாளையத்தில் ஒரு கிளை நிலையம் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று பொது மக்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று ஆவன செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கேயத்திலே கால்நடைப் பண்ணை ஒன்று ஆரம்பிப்பதற்கு சென்ற ஆண்டு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டது. அதைத் துரிதமாக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் கிளை நிலையங்களுக்கு சென்று வருவதற்காகவும் அங்கே தங்கி மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு கால்நடைகளை அன்றாடம் கவனிக்கவும் ஆய்வாளர்களுக்கு வீட்டுமனையை அங்கே கட்டித் தரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டு, பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. நாராயணன்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கால் நடை மற்றும் சமூக நலம் ஆகியமானியங்களின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு தீவிர கால் நடை அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தீட்டி, வெண்மைப் புரட்சியால் தமிழகத்தில் கால் நடைச் செல்வம் வளர்ச்சி மட்டுமல்லாமல், மக்களுக்கு அன்றாடம் தேவைப் படுகின்ற பால், முட்டை, இறைச்சி, போன்ற சத்துணவுப் பெருக்கத்திற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. செயற்கை முறை இன விருத்தியில் திரவ விந்து முறை நாம் எதிர்பார்த்த பலனைக் கொடுக்காததால், இப்போது உறை விந்து முறையை தர்மபுரி, காஞ்சிபுரம், வேலூர், செங்கற்பட்டு போன்ற ஒரு சில இடங்களில் மட்டும், அது செயல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கால் நடை வளர்ச்சியில், எதிர் பார்த்த பலனைப் பெற வேண்டுமென்றால், இப்போதுள்ள உறை விந்து முறையை தமிழகம் பூராவும் பரவலாக செயல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது புகழ் பெற்ற காங்கேயம் கால் நடை இனமானது உற்பத்தி குறைந்து காலப் போக்கில் அழிந்து விடும் அபாயம் இருக்கிறது. இதைக் காப்பாற்ற முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்சி, கோவை, பெரியார் போன்ற மாவட்டங்களில், கால் நடைகள் பண்ணையை ஏற்படுத்தி உழவு மாடுகள், வண்டி மாடுகள், இவைகளை உற்பத்திச் செய்வதோடு உயர்ந்த ரகமான பெர்சி, ரெட்டான்,

மூர்ரா போன்ற உயர்தரமான கால் நடைகளை வளர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில், ஆப்பக்கூடலில் ஒரு கால் நடை மருத்துவ மனை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கால் நடை இயக்குநரை நியமிக்கும் நேரத்தில், அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த வல்லுநர்களை நியமித்தால், நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மனித இயல் மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் அமைப்பது போன்று, இந்தக் கால் நடைகளுக்கும், கால் நடை பல்கலைக் கழகம் அமைத்தால் இந்தத் துறை மேன் மேலும் வளர்ச்சி அடைய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமூக நலத்துறையைப் பொறுத்த மட்டில், ஏழை எளிய மக்கள் அநாதைகள், இன்னும் மற்றவர்கள் எல்லாம் மனம் நிறைவு கொள்ளும் வகையிலே, புரட்சித் தலைவரின் அரசு பல முற்போக்கான திட்டங்களை செயல் படுத்தி வருகிறது. இந்தியாவில், எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு இங்கே, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக சத்துணவுத் திட்டத்தை கொண்டு வந்ததை ஏழை எளியவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். தி.மு.க. ஆட்சியில் இருந்ததை விட முதியோர்உதவித் தொகை, ஊன முற்றோர் உதவித்தொகை, விதவைகள் மற்றும் உள்ளவர்கள், இந்த உதவித் தொகையைப் பெருவோர் எண்ணிக்கைஉயர்ந்தது மட்டுமல்லாமல் அந்த உதவித் தொகையை 35 ரூபாய்க்கு உயர்த்தி அந்த உதவித் தொகை பெறுபவர்கள், வாரம் ஒரு முறை அரிசியும், வருடத்திற்கு இரண்டு முறை வேட்டி, புடவை போன்ற இத்தனை வசதிகளையும் வழங்கும் திட்டத்தை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆதரவற்ற 30 ஆயிரம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவிப் பணம் வழங்கும் புதிய திட்டத்தை இந்த அரசு அறிவித்திருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடிய செய்தியாகும் சமூகத்தில்உள்ள ஏழை எளிய விதவைகள், மற்றுமுள்ள அநாதைகள் பயன் பெறும் வகையிலே இந்த அரசு பல திட்டங்களைச் செயல் படுத்திய போதிலும், இந்தத் திட்டங்களை பற்றி கிராமத்திலே உள்ளவர்களுக்கு இன்னும் தெரியாத அளவிலே இருந்து வருவதை இன்னும் பல விளம்பரங்களின் மூலம் கிராம மக்களுக்கு இந் ல திட்டங்களையெல்லாம் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்களின் நலன் கருதி சமூக நலத் திட்டங்களை செயல்படுத்தி வரும்போது, அந்தத் திட்டங்களின் பலன் ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில், இந்தக் குழந்தைகள் காப்பகம் ஏற்படுத்தும் போது, இப்போது நகரத்தில் இருந்து செயல் பட்டு வருவதைப் போல், கிராம அளவிலே, பஞ்சாயத்து அளவிலே செயல் படுத்தினால், கிராமத்திலே உள்ள ஏழைத் தாய்மார்கள் பயன் பெற ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு, வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை றுபெறு கிறேன். வணக்கம், நன்றி.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

[1982 மார்ச் 27

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மண்புமிகு சமூக நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற கால் நடை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நான் சார்ந்திருக்கின்ற காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பில் நன்றிதெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

(இரவு 7-40)

கால் நடை வள்ர்ச்சி ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாகும். அந்த கால் நடைகளுக்கு நோய் ஏற்பட்டு, மருத்துவம் செய்ய கால் நடை ஆய்வாளர்களை அணுகினால் அங்கே மருந்து இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். என் தொகுதியில் ஆள்வார் திருநகரில் ஒன்றியத்தில் ஆடுகளுக்கு மருந்து இல்லாமல் ஏராளமான ஆடுகள் இறந்து விட்டன. ஆடுகளுக்கு மருந்து இல்லாமல் கிராம மக்கள் இன்றைக்கு அவதிப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பாக வாரத்தில் சனிக்கிழமை தோறும் கோழிகளுக்கு தடுப்பு ஊசி போடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு சனிக் கிழமையும் கிராம மக்கள் அங்கே கோழிகளைக் கொண்டு சென்று, மருந்து இல்லாமல் கோழிகளைத் திரும்பக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலையைப் பார்க்கும் போது பரிதாபமாக இருக்கிறது. அந்த பரிதாபத்திற்குக் காரணம் அங்கே மருந்து சப்ளை இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. கோழிகளுக்கு நோய் வரும் முன்பு தடுப்பு ஊசி போடப்பட வில்லை. நோய் வந்த பின்னால் காப்பாற்றவும் முடியவில்லை. இப்படி ஆடுகளும், மாடுகளும், கோழிகளும் நோய் வந்தால் காப்பாற்ற முடியாமல் இறந்து விடுகின்றன. அவைகளை காப்பாற்ற எப்போதும் தேவையான மருந்துகளை இருப்பில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாடுகளுக்கு தடுப்பு ஊசி போடுவதைப் பொறுத்த வரையில் கால் நடை ஆய்வாளர்களும், உதவி ஆய்வாளர்களும் கிராமங் களுக்கும் சிற்றூர்களுக்கும் சென்று முகாம் இட்டு, அதிகாலையில் தடுப்பு ஊசி போட்டால் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும். முக்கியமாக ஆடு, மாடுகளைக் காப்பாற்ற எப்போதும் தேவை யான மருந்துகளை இருப்பில் வைத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நோய் வருவதற்கு முன்பு கிராமங்களிலும் சிற்றூர்களிலும் முகாம் இட்டு, தடுப்பு ஊசி போட வேண்டும்.

குறிப்பாக ஆள்வார் திருநகரில் ஒன்றியம் சுமார் 25 மைல் நீளம் உடையதாக இருக்கிறது. அங்கே கால் நடைகள் அதிகமாக வளர்க்கப்படுகின்றன. அங்கே கால் நடைகளுக்கு ஏதாவது நோய் ஏற்பட்டு, உடனடியாக சிகிச்சை அளிக்க வேண்டுமென்றால் அங்கிருந்து தூத்துக்குடிக்கு அல்லது அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற இடத்திற்குத்தான் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்

1982 மார்ச் 27] [எஸ். என். இராமசாமி]

கிராம மக்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கால் நடைகள் அதிகமாக இருக்கும் அந்தப் பகுதியை பேய்குளம் பகுதி, ஆத்தூர் பகுதி என்று இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து, கால் நடைகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பேய்குளம் சென்டர், ஆத்தூர் சென்டர் என்று இரண்டாகப் பிரித்துக் கொண்டால் தூத்துக்குடிக்கு சென்று சிகிச்சைப் பெறுகின்ற கஷ்டம் இல்லாமல் அங்கேயே உடனுக்குடன் சிகிச்சை பெற வசதியாக இருக்கும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கால் நடைத் துறையில் கருத்தரிப்பு பணியை மட்டும் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். அந்தப் பணி சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. அதே நேரத்தில் ஜெர்சி இனக் கன்றுகளை பராமரிக்க அரசு உரிய கவனம் செலுத்தவில்லை அதற்கான உதவி நிதியை ஒழுங்காகக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கான உதவித் தொகையை. ஒழுங்காக க்கொடுத்து, உயர்ந்த இன கால் நடை கன்றுகளை நல்ல முறையில் பராமரிக்க தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி சாத்தான்குளம் ஒன்றியத்தில் 25–க்கு மேற்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் இருப்பதால் அங்கே கால் நடை மருத்துவமனை இருந்தும், அந்த மருத்துவமனையில் போதுமான அளவுக்கு மருந்துகள் இல்லை. ஆகவே, உடனடியாக ஊராட்சி ஒன்றிய கால் நடை மருந்தகங்களுக்கும், மருத்துவ மனைகளுக்கும் அதிகமான மருந்துகளை கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால் நடைத் துறையில் உள்ள ஆய்வாளர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் கிராமங்களுக்குப் போய் கால் நடைகளைப் பார்த்து கண்காணிக்க நல்ல முறையில் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய பணிகளுக்கு ஏற்றவாறு அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்க வேண்டும். மற்ற துறையில் வழங்குவதைப் போல இந்தத் துறையில் வேலை செய்யும் அனைவருக்கும் அடிப்படை ஊதியத்தை உயர்த்த வகை செய்ய வேண்டும். சூப்பர்வைசர்களுக்கு வழங்கும் ஊதிய விகிதத்தையும் உயர்த்தி, அவர்களுடைய பணியை முறையாக ஏற்படுத்தி அதிலே தீவிரம் காட்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகமான அளவில் நிலை '1' பதவிகளை ஏற்படுத்தி, நியாயமான ஊதியத்தை நிர்ணயித்து, அது பற்றி அரசு முறையாகப் பரிசீலித்து, அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. தா. வீராசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடை பராமரிப்பு, சமூகநலம் ஆகிய மானியங்களின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக முதலிலே என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சமூகநல அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இரு துறைகளுக்கும் ஏறத்தாழ 41 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்களைத் தீட்டி இங்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

கால்நடைத் துறையைப் பராமரித்து வருகின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த திங்கள் ஓரத்தநாட்டுக்கு வந்து, அங்கே கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கான பயிற்சியையும் வம்சாவழி ஆய்வுத் திட்டத்தையும் தொடங்கி வைத்து அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டதற்காக முதற்கண் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்று கால்நடைத் துறையைப்பற்றி இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் அதனுடைய அருமை பெருமைகளையும், இந்த கால்நடை பராமரிப்புத் துறை எந்த அளவுக்கு ஒரு நாட்டின் தேசிய வருமானத்தில் பங்கு பெறுகிறது என்பதுபற்றியும் சொன்னார்கள். சின்னஞ்சிறிய நாடுகளான அர்ஜன்டைனா, டென்மார்க் போன்ற நாடுகள் கால்நடை பராமரிப்பு மூலம்தான் அந்த நாட்டின் தேசிய வருமானத்தைப் பெற்று வருகின்றன என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கால்நடை பராமரிப்புத் துறையை நாம் வளர்ப்பதன் மூலம் நமக்குத் தேவையான அசைவ உணவை நாம் பெறுகிறோம். மாமிசத்தைப் பெறுகிறோம். மாமிசத்தைப் பதப்படுத்தி வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகிறோம். தோலைப் பதப்படுத்தி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால், உயர்ந்த ரக ஆடுகளின் ரோமங்கள் மூலம் கம்பளங்கள் தயாரித்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிறோம். ஆகவே, இந்தக் கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையின் மூலம் நாம் ஓரளவிற்கு அந்நியச் செலவாணியைப் பெறுவதால், இதை ஒரு 'அந்நிய செலாவணி பெறும் பொக்கிஷம்' என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட கால்நடைத் துறையைப் பற்றி நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையில் கடந்த காலத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதா என்றால் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த காலத்தில் அவையெல்லாம் ஏட்டளவில் இருந்ததே தவிர அந்தத் துறை நாட்டு மக்களுக்கு ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கு, இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற மக்கள் தொகையில் 80 சதவீதம் இருக்கும் வேளாண்மைக் குடிமகன்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதை என்னால் கூறிக்கொள்ள முடியும். எனவே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, இந்தத் துறையில் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு, அவற்றைப்பற்றி நாட்டு மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, அந்

தத் திட்டங்களின் பயனை அறியச் சொல்லி, அந்தத் திட்டங்களின் மூலம் கிராமப்புற மக்கள் தங்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வழிவகை செய்து இருக்கிறது, அந்த வகையில் பெருத்த அளவிற்கு அக்கறை செலுத்திவருகிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதனால்தான் என்றைக்கும் இல்லாத அளவிற்கு இன்றைக்கு அதிகத் தொகை இந்த மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்த அடிப்படையில் கேந்திர கிராமத் திட்டங்கள், வம்சா வழித் திட்டங்கள், செயற்கை முறை விந்து தயாரிக்கும் திட்டங்கள், ஆடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள், வெள்ளாடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள், கோழி வளர்ப்புத் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்களை உருவாக்கி அதன் மூலம் இன்றைக்கு கிராம மக்கள் பயன்படும் வகையில் காரியங்கள் ஆற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் இன்று நல்ல பல திட்டங்கள் தீட்டப்படுறன. அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் யாருக்குச் சென்று சேரவேண்டுமோ, அந்த திட்டங்களை எல்லாம் யார் நன்கு அறிந்து செயல்பட வேண்டுமோ அதன் மூலம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம், வருவாய் பெருக வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில், இந்த நாட்டுமக்கள் விழிப்படையச் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, கால்நடைப் பராமரிப்பு பற்றி கிராம மக்களிடையே எடுத்துக்கூறும் வகையில் கிராமந்தோறும் நாம் சினிமாப் படங்கள் காட்ட வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கால்நடை வளர்ப்பு பற்றி வேளாண்மைப் பெருங்குடி மக்கள் ஆர்வம் பெறுவதற்காக கால்நடைப் பண்ணைகளில் குறைந்த பட்சம் ஒரு மாத காலத்திற்கு அந்தப் பெருங்குடி மக்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் நவீன விஞ்ஞான முறையில் அவர்கள் அந்த கால்நடைகளை கையாள்வதற்கு உரிய பயிற்சியையும் நம்முடைய அரசு அங்கே அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய அனைவரும் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ மருந்தகங்கள், மருத்துவ மனைகள் திறக்கப்பட்டிருந்தாலும் கால்நடை மருந்தகங்கள் மருத்துவ மனைகள் போதவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தருணத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டு இந்த மாமன்றத்தில் கூறிய ஒரு கருத்தை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், ஆயுர்வேத மருந்துகளை கால்நடை செல்வங்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று

சொன்னார்கள். நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்திலே இருந்த அரசு அண்ணா அவர்கள் சொல்லிச் சென்ற அந்த வழியில் கால்நடை செல்வங்களுக்கு ஆயுர்வேத மருத்துவ முறையை வழிநடத்தினார்களா ? செயல்படுத்தினார்களா ? என் பதை அறிய விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் கூறிய அந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றத் தவறிய காரணத்தினால்தான் இன் றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் அண்ணா சொன்ன கருத்தில் நடைபெறுகிற ஆட்சி, ஆயுர்வேத மருத்துவ முறைகளை கால்நடைதுறையிலே அறிமுகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆயுர்வேத மருந்து தயாரிப்பதற்கான மூலிகைப் பண்ணை ஒன்றையும் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டும். கால்நடை கிளை மருந்தகங்களுக்கு நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டித்தர வேண் டும். தமிழகத்தில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் கிராமங் கள் தோறும் பல்வேறு கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரும் இந்த அரசு கால்நடை கிளை மருந்தகங்களுக்கும் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை வளர்ப்புக்காக ஐ. ஆர். டி. பி. திட்டத்தின் மூலம் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்குகிறோம். அப்படிப் பட்ட விவசாயிகளுக்கு நல்ல கன்றுகளை அளிக்கும் வகையிக கால்நடைப் பண்ணைகள் உரிய கன்றுகளை உருவாக்ல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரத்தநாட்டில் நடந்துகொண்டிருக்கும் கால்நடை பயிற்சி நிலையம் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். ஒரத்தநாட்டில் ஒரு மாவட்ட கால் நடைப்பண்ணை இருக்கிறது. அங்கே ஏறக்குறைய 300 ஏக் கர் நிலம் அதற்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. அங்கே கண் காணிப்பாளர் அலுவலகமும் கால்நடைகளை நிறுத்திவைக்கும் கேட்டில் ஷெட்டும், அரசு மருத்துவ மனைக்கு அருகில் இருப்ப தால், பொதுமக்களுக்கும் நோயாளிகளுக்கும் அசௌகரியம் ஏற்படுத்தி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே 150 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள அந்தஇடத்திற்கு, (கீழத் தோட்டத்திற்கு) ஒரு கால்நடை கண்காணிப்பாளர் அலுவலகத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி விரும் பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.

(இரவு 7—50.)

*திருமதி தா. இராசாம்பாள் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய தேசீய காங்கிரஸ் கட்சி யின் சார்பாக கால்நடை பராமரிப்பு, சமூக நலம் என்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலிலே நன்றி கூறி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

இங்கே கால்நடைகளை எப்படி நன்கு பராமரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக பல விளக்கங்கள் கொள்கை விளக்கக் குறிகளிலே கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அதே சமயத்தில், கால்நடைகள் வெளிமாநிலங்களுக்கு கடத்தப்படுகிறது அல்லது அனுப்பப்படுகிறது என்ற ஒரு கருத்தையும் வெளியிட ஆசைப்படுகிறேன். அதை நாம் உடனடியாக தடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தோடு கால்நடை அபிவிருத்தி அலுவர்கள் பற்றிய பிரச்சினையைப் பற்றி பலரும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை, சொல்லக் கூடாது என்ற நிலைமைகள் இருந்தபோதிலும் கூட, கிராமத்திலே நல்ல முறையில் கால்நடைகளை பராமரிக்க அந்த அலுவலாளர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக திறமையுடன் பணிபுரிந்து வந்த அந்த நல்ல ஒரு நிலைமாறி, இன்று கால்நடை பற்றிய பிரச்சினைகளை கவனிப்பதைவிட, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை, வாழ்க்கைப் பிரச்சனைக் குறித்து, அவர்களுடைய பதவிகளை எப்படிதப்ப வைத்துக் கொள்வது அல்லது அவர்களுடைய பதவியில் ஊதிய உயர்வினைக்கேட்பது, அல்லது பயணப்படி மற்ற படிகளை எப்படி அதிகமாக பெறுவது என்ற இந்த வகையில்தான் கவனம் சிதறடிக்கப்படுகிறது. அதிகமாகச் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், 365 நாட்களில் 360 நாட்கள், இதற்காகவே அவர்கள் செலவழிக்கக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

கால்நடை பராமரிப்பு அலுவலாளர்களாக பணி புரிந்த அவர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கும்போது, ஒரு கடைநிலை ஊழியரை அவருடன் அனுப்பி வைப்பார்கள். அவர்கள் இருவரும் காலை 6 மணிக்கே வந்துவிடுவார்கள். இரவு 8 மணி வரையில் அந்தப்பகுதியில் உள்ள அனைத்துக் கால்நடைகளையும் கண்காணிப்பார்கள். அவர்களுக்கு அந்தக்கிராமத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு கால்நடையையும் நன்றாக தெரியும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் எத்தனை கால்நடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியும். அவைகளுடைய வயது என்ன ? அவைகளை எப்படி பராமரிக்க வேண்டும், தீனி எந்த வகையில் எந்த நேரங்களில் கொடுக்க வேண்டும். எப்போது எந்தக் கால்நடைகளுக்கு என்ன ஊசி போடுவது என்றும் அனைத்து விவரங்களும் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். இந்த கால்நடை பராமரிப்பு வளர்ச்சித் திட்டத்தை அவர்கள் மிக நல்ல முறையில் அமைதியாக அங்கே செயல்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். யாது காரணத்தினாலோ அவர்களுடைய கவனம் திசை திருப்பப்பட்டு, மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய சூழ்நிலை அறவே இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே நிலைமைகளை அறிந்து அவர்களுக்கு தக்க தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக கிராமங்களுக்கு கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக செமன் கொண்டு செல்லும்போது ஏதோ அதை கடனே என்று கொண்டு செல்லுகிறார்களே தவிர, பருவத்தே பயிர் செய் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில், காலத்தில் அது வினியோகம் செய்யப்படுவதில்லை. அதன் காரணமாக இந்த முயற்சியால் யாது பயனும் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அடுத்ததாக, மேய்ச்சல் தரையைப் பற்றிக் கூறினார்கள். பல கிராமங்களில் மேய்ச்சல் தரை என்றல் என்ன என்று கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு அது கேள்விக்கு இடமாகவே இருக்கிறது என்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனெனில், அந்த நிலங்கள் அனைத்தும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே, அந்த மேய்ச்சல் நிலங்களை மீண்டும் கண்டு பிடித்து அவைகளை கால்நடைகளுக்கு பயன்படுகிற வகையில், அவைகளுக்கு தீவனம் பயிர் செய்கிற வகையில் பயன்படுத்த ஒரு முறையைக் கொண்டு வருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல கிராமங்களில் வறட்சி சமயத்தில் வைக்கோல் புல் வழங்கினார்கள். என்னுடைய மாவட்டமான சேலம் மாவட்டத்தில், எங்களுடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் அதை திறம்படச் செய்தார்கள். நான் மிகவும் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்காக அவர் இரவு பகலாக சிரமப்பட்டு அலைந்து அந்த கால்நடைகளுடைய பராமரிப்பிற்காக, அவற்றின் வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்டார்கள். வைக்கோல், புல்லை அதிகமாக வாங்கி அனைவருக்கும் உள்ள கால்நடைகளும் பயன்படுத்தத் தக்க வகையில் உதவி செய்தார்கள் என்பதை என்னால் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இதிலே முக்கியமாக ஒன்றை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இப்போது வறட்சி இல்லை என்றாலும், இன்னும் போதுமான அளவில் கால்நடைகளுக்கான தீவனம் கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆகவே சிறு விவசாயிகளுக்கு மானியமாக ரூபாய் 100 அளித்து அதை சப்சிடியாக கொடுத்து தீவனப்புல் வளர்க்க பயன்படுத்த உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு வீரகனூரில், ஒரு கால்நடை மருந்தகம் அமைத்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதேபோல பல இடங்களில் அமைக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டை பெருமளவில் இப்படி இல்லாத இடங்குளில் மருந்தகங்களை அமைக்க பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல அந்த மருந்தகங்களில் போதிய மருந்துகள்இல்லை. கால்நடைகளுக்கு எந்த நோய்க்கும் மருந்து இல்லை என்ற பதிலைத்தான் நாம் எதிர் கொண்டு வருகிறாம்.

ஆகவே, நாம் கால்நடை விரிவாக்க அலுவலர்களைக் குறை கூறுவதோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல் அவர்களுக்குரிய மருந்தைக் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சமூக நலத்துறையிலே பெண்களுக்கு நல்ல பல முன்னேற்றக் குறிப்புக்கள் இருக்கின்றன. இவையனைத்தும் நன்முறையில் செயல்பட்டால் கண்டிப்பாக தமிழ்நாடு முதல் ரேங்கில் இருக்கும் என்பதில் சிறிதேனும் அய்யமில்லை. இருந்தாலும் ஒரு சில குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. அவற்றை நேரடியாக அமைச்சரவர்கள் கவனித்து அவருடைய கவனத்திற்கு வருபவைகளைக் கவனித்து களைய வேண்டும்.

அடுத்து ஆதரவற்ற விதவைகளுக்கு உணவு விடுதிகளுக்காகக் கடன் வழங்குவது சம்பந்தமாக ஒரு கொள்கை இருக்கின்றது. அது நன்முறையில் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து மகளிர் மன்றங்கள் என்பவை ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 30 என்று அறிக்கையில் இருக்கின்றது. அந்த மகளிர் மன்றங்களில் ஒன்று கூட இப்போது இயங்கவில்லை, அவற்றை இயக்கி வைக்க வேண்டும். தையல் மெஷின்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே நல்ல சத்துணவு கொடுப்பதற்காக ஏற்பாடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. கால் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை 15 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் இவை அனைத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு தனியார் தையல் மெஷின்களை வாடகைக்கு விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும். அவை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்துவதற்குரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து குழந்தைகள் நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையிலே சரியான முறையிலே கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக ஆதிதிராவிடர்கள் வாழும் பகுதியில் குழந்தைகள் நிலையம் அமைக்கப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றில் கூட இந்த குழந்தைகள் நல நிலையங்கள் சேரிகளில் இல்லை. இதுபற்றி பரிசீலனை செய்து அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து வறட்சி நிவாரணத்தின் கீழ் குழந்தைகள் நலக் காப்பகத்தின் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மற்றபணிகளைப் பொறுத்த வரையிலே அதாவது ரோடுபோடுவது போன்ற வேலைகளைப் பொறுத்தவரையிலே செய்து விட்டால் அவைமுடிந்துவிடுகின்றன. ஆனால் பள்ளிக்கூடத்தைத் திறந்துவிட்டால் பிறகு அதை மூடுவது என்பது ஒரு சிறப்பான காரியமாக இருக்காது. ஆகவே

வறட்சிக் காலத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பள்ளிகளை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அழுகின்ற பிள்ளைக்கு வாழைப்பழம் கொடுப்பது போன்று 3 மாதத்திற்கு மட்டும் அவர்கள் படிக்கின்ற வசதியினைப் ஏற்படுத்தி கொடுத்து விட்டு பிறகு நிறுத்திவிடுவது என்பது சரியானதாக இருக்க முடியாது. ஆகவே அதனைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குழந்தைகள் உணவுக்காக 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த 100 கோடியில்ஒரு பகுதியை குழந்தைகள் ஊட்டச் சத்து உணவு வழங்கவும் சிறிது தொகை ஆரம்பக்கல்விப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கவும் ஒதுக்கிக்கொண்டு மீதமுள்ள தொகை அனைத்தையும் பயனுள்ள வகையில் பாசனத் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொ கிறேன். இந்த 100 கோடியினை ஆரம்பக் கல்விப் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊனமுற்றோர் வேலைவாய்ப்பு என்பது சரியான முறையிலே செயல்படுத்தப்படவில்லை. அதனைக் கண்டிப்பாக நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தி வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்— தலைமை).

அடுத்து ஆடுகள் வளர்ப்பைப் பொறுத்த வரையில் மேய்ச்சல் தரிசு நிலங்களைப் பாராதீனம் ஆகாமல் பாதுகாத்து நல்ல வசதிகளைச் செய்துக் கொடுத்தால் ஆடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தையல் ஆசிரியைகளைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இவர்களுடைய நிலைமை பரிதாபகரமான நிலைமையாக இருக்கின்றது. அதே படிப்புள்ள கைத்தொழில் ஆசிரியைகள் உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் போது அவர்கள் நல்ல சம்பளத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் எந்தவிதமான சலுகையும் இன்றி இருப்பது என்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய தொழிலும் நன்றாக இயங்கவில்லை. அவர்கள் எங்கும் செல்வதும் இல்லை, எதையும் பார்ப்பதும் இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து அவர்களிடத்திலே நல்ல வேலையையும் வாங்க வேண்டும் அவர்களுடைய பணிகள் உரிய முறையிலே பயன்படுத்துவதற்குரிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து பல இடங்களில் முக்கிய சேவிகா, கிராம சேவிகா பணியிடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. உடனடியாக அந்த இடங்களை நிரப்ப வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மறுவாழ்வு இல்லங்களைப் பொறுத்தவரையில் உணவுக்காக கொடுக்கின்ற தொகைகள் போதவில்லை. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சமூக நலத்துறையிலே பல திட்டங்கள் இருந்த போதிலும்கூட என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு சாக்கட்டித் தொழிற்சாலை, சோப்புத் தொழிற்சாலை போன்றவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு முறையிலே தையல் பயிற்சி பெண்களுக்கென அளிக்கப்பட இருப்பதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதனை நல்ல முறையிலே 5, 10 இடங்களில் நிறைவேற்றிவைத்து பெண்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

(இரவு 8-00.)

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கான கால்நடை பராமரிப்புத் துறைக்கான மானியக் கோரிக்கை மீது நான் வரவேற்றுப் பேச விழைகின்றேன்.

இன்றைக்கு ரூபாய் 18 கோடி 20 இலட்சம் அளவிற்கு இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கி இருப்பது, கடந்த பல ஆண்டுகளாக பல்வேறு கட்சிகள் தமிழ்நாட்டை ஆண்டிருந்தாலும், பல்வேறு அரசாங்கங்கள் இந்தத் துறையினை நடத்தி வந்திருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு தமிழக அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இருக்கிற தமிழக அரசு அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை இந்தத் துறையின் சார்பாக கொண்டு வந்திருப்பது தமிழகத்தின் கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது.

கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற கால்நடை வளத்தை வளர்ப்பதிலே மட்டும் அல்லாமல் அவைகளின் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும் என்ற காரணத்தாலே நல்ல தரம் உள்ள கால்நடைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அவாவின் காரணமாக உறை விந்து திட்டத்தை மாநிலம் முழுவதும் அமல்படுத்துகிறது தமிழக அரசு என்று மானியக் கோரிக்கை மூலம் தெரிகின்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் மிக வரவேற்கிறோம்.

கேந்திர கிராம மையங்கள், கீ வில்லேஜ் சென்டர்ஸ் என்ற அமைப்புகளும் தீவிர கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டமும், பல மாவட்டங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்தாலும், சேலம், கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி போன்ற மாவட்டங்களிலே முழுவது மாக இந்தத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்படவே இல்லை. கடந்த ஆண்டு இரண்டொரு மாவட்டங்களிலே ஆரம்பிக்கப்படும், என்று அறிவித்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையிலே இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதாக இல்லை யென்பது மிக வருத்தப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். இத்துறையி னுடைய வளர்ச்சியும், பிற்காலத்திலே தமிழகத்தினுடைய பால் உற்பத்தியும் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படும் என்று அரசுக்கு உணர்த்த விரும்புகிறேன்.

முன்பொரு காலத்திலே சென்னைக்கு அருகிலே " அலமாதி " என்ற கிராமத்திலே சால்வேஜ் ஃபார்ம் என்று சொல்லப்படுகிற பசு மாடுகள், " டிரை கௌஸ் " ஆன பின்னாலே, வரண்ட மாடுகள் ஆகிவிட்ட பின்னாலே அவைகளுக்கு முறையாகத் தீவனம் அளித்து அவைகளைப் பராமரிப்பதற்கு வசதி இல்லாத வர்கள் இந்தப் பண்ணையிலே விட்டுவிட்டு, அவைகளை அந்தப் பண்ணை தன் மேற்பார்வையில் எடுத்துக் கொண்டு உரிய தீவனம் அளித்து அவைகளை நல்ல முறையிலே, விஞ்ஞான முறைப்படி பராமரித்து வருகின்றன. அத்தகைய மாடுகளை, உறை விந்து திட்டத்தின் மூலமாகவோ, அல்லது பல்வேறு நலத் திட்டங்களின் மூலமாகவோ கருவுறச் செய்து அல்லது கலப்பினப் பசுக்களின் மூலமாகக் கருவுறச் செய்து கன்று ஈனும் வகையில் அவைகளைத் தயார் செய்து, கன்று ஈனும் தறுவாயில் அவைகளை அவற்றின் உரிமையாளர்களுக்கு, அவற்றின் தீவனத்திற்காக செய்யப்பட்ட செலவினைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பக் கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இந்த மலட்டு நீக்கத் திட்டத்தை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மாவட்டத் தலைநகர் களில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்திலும் இந்த முறையை அமலாக்க வேண்டு மென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நல்ல இனக் கலப்படக் கன்றுகளை நாம் உறை விந்துத் திட்டத்தின் மூலமாக உருவாக்கினாலும், அவைகளை விவசாயிகள் சரிவரப் பராமரிக்க முடியாததால் 50 சதவீதத்துக் கும் மேலே விவசாயிகளிடம் வளர்கின்ற கன்றுகள் இறந்து போகின்ற சூழ்நிலைகள் உருவாகி விடுகின்றது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு விவசாயிகளிடம் இருந்து கன்றுகளைப் பெற்று, சேகரித்து அவைகளுக்கு அடையாளமிட்டு வளர்த்து, பின்னால் அவைகள் கருவுறுகின்ற சமயம் அவற்றை எந்த விவசாயி களிடம் இருந்து பெற்றோமோ அவர்களிடமே அந்தக் கன்று களுக்கான பராமரிப்புச் செலவைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவை களைக் கன்று ஈனுகின்ற தறுவாயில் பசுக்களாக அவர்களுக்கே

திருப்பி அளிக்கின்ற திட்டத்தை அமல்நடத்தியாக வேண்டும். அப்படித் திருப்பித் தருவோமேயானால், யார் அந்தக் கன்று களை அந்தப் பண்ணையிலே கொண்டு வந்து விட்டார்களோ அந்த விவசாயிகளுக்கு அவர்களிடம் இருந்து தீவனத்திற்கு மட்டும் ஆகின்ற செலவை வசூலித்து அவற்றை அந்தப் பசுக் களைத் திருப்பித் தருவோமானால், அந்தந்தப் பகுதியிலே, கிராமப்புறங்களிலே அவைகளை வளர்ப்பதற்கான வாய்ப்புக் கள் பெருகும். இது மராட்டிய மாநிலத்திலே அமல்படுத்தப் பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட மராட்டிய மாநிலத்திற்கு சென்ற நேரத்திலே இத்திட்டத்தைப் பார்வையிட்டு வந்திருக் கிறார் என்று நான் அறிகிறேன்.

அந்த வகையிலே இந்தத் திட்டத்தை ஒவ்வொரு மாவட்டத் தினுடைய தலைநகரங்களிலும், கால்நடை பராமரிப்புப் பண்ணை களை வைத்து, இந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும். இதை அரசாங்கம் செய்கின்ற மாவட்டங்களிலே தவிர, பிற மாவட்டங்களில் தனியார் துறையிலே தனிப்பட்ட நிறுவனங் கள் இதைச் செய்வதற்கு முன்வந்தால், அதையும் செய்ய நாம் இதற்கு ஊக்கம் கொடுத்து, இதை வரவேற்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில், மற்றொரு முக்கியமான திட்டத்தை நம்முடைய மாநில அரசு கொண்டு வந்தாக வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். 'ஹெல்த் கார்டு சிஸ்டம் பார் அனிமல்ஸ்' — கால்நடை கணக்கெடுப்பிற்கு இந்த மானிய கோரிக்கையிலே பல இலட்ச ரூபாய் அதுவும் ஸ்டாடிஸ்கல் இன்வெஸ்டிகேஷனுக்காக என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கால் நடை கணக்கெடுப்பிற்கு பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப் போவதாக மானியக் கோரிக்கையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. வெறும் கால்நடை கணக்கெடுப்பு மட்டும் எடுத்தால் போதாது. அந்த மாட்டின் உரிமையாளர் பெயர், மாட்டின் அடையாளம் ஆகிய விவரங்கள் அடங்கிய அட்டை களை இந்த ஆடு, மாடுகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். மேலும், அந்த அட்டையில், எந்தெந்த தடுப்பு ஊசி, என்னென்ன சிகிச்சை கள், எப்போது அளிக்கப்பட்டது, எந்த மருத்துவரால் அளிக்கப் பட்டது ஆகிய விவரங்களை அந்த அட்டையிலே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இந்த முறைகளை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், தமிழக அரசு சிறப்பாக ஆற்றி வரு கின்ற ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம், வறட்சி மேம் பாட்டுத் திட்டம், பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் கால் நடை இன்சூரன்ஸ் திட்டம் ஆகிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1982 மார்ச் 27

இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும். அப்போது தான் இந்த சீர்கேடுகள் எல்லாம் குறைந்து, இதிலே ஏற்படுகின்ற ஊழல்கள் எல்லாம் குறைந்து, இப்போது மாடுகள் வாங்காமலேயே மாடுகள் வாங்கியதாக மறைக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலைகள் எல்லாம் மாறும். அப்போதுதான் இந்த கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்கள் சரியான முறையில் இயங்குகின்ற வழிவகை செய்ய முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை நாம் அறிவித்து, இந்தத் துறை இன்றைக்கு நல்லபடியாக செயல்படுகிறது. இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே அத்தனை உறுப்பினர்களும், சமூக நலத் துறையை, சிறந்த துறை என்று, அதுவும் இரவு நேரத்திலே கூட்டியிருந்தாலும்கூட, பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதிலிருந்து இந்தத் துறையின்மீது அவர்களுக்கு அக்கறை, எழுச்சி, ஆசை வந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பார்க்க முடிகிறது. ஆனால், கோழி வளர்ப்பைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக, ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாளிலே இருந்து இன்றுவரையில் இந்தத் துறை பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டக் கணக்கு காட்டுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. ஆனால், பால் வளத் துறை இன்றைக்கு மேலும் மேலும் பரந்து வவளர்ந்து, பல்வேறு நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து, தமிழகம் முழுவதும், தமிழ்நாடு பால்வள அபிவிருத்திக் கழகத்தின் சார்பிலே, 'ஆவின்' டிப்போக்களைத் திறந்து, மக்கள் 'ஆவின்' என்றாலே 'ஆ' என்று பார்க்கின்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், கோழி வளர்ப்பு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? கோழி வளர்ப்புத் துறை இன்றைக்கு அரசு சார்பிலே நடத்தப்படுகிறது. கோழிப் பண்ணைகள் சரிவர இயங்கவில்லை. அரசாங்கத்தாலே நடத்தக்கூடிய கோழிப் பண்ணைகளுக்கு சரியான நிர்வாகம் நடைபெறவில்லை. இதன் காரணமாக, தனியார் துறையிலே நடைபெறுகின்ற கோழிப் பண்ணைகள் மூலம் பல ஆயிரக்கணக்கான லாபம் பெறுகிறார்கள். ஆனால், அரசுத் துறையாலே நடத்தப்படுகின்ற இந்தக் கோழிப் பண்ணைகளில் பல இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது என்று சொன்னால், இந்த முறையை மாற்றி, பால்வளத் துறை எப்படி செய்கிறதோ, அப்படிச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் மாடுகளை வளர்த்து வருகின்ற விவசாயிகளிடமிருந்து ந்தப் பாலை மட்டும் பெற்று, மக்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள். அதைப்போலவே, நாம் இந்த கோழி வளர்ப்புத் துறையிலும், இந்தப் பண்ணையை விட்டுவிட்டு, இனிமேலாவது தனியார் துறையிலே இத்தகைய கோழிகளை வளர்க்கின்ற பண்ணைகளுக்கு ஊக்கம் அளித்து, அவர்களுக்கு அதற்கான வசதிகளை செய்துகொடுத்து, விஞ்ஞான ரீதியான ஆலோசனைகளை யெல்லாம் தந்துதவ வேண்டும்.

சேலம் மாவட்டத்தில், அதுவும் நமது மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மாவட்டம், அங்கே இத்தகைய கோழிப் பண்ணைகள் அதிகம் இருக்கின்ற காரணத்தினால், எனக்கு இது பற்றிப் பேச கொஞ்சம் மேலும் அவகாசம் தரவேண்டும். இந்தக் கோழிப் பண்ணைகளைப் பொறுத்த வரையில், தனியார்களுக்கு அதிக ஊக்கம் அளித்து, அவர்களிடமிருந்து வியாபார ரீதியாக இவைகளை வசூலிக்க வேண்டும். அதைக் குறித்து விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறபோது எவ்வாறு சலுகை அளிக்கப்படுகிறதோ அதைப்போன்று அளித்து கோழிப் பண்ணைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். கோழித் தீவனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிற பொருள்களை அத்தியாவசியப் பொருட்களின் கீழ் கொண்டுவந்து விலையை அவைகளுக்கு நிர்ணயித்து கோழித் தீவனத்தின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற முட்டைகளை புரக்யூர் பண்ண வேண்டும்.

(இரவு 8-10)

இன்றைக்குப் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் ஒரு கருத்தை உறுதிப் படுத்தினார்கள். கால்நடை பராமரிப்புத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அந்தத் துறையின் இயக்குநராக வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதையே நானும் வலியுறுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர், காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினரும், பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்களும் என்னைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். என்னைக் குறிப்பிட்டுப் பேசியதால் நான் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் இரண்டு பேர்களும் இப்போது அவையில் இல்லை. அமைச்சர் வேண்டுமானால் அதைச் சொல்வார்கள். தாங்கள் முடித்துக் கொள்ளவும்.

*திரு எஸ். ரெத்தினராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982—83 ஆம் ஆண்டிற்கான சமூக நலத் துறை மானியத்திற்காக 23 கோடியே 1 லட்சத்து 71 ஆயிரம் ரூபாய் நிதி கோரியிருக்கிறார்கள். மகளிர் நலனுக்காகவும் குழந்தைகள் நலனுக்காகவும் உடல் ஊனமுற்றோர்கள் நலனுக்காகவும் நிதிகோரி அதில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த திட்டங்களின் மீது சில கருத்துக்கள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற மகளிர் சங்கங்கள் குறைந்தது 3,000 ஜனத்தொகை கொண்ட பகுதிகளிலே எல்லாம் மகளிர் சங்கங்களும், 5 ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கின்ற பகுதிகளிலே அனைத்திலும் குழந்தை காப்பகங்கள் பால்வாடிகள்

அமைக்கப்படுவதற்காகவும் இந்த அரசு அதை ஒரு கொள்கையாக நிர்ணயித்து அரசு அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில ஒன்றியங்களிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் வாழுகின்ற பகுதிகள், அரிசனக் குடியிருப்புகள் இருக்கின்ற பகுதிகள் ஆகியவற்றில் மகளிர் சங்கங்கள், குழந்தை காப்பகங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும். மகளிர் முன்னேற்றம் கருதியும், தனி மகளிர் மன்ற அமைப்புகள் குழந்தைகளைக் காப்பதற்கும் நகரப் பகுதிகளிலே இருப்பதைப் போன்று குழந்தைகள் பயன் அடைகின்ற முறையிலே குழந்தைகள் காப்பகத்தை ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மகளிர் சங்கங்களுக்கு 3 மாதங்களுக்கு அதன் அமைப்பாளர்களுக்கு ஹானரோரியம் என்ற முறையிலே 15 ரூபாய் தான் தரப்படுகிறது. அந்த நிலையை மாற்றி குறைந்த பட்சம் 75 ரூபாய் தரவேண்டும், அதற்கு அமைச்சர் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்ற பகுதிகளிலே மாதர் சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன அந்த சங்கங்களில் அமைப்பாளர்கள் அவர்களே இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களானால் தையல் பயிற்சி போன்ற பலவற்றைக் கற்றுக்கொண்டு அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் வருவாய்த் தேடுவதற்கு உதவியாக அமையும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது போல வயோதிகர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற பென்ஷன், அக்ரிகல்சுரல் லேபர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற பென்ஷன், பிசிக்கலி ஹேண்டிகேப்ட்களுக்கு வழங்கப்படுகிற பென்ஷன் இவைகளை எண்ணிக்கை வரையறை செய்யாமல் உடல் ஊனமுற்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் 50 வயதிற்கு மேலே பென்ஷன் பெறுகிற வகையிலே உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிற மலைப்பகுதிகளிலும், மீனவர்கள் வாழ்கிற அந்த கடலோரப் பகுதிகளிலும் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக குருந்தன்கோடு ஒன்றியத்தில் சைமன் காலனி, திருனயினார் குறிச்சி தென்கரை போன்ற பகுதிகளில் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு ஒன்றியத்தின் வாயிலாக மனுக்கள் செய்யப்பட்டும் இதுவரையில் இலாக்காவிடமிருந்து அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அதே போல அங்கே பயிற்சி பெற்ற தையல் ஆசிரியைகளின் எண்ணிக்கையை கூட்ட வேண்டும். பயிற்சிபெற்ற கிராம சேவக்குகள் குறைந்தது 10 ஆயிரம் ஜனத்தொகைப் பெற்ற இடங்களுக்கு ஒருவராவது இருக்கவேண்டும். குழந்தைகள் காப்பங்

கங்களில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியைகள் எண்ணிக்கையை கூட்டி தகுதி வாய்ந்தவர்களை நியமனம் செய்து குழந்தைகளின் நலன் காக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். கால்நடைத் துறையிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் பல மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து வருகிற காரணத்தாலே சிதம்பரம் வட்டாரத்திலே மருதூர் என்ற கிராமத்தில் சிகிச்சைக்காக கால்நடைகளை கொண்டு வருபவர்கள் ஏமாற்றமடைந்து செல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. கடந்த முறை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வினாவிற்கு பதிலளிக்கும் போது திருவிடைமருதூர் தாலூகா, திருநாகேசுவரம் என்ற ஊரில் கால்நடை மருத்துவ மனை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அந்த மருத்துவ மனையை ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கால்நடை பராமரிப்புத் துறை பற்றியும், சமூக நலத்துறை பற்றியும் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே 16 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கால்நடை பராமரிப்புத் துறையிலும், சமூக நலத்துறையிலும் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், இந்த துறையின் வாயிலாக சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள் முன்னேற்றம் அடையும் அளவிற்கு அவர்கள் ஆர்வம் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுடைய பேச்சுக்களின் வாயிலாக தெரிந்துகொண்டேன்.

இங்கே கால்நடை பராமரிப்புத் துறையை எடுத்துக் கொள்ளும் போது, தமிழகத்திலே அதிகமான விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கால்நடையை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தை நடத்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு கால்நடை இருந்தால்தான் அந்த விவசாயத்தை நல்லமுறையிலே நடத்த முடியும். கால்நடை இல்லையென்றால் விவசாயத்தை சிறந்த முறையிலே நடத்த முடியாது. அதே சமயத்தில் சமுதாயத்திலே பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு கால்நடை வளர்ப்பு மிகவும் அடிப்படை காரணமாக இருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினகளுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட இந்தக் கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டத்தைத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடைவதற்காக மட்டும் அல்லாமல், தமிழகத்தில் உள்ள ஏழை, எளிய மக்கள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ்

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1982 மார்ச் 27

உள்ள மக்கள், இப்படிப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் அடைகிற அளவுக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைத் தலைவ ராகக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு கால்நடை பாராமரிப்புத் துறைக்காக நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி வந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதன் வாயிலாக கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டம், கேந்திர, கிராமத் திட்டம், கால்நடை வளர்ச்சிச் சிறப்புத் திட்டம், மேற்கு தொடர்ச்சி மலை மேம்பாட்டுத் திட்டம், வளர்ச்சிப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த கிராம அபி விருத்தித் திட்டம் போன்ற ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை இந்த அரசு செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதை இங்கே நான் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(இரவு 8-20)

அதோடு மட்டுமல்லாமல், கால்நடைகள் வளர்த்தால் மட்டும் போதாது; அந்தக் கால்நடைகளை நல்ல முறையில் இன விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால், அவற்றிற்குத் தக்க நேரத்தில், நோய் வரும்போது, மருந்துகளைக் கொடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசும்பொழுது மருந்தகங்களில் மருந்துத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக் கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தட்டுப் பாடு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கால்நடைகளுக்கு நோய் வராமல் இருப்பதற்காக மருந்துகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடுதான் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழகத்தில் அதிகமான மருந்துகளைக் கால்நடைகளுக்குக் கொடுத்திருக் கிறோம் என்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது ஒவ்வொரு உறுப்பி னரும் தன் தொகுதிக்கு கால்நடை மருந்தகம் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஓரிடத்தில் கால்நடை மருந்தகம் அமைக்கவேண்டும் என்றால், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தீர்மானம் பெற வேண்டும். 1 ஏக்கருக்கு குறையாமல் நிலம் இருக்க வேண்டும். கட்டிடம் கட்டி முடியும் வரை, வாடகை இல்லாத கட்டிடம் தர வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல், முதல் மருந்தகமாக இருந்தால் ஊராட்சி ஒன்றியம் 25 சதவீதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், அரசு 75 தவீதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும். இரண்டாவது மருந்தகமாக இருந் தால், அரசு 50 சதவீதமும், ஊராட்சி ஒன்றியம் 50 சதவீத மும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவது மருந்தகமாக இருந்தால் ஊராட்சி ஒன்றியம் 75 சதவீதத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். 25 சதவீதத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும். நான்காவது மருந்தகமாக இருந்தால்,

1982 மார்ச் 27] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

முழுச் சதவீதத்தையும் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எந்த, எந்த இடத்திற்குக் கால்நடை மருந்தகம் வேண்டுமோ, அங் கங்கே, முதல் கால்நடை மருந்தகம் வேண்டுமா, இரண்டாவது கால்நடை மருந்தகம் வேண்டுமா, மூன்றாவது கால்நடை மருந்தகம் வேண்டுமா என்பதைப் பொறுத்து, தெரிவித்தால், இருக்கிற நிலைமைக் கேற்றவாறு, எங்கெங்கு கால்நடை மருந்தகம் வேண்டுமோ, அதையெல்லாம் நான் பரிசீலனை செய்து ஏற்படுத்துவேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு பாபு ஜனார்த்தனம் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கோமாரி நோய்க்கான தடுப்பு ஊசி மருந்தை எல்லா கால்நடைகளுக்கும் இலவசமாகப் போட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள் இந்தக் கோமாரி நோய்க் கான தடுப்பு ஊசி சிறு விவசாயி, குறுநில விவசாயி மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 50 சதவீத மானியத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த மருந்துக்கான செலவு மொத்தம் ரூபாய் 14 கோடியாகும். இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தடுப்பு ஊசி மருந்தே, சிறுநில, குறுநில விவசாயிகளுக்குத் தான் கொடுக்கமுடியும். பெரிய விவசாயிகளுக்கு, நிலச்சுவான் தாரர்களுக்குப் போட வேண்டுமென்றால், அது கடினமான செயலாகும். பெரிய விவசாயிகள், பெரு நிலச் சுவான்தார்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இருப்பதால், தங்கள் சொந்தச் செலவிலேயே அந்த தடுப்பு ஊசி மருந்தைப் போடமுடியும். ஆகவேதான் பெரிய விவசாயிகள், பெரு நிலச் சுவான்தார்கள் தவிர்த்த சிறுநில, குறு நில விவசாயிகளுக்கு 50 சதவிகித மானியத்தில் இந்தத் தடுப்பு ஊசியைக் கொடுக்க வேண்டு மென்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், வறட்சிக் காலத்தில், சென்ற ஆண்டு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள் அனைத்திற்கும் கோமாரி நோய்க்கான தடுப்பு ஊசி மருந்துகள் இலவசமாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான தொகை ரூபாய் 17·35 இலட்சம் ஆகும்.

திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களும், திரு, பாபு ஜனார்த் தனன் அவர்களும் மருந்தகங்களுக்கு மருந்து கொடுப்பதற்கான தொகை போதவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். பிரதம மருத்துவமனைகளுக்கு ரூபாய் 30,000 மதிப்புள்ள மருந்து

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1982 மார்ச் 27

களும், மருத்துவமனைகளுக்கு ரூ. 15,000 மதிப்புள்ள மருந்துகளும், மருந்தகங்களுக்கு ரூ. 10,000 மதிப்புள்ள மருந்துகளும், கிளை நிலையத்துக்கு ரூ. 1,500 மதிப்புள்ள மருந்துகளும் இப்பொழுது கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். நான் முன்பே உரையில் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மற்ற மாநிலங்களைவிட அதிகமான மருந்துகள் இங்குதான் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதை இங்கே நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரும் ஆண்டில் மேலும் மருந்துகள் வாங்குவதற்கு ஆக ரூபாய் 20 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நாய் வளர்ப்பைப் பற்றி திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் ராஜபாளையம் நாய் சிறந்த இனத்தைச் சேர்ந்ததாகும். தற்போது இந்த இனம் அழியும் தறுவாயில் உள்ளது. எனவே, இந்த இன நாய்களை வளர்க்கும் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வின நாய்கள் நன்கு காக்கப்பட்ட பின்னர் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் திட்டம் ஆய்வில் உள்ளது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்து, பன்றி வளர்ப்பு பற்றி திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இலவசமாகப் பன்றிகள் வழங்கும் திட்டம் தற்போது வட ஆர்க்காடு, சேலம், செங்கற்பட்டு, மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு 125 பேர் பயனடைந்துள்ளார்கள். பெருந்துறை வட்டத்தில் பன்றிகள் இலவசமாக வழங்கும் பொருட்டு வரும் ஆண்டில் ஆய்வு செய்யப்படும் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கோழி வளர்ப்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கோழி வளர்ப்பு மிகவும் நஷ்டமான நிலையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். கோழி வளர்ப்பு நிலையங்கள் முந்தைய அரசுக் காலத்தில்தான் மூடப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் இந்தக் கோழி வளர்ப்பு நிலையம் எந்த விதத்திலும் மூடப்படாமல் நல்ல முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கூடத் தெரிவித்தார்கள். கல்வி அறிவற்றவர்கள் என்று போடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வி இல்லாதவர்கள் என்ற அர்த்தத்தில்தான் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஆடு வளர்ப்பவர்களை இழிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செய்யப்படவில்லை என்பதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வாக்கெடுப்பு— தொடர்ச்சி.

1982 மார்ச் 27] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

திரு. பழனிவேல் அவர்கள் நல்ல கருத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கால்நடைகளுக்கு எல்லா மருந்துகளையும் இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கோமாரி மருந்து தவிர எல்லாத் தடுப்பு ஊசிகளும், எல்லா மருந்துகளும் எல்லாக் கால்நடைகளுக்கும் இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கால்நடைகளுக்கு இன்ஷயூரன்ஸ் செய்ய வேண்டுமென்று திரு. பழனிவேல் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தேசிய மயமாக்கப்பட்ட இன்ஷயூரன்ஸ் நிறுவனங்களில் கால் நடைகளுக்கு இன்ஷ்யூரன்ஸ் செய்யப்படுகிறது. கறவை மாடுகளுக்கு இன்ஷயூரன்ஸ் செய்ய வழிவகை செய்யப்படுகிறது. கறவை மாடுகளின் சொந்தக்காரரர்கள் இந்த நிறுவனங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று கால் நடைகள் மற்றும் கறவை மாடுகளை இன்ஷ்யூரன்ஸ் செய்து கொள்ளாம். ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழும் மற்றும் சிறப்புக் கால்நடைத் திட்டம் போன்ற அரசின் திட்டங்களின் கீழ் வழங்கப்படும் கால்நடைகளுக்கு இன்ஷ்யூரன்ஸ் செய்ய அரசால் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த இன்ஷ்யூரன்ஸ் செய்யும்பொழுது துறை அலுவலர்கள் கையாடல் செய்கிறார்கள் என்றுகூட கருத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எந்த அலுவலர் இப்படிப்பட்ட கையாடலைச் செய்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்வார்களேயானால் அவர்கள் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஐ. ஆர். டி. பி. திட்டத்தைப் பற்றி—ஒருங்கிணைந்த ஊரக வலர்ச்சித் திட்டத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பெண்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் இத்திட்டத்தின் கீழ் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஐ. ஆர்.டி. பி. திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் பயனடையும் 600 பேர்களில் கண்டிப்பாக 200 பெண்களுக்காவது கறவை மாடுகள் வழங்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[இரவு 8–30]

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஜ்யலட்சுமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள்கள் வாங்க கடன் வழங்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தக் கோரிக்கையை அரசு ஆய்வு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து உறுப்பினர்கள் அருணகிரி, திருமதி இராசாம்பாள் அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். கால்நடைகள் பிற மாநிலங்களுக்கு போவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பசுவைதை தடைச் சட்டம் என்று கால்நடைகளை பிற மாநிலங்களுக்கு கொண்டு செல்வதைத் தடுக்கும் நோக்கம் பற்றி ஒரு மசோதாவை அறிமுகம் செய்திருக்கிறேன். அதை அய்வு செய்யும்போது அதைப் பற்றி விவரமாக விளக்கம் தரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டாக்டர் சௌரிராஜன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தமிழ் நாட்டில் எத்தனை ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலங்கள் இருக்கின்றன. என்று கேட்டார். அவருக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, தமிழ் நாட்டில் 1,77,055 ஹெக்டேர் நிலம் நிரந்தரமான மேய்ச்சல் நிலமாக இருக்கின்றது. இதைத் தவிர வனத்துறையின் கீழ் உள்ள மேய்ச்சல் நிலங்களை சிறு கட்டணம் வசூலித்து மேய்ச்சலுக்குப் அனுமதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். தமிழகத்தில் உள்ள கால்நடைப் பண்ணைகளிலேயும் அரசுப் பண்ணைகளிலேயும் தீவனப் பயிர் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. மேலும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் மூலமாக தீவன மரங்கள் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும், கால்நடைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நவீனப்படுத்த முடியவில்லையென்று டாக்டர் சௌரிராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கால்நடை வளர்ப்பில் தமிழக அரசு நவீன முறையில், நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியாக வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன், சிறந்த முறையில், நவீன முறையில், அபிவிருத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது மத்திய அரசின் வாயிலாக 85 இலட்சத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, அந்தச் சிறந்த திட்டத்தை, அந்த நவீன திட்டத்தை நீங்கள் கையாண்டால், கால்நடைகளை நல்ல முறையில் இன விருத்தி செய்ய முடியும் என்ற திட்டத்தை மத்திய அரசு அறிவித்திருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியாக வேண்டும்.

தமிழகத்தில் கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு தமிழக அரசு செயற்கைக் கருவூட்டல் முறையைத் தமிழகமெங்கும் செயல் படுத்தி வருகிறது. இதன்பொருட்டு. உயர் ரகக் காளைகள், 59 பொலி காளை நிலையங்களில் பராமரிக்கப்பட்டு, அவைகளின் விந்து, திரவ நிலையில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இத்திரவ விந்து, காளைகளில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட நேரத்திலிருந்து 36 மணி நேரத்திற்குள் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். இக்காரணத்தால், உயர்ரகக் காளைகளின் விந்து

வீணாகிறது. இதைத் தவிர்த்து, விந்துவின் உபயோகக் கால அளவை நீடிக்கும் வகையில் நவீன உறை விந்து முறை மேலை நாடுகளில் பரவலாகக் கையாளப்படுகின்றது. இந்தச் சிறந்த முறையைத் தமிழகத்தில் செயல்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், ஈச்சங்கோட்டையிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், அபிஷேகப்பட்டியிலும், உறை விந்து நிலையங்கள் தமிழக அரசினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையங்களில் வசதிகளைப் பெருக்கி, தஞ்சாவூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை, திருநெல்வேலி மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில், உறைவிந்து முறையைக் கால்நடை அபிவிருத்திக்குப் பரவலாக உபயோகிக்கும் நோக்கத்துடன் ஒரு விரிவான திட்டத்தைத் தமிழக அரசு தயாரித்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியது. மத்திய அரசு இத்திட்டத்தினை ஏற்று திட்டத்தின் மொத்த ஒதுக்கீட்டில் ரூ. 85 இலட்சம் தற்போது கொடுக்க ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மீதி, ரூ. 15 இலட்சம் தொகையை இத்திட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய பிறகு மறு நிதி ஆண்டில் கொடுக்க உள்ளது. தற்போது, இத் திட்டத்தின் செயலாக்கம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்திட்டம் இரு பகுதிகளாகச் செயல்படும். ஈச்சங்கோட்டையை மையமாகக் கொண்ட ஒரு பகுதியில், தஞ்சாவூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை மாவட்டங்கள் உள்ளடக்கிய 250 கிளை நிலையங்களும் மற்றும் அபிஷேகப்பட்டியை மையமாகக் கொண்டு மற்றொரு பகுதியில் திருநெல்வேலி, குமரி மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய 126 கிளை நிலையங்களும் செயல்படும். இத்திட்டத்திற்குத் தேவையான திரவ நைட்ரஜன் தயாரிக்கும் நிலையங்கள். மற்றும் உறை விந்து முறைக்குத் தேவையான கருவிகள், கட்டிடங்கள், பொலி காளைகள் போன்ற வசதிகள் மத்திய அரசு அளித்துள்ள நிதி உதவியுடன் தோற்றுவிக்கப்பட்டு இத்திட்டம் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆடு வளர்ப்பு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆடு வளர்ப்பு விவசாயிகளுக்கு உப தொழிலாக இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் பெருக்க வேண்டுமென்றும் அதை இன விருத்தி செய்ய வேண்டும். அதனால் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைய வழி இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். இது ஒரு புதிய திட்டம். தமிழக அரசின் பல அபிவிருத்தி திட்டங்களின் வாயிலாக செம்மறி ஆடு வளர்ப்பதற்கு மானிய உதவி அளிக்கப்படுகின்றது. செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு விவசாயிகளுக்கு ஒரு லாபகரமான உப தொழிலாகும். இத்திட்டத்தின் முழுப் பயன் பெறுவதற்கு நோய் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் தக்க தருணத்தில் கொடுப்பது கால்நடை பராமரிப்புத் துறையின் முக்கியமான குறிக்கோளாகும். செம்மறி ஆடுகளை பல தொற்று நோய்கள் தாக்கக்கூடும். தவிர செம்மறி ஆடுகள் குடற்புழுக்களினால்

பாதிக்கப்பட்டு உடல் நலம் குன்றி இறைச்சி உற்பத்தி குறையும் அபாயம் உள்ளது. இதைத் தவிர்த்து, விவசாயிகள் முழுப்பயன் பெறும் நோக்கத்துடனும் இறைச்சி உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடனும் தமிழக அரசு ஒரு நோய் பாதுகாப்புப் பணியினை விரிவாக மேற் கொள்ள திட்டம் வகுத்துள்ளது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் முதற் கட்டமாக, வட ஆற்காடு, சே ம், தென்னாற்காடு, திருநெல்வேலி ஆகிய 4 மாவட்டங்களில் இப் பணி மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிறது. இந்த நான்கு மாவட்டங் களிலும் மொத்தம் 12·67 இலட்சம் செம்மறி ஆடுகள் உள்ளன. பல திட்டங்கள் வாயிலாக இம்மாவட்டங்களில் சுமார் 261 செம்மறி ஆடு வளர்ப்போர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இயங்கி வருகின் றன. இந்த நான்கு மாவட்டங்களிலும் சுமார் 30,000 விவசாயி கள் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன்பெறும் பொருட்டு, ரூ. 34 ஆயிரம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட உள்ளன.

இத்திட்டத்தின் வாயிலாக, செம்மறி ஆடுகளுக்கு, தொற்று நோய் வராமல் தடுக்க தடுப்பூசி இலவசமாக போடப்படுவது டனும், செம்மறி ஆடுகளுக்கு குடற்புழு நீக்க மருந்து அவ்வப் போது அறிவிப்பதுடனும் செம்மறி ஆடுகள் உடல் நலம் பாதுகாக்கப்படும். மேலும் இத்திட்டத்தினை செயல்படுத்து வதன்மூலமாக 200 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படும்.

திரு. மு. ப. முனுசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 261 ஆடு வளர்ப்போர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு ஆடு வளர்ப்புச் சங்கத் திற்கும் எவ்வளவு மேய்ச்சல் நிலம் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் 261 ஆடு வளர்ப்பு கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. மேய்ச்சல் நிலத்தைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் 1,77,055 ஹெக்டேர் நிலம் நிரந்தர மேய்ச்சலுக்காக இருக்கிறது, என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ப முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாநில ரீதியிலே அமைச்சர் கூறுகிறார்களே, தவிர, ஒவ்வொரு சங்கத் திற்கும் மேய்ச்சல் தர நிலம் இருந்தால், அதை கூட்டுறவு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று விதி இருப்பதாக கூட்டுறவு ஆரம்பித்த பொதுமக்கள் கூறுகிறார்களே, அதை விதி விலக்காக மாற்ற, இந்த அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

1982 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனியாகத் தெரிவித்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை பராமரிப்புத் துறை 1982–83ஆம் ஆண்டிற்கான புதிய திட்டங்கள் பின்வருமாறு :—

(1) ரூ. 1·83 லட்சம் செலவில் கால்நடை பராமரிப்பு உதவி இயக்குநர் அலுவலகங்களுக்கு கூடுதல் அலுவலர்களை நியமித்தல்.

(2) ரூ. 1·98 லட்சம் செலவில் நாகர்கோவில், புதுக் கோட்டை உதவி கால்நடைப் பராமரிப்பு இயக்குநர் அலுவலகங் களை இரண்டாகப் பிரித்தல்.

(3) எம்.வி.எஸ்.ஸி. மேற்படிப்புக்கு அலுவலர்களை அனுப் புதல். இதற்கு ஆகும் செலவு 1.28 லட்சம் ஆகும்.

(4) ரூ. 68 ஆயிரம் செலவில் மலடு நீக்கப் பணியில் பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

(5) 1982–83ம் ஆண்டில் ரூ. 12·17 லட்சம் செலவில் 25 கால்நடை மருந்தகங்கள் புதிதாக திறக்கப்படும்.

(6) ரூ. 12·6 லட்சம் செலவில் நடப்பு ஆண்டில் 5 கால்நடை மருந்தகங்களை மருத்துவமனைகளாக தரம் உயர்த்தப் படும்.

(7) ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புகளிலுள்ள 5 கால்நடை மருந்தகங்களுக்கு கட்டிடம் கட்டும் பொருட்டு 1982–83-ம் ஆண்டில் ரூ. 7·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(8) ரூ. 11·2 லட்சம் செலவில் 3 கால்நடை மருத்துவ மனைகளை பிரதம மருத்துவமனைகளாக தரம் உயர்த்தப்படும்.

(9) வெக்கை நோய் தடுப்புக் குழுக்களுக்கு வாகன வசதி களும் கூடுதல் அலுவலர்களை நியமிக்கும் பொருட்டு ரூ. 1·86 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(10) வெக்கை நோய் நிலையங்களுக்கு கூடுதல் அலுவலர்கள் நியமித்து வலுப்படுத்துவதற்காக ரூபாய் 44 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(11) கால்நடை நோய் தடுப்பு நிலையத்திற்கு தொடர்ந்து கன்றுகள் கிடைக்கும்படியாக வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக ரூபாய் 40 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொடர்ச்சி

[திருமதி.கோமதி சீனிவாசன்] [1982 மார்ச் 27

(இரவு 8·40)

4·41 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் வெக்கை நோய் சோதனைச் சாவடிகளை ஏற்படுத்த திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

10 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அயலினக் கன்றுகள் வாங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

முர்ரா இனக் கால்நடைகளை வாங்குவதற்காக 3 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இராமேஸ்வரம் பகுதியில் நாட்டின் வெள்ளாடுகளின் தரம் உயர்த்துவதற்கான திட்டத்திற்கு 51,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழகத்திலுள்ள கால்நடைகளுக்கு முனைப்பு மருத்துவப் பணியும் தொடர் நடவடிக்கையும் மேற்கொள்வதற்காக 1982—83 ஆம் ஆண்டில் 34·53 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

மதுரை மாவட்டம் கப்பலூரில் உள்ள தமிழ்நாடு கோழி வளர்ப்பு நிறுவனத்தில் தீவன காப்பு நிலையத்தை விரிவுபடுத்து வதற்காக 6·50 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் அரசூரிலுள்ள தமிழ்நாடு கோழி வளர்ப்பு நிறுவனத்தின் குஞ்சு பொரிப்பகத்தை விரிவு படுத்தும் நோக்கத்துடன் 3 50 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

கால்நடை மருந்தகங்கள், கிளை நிலையங்கள் மற்றும் மருத்துவமனைகளுக்கும் கூடுதல் மருந்துகள் வழங்கும் பொருட்டு 20 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கொடுவள்ளியில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கும் நவீன இறைச்சிக் கூடத்துக்கான கட்டிட வேலை இன்னும் 5 அல்லது 6 மாதங்களில் தொடங்கப்படும்.

இறைச்சிக்காக வளர்க்கப்படும் 100 கோழிகள் அடங்கிய 258 புதிய யூனிட்டுகள் ஆரம்பிக்கப்படும்.

3.5 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் குஞ்சுகள் பொரிப்பதை மேலும் ஒரு இலட்சம் அதிகப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் படுகிறது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஆடு வளர்ப்புத் திட்டத்தில் தமிழ்நாடு முதன்மை வகிப்பதாக மத்திய அரசு பாராட்டுகிறது. இதன் காரணத்தால் ஆடு வளர்ப்பு திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு மேலும் 20 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கியுள்ளது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் கால்நடை ஆய்வாளர்கள் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கால்நடை ஆய்வாளர்களை கால்நடை விரிவாக்க அலுவலர்களாக அரசு மாற்றியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள் அது பற்றியவழக்குநீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது. நீதிமன்றத்தின்முடிவை எதிர்பார்க்கிறோம். நீதிமன்றத்தில் என்ன தீர்ப்பு கொடுக்கிறார்களோ அதற்கு ஏற்றவாறு அரசு நடைமுறைப்படுத்தும் என்று இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக இருப்பது சமூக நலத்துறை சமூக நலத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமூக நலத்துறையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள், விதவைகள், பெண்கள், ஊனமுற்றவர்கள், குழந்தைகள், மற்றும் அனாதைக் குழந்தைகள், சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட இளம் குற்றவாளிகள் போன்றவர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை முதல்வராகக் கொண்டிருக்கிற இந்த தமிழக அரசு வருவாயை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாமல், இப்படிப்பட்ட மக்களின் நலனில் அக்கரை கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் பொறுப்பேற்ற நேரத்தில் சமூக நலத்துறைக்கு 10 கோடி ரூபாயாக இருந்த நிதி ஒதுக்கீடு இப்பொழுது சுமார் 23 கோடியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதிலிருந்து ஏழை எளிய மக்களின்பால் இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பது நன்கு தெரிகிறது.

ஆண்களுக்கு பெண்கள் சமமென்று கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும், விஜயலட்சுமி அவர்களும் மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆண்களைப்போல பெண்களும் வருமானம் பெறவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் பெண்களுக்கு என்று அதுவும் ஏழை எளிய பெண்களுக்கு என்று ஆங்காங்கே தொழில்களை ஆரம்பித்து, அதன் மூலம் அவர்கள் வருமானம் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் நல்ல பல திட்டங்களை இந்த அரசு தீட்டியிருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பிட்டுச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புற பெண்கள் வேலை வாய்ப்பின்றி மிகவும் அவதிப் படுகின்ற நிலையை எண்ணிப்பார்த்து அவர்களுக்கு கண்டிப்பாக வேலை கொடுக்க வேண்டும். அதிலும் சிறு, சிறு குடிசைத் தொழில்களைச் செய்து கொடுத்தால் அதன் மூலம் பயிற்சி பெற்று வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் மெழுகு வர்த்தி உற்பத்தி, கயிறு தயாரித்தல், பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல், சாக்கட்டி தயாரித்தல், கூடை முடைதல், பாய் முடைதல் இப்படிப்பட்ட பல குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பித்து அதன் வாயிலாக அவர்கள் வருமானம் பெறுவதற்கு இந்த அரசு திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கிறது என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. சமூகநல வாரியத்தின் மூலமாக மகளிர் மன்றங்களை ஏற்படுத்தி அதன் வாயிலாக அவர்களுக்கு பயிற்சிகள் கொடுத்து, வருமானம் பெறக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு பெண்கள் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விதவைப் பெண்களின் திருமணங்களுக்கு பண ஒதுக்கீடு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். விதவைப் பெண்களின் ஒரு பெண் திருமணத்திற்கு ரூ. 1,000 என்கிற வகையில் 1,000 பெண்களுக்கு நிதி வழங்குவதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டு, இப்போது 258 விதவைப் பெண்களுக்கு 1,000 ரூபாய் வீதம் நிதி உதவி வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பால்மாடு வாங்குவதிலும் முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். விதவைப் பெண்கள் கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்கும் முன்னுரிமை வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். விதவைகளுக்கு எல்லா வகைகளிலும் முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, 18 வயதிலேயே அவர்கள் கணவனை இழந்து விட்டால் என்ன செய்ய முடியும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். 18 வயதிலேயே கணவனை இழந்து விட்டால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக சேவை இல்லங்கள் அமைத்து இருக்கிறோம். அந்த சேவை இல்லங்களில் அவர்கள் தங்கள் இரண்டு குழந்தைகளுடன் இருந்து தொழில் பயிற்சி பெறமுடியும். அவர்களுடைய குழந்தைகளும் பராமரிக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையில் அந்த விதவைகளின் குழந்தைகளுக்கும் உணவு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மற்ற துறைகளிலும் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கபடுகிறது. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலமாக மட்டுமல்லாமல், நேரடியாகவே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க

வும், அவர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். அரசு மருத்துவமனைகளில் கூட இப்படிப்பட்ட நியதி கையாண்டு கொண்டு வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். அங்கேயெல்லாம் ஆயா, உதவியாளர்கள், பெறுக்குபவர்கள் துப்புறவுப் பணியாளர்கள், சமையல் செய்பவர், தண்ணீர் கொண்டு வருபவர்கள் என்று இப்படிப்பட்ட பதவிகளுக்கு அவர்கள் நேரடியாக—விதவைகள்—முன்னுரிமை அடிப்படையில் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கூட்டுறவு சங்கத்தில் தையல் பயிற்சி பெற்ற பெண்களுக்கு வருமானம் பெறுவதற்கு வழியில்லாமல் அவதிப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுடைய வருமானம் பெரும் அளவிற்கு பெருக வேண்டும் என்கிற வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காகத் தான் தையல் பயிற்சி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்கிற வகையில் ஆங்காங்கு சங்கங்களை ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். இப்போது சென்னையில் ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். இன்னும் 4 இடங்களில் அத்தகைய பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். இதன் வாயிலாக பிற துறையில் உள்ளவர்களும் அந்தச் சங்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அவர்கள் அந்தச் சங்கத்தின் வாயிலாக தங்களுக்குத் தேவையான வேலைகளைக் கொடுத்து, அதன் மூலம் அந்தப் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கமுடியும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், வருமானம் பெருகுவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிடக்கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் நலத் திட்டத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னுரங்கம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சென்னை, தளி, நிலக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் வளர்ப்புத் திட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இன்னும் 36 இடங்களில் இந்தத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

குழந்தைகள் காப்பகங்களில் கொடுக்கப்படும் உணவு போதாமல் இருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். சமூக நலத்துறையால் நடத்தப்படும் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் மொத்தம் 4,343 இருக்கின்றன. இந்தக் குழந்தைகள் காப்பகங்களில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு கேர் நிறுவனத்தால் கொடுக்கப்படும் பாலர் உணவு இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, அந்தக் குழந்தைகள் காப்பகங்களை வைத்து நடத்துவதற்கு கட்டிடங்கள் இலவசமாகக் கட்டிக்கொடுக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு 20 கட்டிடங்கள் இலவசமாகக் கட்டிக் கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டும் 20 கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அநாதை இல்லங்களைப் பற்றிக் கூறினார்கள், 5 வயது முதல் 18 வயது வரை உள்ள சிறுவர்களுக்காக அரசு சார்பில் சென்னை, மதுரை, சேலம் மற்றும் கன்னியாகுமரி ஆகிய 4 இடங்களில் அனாதை இல்லங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் 250 சிறுவர்கள் வீதம் 1,000 சிறுவர்கள் சேர்க்கப்படலாம். ஆனால் தற்போது 4 இல்லங்களிலும் சேர்ந்து 825 சிறுவர்கள் தான் உள்ளனர். தனியார்கள் நடத்திவரும் அநாதை இல்லங்களுக்கு மானியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். கண்டிப்பாக கொடுக்கத்தான் வேண்டும். கொடுத்துக் கொண்டும் இருக்கிறோம். தனியார்கள் அல்லது தொண்டு நிறுவனங்கள் தனிப்பட்ட வகையில் இப்படிப்பட்ட அநாதை ஆசிரமங்களை வைத்து நடத்தினால், அங்கேயிருக்கும் குழந்தைகள் நல்ல முறையில் வளரவேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, இந்த அரசு அவர்களுக்கெல்லாம் மானியம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(இரவு 8–50.)

அடுத்து ஊனமுற்றவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கண் பார்வை இழந்தவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கண் பார்வையற்றவர்களுக்காக அரசு இன்னும் அதிக அளவில் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கண்பார்வையற்றவர்களுக்கென அரசு சார்பில் 12 பள்ளிகளும் தனியார் சார்பில் 9 பள்ளிகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. கண் பார்வையற்றவர்கள் வேலை வாய்ப்பகங்களில் பதிவு செய்து 3 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகியும் வேலைகிடைக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 50 உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. அத்தோடு மட்டும் அல்லாமல் இவர்களுக்கு மறுவாழ்வு இல்லங்களையும் அமைத்து வருகிறோம். அங்கே அவர்களுக்கு நெய்தல், சாக்கட்டி தயாரித்தல் போன்ற பல தொழில்களில் 6 மாத காலங்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. சென்னை கிண்டி மற்றும் மதுரையில் உள்ள பொறியியல் கூடங்களில் இவர்களுக்கு இந்தப்பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பயிற்சிக் கூடங்களில் பொருத்துபவர் மற்றும் அடிநிலை இயந்திரம் இயக்குபவர்களுக்கான பயிற்சியும் கொடுக்கப்படுகிறது. என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருப்பையா, சுந்தரம், பலராமன் மற்றும் சிலரும், முதியோர் உதவித் தொகை, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உதவித் தொகை, விதவைப் பெண்கள் உதவித் தொகை, உடல் ஊனமுற்றோர் உதவித் தொகை ஆகியவைகள் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று கோரினார்கள். அத்தோடு அந்த உதவித் தொகை அவர்களுக்கு சீராக கிடைக்கவில்லை என்றும் அது நல்லமுறையில் கிடைக்க ஏதாவது வழி செய்யவேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். முதியோர் உதவித் தொகை 65 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆதரவற்ற முதியோர்கட்கும், 45 வயதுக்கு மேற்பட்ட உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும், 40 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆதரவற்ற விதவைத் தாய்மார்களுக்கும், 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆதரவற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அந்த 35 ரூபாய் உதவித் தொகையை 60 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள்.

நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்ற ஆட்சிக் காலத்தில் அந்தக் தொகை 20 ரூபாயாகத்தான் இருந்தது. பிறகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அரசை ஏற்படுத்திய பிறகு 20 ரூபாயாக இருந்ததை 25 ரூபாயாக உயர்த்தினோம். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த ஆண்டு, இந்த முதியோர்கள் பால், ஊனம் உற்றவர்கள் பால், விதவைகள் பால், மிகுந்த இரக்கம் வைத்து அவர்களுக்கு 10 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுத்து அதை 35 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம், என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே இந்த அரசு அவர்கள் பால் எவ்வளவு இரக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புரிந்துக் கொள்வார்கள் என நம்புகிறேன். அதை 60 ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வருடா வருடம் ஐந்து ஐந்து ரூபாயாகத்தான் ஒவ்வொரு அரசிலும் இந்த உதவித் தொகையினை ஏற்றுவார்கள். ஆனால் இந்த அரசு ஒரேயடியாக 10 ரூபாய் உயர்த்தி அந்த 25 ரூபாய் உதவித் தொகையை, 35 ரூபாயாக ஆக்கியிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அத்தோடு மட்டும் அல்லாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு 3 சக்கர வண்டிகள் வழங்கப்படுவதைக் குறித்துக் கேட்டார்கள். அவைகள் சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். 1975 முதல் இதுவரை 5,725 மூன்று சக்கர சைக்கிள்கள், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கு வழங்கியுள்ளோம். 1981–82-ல் கூட ரூபாய் 15 லட்சம் செலவில் 1,000 மூன்று சக்கர வண்டிகளை வழங்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன் முதியோர் உதவித் தொகை பெறுகிறவர்களுக்கு நல்ல தரமான அரிசி தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசு முடிவு எடுத்து அதன்படி அளிப்பதற்கு உத்தரவிடப்பட்டிருப் தோடு, அதனை மேற்பார்வை பார்க்கச்செல்லும் அதிகாரி களும் நல்ல அரிசியே தரப்படுகிறதா என்பதைக் குறித்து கண் காணிக்கவும் அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு சுய வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 21.10 லட்சத்தை அரசு மானியமாக வழங்கியிருக்கிறது. இதனால் பயன் பெற்றவர்கள் கிட்டத்தட்ட 5,000 பேர்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத் திற்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல சமூக நலத்திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட இருக்கும் புதிய திட்டங்களில் ஏழை விதவைத் தாய்மார்களின் மகளிரின் திருமணத்திற்காக இதுவரை இந்த அரசு 1,000 ரூபாய் வழங்கிவருகிறது. இந்த திட்டத்தை ஏழை விதவைத் தாய்மார் களின் மகளிர் என்று மட்டும் இல்லாமல், எந்தவித ஆதரவும் இல்லாத பெண்களின் திருமணத்திற்காகவும் 1,000 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்ற வகையில் இந்த அரசு இந்த திட்டத்தை நீட்டிப்பதென ஆய்வு செய்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மிக விரைவில் வெளிவரும் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1982–83-லே கிராமப்புற மகளிருக்காக ரூபாய் 41 ஆயிரம் செலவில் ஒரு கிராமப் புற நூற்பாலை தொடங்கப் படும்.

1982–83-ல் பட்டு நூல் உற்பத்தி செய்யும் 2 கூட்டுறவுத் தொழிற் கூடங்கள் ரூபாய் 70,000 செலவில் தொடங்க இருக் கிறோம். இதனால் 50 மகளிருக்கு பயிற்சி தரப்படும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 10,000 மகளிர் வேலை பெறு கின்ற வகையில் ரூ. 200 லட்சம் செலவில் மகளிர் வேலை வாய்ப்பு முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்று நிறுவ அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

வரும் ஆண்டில் 4 சாக்கட்டி தொழிற்சங்கங்கள் உற்பத்தியைத் துவங்க இருக்கின்றன.

ஏழை எளிய மக்களின் அன்றாட உணவாகிய இட்லி, தோசை, தயிர்சாதம் போன்ற உணவுப் பொருள்கள் மலிவான விலையில் கிடைப்பதற்காகவும், அதே நேரத்தில் விதவைத் தாய் மார்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கத்துடனும் சிறு உணவுக் கூடங்கள் அமைப்பதற்கு விதவைத்தாய்மார்கள் ஊக்கு விக்கப்படுவார்கள்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் மாத்தூரில் அகதி மகளிருக்கென தனிவிடுதி நடத்த ரூ. 1·45 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் திட்டம் தற்போது 3 இடங்களில் நடைபெற்று வருகிறது. மேலும் 36 இடங்களுக்கு இந்த திட்டத்தினை விரிவுபடுத்த இருக்கிறோம். இதற்காக மத்திய அரசு ரூ. 19·93 இலட்சமும் மாநில அரசு ரூ. 30·70 லட்சமும் ஏற்கும்.

உலக வங்கி உதவியுடன் மதுரை மாவட்டத்தில் நடத்தப்படும் சத்துணவுத் திட்டத்தினை வரும் ஆண்டில் புதுக்கோட்டை மற்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களுக்கு விஸ்தரிக்கிறோம். இதற்காக ரூ. 363 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏழை எளிய குழந்தைகள் அனைவரும் ஒருவேளை உணவாவது உண்ணவேண்டும் என்கிற நல்ல எண்ணத்தோடு 2 வயது முதல் 10 வயது வரையிலான ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கான விரிவான திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன.

தமிழகத்தில் தற்போது 4343 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. வரும் ஆண்டில் மேலும் 200 காப்பகங்கள் திறக்கவிருக்கிறோம்.

20 குழந்தைகள் நல காப்பகங்களுக்கு நிரந்தரக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படும்.

முதன்முதலாக புத்தி சுவாதீனமில்லாத 100 ஏழைக் குழந்தைகளைப் பராமரிக்கின்ற வகையில் ரூ. 2·62 லட்சம் செலவில் ஒரு நிலையம் அமைக்கப்படவிருக்கிறது.

நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்த உடல் ஊனமுற்றவர்கள் 60 பேர் அகில இந்திய விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்று 58 பரிசுகளைத் தட்டி வந்துள்ளனர். அப்படி 58 பரிசுகள் பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல் தேசிய அளவிலே இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே பெருமையோடு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்காக நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் 5 பள்ளிகளுக்கு புதிய கட்டிடங்கள்ம் கட்ட ரூ. 10இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திருச்சி மாவட்டத்தில் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் உடல் ஊனங்களை தடுக்கும் நோக்கத்துடன் 3 முகாம்கள் நடத்தப் பட்டு 1,20,000 குழந்தைகள் பயனடைந்துள்ளனர். இதற்காக ரூ. 7 இலட்சம் செலவு செய்துள்ளோம்.

கிண்டியிலுள்ள தொழிற்பேட்டையில் காது கேளாத பெண் களுக்கென ரூ. 18 ஆயிரம் செலவில் ஒரு தனிப்பிரிவு ஆரம்பிக் கிறோம்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்காக நடத்தப்படும் பள்ளிகளுக்கு உபகரணங்கள் மற்றும் தள்வாடங்கள் வாங்க ரூ. 3·06 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

வரும் ஆண்டில் ரூ. 2·50 லட்சம் செலவில் மதுரையில் காது கேளாத மாணவர்களுக்கென ஒரு பள்ளிக்கூடம்ஆரம்பிக் கிறோம்.

புதிய அரசுக் கட்டிடங்களில், உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு வசதியாக 'லிப்ட்' வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டுமென அரசு உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது.

மாதம் ரூ. 25 ஆக வழங்கப்பட்டு வந்த முதியோர் உதவித் தொகையினை 1—4—1982 முதல் ரூ. 35 ஆக அதிகரித்திருக் கிறோம். இதனால் சுமார் 2 லட்சம் பேர் பயனடைவர்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்காக அரசினால் செய்யப்படும் பல திட்டங்களைப் பற்றி, உடல் ஊனமுற்றவர்க்குளும், பொதுமக் களுக்கும் விளங்கும் வகையில் ஒரு திரைப்படம் தயாரிக்க இருக் கிறது. என்பதைக் குறிப்பிடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல கருத்துக் களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்லவில்லை. என்னென்ன குறைபாடுகள் சொல்லி இருக்கிறார்களோ அதைப்பற்றி எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்து அதற்கேற்றவாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்று குறிப்பிட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் ; விவாதம் முடிவுற்றது' இப்போது வாக்கெடுப்பு.

1982 மார்ச் 27]

(A) கோரிக்கை எண் 22. கால்நடை வளர்ப்பு.

திருவாளர்கள் சு. பலன், எஸ். என். இராமசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—''மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 18,19,49,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இரவு 9—00)

கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், திருமதி தா. இராசாம்பாள், பொ. உத்திராபதி, எஸ்.என். இராமசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—''மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,01,71,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை மறுநாள் 29—3—1982 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 9-01 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.